

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. Пловдив, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Васил Ст. Гатов
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Д.Махмудиев
като разгледа докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20225000600225 по описа за 2022 година

Производство по Глава 21 НПК.

С присъда № 260004/05.04.2022 г., постановена по НОХД № 853/2016 г. по описа на Окръжен съд- гр.Пазарджик подсъдимият К. С. В. от гр.В. е бил признат за невиновен в това през периода - м. юни 2003г. до м. юни 2010 г., /вкл./ в гр. В., без съответно разрешение - лиценз, издаден от Б* по чл. 11, ал. 1, вр. чл. 1 ал. 1 от отменения Закон за банките /в сила до 01.01.2007 г./, по чл. 13, ал.1 от Закона за кредитните институции /в сила от 01.01.2007 г./ и чл. 6 от Закона за платежните услуги и платежните системи да е извършвал по занятие банкови сделки, отпускане на заеми срещу лихва на общо 284 броя лица от община В., за което се изисква такова разрешение, като предоставените пари в заем са давани лично от него и опосредствено, чрез служители на фирмата му „В.” ЕООД В. - К.С.Д. /Ф./, З.А.Р., С.С.О., В.А.П., Е.Г., М.А.Т., В.К.В. и Д.Г. и дадените суми са в общ размер от 295 958.00 лева, а реално върнатите суми на подс.В. от лицата - главници и лихви, са общо в размер на 942 199.26 лева, от които под формата на лихви да е получил сума общо в размер на 646 241.26 лева , с което да е причинил значителни вреди на 81 лица с общ размер на лихвата от 447 569 лева, а подс. К. С. В. да е получил значителни неправомерни доходи, общо в размер на 646 241,26 лева, поради което и на основание чл.24, ал.1, т.1 от НПК е бил оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 252, ал.2, вр. ал.1

от НК.

Съдът се е произнесъл и за веществените доказателства по делото, като е постановил след влизане на присъдата в законна сила да се унищожат като вещи без значителна стойност, а на основание чл.190, ал.1 от НПК е постановил направените по делото разноски да останат за сметка на държавата.

Срещу присъдата е постъпил протест и допълнение към него от Окръжна прокуратура – Пазарджик с оплакване за неправилност и незаконосъобразност на присъдата, като се прави искане за нейната отмяна и постановяване на нова присъда, с която подс. В. да бъде признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.252, ал.2, вр. ал.1 от НК. Алтернативното искане е за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане поради вътрешна противоречивост на мотивите относно обстоятелството дали предоставяните в лихвоносен заем пари са били собственост на заложените къщи на подс.К. В. или негови собствени средства, както и за липса на мотиви дали представляват “възстановими средства“.

Представителят на Апелативна прокуратура- Пловдив не поддържа подадения протест.

Подс. К. В., лично и чрез защитниците си, моли съда да потвърди оправдателната присъда като правилна и законосъобразна.

Пловдивският апелативен съд, след като провери изцяло правилността на постановената присъда и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

Подаденият протест е процесуално допустим, а разгледан по същество е неоснователен.

Фактическата обстановка е била правилно разкрита от първоинстанционния съд и съответства на събраните и надлежно проверени по делото многобройни писмени и гласни доказателства. Приложените по делото доказателствени материали действително дават основание да се приемат за установени по категоричен начин следните фактически положения: Преписка № 973/2010г на ОП- Пазарджик е била образувана по изпратено постановление на РП- гр. В. от 27.04.2010 г., с което са отделени материали от досъдебно производство по описа на РУ МВР гр. В. с № 3М ***. Последното се е водило срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309 ал. 1 НК. Проведено е разследване от разследващ орган при РУ МВР гр. В.. Именно по това дело било установено, че в гр. В. се осъществява незаконна банкова и лихварска дейност в гр. В. и по-точно в квартали с компактно ромско население. Под предлог, че се гарантира връщането на взети в заем суми, се събирали банкови карти от картодържатели, по които се превеждали семейни добавки, обезщетения за отглеждане на дете и помощи на социално слаби лица. Съответните заемополучатели подписвали и пълномощно в полза на заемотателя, който можел да тегли

средства от банковите им сметки. Подписвали и други задължаващи ги документи като запис на заповед и заложен лист. Пълномощните били нотариално заверявани от бившия кмет на гр.К., общ. В., Я.Ц.П./пълномощни в том 10 и том 11 от делото/. Упълномощителите не присъствали на заверките в кметството. След проведено разследване срещу П. с присъди на РС-гр. В., той бил признат за виновен за извършени от него документни престъпления и са му наложени наказания „пробация” /това са присъди по следните НОХД № 469/2009 г.; №*0/2009 г.; 92/2010 г.; 636/2009 г.; 58/2010 г.; 734/2009 г.; 807/2009 г.; 815/2009 г.; 353/2009 г.; 302/2010 г./. На св. П. било определено едно общо наказание „пробация” за срок от 2 години и „лишаване от право да заема длъжност” за извършени престъпления по чл. 311 от НК, за периода февруари 2007 г. – март 2009 г.

В случаите, когато свидетелите получавали неколkokратно суми от подс. В., той ги принуждавал да подписват пълномощни, които били и нотариално заверени от нотариус, с район на действие РС- гр. В.. Такива заверки са правили нотариус С.Д., с район на действие РС- В., регистрационен № *** на Нот.камара, нотариус Г.К.Х., с район на действие РС- В., рег. № *** по регистъра на Нот.камара, нотариус С.Я.Я., с район на действие РС- В., с № ***, нотариус Л.П., с район на действие РС- В., с рег. № *** и нотариус Ю.К., с район на действие РС- В. с рег. № ****.

С постановление от 14.05.2010 г. било образувано настоящето ДП № *** г. по описа на ОСЛО в ОП- гр. Пазарджик и преписка № 973/10г на ОП-Пазарджик срещу К. С. В. от гр. В., за това, че е извършвал незаконна банкова и лихварска дейност – отпускане на заеми срещу лихви на граждани от гр.В., без да има за това необходимото разрешение.

Подс. В. имал няколко регистрирани фирми – „В.” ЕООД, ЕТ „В.. В.” и „В..и с.” ЕООД гр. В.. С фирма „В...” ЕООД гр. В. осъществявал заложна дейност в две зложни къщи в същия град. Едната била в офис на ул. „С.” № *, кв. „Л.“, където работели служителите св. К.Д. / Ф./, св. З.Р., св. С.О., св. В.П., Е.Г., св. М.Т.. Другата зложна къща била на пл. „М.” № * в кв. „Ч.“. В този офис работела дъщерята на подсъдимия В.В. и служителката Д.Г., известна като „Д.”. Понякога служителите се прехвърляли да работят от едната зложна къща в другата.

Свидетелите, работещи за подсъдимия, изпълнявани разпорежданията му по отношение на условията, при които се давали сумите на пострадалите. Същите в показанията си изрично са посочили, че са изпълнявани разпорежданията на К. В. като негови служители при даването на сумите. Отричат да са съставяли пълномощни и запис на заповед или зложни билети, ако не се е касало за реално зложени предмети.

В хода на досъдебното производство било установено, че подс. В. е дал парични заеми на общо 284 бр. лица, като определял срок за връщане на главницата и дължимата лихва, която била средно между 30- 40 %, а в някои случаи и повече, месечно. Подс. В., срещу дадената в заем сума, изисквал от свидетелите, пострадали по делото, да му предоставят и дебитните си карти, ведно с ПИН-кода, за да може с нея лично да тегли пари от сметките им.

Поставял условие преди да даде заема, че ще ползва дебитните им карти за теглене от наличните суми по сметките им, до момента на погасяване на главницата по заема, заедно с определената от него лихва, но в повечето случаи той ги задържал за по-дълъг от уговорения срок. Съответно ползвал и пълномощните в негова полза и на дъщеря му, от името на свидетелите пострадали по делото, за да тегли суми в брой на каса в съответната банка. Заемополучателите били с нисък социален статус и култура, безработни и неграмотни. Същите живеели при изключително мизерни условия и заеманите суми са им били необходими предимно за закупуване на лекарства, строеж на къща и други. Подс. В. се възползвал от това положение на пострадалите.

Нито К. В. като физическо лице, нито фирмата, на която бил управител и от името на която е извършвал незаконната дейност „В.“ ЕООД, са имали разрешение да извършват банкова дейност. Самият подсъдим бил оповестил за заложената къща, в офис на ул. „С.“ № ** гр. В., чрез обява, поставена на видно място, следното съдържание за отпускането на заем: лихви по парични заеми до 5000 лева 3% и такси, начислени във връзка с паричните заеми – 7%.” Отделно е оповестил обява за заем срещу предмет – такса 5%. Като оправомощен представител на заложената къща е обявил себе си в по-дребен текст в същата обява. Обявата била иззета на хартиен носител при извършеното претърсване и изземване на 11.06.2010 година в офиса на фирмата, ул. „К.“ № ** гр. В. и е приложена по делото./л. 52 т. 3 от делото/

Освен, че искал лицата, получили заем от него, да му оставят дебитната си карта с ПИН кода, те подписвали, както е посочено по-горе и пълномощни. Една част от тях били заверени от нотариуси, с район на действие РС- гр. В.. Подс. В. сам, без присъствието на лицата, които го упълномощавали, заверявал пълномощните в Кметство гр. К., община Р., със съдействието на бившия кмет - св. Я.Ц.П.. Последният потвърждава, че е заверявал пълномощни, които подс. В. му е носил, без личното присъствие на упълномощителя. Пълномощните са приложени по делото в копия, в том 10 и том 11. Общо 151 броя от тях са заверени от св. П. и върху тях има печат на Кметство гр. К. за достоверност на подписа и датата, на която е изготвено пълномощното. Свидетелят П. не отрича при предявяването им, че подписите под „З.“ е негов и че положеният печат е печатът на кметството. В качеството си на кмет, св. П. е имал право да извършва такива заверки. Същият сочи, че познава от дълго време К. В. и, че пълномощните му са представени за подпис, именно от него. Подписите в пълномощните били положени предварително в заложените къщи. От съдържанието на пълномощните и от контактите, които е имал с подс. К. В., той е знаел, че се касае за раздаване на заеми на физически лица и събиране на лихви от тази дейност. Освен това свидетелят знаел, че лицата, които получават заеми от подс. В., са си оставяли при него дебитните банкови карти, като гаранция за издължаване. Таксите за заверките на пълномощните в кметството са се плащали от подс. В.. Имало е случаи, когато пълномощните са носени от свидетелите З.Р. и С.О.. Пълномощните, заверени от св. П., без да присъстват упълномощителите лично пред него и приложени по делото, са от следните

лица:

1. Пълномощно № 5/19.01.2009 г. с упълномощител М.М.В., ЕГН – *****, гр. В. ул.»Н.В.» №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/.
2. Пълномощно № 783/20.08.2007 г. с упълномощител Й.Г.К., ЕГН – *****, гр. В. ул. «Т.» №**;
3. Пълномощно №6/19.01.2009 г. с упълномощител Д.Д.К., ЕГН – *****, с. Д. ул. И.
4. Пълномощно №7/19.01.2009 г. с упълномощител И.Е.Д., ЕГН – *****, с. Д. ул. К.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
5. Пълномощно №8/19.01.2009 г. с упълномощител А.И.Г. , ЕГН – *****, гр. В. ул. «Б.»;
6. Пълномощно с упълномощител Я.А.Т., ЕГН – *****, гр. В. ул. «А. /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 7.Пълномощно №10/19.01.2009 г. с упълномощител Д.И.А., ЕГН – *****, гр. В. ул. «А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
8. Пълномощно №11/19.01.2009 г. с упълномощител К.М.К. , ЕГН – *****, гр. В. ул. «У.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
9. Пълномощно №286/29.03.2007 г. с упълномощител Г.А.М., ЕГН – *****, гр. В. ул. «А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 10.Пълномощно №280/28.03.2007 г. с упълномощител К.Й.К., ЕГН – *****, гр. В. ул. Б.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 11.Пълномощно №279/29.03.2007 г. с упълномощител к.И.Г., ЕГН – *****, гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 12.Пълномощно №278/29.03.2007 г. с упълномощител Р.Д.Б., ЕТН – *****, гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 13.Пълномощно №63/16.02.2009 г. с упълномощител Р.М.Ч., ЕГН – *****, гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 14.Пълномощно №338/05.04.2007 г. с упълномощител Х.К.Т., ЕГН – *****, гр. В. ул. А.;
- 15.Пълномощно №64/16.02.2009 г. с упълномощител С.М.Ч., ЕГН – *****, гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 16.Пълномощно №65/16.02.2009 г. с упълномощител А.К.Ч., ЕГТ – *****, гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/
- 17.Пълномощно №66/16.02.2009 г. с упълномощител А.Г.К., ЕГН – *****, гр. В. ул. П.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № ***/.

- 18.Пълномощно №67/16.02.2009 г. с упълномощител Л.Н.А., ЕГН –
*****, гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
19.Пълномощно №68/16.02.2009 г. с упълномощител М.М.Я., ЕГН –
***** с. Д. ул. И.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
20.Пълномощно №19/23.01.2009 г. с упълномощител Р.Ц.Т., ЕГН –
*****1 гр. В. ул. А.5; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
***/
21.Пълномощно №18/23.01.2009 г. с упълномощител Л.А.Ц., ЕГН –
***** с. Д. ул. К.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
22.Пълномощно №4/19.01.2009 г. с упълномощител Е.В.А., ЕГН – *****
гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
23.Пълномощно №277/28.03.2007 г. с упълномощител З.Б.Д., ЕГН –
*****, гр. В. ул. Т. №**;
24.Пълномощно №53/16.02.2009 г. с упълномощител С.И.Ц., ЕГН -
***** гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
25.Пълномощно №54/16.02.2009 г. с упълномощител К.З.Г., ЕГН –
*****, гр. В. ул. А. №**;/ в диспозитива на обвинението фигурира под
№ ***/
26.Пълномощно №55/16.02.2009 г. с упълномощител В.З.Г., ЕГН –
*****, гр. В. ул. А. №1**;/ в диспозитива на обвинението фигурира под
№ 1**/
27.Пълномощно №56/16.02.2009 г. с упълномощител Р.А.Т., ЕГН –
*****, гр. В. ул. Н. №**;/ в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/ 28.Пълномощно №57/16.02.2009 г. с упълномощител А.М.Ч. ЕГН –
***** гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № 255/
29.Пълномощно №*/16.02.2009 г. с упълномощител Д.С.О., ЕГН *****
гр. В. ул. А. №1**;/ в диспозитива на обвинението фигурира под № 1**/
30.Пълномощно №59/16.02.2009 г. с упълномощител Р.И.Н., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;/ в диспозитива на обвинението фигурира под №
63/
31.Пълномощно №60/16.02.2009 г. с упълномощител М.С.Д., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/
32.Пълномощно №61/16.02.2009 г. с упълномощител К.А.У., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;
33.Пълномощно №62/16.02.2009 г. с упълномощител П.В.С., ЕГН –
*****, гр. В. ул. Д. №**;
34. Пълномощно №297/08.05.2009 г. с упълномощител Й.Г.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**;
35. Пълномощно №298/08.05.2009 г. с упълномощител А.М.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. Н. №1**;/ в диспозитива на обвинението фигурира под

№ */

36.Пълномощно №299/08.05.2009 г. с упълномощител В.Б.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № 1*/

37.Пълномощно №300/08.05.2009 г. с упълномощител Й.И.Г., ЕГН
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

38.Пълномощно №207/20.03.2009 г. с упълномощител М.М.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №***; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/

39.Пълномощно №208/20.03.2009 г. с упълномощител Р.М.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

40.Пълномощно №209/20.03.2009 г. с упълномощител М.Д.Х., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/

41.Пълномощно №74/18.02.2009 г. с упълномощител К.Д.Я., ЕГН –
***** гр. В. ул. И. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

42.Пълномощно №74/18.02.2009 г. с упълномощител Н.Б.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/ 43.Пълномощно №76/18.02.2009 г. с упълномощител М.А.К., ЕГН –
***** гр. Р. ул. Ш. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

44.Пълномощно №77/18.02.2009 г. с упълномощител М.М.К., ЕГН -
***** с. Д. ул. И. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

45.Пълномощно №78/18.02.2009 г. с упълномощител А.Я.О., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/

46.Пълномощно №79/18.02.2009 г. с упълномощител М.С.Д., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

47.Пълномощно №45/16.02.2009 г. с упълномощител Р.А.К., ЕГН –
*****, гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

48.Пълномощно №46/16.02.2009 г. с упълномощител Е.А.И., ЕГН –
*****, гр. В. ул. М. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/

49.Пълномощно №*/16.02.2009 г. с упълномощител Е.А.Р., ЕГН –
*****, гр. В. ул. А. №**;

50.Пълномощно №48/16.02.2009 г. с упълномощител Р.Д.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №**А; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ 1**/

- 51.Пълномощно №49/16.02.2009 г. с упълномощител Л.М.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №**;
- 52.Пълномощно №50/16.02.2009 г. с упълномощител Р.Й.М., ЕГН –
*****, гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/
- 53.Пълномощно №52/16.02.2009 г. с упълномощител А.Г.Б., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/
- 54.Пълномощно №557/16.10.2008 г. с упълномощител М.М.М., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
- 55.Пълномощно №1460/17.09.2008 г. с упълномощител Б.А.А., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №** /в диспозитива на обвинението фигурира под
№**/
- 56.Пълномощно №1459/17.09.2008 г. с упълномощител Р.А.Р., ЕГН –
***** с. Д. ул. И. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
***/
- 57.Пълномощно №958/25.03.2008 г. с упълномощител Р.А.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ 1**/ 58.Пълномощно №959/25.03.2008 г. с упълномощител К.Ю.С., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 59.Пълномощно №960/25.03.2008 г. с упълномощител К.В.Б., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 60.Пълномощно №1000/11.04.2008 г. с упълномощител Ж.Г.Н., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/
- 61.Пълномощно №1001/11.04.2008 г. с упълномощител М.Б.К., ЕГН
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
1**/
- 62.Пълномощно №1563/16.10.2008 г. с упълномощител Е.М.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. И. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 63.Пълномощно №1020/22.04.2008 г. с упълномощител К.Ц.Ф., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №1**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/
- 64.Пълномощно №1564/16.10.2008 г. с упълномощител Е.М.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**;
- 65.Пълномощно №1565/16.10.2008 г. с упълномощител Д.Д.М., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*;
- 66.Пълномощно №1730/17.12.2008 г. с упълномощител Р.А.Х., ЕГН
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №

1**/

67.Пълномощно №1731/17.12.2008 г. с упълномощител М.С.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;/в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

68.Пълномощно №1732/17.12.2008 г. с упълномощител Ф.М.Г., ЕГН –
***** гр. К. ул. К. №*;

69.Пълномощно №1733/17.12.2008 г. с упълномощител Д.Д.М., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*;

70. Пълномощно №1734/17.12.2008 г. с упълномощител К.А.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № 1**/

71.Пълномощно №294/08.05.2009 г. с упълномощител Е.М.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

72.Пълномощно №295/08.05.2009 г. с упълномощител С.К.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; 73.Пълномощно №296/08.05.2009 г. с
упълномощител С.И.А., ЕГН – ***** гр. В. ул. А. №**;/в диспозитива
на обвинението фигурира под № **/

74.Пълномощно №1391/26.08.2008 г. с упълномощител Ж.А.Д., ЕГН
***** гр. В. ул. Т. №**;/в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

75.Пълномощно №786/13.03.2008 г. с упълномощител И.А.Ш., ЕГН –
***** гр. С. ул. П. №**;

76.Пълномощно №787/13.03.2008 г. с упълномощител А.М.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;/в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

77.Пълномощно №788/13.03.2008 г. с упълномощител З.О.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. С. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

78.Пълномощно №1395/26.08.2008 г. с упълномощител И.З.Б., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;/в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

79.Пълномощно №1431/04.09.2008 г. с упълномощител З.В.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. № **/в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

80.Пълномощно №790/13.03.2008 г. с упълномощител Х.Г.Б., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**;/в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

81.Пълномощно №1457/17.09.2008 г. с упълномощител В.А.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №1**;/в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

82.Пълномощно №1456/17.09.2008 г. с упълномощител К.Й.К., ЕГН –

- ***** гр. В. ул. Б.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
83.Пълномощно №1455/17.09.2008 г. с упълномощител А.Ц.Х., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
84.Пълномощно №1435/04.09.2008 г. с упълномощител Б.П.Г., ЕГН – гр. В.
ул. Б. №*;
85. Пълномощно №1434/04.09.2008 г. с упълномощител М.Й.Й., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**;
86.Пълномощно №856/20.03.2008 г. с упълномощител Ф.С.М., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
87.Пълномощно №957/25.03.2008 г. с упълномощител Д.Г.П., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/ 88.Пълномощно №1561/16.10.2008 г. с упълномощител Я.А.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №34; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
89.Пълномощно №1560/16.10.2008 г. с упълномощител Р.Б.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. И.; /в диспозитива на обвинението фигурира под № 2**/
90.Пълномощно №1559/16.10.2008 г. с упълномощител Д.М.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/
91.Пълномощно №1558/16.10.2008 г. с упълномощител М.Ю.Б., ЕГН –
***** гр. В. ул. Н. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№8*** /
92.Пълномощно №1214/18.07.2008 г. с упълномощител М.А.А., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**;
93.Пълномощно №141/01.02.2008 г. с упълномощител Ф.М.А., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
94.Пълномощно №513/25.02.2008 г. с упълномощител Т.Р.И., ЕГН –
***** гр. Р. ул. П. **; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
95.Пълномощно №1371/18.08.2008 г. с упълномощител З.С.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
2**/
96.Пълномощно №514/25.02.2008 г. с упълномощител С.В.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;
97.Пълномощно №515/25.02.2008 г. с упълномощител Ф.А.К., ЕГН –
***** ГР. В. ул. Н. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/
98.Пълномощно №1374/18.08.2008 г. с упълномощител В.А.Ч., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №

1**/

99.Пълномощно №1373/18.08.2008 г. с упълномощител В.Г.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/

100.Пълномощно №516/25.02.2008 г. с упълномощител А.Б.Д., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

101.Пълномощно №517/25.02.2008 г. с упълномощител Ю.И.З., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. **; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

102.Пълномощно №1385/21.08.2008 г. с упълномощител С.Ц.Ф., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

103.Пълномощно №1383/21.08.2008 г. с упълномощител К.Г.Ф.,
ЕГН – ***** гр. В. ул. Т. №**;

104.Пълномощно №1382/21.08.2008 г. с упълномощител К.Г.З., ЕГН –
***** гр. Р. ул. С. №*;

105.Пълномощно №518/25.02.2008 г. с упълномощител Г.М.Я., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

106.Пълномощно №642/05.03.2008 г. с упълномощител Д.А.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

107.Пълномощно №640/05.03.2008 г. с упълномощител А.Н.Х.,ЕГН –
***** гр. В. ул. Н. №1**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/

108.Пълномощно №641/05.03.2008 г. с упълномощител Ф.А.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Н. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

109.Пълномощно №642/05.03.2008 г. с упълномощител Д.А.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

110.Пълномощно №1393/26.08.2008 г. с упълномощител К.Р.С., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/

111.Пълномощно №1392/26.08.2008 г. с упълномощител Ф.М.Г., ЕГН –
***** с. Д. ул. И. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

112.Пълномощно №1061/13.05.2008 г. с упълномощител Н.Б. И., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/.

113.Пълномощно №1060/13.05.2008 г. с упълномощител З.Д.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/.

114.Пълномощно №1059/13.05.2008 г. с упълномощител Ж.М.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/.

115.Пълномощно №1058/13.05.2008 г. с упълномощител П.Р.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/. 116.Пълномощно №1057/13.05.2008 г. с упълномощител И.А.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
29/.

117.Пълномощно №98/24.01.2008 г. с упълномощител И.А.Б., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/.

118.Пълномощно №99/24.01.2008 г. с упълномощител С.В.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;

119.Пълномощно №109/25.01.2008 г. с упълномощител А.И.П., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

120.Пълномощно №110/25.01.2008 г. с упълномощител А.Н.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;

121.Пълномощно №1130/17.06.2008 г. с упълномощител И.Т.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**А

122.Пълномощно №1129/17.06.2008 г. с упълномощител И.М.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;

123.Пълномощно №1128/17.06.2008 г. с упълномощител Д.А.А., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №1**; /в диспозитива на обвинението фигурира под
№ **/

124.Пълномощно №111/25.01.2008 г. с упълномощител Д.Д.Т., ЕГН –
***** ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под № 1**/

125.Пълномощно №112/25.01.2008 г. с упълномощител Й.М.Ю., ЕГН –
***** гр. В. ул. Г. №*;

126.Пълномощно №1175/09.07.2008 г. издадено от В.А.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

127.Пълномощно №113/25.01.2008 г. с упълномощител И.П.Д., ЕГН –
***** гр. В. ул. Ц. №**;

128.Пълномощно №114/25.01.2008 г. с упълномощител И.М.И., ЕГН –
***** гр. В. ул. С. №*;

129.Пълномощно №1193/11.07.2008 г. с упълномощител В.Х.О. – К., ЕГН –
***** гр. В. ул. П. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/

130.Пълномощно №139/01.02.2008 г. с упълномощител В.Ц.Т., ЕГН –
***** гр. Р. ул. В. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №

- 1**/ 131.Пълномощно №140/01.02.2008 г. с упълномощител В.И.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под № **/
- 132.Пълномощно №86/23.01.2008 г. с упълномощител М.М.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**;
- 133.Пълномощно №90/23.01.2008 г. с упълномощител И.А.И., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**;
- 134.Пълномощно №89/23.01.2008 г. с упълномощител Д.М.Н., ЕГН –
***** гр. В. ул. Ц. №*;
- 135.Пълномощно №88/23.01.2008 г. с упълномощител от М.Н.С., ЕГН –
***** гр. В. ул. Л. №*;
136. Пълномощно №91/23.01.2008 г. с упълномощител Н.С.Д., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 137.Пълномощно №92/23.01.2008 г. с упълномощител Т.Р.И., ЕГН –
***** гр. Р. ул. П. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 138.Пълномощно №93/23.01.2008 г. с упълномощител М.Б.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**;
- 139.Пълномощно №1056/13.05.2008 г. с упълномощител Й.С.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №**/
- 140.Пълномощно №1025/22.04.2008 г. с упълномощител С.Г.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Б. №1**;
- 141.Пълномощно №1025/22.04.2008 г. с упълномощител Е.А.И., ЕГН
***** гр. В. ул. М. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/
- 142.Пълномощно №1024/22.04.2008 г. с упълномощител Г.И.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/
- 143.Пълномощно №1023/22.04.2008 г. с упълномощител Н.К.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №*;
- 144.Пълномощно №1022/22.04.2008 г. с упълномощител З.Д.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
*/
- 145.Пълномощно №1021/22.04.2008 г. с упълномощител М.К.Т., ЕГН –
***** гр. В. ул. Л. №*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 146.Пълномощно №95/23.01.2008 г. с упълномощител Е.М.А., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
1**/
- 147.Пълномощно №94/23.01.2008 г. с упълномощител Д.И.А., ЕГН –
***** гр. В. ул. А.*; /в диспозитива на обвинението фигурира под №

1**/

148.Пълномощно №97/24.01.2008 г. с упълномощител Р.Н.В., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

149.Пълномощно №1064/13.05.2008 г. с упълномощител Г.И.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. Т. №**; /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/

150.Пълномощно №1063/13.05.2008 г. с упълномощител Н.К.К., ЕГН –
***** гр. В. ул. У. №*;

151.Пълномощно №1062/13.05.2008 г. с упълномощител Й.И.Г., ЕГН –
***** гр. В. ул. А. №**. /в диспозитива на обвинението фигурира под №
**/.

Голяма част от свидетелите, при получаване на суми в заложените къщи на подсъдимия, подписвали и Заложен билет. В бланката, като заемодател, фигурирала заложна къща „В.” ЕООД гр. В.. В самия Заложен билет се вписвало името, посочвана била сумата и срокове за връщане на заема с лихвата. Вписан е процента на такса 7% т.е. за паричен заем, според обявата поставена в заложната къща. В текста на заложния билет срещу „заложена вещ” не фигурирала такава, а изписване на „заповед от 02.10.2009г” на управителя на фирмата. В показанията си свидетелите отричат при подписването на заложните билети да са залагали движими вещи и да са ги оставяли в офиса или на друго място за съхранение.

Като допълнителна гаранция за събиране на сумите, заемополучателите подписвали и Запис на заповед в полза на подс.В.. Заемополучателите, когато подписвали документите, не ги разбирали в същността им, тъй като били неграмотни, полагали подписите си без реално да знаят какъв документ подписват, с какво съдържание, за каква сума се задължават и при какви условия. Това е дало възможност на подсъдимият К. В. да се снабди със заповеди за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК, издадени от Районен съдия при РС- В.. Такива са Заповед № 4/8.01.2010 година срещу длъжника К. Г. Т. за сумата 7000 лева, Заповед № 124/26.02.2010 година срещу К.Ц.Ф. за сумата 1450 лева/фигурира в диспозитива на обвинението под № 91/, Заповед № 748/16.02.2010 г. срещу длъжника Я.А.Г. за сумата 1630 лева /фигурира в диспозитива под № 141/, Заповед № 310/15.05.2010 година срещу длъжника Г.А.Я. за сумата 310 лева /фигурира в диспозитива под № 129/, Заповед № 317/13.05.2010 година срещу длъжния И.А.Г. за сумата 2020 лева /фигурира в диспозитива под № 29/, Заповед № 200/11.08.2008г. срещу длъжника А.А.Г. за сумата 2700 лева, Заповед №133/5.03.2010 година срещу длъжника И.М.К. за сумата 2300 лева. Изпълнителни дела са били образувани и са наложени запори върху сметките на длъжниците в „Ю.” АД на К.Ю.С./фигурира в диспозитива под № 108/, М.Ю.Б. /фигурира в диспозитива под № 80/, Я.А.Г. /фигурира в диспозитива под № 141/. /материалите по съдебните изпълнителни производства са приложени в т. 4 и т. 3 от делото/.

След подписване на документите и предоставяне на заемите, подс. В. ежесечно лично и чрез служителите си, в това число и дъщеря си В.В. и други, които също имали пълномощно, теглел суми от банковите сметки на свидетелите, както чрез дебитните им карти на АТМ устройство, така и посредством подписаните от тях пълномощни на гише в банките - „Д*“ ЕАД и „Ю.“ АД, предишна „П.“ с клон в гр. В. и с това име споменавана от пострадалите. Цялата превеждана сума по сметките на свидетелите е била усвоявана от подс. В. и по този начин титулярите не са разполагали лично с тези средства. На някои от свидетелите били давани месечно малки суми над определените им вноски, за плащане на сметки като остатъци. Голяма част от пострадалите свидетели многократно посещавали офиса на заложените къщи на подс.В., като настоявали последният да им върне дебитните карти, смятайки, че са погасили задълженията си. Подс. В. и неговите служители обаче категорично отказвали, като ги уверявали, че все още не са погасили паричните си задължения. Част от свидетелите са описали на какво са били подложени, при опитите да си върнат банковите карти като твърдят, че подс. К. В. е идвал пред банката, обслужваща заемополучателите и ги заплашвал с побой и отправял закани, в случаите когато са искали да си оттеглят пълномощното или са искали да теглят на гише суми от личните си сметки в банката. След започване на настоящото разследване през 2010г., много от свидетелите събрали смелост, като анулирали пълномощните и блокирали старите си банкови карти, след което поискали да им се издадат нови.

В хода на разследването, след предварително разрешение от съдия от ОС- гр. Пазарджик, с Определение № 291 по ЧНД № 419/10.06.10 г., на 11.06.2010 г. било извършено претърсване и изземване в жилището на подс. К. С. В. в гр. В., ул. „Б., както и в два офиса на фирмата „В.“ ЕООД, намиращи се на ул. „С., № ** кв. „Л.“ и пл. „М.“ № *, гр.В. кв. „Ч.“. За извършените процесуално-следствени действия били съставени протоколи от същата дата, ведно с фотоалбуми /т. 3 от делото/.

Едното претърсване е в офиса, намиращ се на ул. „С.“ № ** гр.В./л. 8 до л. 11 т. 3 в делото/ в присъствие на счетоводителката З.Р.. По време на процесуалното действие били иззети два броя веществени доказателства / 2 бр. компютърни конфигурации /, които са запечатани с лепенки и подпечатани с печат на Окръжна Прокуратура – Окръжен Следствен Отдел в чували поотделно - ВД 1 с надпис „Компютърна конфигурация № 1“ и ВД 2 с надпис „Компютърна конфигурация № 2“. Това са компютър „J.“ със СД - марка „*“ и флопи устройство и компютър „F. и хард диск. Били намерени и иззети още договор за заем със св. В.К. за 930 лева, към който са приложени 2 касови ордера и справка за получени суми по кредит. В раздел „Споразумение на страните“ е записано : „деб к-та 12 x 120“. Освен това е намерен лист с изписаните имена на С.М.Ч., С.Й.К. и В.И.К./л.28 т.3 от делото/, с отбелязани месеци и суми. С.Ч. е свидетелка, заемополучател по делото и фигурира в диспозитива на обвинението под № 1. Свидетелка по делото, като заемополучател е и В.К., като в диспозитива на обвинението фигурира под № **. Иззет е и протокол за доброволно предаване на документи, съставен от инспектор в РУП В. с дата 01.04.2009 година и

подписан от св. К.Д., касаещ два документа. Единият е договор за заем, сключен между фирма „В.” ООД гр.В. и З.Р.Б. /№ 90 от диспозитива/ като депозант, а вторият пълномощно от З.Б. в полза на подс. К. В.. Текстът на пълномощното е описан в протокола, а именно, че се упълномощава В. да подписва документи, свързани с получаването и разпореждането с дебитната ѝ карта, както и да получава информация за парични средства от банкови сметки в „Ю.” АД, клон В./л. 33 том 3 в делото/. З.Б. е свидетел по делото и фигурира в диспозитива на обвинението като заемополучател под № 90. При претърсването бил иззет и запис на заповед, подписан от М.Ю.Б. / № 80 от диспозитива/, в полза на К. В. за сумата 3670 лева, в 2 екземпляра, но с различни дати – 01.09.2008 и 20.09.2008 година/л.35 и л. 36 том 3 в делото/. При претърсването в офиса на ул.”К.” № ** бил намерен и заложен билет № 175, със заемодател Заложна къща „В..” ЕООД, представлявана от К. В. и заемател К.Ф.Г., за сумата на заем от 250 лева, със заложена вещ телевизор „С.”/л.38 т.3 в делото/. К.Г. е свидетел по делото и фигурира в диспозитива на обвинението под № 92, като заемополучател. Намерени са при претърсването на този офис и още 12 броя листа с имена – 132 броя и един лист със списък със 17 имена /л. 39 до л. 51 т. 3 в делото/.

Списъкът на 12 бр. листа съдържа следните имена:

1. К.М.Х.;
2. З.Д.М.;
3. П.Б.К.;
4. Р.Б.Ч.;
5. И.А.И.;
6. Т.А.Т.;
7. М.Б.К.;
8. В.К.Г.;
9. Н.Р.К.;
10. Г.И.М.;
11. М.Г.Д.
12. М.М.П.
13. П.Р.Г.;
14. М.Х.К.;
15. А.Б.В.,
16. С.Г.Ч.;
17. М.Х.К.
18. А.В.П.;
19. Е.М.Т.;
20. В.П.К.;

21. Д.И.М.;
22. К.Р.В.;
23. З.О.К.;
24. В.М.П.;
25. Д.А.М.;
26. Н.Б. И.;
27. З.К.Т.;
28. З.М.К.;
29. К.П.Б.;
30. Н.М.Р.;
31. А.С.Г.;
32. С.А.Х.;
33. В.И.Г.;
34. Г.Д.М.;
35. Р.С.Г.;
36. С.В.Н.;
37. В.Л.М.;
38. В.Я.Х.;
39. И.Х.Н.;
40. С.М.Ч.;
41. В.М.И.;
42. Н.А.Т.;
43. К.С.Ч.;
44. С.А.Ч.;
45. С.П.Д.;
46. Е.О.А.;
47. Ф.Й.К.;
48. Р.Б.Б.;
49. М.С.Ч.;
50. К.Б.А.;
51. Р.А.Д.;
52. М.П.Ц.;
53. С.А.Х.;
54. М.З.Я.;
55. С.Й.В.;

56. А.О.К.;
57. М.Л.Т.;
58. М.С.К.;
59. Л.Д.Н.;
60. М.М.Г.,
61. З.Т.Б.;
- 62.Д.Р.Б.;
63. А.А.Ц.;
64. Н.М.И.;
65. З.С.К.;
66. С.Х.Р.;
67. И.В.Х.;
68. Р.А.З.;
69. М.Д.Х.;
70. Ф.Н.М.;
71. В.Я.З.;
72. Я.Н.Г.;
73. М.В.О.;
74. Р.Д.Т.;
75. В.С.К.;
76. А.Г.Д.;
77. И.Д.С.;
78. А.Д.С.;
79. Б.С.С.;
80. Т.Г.С.;
81. З.А.Я.;
82. Т.И.Я.;
83. К.М.Д;
84. А.А.К..

Имената са на свидетели по делото, в качеството на заемополучатели. Следва един лист със ситен шрифт и записани 17 имена на лица, приложен на лист 51 том 3 от делото, които не се описват тук, но също са на свидетели, пострадали по делото.

От офиса, намиращ се на пл."М." № * гр.В./л.55 до л.57 т. 3 от делото/ в присъствие на подс.К. В., са иззети заложни билети № 42, № 26 , № 14, № 13, № 11, № 12, № 1, № 3, № 17, № 45, № 53, № 174. Съответно са на името на

Т.П.П., за даден заем в размер на 520 лева /л.60 т.3 от делото/, на К. Г. Т., за дадена сума 7000 лева/л.61 т. 3 от делото/, на Й.М.Ю. за сумата 1440 лева/л.69 т.3 от делото/, Т.Г.Н. за сумата 420 лева/л.74 т. 3 в делото/, Р.А.Р. за сумата 420 лева/л.78 т. 3 от делото/, М. И. Д. за сумата 420 лева/л.83 т. 3 от делото/, Е.М.М. за сумата 1080 лева/л.89 т. 3 от делото/, В.С.А. за сумата 80 лева/л.96 т. 3 в делото/ С.Ц.А. за сумата 4500 лева/л. 101 т. 3 в делото/, З.А.М. за сумата 540 лева/л.107 том 3 от делото/, М.С.Ч. за сумата 1200 лева/л.110 т. 3 от делото/, Г.И.Н. за сумата 320 лева/л.113 т. 3 в делото/. Единствено при заложния билет на Г.Н. е посочена заложена вещ – 2 броя мобилни телефони. Същият има и подписана запис на заповед за 320 лева, в полза на фирмата на подс. К. В./л.114 т. 3 от делото/. В останалите заложни билети липсва вписана заложна вещ. С този протокол са иззети и нотариални актове - 9 броя, по които купувач на земеделски земи е подс.К. В./от л.118 до л.130 т. 3 в делото/. Намерен е и договор за заем № 3638/26.05.2007 година за сумата 68 лева, като страна по договора е З.С.К./л.124 т. 3 от делото/. Като гаранция за погасяване на заема е оставена вещ- посочена изрично дебитна карта, която може да се ползва само от картодържателя, за който банката я е издала. Същата не е била намерена за разпит по делото.

При претърсването на адрес „Б. гр. В., /л. 134 и л. 135 т. 3 от делото/, постоянния адрес на подсъдимия и в присъствието на подс. К. В., били намерени и иззети документи: Констативен протокол за извършена проерка от Икономическа полиция на заложната къща /л.136 т. 3 от делото/, вносни бележки на С.В. /съпруга на подсъдимия / 5 броя /л.137 до л. 140 т. 3 от делото/, годишна данъчна декларация за 2010 г., изисквания за заложна къща /Наредба/ и други, договор за заем от 2003 г., от 2004 г. и втори от 2005 г. касаещи Н.Л., копие от нотариален акт, три пълномощни между К. В. и дъщеря му В.В., пълномощно от М.К. в полза на В.В. от 2003 г., Регистрационен талон Част I-ва за тов. автомобил „М.“, с рег. № **** - фургон, собственост на С.Н.С., гр. В., ул. „Б.“ №*, представляващ фирма ЕТ „С.“, от които с важност за разследването представлява лист със записано заглавие „регистър на сключени сделки”/л.146 т. 3 от делото/ с две лица: Ц.Б.В., ЕГН – *****, 03.09.2009 г., 240 лв./02.11.2009 г., съгласно запис на заповед №183/03.09.2009 г. и Б.М.С., ЕГН – *****, 04.09.2009 г., 280 лв./ 03.11.2009 г., съгласно запис на заповед № 184/04.09.2009 г. Всички намерени документи са свързани с отпускане на заеми.

На 11.06.2010 г., в гр. В., на ул.”П.” №1**, след предварително разрешение от съда, с Определение № 290/10.06.2010 г., по ЧНД№ 420/2010 г. на ОС – Пазарджик, било извършено претърсване и в дома на З.А.Р. /Протокол на л.44 – л. 45 т. 7 от делото/, работеща във фирма “В.” ЕООД, на длъжност счетоводител. От св. З.А.Р. е иззета 1 бр. компютърна конфигурация, асемблиран компютър, без налични серийни номера, с твърд диск „С.“. По същата е изготвена Компютърна експертиза и не са били намерени доказателства, относими към предмета на настоящото дело.

Част от свидетелите са подписвали пълномощно в полза на счетоводителката на фирма «В..» ЕООД св. З.Р., с правомощие да подписва

документи, свързани с получаването, приемането, издаването и разпореждането с дебитната им карта в «Ю.» /бивша „П.“/ и банка „Д*“ ЕАД /л.15 до л. 28 т. 7 от делото/. Пълномощните в полза на св. Р. било заверени от св. Я. П., кмет на гр.К., общ. В., без свидетелите лично да са се явили пред него. Пълномощни в полза на З.Р. са оформени от името на Ф.Б.К. /свидетелката К. фигурира в диспозитива на обвинението под № 124/; М.И.Г. /свидетелката Г. фигурира в диспозитива на обвинението под № 54/; А.А.Д. /свидетелката Д. фигурира в диспозитива на обвинението под № 19/; М.В.С. /свидетеля С. фигурира в диспозитива на обвинението под № 34/; Ю.С.К., фигурира в диспозитива на обвинението под № 104; Б.М.С. /свидетелката С. фигурира в диспозитива на обвинението под № 52/; Д.Ю. Г., съпруга на И.А.Г., който фигурира в диспозитива на обвинението под № 29; Р.А.В. /свидетелката В. фигурира в диспозитива на обвинението под № 139; Б.Д.Д./ свидетелката Д. фигурира в диспозитива на обвинението под № 22/; Б.Д.Б. фигурира в диспозитива на обвинението под № 135 ; С.Л.Г. ; С.А.К. /свидетелката К. фигурира в диспозитива на обвинението под № 126/; Е.И.С. /свидетелката С. фигурира в диспозитива на обвинението под № 57. Пълномощните са приложени в копие в том 7 и том 10 от делото.

След разкриване на банкова тайна по сметките на пострадалите лица от посочените по-горе банки са предоставени копия от пълномощни и извлечения на сметки. От предоставената банкова информация се установяват упълномощените лица, а от извлеченията по сметките се разбира датата, месеца и годината на теглене, както размерът на изтеглените суми от сметките на отделните пострадали лица. Това е информация с важна доказателствена стойност, тъй като сочи времето на получаване на заема и изплатената сума, в това число лихвата.

На 11.06.2010 г., в гр. В., ул.”А.” №1**, след предварително разрешение с Определение №292/10.06.2010 г., по ЧНД № 422/2010 г. на ОС – Пазарджик, при което е извършено претърсване в дома на св. С.С.О., служител във фирма “В.” ЕООД, на длъжност счетоводител /протокол на л. 20 до л. 24 т. 6 от делото/. При това действие са иззети документи, които представляват пълномощни, заверени от Я. П., кмет на гр. К. /приложени от л. 36 до л. 45 т. 6 от делото/. Съдържанието на пълномощното е свързано с правомощието упълномощеният да получава, приема, издава и разпорежда с дебитната карта на упълномощителя, както да внася и тегли суми, да получава информация за средствата по банкова сметка в „Д*“ ЕАД, „Ю.“ /бивша „П.“/ и «К**», клонове във В.. Това са копие на пълномощно от Ш.А.К., В.А.Г./свидетелката Г. фигурира в диспозитива на обвинението под № 13; от А.Ц.Х. 2 броя и З.Б.Ч., от която има подписана записна заповед, /свидетелката Ч. фигурира в диспозитива на обвинението под № 241/. Съдържанието на заповедта / л.43 т. 6 от делото / касае безусловно и без протест свидетелката да плати на подс. К. С. В. сумата от 2000 лева, с дата на издаване 18.09.2009 г., на която в качеството на свидетел се е подписал С.С.О.. Св. Ч. е подписала и пълномощно, заверено от нотариус С.Д. с рег. № ***; запис на Заповед, с издател С.М.Ч./ свидетелят Ч. фигурира в диспозитива на обвинението под № 188/, с който се задължава безусловно и без протест да плати на “В.”

ЕООД, представлявана от подс. К. В., със седалище и адрес на управление гр. В., ул. «Б.» №**, сумата от 550 лева, с дата на издаване 02.03.2010г. и падеж 02.08.2010 г. На документа в качеството на свидетел се е подписал С.С.О..

Друг обект на претърсване, извършено на 21.04.2011 г. в с. Д., ул. «К.» №*, общ. В., обл. П., е дома на С.И.А., ЕГН – *****, който е одобрен от съда, но не са били намерени документи представляващи интерес за разследването.

По иззетите две компютърни конфигурации -1 бр. компютър „J.” със СД - марка „*” и 1 бр. компютър „F.”, иззети от офиса на фирма „В.” ООД , находящ се на ул. „К.” № ** гр. В., е била назначена компютърно техническа експертиза, възложена с постановление на разследващия на експерт при НИП по Кибернетична сигурност на СВУБИТ гр. С./л. 2 т. 8 от делото/.

На експерта са предоставени двата броя ВД – запечатани с етикети и подпечатани с печат на Окръжна Прокуратура – Окръжен Следствен Отдел, поставени в чували поотделно два броя компютъра. ВД 1 с надпис „Компютърна конфигурация № 1” и ВД 2 с надпис „Компютърна конфигурация № 2”, иззети на 11.06.2010 г. от офис на Заложна къща находяща се на адрес в гр. В., ул. „С.й”, № **, собственост на фирма „В.” ЕООД – гр. В..

Заклучението на експертизата е изготвено и приложено в т. 8 от л. 11 до л. 132 в делото, както и възстановени и изпринтени файлове от техническа експертиза в т. 9 от делото. В заключението на експертизата / в том 8 от делото/ е посочено, че е била откопирана цялата налична информация, включително и разчетените изтрети файлове, за които е направено възможното, за да бъдат възстановени. Цялата информация е записана на оптични носители - DVD. Всички успешно възстановени директории и поддиректории, съдържащи файлове от различно естество и файлове, представляващи документи - пълномощни, запис на заповед, разписки, договор за заем, вноски бележки и други първични счетоводни документи, са описани и записани на оптични носители DVD, приложени в плик в края на том 9 от делото, като веществени доказателствени средства- общо 21 броя/за три броя компютри/. В т. 8 е приложена и изготвената експертиза за компютъра на счетоводителката З.Р. от л. 137 до л. 162 в делото, като за нея са приложени и 8 броя DVD в края на том 9 от делото.

На 27.10.2010 година разследващият орган, с поемни лица и технически помощник е извършил оглед на веществени доказателствени средства, с цел установяване на относимите към предмета на разследване факти и съответно разпечатването им на хартиен носител. Изпринтената на хартиен носител информация е приложена в т. 9 от делото. В огледния протокол са описани номерата на дисковете.

Част от изпринтените възстановени файлове представляват таблици, с имена на лица, получили заем, в които са посочени главници, вноски, лихви, изплатеното до момента. Имената на заемополучателите от възстановените файлове частично съвпадат с имената на заемополучателите по настоящето

дело, описани в диспозитива на обвинителния акт.

Друга експертиза по делото е изготвената съдебно-икономическа от вещото лице Ц. /от л.83 до л. 113 т. 34 от делото/. Същата е изготвена както по гласните доказателства, така и по банковите извлечения от сметките на заемополучателите в „Ю.” АД, бивша „П.” и банка „Д*“ ЕАД, клонове гр. В..

Изготвена е и Допълнителна експертиза от същото вещо лице Ц., за да се определят значителните вреди за пострадалите в случаите, когато лихвата надхвърля 14 пъти МРЗ, установена за страната за всеки пострадал /л. 115 до л. 124 т. 34 от делото/.

С Определения на РС-гр. Пазарджик е било постановено разкриване на банкова тайна от всички банки на територията на Република България относно всички фирми в които има участие К. В.. Не са били намерени налични средства по фирмени сметки. С решения на РС- гр. Пазарджик е постановено разкриване на банкова тайна за клиенти на „Ю.” АД, бивша „П.”, както и за банка „Д*“ ЕАД по отношение свидетелите, разпитани по делото. В отговор са били изпратени списъците на лицата, притежаващи сметки в банките и пълномощните, в полза на подс. В., дъщеря му В.В. и други служители, а на оптичен носител – диск, са предоставени извлечения от сметките на свидетелите за периода 2006 г. – 2010 г. /от т. 17 до т. 31 от делото/. Съгласно представените извлечения подс. К. В. фигурира като лице ежесечно теглило средства от сметките на свидетелите, клиенти на тези банки. Като такива фигурират и част от неговите служители, свидетелите - В.К.В., М.А.Т., К.С.Д., Д.Г., В.А.П. , З.А. Р. и С.О..

Обобщено заключението на експертизата сочи за всеки пострадал размера на получения заем , реално върнатата сума, чрез изтеглянето им от сметките на заемополучателите на гише в банката или на АТМ устройство и какъв е размерът на получените лихви от подсъдимия.

Една част от свидетелите , след получаване на заема, са изплатили на подс. К. В. не само главницата, но и допълнително големи суми, представляващи лихви. Някои от свидетелите, получили заем през 2010 година от К. В., не са изплатили лихва , макар че такава е била уговорена. Няколко свидетели получили заем и от предишни години, също не са платили лихва. Причините за това са различни – спиране на получаваните обезщетения от заемополучателя, фактът на образуване на настоящето досъдебно производство и уведомяване на свидетели, че могат да оттеглят пълномощията и да се снабдят с нови дебитни карти и др.

Според заключението на Икономическата експертиза подс.К. В. и обвързаните с него служители в заложената къща към фирма „В.” ЕООД В. за периода м. юни 2003 г. до м. юни 2010 година са предоставили в заем на 284 броя свидетели, жители на гр. В., в общ размер от 295958. 00 лв., реално върнатите суми на обв. В. от лицата - главници и лихви, са общо в размер на 942199.26 лв. , от които под формата на лихви е получил сума общо в размер на 646241.26 лв. В таблица и в описателната част в заключението си експертът подробно е описал за всеки един свидетел от досъдебното

производство, получател на заем, името, периодът на получаване на заема, размерът на същия, изтеглената сума от сметката на заемополучателя от страна на В. или негов служител и размерът на получената от него лихва с посочване на броя МРЗ за страната към съответния период.

По делото са документирани под формата на разпит на свидетели случаи на дадени заеми срещу лихва от 10% месечно до 100 % и повече годишно от подсъдимия лично и опосредствено, чрез служителите му /разпитите се намират от т.12 до т.16 от делото/. В тази насока са дали показания и свидетели, които са получили заем, но не са включени в диспозитива на обвинението / т. 16 от делото/.

Свидетелите, които са взели заем срещу лихва от подс.К. С. В. и са включени в обвинението , са следните:

1. С.Г.Ч., ЕГН-***** през периода м. юни 2003 г. до м. януари 2010г. е получила заем в размер на 3 680 лева, в последствие изплатила 13 278 лева, от които лихва в размер на 9 598 лева.

Св. Ч. имала пет деца, а съпругът ѝ бил в Затвора, поради което се нуждаела от финансови средства. Знаела, че К. В. предоставя заем. През месец юни 2003 г. взела заем, който бил в размер на 1 210 лв./ разпит л. 134 – 139 в том 12 от делото/. Заемът взела от служителка в заложената къща на .К. В. в кв. „Ч.“, където работела жена, с име „Д.“/Д.Г./. Уговореният срок за изплащане на сумата бил 6 месеца с лихва. Свидетелката, по искане на „Д.“, оставила дебитната си карта с ПИН кода, издадена от „П.“ АД, клон В. /сега „Ю.“ АД /. По-късно сменила обслужващата банка, като открила сметка в банка „Д*“ ЕАД клон В.. Уговорената лихва, в полза на подс. К.В., била в размер на 50 %. Свидетелката получавала по сметката си в банката сумата 330 лева на месец от детски надбавки и социална помощ. Три месеца след първия заем /м.септември 2003 година/ отново посетила заложената къща получила два заема за обща сума 670 лв., като срокът на изплащане на заема се увеличил с 6 месеца. След това вземала заеми от заложената къща, където работела В.В., дъщеря на подс.В., намираща се в кв. „Л.“ и лично с нея уговаряла парите, които ще получава в заем и лихвата , която ще изплаща. Само веднъж взела пари от „Ф.“ /К.Д./. Освен своята карта, тя оставила в Заложната къща и дебитната карта, по която се получавали помощи за нейния син К.С.Ч.. Същият е инвалид с 96% , като свидетелката се грижи за него. Дебитната му карта оставила при св. В.В. в Заложната къща, кв. „Л.“ гр.В.. Следващите заеми на св. Ч. били месец февруари 2007 г, заем от 500 лева, месец декември 2008 година заем 370 лева, месец февруари 2009 година заем 600 лева, месец януари 2010 година – 500 лева. През цялото време двете дебитни карти с ПИН кодовете, нейната и на сина ѝ, се намирали в държане на К. В. и неговите служители. Освен това свидетелката подписала и пълномощно № 785/19.03.2009г в полза на св.В.В., което било заверено от нотариус и било безсрочно /л.127 т.10 от делото/. Свидетелката сама отишла при нотариус да бъде заверено, като същото било изготвено на компютъра в заложената къща на св. В. . Общо взетите заеми от св. Ч. за целия период възлизат на 3 680 лева. През целия период от сметката ѝ, посредством дебитната карта и на

гише в банката са изтеглени пари, които възлизат на 13 278 лева. След приспадане на общата сума получена под формата на заеми от изтеглените пари се определя размерът на получената лихва от подс. К. В., която е в размер на 9 598 лева. Част от парите са теглени на АТМ устройство, а друга част, чрез пълномощно от св.В.В.. За свидетелката има изготвено пълномощно № 87/23.01.2008г в полза на св.В.В., заверено в Кметство гр. К./намира се на л. 128 т. 10 в делото/, като при предявяването му на свидетелката, тя е потвърдила, че подписът е неин, но не е ходила в кметството на гр.К., за да декларира съгласие за заверяването му.

През м. юни 2010 г. св. Ч. оттеглила пълномощните, които била дала на св. В.В., след което продължила да си тегли парите лично, които получава по сметка в банката.

Тази фактология съдът е установил въз основа показанията на свидетелката от досъдебното производство, които е приобщил по реда на чл. 281 ал. 4 във вр. с ал. 1 т. 2 от НПК и които тя поддържа, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата за разлика от тези в съдебната фаза на процеса, при това се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

2.К.Р.С., ЕГН – *****, през периода м. май 2004 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 6 850 лева, в последствие изплатила 18 543 лева, от които лихва в размер на 11 693 лева.

Св. С. знаела и познавала К. В. с това, че дава пари срещу лихва още от м.май 2004 г. / л. 82 – л. 85 том 12 от делото/. Знаела, че там може да вземе пари като остави дебитната си карта с ПИН кода към нея. Свидетелката имала карта, издадена от бивша П./„Ю.“ АД /, в която ѝ превеждали по 400 лв. на месец детски надбавки за три деца и социална помощ по временна заетост. В заложената къща ходела при „Д.“ /Д.Г./ „кв. Ч.“ гр.В..

В периода от м.май 2004 г. до м.януари 2010 година свидетелката вземала на всеки 6 месеца по 500 лева или 12 пъти взела по 500 лева. Освен това през м.април 2008 година взела отделно 200 лева, месец юли 2009 година още 350 лева и месец октомври 2009 година 300 лева. Така цялата сума заем, която взела от К. В. е 6 850 лева. При вземане на заемите ѝ било казвано, че трябва да ги върне в двоен размер.

От 2007 г. в заложената къща започнала да работи З.Р., която била счетоводител във фирмите на подс.К. В. и на която той възложил да определя на кой колко пари да се дават. Освен това В. се снабдил с пълномощно № 1393/26.08.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза. През 2009 г. св. Р. подготвила пълномощно в офиса и завела св. С. при нотариус, където тя подписала пълномощното, с което К. В. можел да тегли пари от нейната сметка.

През лятото на 2010 г. след извършени претърсвания, в хода на настоящето дело, св. С. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното. Освен това се снабдила с нова дебитна карта, тъй като старата не ѝ била върната.

По заключението на икономическата експертиза са изтеглени от сметката на

св. С. 18 543 лв. Разликата до получените в заем от подс. В. пари е 11 693 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на същия. По банковото извлечение на „П.” АД е установено, че от сметката на свидетелката са изтеглени на АТМ устройство суми в периода от м.февруари 2007 г. до м. юли 2009 година. От м. август 2009 г до м.юни 2010 година сумите са теглени в банката на гише, с пълномощно на името на подс. К.В.. Тези факти съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, приобщени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и които тя поддържа, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и също се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

3. А.Я.О., ЕГН – *****, през периода м. юли 2004 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 950 лева, в последствие изплатила 8 869 лева, от които лихва в размер на 6 919 лева;

През месец юли 2004 г. св. О. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ в гр. В. / разпит л. 109- л.112 т.12 от делото/. Спешно ѝ трябвали пари за лекарства, а тя знаела, че там може да получи заем. В заложената къща я посрещнал подс. К. В.. Попитал я по колко пари на месец получава по сметката си. Св. О. имала карта, издадена от „Ю.” АД, бившата „П.”, по която получавала 120 лв. на месец детски надбавки за четирите си деца. Подс. В. взел дебитната ѝ карта, заедно с ПИН кода към нея и ѝ дал 400 лв., като ѝ казал, че за 12 месеца ще тегли пари от дебитната ѝ карта за главницата на заема и лихва. Служителката му „Д.” ѝ дала да подпише договор и запис на заповед и св. О. получила сумата. Така за 400 лв. заем, за една година подс. В. изтеглил 1440 лв. от картата ѝ. През месец септември 2005 г. тя отново отишла в заложената къща на К. В., който я посрещнал в офиса. Тя му казала, че спешно се нуждае от 100 лв. „Д.” ѝ дала парите на ръка за срок от 3 месеца с лихви. За три месеца от сметката на свидетелката били изтеглени 360 лв. В края на август 2006 г. св. А.О.. спешно се нуждаела от 300 лв. за децата си и посетила заложената къща. Служителката К.Д. ѝ дала 300 лв. за срок три месеца, за които лихвата била 600 лв. През месец февруари 2007 г. св. О. отново посетила офиса на К. В.. Трябвали ѝ 150 лв. за лекарства. К.Д. ѝ дала парите за 4 месеца, на които лихвата била 300 лв. През месец юли 2007 г. св. О. се нуждаела от пари за лекарства и отишла в заложената къща на В.. К.Д. ѝ дала 150 лв. за срок от три месеца, като отново подписала договор. През м. декември 2007 г. получила също 150 лв. В края на юни 2008 г. отново посетила заложената къща, където я посрещнал подс.К. В.. Трябвали ѝ 300 лв. Св. К.Д. ѝ дала парите за срок от 6 месеца. В края на октомври 2008 г. отново посетила къщата и поискала 400 лв., който получила за срок от 6 месеца. По това време св. А.О.. получавала по 280 лв. месечно за детски надбавки и за работата по временната заетост. През ноември 2009 г. пак отишла в заложената къща на В.. Трябвали ѝ пари, но Е.Г., който работел за подс. К. В., я накарал насила да подпише пълномощно пред нотариус, с което разрешила на К. В. да тегли суми от дебитната ѝ карта. На 5 януари 2010 г. О. отишла в „П.” да си вземе новата дебитна карта, тъй като старата била изтекла. Служителката

от банката ѝ казала, че няма да ѝ даде дебитната карта, защото била дължала пари на подс.К. В.. Свидетелката ѝ казала, че ще извика полиция, ако не си получи картата и тя я дала, след което веднага се обадила на В., за да му каже за случая. В. изпратил Е.Г.- „М.“ в къщата ѝ, който чрез заплахи взел новата дебитна карта. В края на м.юни 2010 г. св. А.О.. оттеглила пълномощното си от нотариуса и си извадила нова дебитна карта от П..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. О. 8 869 лв. Разликата до получените от свидетелката в офиса пари 1950 лв. е 6 919 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „Ю.” АД /„П.”/, по време на инкриминирания период са теглени суми от януари 2007 г. до януари 2009 г. от АТМ устройство посредством дебитната карта. От 23.02.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно подс. К. В. ежесечно е теглил парите, които е получавала по сметката си св. О.. /Пълномощното с № 78/18.02.2009г, заверено от св. П. е приложено на л. 147 том 10 от делото/. Тези обстоятелства съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, четени на основание чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.5 от НПК, които се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

4.3.Д.К., ЕГН – *****, през периода м. януари 2005 г. до м. април 2009 г. е получила заем в размер на 1 400 лева, в последствие изплатила 2 773 лева, от които лихва в размер на 1 373 лева.

През м. януари 2005 г. св. З.К. се нуждаела от пари за лекарства на детето си и отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.” в гр. В. /показания на свидетелката л. 53-56, том 12 от делото/. Там работела служителката „Д.” /Д.Г./, която ѝ казала, че може да получи заем от 1100 лв., като срока за плащане бил 1 година, ведно с лихвите. Уговорката със служителката била, че на 100 лева заем лихвата ще е 40 лв. Св. К. оставила дебитната си карта с ПИН кода, която била издадена от „Ю.” АД бивша „П.” АД, клон гр. В., по искане на служителката. По картата си тя получавала по 140 лева на месец социална помощ. Св.К. не била подписвала пълномощно и не е ходила в кметството на гр. К., но има пълномощно от нейно име в полза на подсъдимия, заверено в кметство гр. К. с № 1022/22.04.2008. По-късно, през м. април 2009 г. тя взела още 300 лв. заем. Общо е получила 1400 лева под формата на заем. Дебитната ѝ карта останала в заложената къща на В. още една година, след което ѝ била върната.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. през упоменатия период 2773 лв. Разликата до получените в офиса пари е 1373 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Имала е издадено пълномощно в полза на подс. В. с №1022/22.04.2008г от Кметство К. и срок на действие от 01.05.2008 г. до 04.12.2009 г. Подписала е и пълномощно пред нотариус С.Я., с № *** в полза на св. В.В. / л. 55 т.12 от делото/. Освен това В. се снабдил и с още едно пълномощно № 1060/13.05.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

Извлечението по сметката на свидетелката в „П.“ АД клон гр. В. сочи, че са й били превеждани социални помощи между 70 и 100 лв. С пълномощното подс. К. В. от 28.05.2008 г. до 20.11.2008 г., е теглил всички налични суми по сметката на свидетелката. През м. август и септември 2009 г. са й били преведени две суми по 78 лв., които на 28.09.2009 г. са изтеглени с дебитна карта от АТМ устройство. От 16.10.2009 г. до 02.02.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила също наличните суми.

Св. К. е подписала пълномощно № 1142//21.04.2009г в полза на В.В. / л. 65 том 10 от делото и л. 55 том 12 /пълномощно № 1060/13.05.2008 в полза на . К. В. / л.179 том 10 от делото/, пълномощно № 1022/22.04.2008г в полза на обв. К. В. /л.180 том 10 от делото/. Посочените факти съдът е установил въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, прочетени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.4 от НПК, които се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

5. Според обвинението А.Г.Г. ЕГН – *****, през периода м. май 2005 г. до м. март 2009 г. е получила заем в размер на 1 420 лева, в последствие изплатила 3 644 лева, от които лихва в размер на 2 224 лева. Такива доказателства по делото не са били събрани, тъй като свидетелят е починал и в хода на съдебното следствие показанията й не са били четени и приобщени, поради което е бил заличен от списъка за призоваване.

6. Е.А.И., ЕГН *****, през периода м. август 2005 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 1 020 лева, в последствие изплатила 8 360 лева, от които лихва в размер на 7 340 лева.

През месец август 2005 г. св. И. посетила заложената къща на В. в кв. „Ч.“, където имало служителка. Знаела, че заложената къща е на подс. К. В. и той дава заем срещу оставена дебитна карта. Поискала заем от 500 лв., а служителката я попитала дали има дебитна карта и дали получава преводи по сметката си. По същото време св. И. получавала семейни надбавки между 140-150 лв. на месец по сметка в банка „Д“ ЕАД клон В.. Било й казано, че трябва да остави дебитната си карта и ПИН кода към нея. Било й обяснено от служителката, че картата ще остане 12 месеца в офиса, през което време от нея ще се теглят по 130 лв. месечно, а разликата от 10 лв. ще й се дава на ръка. При тези условия тя оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила 500 лв., които трябвало да изплати с лихвите. Освен това била накарана да подпише пълномощно, с което упълномощила К. В. да може да тегли суми на каса от нейната сметка. Пълномощното е заверено в последствие в кметство гр. К. под № 46/16.02.2009 г. година, без присъствието на свидетелката. Освен това подс.В. се снабдил и с пълномощно № 1025/22.04.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

През месец октомври 2008 г. И. посетила отново заложената къща на К. В. и поискала нов заем от 150 лв., като дебитната си карта не я е взимала. През месец юли 2009 г. отново получила заем в размер на 250 лв. Така общо получените суми в заложената къща на К. В., които тя получила на ръка е 1020

лв. Едва през месец юни 2010 г., когато от другите жители на ромската махала на гр. В. научила за извършени претърсвания в заложените къщи на К. В., тя отишла при нотариус, за да оттегли пълномощията си спрямо К. В.. Така също посетила банковия клон и се снабдила с нова банкова карта. От сметката на свидетелката на АТМ устройство и с пълномощно, според заключението на вещото лице са изтеглени 8 360 лв. Разликата до получените в офиса пари е 7340 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Свидетелката е разпитана пред съдия и разпитът ѝ е приложен на л. 46-47 т. 12 от делото. Пълномощно № 742/19.03.2009 година, в полза на К.В. от Е.И.. е приложено на л. 82 т. 11 от делото, а пълномощно с № 1528/17.06.2010 година, в полза също на подс.К.В. от св. И., е приложено на л. 83 т. 11 от делото. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, приобщени по реда на чл. 281 ал. 1 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, които е потвърдила, а освен това и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

7. З.Б.Б. ЕГН – *****, през периода м. август 2005 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 670 лева, в последствие изплатила 1 025 лева, от които лихва в размер на 355 лева.

През август 2005 г. св. З.Б. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /свидетелски показания л. 5, том 14 от делото/ От служителка в заложената къща била уведомена след разговор, че може да получила заем в размер на 450 лв. със срок на изплащане 6 месеца с лихвата. За тези пари трябвало да върне 1050 лв. По дебитната си карта, издадена от „Ю.“ АД бивша /„П.“/АД, клон В., свидетелката получавала по 150 лв. детски добавки за две деца и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, по искане на служителката. През декември 2009 г. свидетелката отишла в другата къща на К. В. в кв. „Л.“, гр. В., където работела неговата дъщеря св.В.В.. По това време св. Б. получавала по 70 лв. на месец детски добавки. Поискала заем от 220 лв. Св. В. подготвила пълномощно, с което свидетелката Б. посетила нотариус и я упълномощила да тегли пари от сметката ѝ в „Ю.“ АД бивша „П.“ АД /пълномощно, приложено на л. 263, том 11 от делото/. Същата има упълномощаване и на К. В.. Това е видно от Декларацията, приложена на л. 98, том 11 от делото, с която на 30.06.2010 г. пред нотариус, св. Б. е оттеглила всички пълномощни, посредством които е упълномощила подс. К. В. и В.В. да теглят пари от банковата ѝ сметка за покриване на главницата и лихвата. Вторият получен заем бил за срок на изплащане 6 месеца. До м. юни 2010г дебитната карта на свидетелката останала в заложената къща.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 1 025 лв. Разликата до получените в офиса пари в размер на 670 лв. е 355 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „П.“ АД, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство. Св.

Б. има само едно теглене на каса от 61 лв. на 01.12.2009 г.

От 19.01.2010 г. до 03.08.2010 г. св. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 75 лв., 70 лв., 4 пъти по 69 лв. и 34 лв. , независимо, че на 30.06.2010г има оттегляне на пълномощните.

Налични са по делото две пълномощни в полза на В.В. от св.З.Б. - с № 1712/24.06.2009година/л.263 т. 11 от делото/ и с № 3083/29.12.2009година, в полза на В.В. от св. Б., /приложено на л. 72 т. 10 в делото/. Тази фактология съдът е приел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени в делото по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и освен това се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

8. А.М.Ч., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 900 лева, в последствие изплатила 5 771 лева, от които лихва в размер на 4 871 лева.

Св.А.М.Ч. познавала К. В., като човек, който дава пари в заем срещу лихва, но след като заемополучателят остави дебитната си карта в офиса на фирмата, на която бил същият управител /свидетелски показания л. 4-12 от том 12 от делото/. Първоначално тя отишла в офиса в кв. «Ч.», пл.»М.»№ *. Свидетелката имала открита сметка в банка „Ю.” АД , клон В., бивша „П.“ по която получавала семейни надбавки за деца, в размер на 186 лева. Тя е вземала заем още от м.септември 2005 година, но не може да конкретизира всички суми и тези заеми не са инкриминирани. През м.януари 2007 година свидетелката получила заем от 420 лева от В.. Месец януари 2008 година получила заем от още 480 лева. Така общо получените от нея в заем суми станали 900 лева, които трябвало да върне с лихва.Дебитната ѝ карта, издадена от банка „П.“ сега «„Ю.” АД, заедно с ПИН кода останала по искане на обв. В. в офиса на ул. «К.» № **, кв. „Л.”. Парите получила първоначално от Д.Г., а впоследствие от В.В. Освен това подписала и пълномощни пред нотариус, в полза на В.В. и на подс.В., за да могат да теглят суми от банковата ѝ сметка. От сметката на св.Ч. на АТМ устройство и на каса в банка «Ю.» АД, клон В. са изтеглени с пълномощно 5771 лева, според заключението на изготвената по делото икономическа експертиза, като разликата до получената в заем сума е в размер на 4 871 лева, която сума следва да се приеме за лихва в полза на обвиняемия. Тя има заверено пълномощно в кметскво гр. К.. Това е Пълномощно №298/08.05.2009 г., но свидетелката не е посещавала лично кметството /л. 146, том 10 от делото/.

След извършени претърсвания в дома и офисите на подсъдимия, свидетелката Ч. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала на В.В. и К.В.. Това съдът е приел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса, като се подкрепят и от писмените доказателства по делото и от заключенията на

икономическата експертиза.

9. Д.Г.П., ЕГН – *****, през периода м. септември 2005 г. до м. октомври 2008 г. е получил заем в размер на 800 лева, в последствие изплатил 1 889 лева, от които лихва в размер на 1 089 лева.

Св. Д.Г.П. е взел заем от К.В. през м. септември 2005 година, когато се нуждаел от пари и посетил заложената къща в кв. Ч., гр. В. /разпит л. 43, том 12 от делото/. Знаел, че офиса е собственост на К.В. и той предоставя заем на частни лица. През м. септември 2005 г. получил заем от заложената къща на В., след разговор с него, в размер на 350 лева. Оставил в офиса дебитната си карта с ПИН кода, издадена от „Ю.“ АД, клон В. по искане на служителката, която работела там. Пет месеца след първия заем отново отишъл в заложената къща и получил 150 лева. След това през три месеца получил още два заема от 150 лева. Общо получените суми като заеми в периода септември 2005 г. до октомври 2008 г. са 800 лева, които трябвало да изплати с лихвата. Свидетелят твърди в разпита си, че никога не е подписвал пълномощно, в полза на К.В.. Не е ходил и да си иска дебитната карта, тъй като се страхувал от В., който според него бил агресивен и налитал на бой. Същият има заверено пълномощно в кметство гр. К. под № 957/25.03.2008 /лист 166 том 10 от делото/.

От сметката на С.П. в „Ю.“ АД бивша „П.“ от 21.04.2008 г. до 16.10.2008 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил различни суми. Има изтеглени суми и на АТМ устройство, като общо изтеглената сума според заключението на икономическата експертиза е 1 889 лева. Разликата от 1089 лева до получената сума в офиса е лихва, в полза на К.В.. По делото е налично пълномощно № 957/25.03.2008 година в полза на К.В., подписано от Д.П. /л. 166 т. 10 от делото/. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, като се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

10. Б.С.С., ЕГН – *****, през периода м. декември 2005 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 2 970 лева, в последствие изплатила 5 340 лева, от които лихва в размер на 2 370 лева.

Св. Б.С.С. познавала К.В. като човек, който дава пари срещу лихва, като взема дебитната карта с ПИН кода. /показания л. 20-25, том 12 от делото/ През декември 2005 година посетила заложената къща в кв. „Ч.“ гр. В., където получила 800 лева. Там разговаряла с обв. К. В., който я попитал колко пари получава, като семейни надбавки и социални помощи. Свидетелката му казала, че получава общо 240 лева, също така, че има и дебитна карта, открита по сметката ѝ в „Ю.“ АД, бивша „П.“. Тогава подсъдимият ѝ казал да остави дебитната карта с ПИН кода в офиса. Последвало подписване на договор за заем, за който свидетелката не може да даде информация, тъй като по принцип е неграмотна. Същата обаче била известена, че следва да върне срещу получения заем сума от 1200 лева., като 5 месеца ще теглят от сметката ѝ по 240 лв.

През м. април 2006 г. свидетелката твърди, че е взела заем от заложената къща на подсъдимия в размер на 400 лева, с уговорен срок три месеца и да изплати сумата от 720 лева. През същата година /2006 / м. август отново посетила заложената къща и взела заем в размер на 1500 лева, който трябвало да изплати за една година с лихва.

По-късно през м.юли 2009 година свидетелката отново посетила заложената къща в кв. „Л.” гр. В., където разговаряла със св. В.В., за да получи нов заем. Там подписала и две пълномощни, с които упълномощила св. В.В./пълномощно № 1375/23.07.2009 година на л. 22 т. 12 в делото/ и подс. К. В./пълномощно № 1374/23.07.2009 година на л. 23 т. 12 от делото/ да теглят суми от банковата ѝ сметка. Пълномощните били заверени от нотариус С.Д. №*** по списъка на нотариалната камара. От св.В.В., св. С. получила още 270 лева и била уведомена, че трябва да върне двойна сума.

Общо получената сума от заложената къща на подсъдимия възлиза на 2 970.00 лева. След като се издължила дебитната ѝ карта и двете пълномощни били върнати на св.С. от св.В.В.. И двете пълномощни са предадени на разследващия от св. С. и са приложени на л. 22 и л. 23 т. 12 от делото. От банковите извлечения в „Ю.” АД, клон В., по сметката на св.С. се установява, че са изтеглени след м.02.2007 година до м. декември 2009 година с пълномощно на името на св.В.В. и на АТМ устройство сумата 5 340 лева. Разликата от 2370 лева се явява лихва, в полза на подс. .К.В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НП, които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и освен това се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

11. И.Х.Н. ЕГН – *****, през периода м. януари 2006 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 2 891 лева, от които лихва в размер на 2 491 лева. През януари 2006 г. св. И.Н. имала болна дъщеря и се нуждаела от пари. Знаела за заложената къща на подс. К. В., която се намирала в кв. „Ч.” гр. В. и решила да поиска заем. Там била на работа служителката известна и като „М.”, от която поискала заем от 200 лв. Н. получавала социални помощи по 40 лв. на месец по сметката си в банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД, клон В. . Имала издадена дебитна банкова карта. Дала дебитната си карта с ПИН кода на „М.”, която ѝ казала, че за тези 200 лв. ще тегли пари от картата ѝ 10 месеца, като ѝ дала да подпише договор за заем, в който св. Н. не знаела каква сума е записана. През 2006 г. или 2007 г., свидетелката не може да посочи категорично кога е взела втори заем в размер на 200 лева. По нейни твърдения повече заеми от заложената къща не е вземала, но дебитната ѝ карта след първия заем от 2006 г. до м.юни 2010 година останала в заложената къща на В. и тя не я е ползвала.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Н. на АТМ устройство и на каса в банката 2891 лв. Разликата до получените в офиса 400 лева е 2 491 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на . К. В..

По извлечение от „П.“ АД от сметката на св. Н. е теглено чрез пълномощно на името на св. В.В. /пълномощно №497 от 26.02.2009 г., заверено от нотариус С.Я. се намира на стр. 73, том 10 от делото / и подс. К. В.. Свидетелката не отрича, че е била заведена пред нотариус от служителка в офиса на обвиняемия и е подписала пълномощно в негова полза. Тази фактология съдът е приел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

12. К.Й.К., ЕГН – *****, през периода м. март 2006 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 2 100 лева, в последствие изплатила 11 182 лева, от които лихва в размер на 9 082 лева.

През март 2006 г. св. К.К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В.. /гласни доказателства л. 74-81, том 12 от делото/. Спешно се нуждаела от пари за децата си и знаела, че в офиса на К. В. се дават заеми. Там я посрещнала служителката „Д.“ /Д.Г./, на която казала, че иска заем и дала дебитната си карта, заедно с ПИН кода към нея. Получила 1200 лв. със срок за връщане 12 месеца, за които трябвало да плати двойна сума. Дебитната ѝ карта била към банка „Д*“ ЕАД, клон В. и по нея получавала всеки месец по 320 лв. детски надбавки, майчинство и социална помощ. „Д.“ ѝ дала да подпише договор за заем. Условието било, че за 12 месеца К. В. ще тегли по 320 лв. от дебитната ѝ карта, с което ще изплати главницата и лихвата. След като минала една година К. през месец март 2007 г. отишла в заложената къща на В., за да си вземе дебитната карта. Там я посрещнала Ф. /К.Д./. К.К. поискала нов заем от 700 лв., а служителката ѝ отговорила, че трябва да върне още 1400 лв. Дебитната ѝ карта била все още в заложената къща и през изминалата година св. К. не я била ползвала. След като минали четири месеца св. К. отишла да си поиска дебитната карта, но Ф. отново отказала да ѝ я даде. В офиса бил К. В. ѝ казал, че му дължала още пари и не може да ѝ върне дебитната карта. През октомври 2007 г. св. К. отишла в банката и блокирала дебитната си карта. От там ѝ издали нова дебитна карта, с която изтеглили от банкомат 320 лв. На следващия месец В. дошъл в дома ѝ и я заплашил, че ще подпали къщата и ще вземе децата ѝ, ако не му даде новата банкова карта. От страх тя му я дала и така той продължил да тегли по 320 лв. всеки месец. Свидетелката К. с личната си карта в банката на 19.11.2008 г. е изтеглила 150 лв. и на 19.03.2009 г. 310 лв. През юни 2009 г. К.К. отново отишла в заложената къща на обвиняемия и му поискала заем. Той ѝ дал 200 лв., като казал, че трябва да му върне 400 лв. След това я завел при нотариус Я., където тя подписала пълномощно, с което К. В. можел да тегли суми от сметката ѝ безсрочно / пълномощно № 1735/26.06.2009 година в полза на К. В. също в полза на К. В. на л. 108, том. 11 пред нотариус и пълномощно № 1456/17.09.2008 година на л. 109, том. 11, заверено от Я. П. в полза на К. В./. След като минали двата месеца, свидетелката отишла в заложената къща, за да си поиска дебитната карта, но В. я изгонил и ѝ казал, че имала да му дава още

600 лв. През месец май 2010 г. К.К. се снабдила с нова дебитна карта към банка „Д*“ ЕАД клон В.. Изчакала да минат 2 часа, след което отишла на банкомат и изтеглила 320 лв. След м. юни 2010 г., когато имало претърсване в заложените къщи по настоящото досъдебно производство, свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощията си и се снабдила с нова карта /л. 107, том 11 – декларация за оттегляне на пълномощия по отношение на К. В./ К.К. никога не е ходила в гр. К. да подписва пълномощно, с което да упълномощи К. В. да се разпорежда със сумите по сметката ѝ, нито с дебитната ѝ карта.

По заключението на вещото лице за периода м.март 2006 г. м.юни 2010 година са изтеглени от сметката на св. Я. 11 182 лв. Разликата до получените в офиса суми 2100 лева е 9 082 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Сумите са изтеглени с пълномощно от К. В. и А.Г., който по това време е работел за него.

От 01.07.2010 г. К. К. с лична карта е теглила 105 лв. и през следващите месеци също е теглила суми от сметката си лично.

По делото са налични 2 броя пълномощни, подписани от св. К.К., в полза на К.В. - № 1735/26.06.2009 година/л. 108 т. 11 в делото/ и № 1406/17.03.2008 година /л.109 т. 11 в делото/. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

13. В.А.Г., ЕГН – *****, през периода м. април 2006 г. до м. януари 2008 г. е получила заем в размер на 1 280 лева, в последствие изплатила 1 560 лева, от които лихва в размер на 280 лева.

Св. В.А.Г. е разпитвана по време на разследването три пъти, тъй като не са били конкретни показанията ѝ. От трите разпита се установява, че св. В. Г. е пенсионер по болест и получавала пенсия в размер на 120 лева месечно по сметка в бивша “П.” сега „Ю.” АД, клон В., по която има издадена и дебитна карта. През м. април 2006 г. посетила офиса на В. в кв.”Л.” гр.В. и получила след разговор с К. В. заем от 300 лева, като оставила дебитната си карта с ПИН кода. Тя знаела, че заложената къща е на К. В. и че той дава заем, но задължително се оставяла в офиса дебитната карта с ПИН кода. През м. октомври 2006 г. взела втори заем от 390 лева. През м. септември 2007 г. взела трети заем от 590 лева. При получаването на заемите е подписвала документ за задължението, но не пази екземпляр от тях и не е представила такъв пред разследващите. Свидетелката твърди, че при третия заем заложила дебитната карта на снаха си А.С.М., която през следващия месец била родила секциум и не е ходила с нея в заложената къща. От дебитната карта на снаха ѝ са теглени пари по 130 лева на месец. Впоследствие свидетелката ходела в заложената къща и си искала банковата карта, тъй като преценила, че е изплатила задължението си, но била изгонена, без да я получи. Междувременно К. В. бил пуснал молба в Районна Прокуратура гр. В. с

оплакване, че е измамен от св. Г.. Преписката е била прекратена. Затова през зимата на 2009 година Г. сменила обслужващата банка „П.“ АД, сега „Ю.“ АД гр. В.. В началото на 2009 година открила сметка в „Е.“ АД, клон В., по която продължила да получава пенсията си. За 2007 година от сметката на свидетелката сумите са теглени на АТМ устройство с банкова карта.

На 09.01.2008 г. с дебитна карта са изтеглени 90 лв. и повече не е имало преводи на пари по сметката ѝ. През този период от време свидетелката не е разполагали с дебитната си карта, което означава, че са теглени суми от подс.В., чрез негов служител. Това е така, тъй като свидетелката е подписала пълномощно, с което е упълномощила св.С.О. да тегли суми от сметката ѝ /в т.11 л. 270 от делото се намира пълномощно, в полза на С.О., заверено от кмета на гр.К. с № 1370/18.08.2008 година/. Общо изтеглената сума от сметката на свидетелката е 1560 лева, а разликата от 280 лева се явява лихва, в полза на подс.В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, четени по реда на чл. 281 ал. 4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

14. С.П.Д., ЕГН – *****, през периода м. май 2006 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 040 лева, в последствие изплатила 7 051 лева, от които лихва в размер на 6 011 лева.

През май 2006 г. св. С.Д. се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В.. /показания л. 106-108, том 12 от делото/. Тя познавала К.В. и дъщеря му В.В. и знаела, че срещу дебитната си карта може да получи пари в заем. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. получавала по 200 лева на месец детска добавки за две деца и социални помощи. Имала издадена банкова карта. В заложената къща св. В.В., която тогава работела при баща си, ѝ дала сумата от 300 лв., които Д. се задължавала да върне двойно за срок от 6 месеца. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща. В периода м. февруари 2007 – декември 2008 г. св. Д. получила заем от заложената къща още 200 лева. През м. декември 2009 г. партията по заема на свидетелката била преместена в заложената къща в кв. „Л.“ гр. В., където работила св. В.В.. От нея получила първо заем от 100 лева и последния заем от 200 лева през м.май 2010 г. Св Д. е подписала 2 бр. пълномощни нотариално заверени, с които упълномощава св. В.В. /пълн. № 649/13.03.2009 г. л. 123 том 10 от делото е приложено нотариално заверено пълномощно в полза на В. В./ и К. В., с право да теглят суми от нейната сметка на каса в банката. Сумата от 240 лева била платена на св. Д. от св. В.В. за погасяване на стар заем, когато свидетелката е преместена като клиент в заложената къща в кв. „Л.“ гр. В.. При тези обстоятелства може да се изчисли, че общо получените пари под формата на заеми са 1 040 лева. През юни 2010 г. св. Д. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното за В.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Д. 7 051 лв.

Разликата до получените в офисите на подс. В. пари от 1 040 лв. е 6 011 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

В периода от май 2006 г. до юни 2010 г., дебитната карта на св. Д. е била постоянно в заложената къща и от там са теглили парите, които е получава. Такава възможност свидетелката не е имала.

Извлечението по сметка на свидетелката в бивша „П.“ сочи, че от сметката ѝ е теглено на АТМ устройство и чрез пълномощно от св. В.В..

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

15. С.И.А., ЕГН – *****, през периода м. юни 2006 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 020 лева, в последствие изплатила 5 435 лева, от които лихва в размер на 4415 лева.

През м. юни 2006 г. св. С.А. се нуждаела от пари за лекарства на децата си. /свидетелски показания л. 102-105, том 12 от делото/. Знаела за заложената къща на В. в кв. „Л.“ гр. В. и, че се дават заеми срещу лихва. Посетила офиса, където работела служителка на В., известна като „М.“/ М.Т./. От нея св. А. поискала пари в заем. Св. А. имала сметка, по която ѝ е издадена дебитна карта към банка „Д*“ ЕАД АД клон В.. Получавала по 120 лв. на месец социални помощи и добавки за дете. Срещу дебитната си карта с ПИН кода, която оставила, тя получила от „М.“ заем в размер на 470 лв., които трябвало да изплати за 6 месеца в двоен размер. В заложената къща св. А. подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода, както поискала служителката. През м. декември 2007 г. получила втори заем в същия офис от 400 лева. През м.февруари 2010 година тя отново отишла в заложената къща и получила друг заем от 150 лв. Заемите следвало да върне с лихвата. Така общо взетите в заем пари станали 1 020 лева. През 2010 г. служителката Ф. / К.Д./ завела св.А. при нотариус да подпише пълномощно в полза на подс. К.В.. През 2010 г., след като научила за извършени претърсвания в заложените къщи на обвиняемия, свидетелката прекратила пълномощното на подс. К. В.. Св. А. не е ходила в Кметство К., гр. К. да заверява пълномощно в полза на . К. В., с което той да тегли суми от банковата ѝ сметка. Въпреки това е ползвано пълномощно в банка „Д*“ АД с № 296/08.05.2008 година, като са теглени суми от банковата сметка на свидетелката лично от подс. К.В.. Друга част от изтеглените суми са на АТМ устройство.

По заключението на вещото лице в икономическата експертиза е видно, че са изтеглени от сметката на св. А. 5 435 лв. Разликата до получените в офиса пари е 4415 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. От 01.07.2010 г. с дебитната си карта св.А. е теглила лично пари, които се превеждали по сметката ѝ.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 във вр. с ал. 1 т.2 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

16. М.М.К., ЕГН - *****, през периода м. юни 2006 г. до м.декември 2007 г. е получила заем в размер 1100 лева, в последствие изплатила 11 557 лева, от които лихва в размер на 10 457 лева.

През юни 2006 г. М.К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /показания л. 8, том 14 от делото/. Разговаряла със служителката „Д.“ /Д.Г./ и поискала заем в размер на 500 лв. Такъв ѝ казали, че може да получи със срок на изплащане 6 месеца с лихвата. По сметката си в „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД свидетелката получавала по 200 лв. на месец социални помощи. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея издадена от банката. Получила сумата. През декември 2007 г. отишла в другата заложна къща на подс. К. В., която се намирала в кв. „Л.“ гр. В.. Там работела неговата дъщеря св. В.В.. От нея взела заем в размер на 600 лв. за срок от 7 месеца, за които трябвало да върне 1200 лв., т.е. с лихвата. Общо получените заеми от К. са 1 100 лева. В* подготвила документи, с които свидетелката отишла при нотариус, където подписала пълномощно в полза на подс. К. В. и св. В.В.. По делото е налично Пълномощно, заверено от нотариус на л. 92 том 10 от делото и пълномощно № 77/18.02.2009 година, в полза на подс.К.В., приложено на л. 201 т.10 в делото.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 11 557 лв. на АТМ устройство и на каса с пълномощно. Разликата до получените в офиса пари е 10 457 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметката на пострадалата от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, са теглени суми на каса в банката от подс. К. В. и дъщеря му В.В., както следва:

На 23.02.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 355 лв.

На 18.03.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 354лв.

На 15.04.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила сумата от 314 лева.

На 21.05.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 314 лева.

От 23.06.2009 г. до 19.01.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 6 пъти по 314 лева, 249 лв., 162 лв. и 135 лв.

На 02.02.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 170 лв.

От 26.02.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 139 лв., 235 лв., 3 пъти 97 лв.

На 02.06.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 97 лева.

От 01.07.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 200 лв. и следват

теглени с дебитна карта от картодържателя. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 4 във вр. с ал. 1 т.2 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

17. В.Б.К., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2006 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 190 лева, в последствие изплатила 3 260 лева, от които лихва в размер на 2 070 лева.

През октомври 2006 г. св. В.К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В. / показания приложени от л. 1 да л. 4 том 13 от делото/. Посрещнала я „М.“/ М.Т./, служителка в заложената къща. Свидетелката имала дебитна карта издадена по сметката ѝ в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, по която получавала всеки месец социални помощи в размер на 130-140 лв. На св. К. ѝ казали в офиса, че може да получи заем в размер на 840 лв. със срок на изплащане 12 месеца с лихва. Подписала договор за заем, в който се задължавала да върне сумата от 1600 лв. Освен това и била поискана и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща на подс. В.. През пролетта на 2007г. В.К. отново отишла в заложената къща и пак от същата служителка „М.“ получила заем в размер на 200 лв., за който лихвата била 400 лв., а срокът на заема се удължил с още 5 месеца. По-късно същата отново ходила няколко пъти до м.юни 2010 година в заложената къща, от където получила един път 50 лв. и следващ път 100 лв., като лихвата за тях също била двойна. Общо получената сума под формата на заем от К. е 1 190 лева.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 3 260 лв. Разликата до получените в офиса пари е 2070 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., са теглени суми на АТМ устройство – за 2007г. и 2008 г. и с пълномощно от подс. К. В..

За м. 01.2010 г.с дебитна карта са изтеглени 30 лв., а на 23.02.2009 г. на каса К. е теглила 106 лв., също и на 18.03.2009 г. на каса 105 лв. и на 15.04.2009 г. на каса 105.12 лв. Тези суми са взети предвид при изчисленията на вещото лице.

От 21.05.2009 г. до 01.06.2010 г. К. В. с пълномощно е изтеглил от разплащателната сметка на свидетелката следните суми: 6 пъти по 69 лв., 3 пъти по 70 лв., 2 пъти по 34 лв. и един път 68 лв. /пълномощното, с което свидетелката К. е упълномощила К. В. да тегли суми от сметките ѝ е с № 299 от 8.05.2009 година, приложено на л.154 том 10 от делото./ Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал. 5 вр ал.1 т.5 от НПК като се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

18. А.М.К., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. декември

2009 г. е получила заем в размер на 1 410 лева, в последствие изплатила 6 640 лева, от които лихва в размер на 5 230 лева.

Св.А.М.К., познавала К. С. В., като човек, който дава пари срещу лихва. /свидетелски показания л. 1-2, том 12 от делото/ Тя живее в ромската махала на гр.В. и понякога имала финансови затруднения. В периода м. януари 2007 г. до м. декември 2009 г. тя взела на три пъти заем. Първият път през месец януари 2007 г. е взела заем 500 лева, вторият път през юни 2009 г. е взела 410 лева и третия път през декември 2009 г. е взела 500 лева или общо сумата 1 410 лева, които трябвало да върне с лихвите. Сумите получила в брой, първият път в Заложната къща, намираща се в кв. Ч., пл. „М.” № * от служителката К.Д., известна като „Ф.”, а следващите заеми получила от дъщерята на В., В.В. в заложната къща, намираща се в кв.„Л.”, на ул. „Св.К.” № ** гр.В.. За да получи първия заем, оставила по искане на В. дебитната си карта в офиса на заложната къща. Освен това била уведомена, че следва да плати и лихва за получения заем. Според свидетелката К., В.В. й казала, че за всеки получени 100 лева, трябва да връща 140 лева. Свидетелката имала открита разплащателна сметка в банка „Д*“ ЕАД, клон В., по която получавала семейни надбавки за две деца и обезщетение за майчинство за второто си дете, общо в размер на 190 лева месечно. .В.В. казала на св. К., че трябва да подпише пълномощно, поради което било изготвено такова, подписано и заверено от нотариус. С декларация пред нотариус от 28.06.2010 година св. А. К. оттеглила пълномощните, които е подписала в полза на В.В. и подс.К.В. /декларацията на л. 159 том 11 от делото/. От м. януари 2007 г. до м. юни 2010г. дебитната й карта е била постоянно в заложната къща на подс. К. В. в кв. Ч. и той е теглил суми, чрез дабитната карта на АТМ устройство от сметката на свидетелката К.. Общо изтеглената сумата от подс. К.В., според заключението на изготвената по делото икономическа експертиза е в размер 6 640 лева, от които лихвата получена от него е в размер на 5 230 лева. През лятото на 2010 г. свидетелката е оттеглила пълномощното. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1 т.1 и т.2 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата,з а разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

19. А.А. Д., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 795 лева, в последствие изплатила 3 415 лева, от които лихва в размер на 1 620 лева.

Св. А.А. Д. познавала К. В. и дъщеря му В.В., знаела къде се намират заложните къщи в кварталите „Ч.” и „Л.” гр. В. /свидетелски показания л. 3-5, том 12 от делото/. Свидетелката има три деца, като детските надбавки били превеждани първоначално по сметка в „П.“ АД, сега „Ю.” АД , клон В., а впоследствие и в банка «О***» АД, клон В.. Получавала общо 90 лева на месец за трите деца. По различни причини тя получила заем от двата офиса в кварталите „Л.” и „Ч.” гр.В.. За да получи заем, оставяла по искане на

подс.В. дебитните си карти в офиса на заложната къща. Сумите, които получила за месец януари 2007 година са 210 лева, месец юли 2007 г. - 210 лева, месец януари 2008 година 210 лева, м.юли 2008 г. 210 лева, м.януари 2009 г. 300 лева, м.юни 2009 г. 330 лева и м.януари 2010 година 325 лева. Общо получила като заем сумата 1 795 лева, които трябвало да върне с лихва. Разговаряла по време на искане на заема с К. В. и дъщеря му В.В., като последната поискала и нотариално заверено пълномощно от свидетелката, за да теглят суми от сметката ѝ. Свидетелката Д. подписала две пълномощни. Първото в полза на свидетелката З. Р. – приложено на л. 17, том 7 от делото, заверено в кметство гр. К. от св. П., за да може да тегли суми от сметките ѝ в «Ю.» АД, клон В., с №1192/11.07.2008 г. Второто е в полза на В.В. /пълномощно № 1165/22.04.2009 година приложено на л.16 том 10 от делото/. От сметката на св. Д. в „Ю.” АД, клон В. са теглени суми с дебитна карта пред 2007 година, с пълномощно от св. З.Р. през 2008 година и с пълномощно от сметката в „О**” АД, клон В.. Св. В.В. е теглила суми през 2009 и 2010 година с пълномощно.

В някои случаи сумите, получени като заем, са били предоставени от св. К.Д., известна на свидетелката като „Ф.“, а в други случаи от св. В.В.. През времето, когато дебитните карти на свидетелката се намирали в заложните къщи на К.В. от сметките на свидетелката са изтеглени на АТМ устройства и на гише в банката суми на обща стойност 3415 лева, според заключението на изготвената по делото икономическа експертиза. Разликата до получената в заем сума е 1620 лева, която сума следва да се приеме за лихва в полза на подсъдимия. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1т.1 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

20. А.Б.Д., ЕГН – *****, през м. януари 2007 г. е получил заем в размер на 500 лева, в последствие изплатил 990 лева, от които лихва в размер на 490 лева.

Св. А.Б.Д. през м. януари 2007 г. боледувал, поради което посетил офис на фирмата на В., за да вземе заем. Било му известно, че същият дава заем, след като лицето си остави дебитната карта и ПИН кода за нея при обвиняемия. Свидетелят получавал социална помощ от кметство В. по сметка в „П.“, сега „Ю.” АД, клон В.. Разговарял с обвиняемия и обяснил каква сума месечно получава по сметката си в банката. По искане на обвиняемия оставил дебитната си карта и ПИН кода в офиса и получил заем от 500 лева, които следвало да върне с лихва. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно № 516/25.02.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

Свидетелят не е търсил картата си от подсъдимия, тъй като от м. август 2007 г. нямал преводи по сметката си. За времето от 01.01.2007 г. до 29.06.2007 г. по банковото извлечение от обслужващата го банка, са били изтеглени 990 лв. на АТМ устройство, според заключението на изготвената по

делото икономическа експертиза. Разликата до получената в заем сума е в размер на 490 лв., която сума следва да се приеме за лихва в полза на подсъдимия. Св. Д. живее на семейни начала със св. А.И.П., която също е получавала заем от подсъдимия. Имат 7 деца за които полагат грижи.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

21. А.Н.Х., ЕГН – *****, през периода м. март 2008 г до м. септември 2008 г. е получила заем в размер на 1 100 лева, в последствие изплатила 1 626 лева, от които лихва в размер на 526 лева.

Св. А.Н.Х. през м. март 2008 г. посетила заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ в гр. В., тъй като имала необходимост от пари. Разговаряла със служителка от офиса и поискала заем. В офиса присъствал и К. В.. На свидетелката бил даден заем в размер на 900 лева, на два пъти – 420 лв. и 480 лева, които следвало да върне с лихва. Преди това служителката попитала св. Х. дали има дебитна карта и след утвърдителен отговор й казала да я остави в офиса с ПИН кода. Уговорена била и лихва между 15 и 30 %. По това време св. Х. получавала семейни надбавки и социална помощ от община В.. По сметка в банката постъпвали по 120 лева на месец. Освен това получавала и инвалидна пенсия за едно от децата си в размер на 186 лв.. През м. септември 2008 г. от заложената къща на подс. К. В. в кв. „Ч.“ в гр. В., от св. К.Д., наричана Ф., св. Х. взела отново заем в размер на 200 лева. В периода от м. март до м. ноември 2008 г., в продължение на 9 месеца се издължавала по 120 лева месечно. От банковите извлечения в „П.“, сега „Ю.“ АД, клон В. се установява, че е имало заверено пълномощно от Кмета на Кметство К. в банката, в полза на подс. К. В., каквото свидетелката твърди, че не е подписвала /пълномощно с № 640/5.03.2008 г на л. 150 том 10 в делото/. Срокът на действие на пълномощното е бил от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г., а е заверено на 05.03.2009 г. от кмета Я. П.. От 21.03.2008 г. до 20.08.2008 г. с пълномощно . К. В. е започнал да тегли от разплащателната сметка на свидетелката суми. Реално св.А.Х.. е получила пари под формата на заем 1100 лева, а от сметката й са изтеглени от В. 1626 лева, според заключението на изготвената по делото икономическа експертиза. Разликата от 526 лева следва да се приеме за лихва, получена от обвиняемия срещу дадения заем.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и които поддържа, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

22. Б.Д.Д., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. август 2008 г. е получила заем в размер на 1 575 лева, в последствие изплатила 6 894

лева, от които лихва в размер на 5 319 лева.

Св. Б.Д.Д. през м.януари 2007 година имала нужда от пари и посетила офиса на фирмата на К. В. в кв. „Ч.“ гр.В. /показания на л. 16-л.19 том 12 от делото/. Разговаряла със св. К.Д., за която знаела, че се казва „Ф.“. Имало още една жена, която познава като име „Д.“ /Д.Г./. Свидетелката знаела, че парите като заем ще ѝ се дадат от подс.К. В.. Служителката в заложната къща я попитала дали получава социални помощи и семейни надбавки, на което свидетелката отговорила утвърдително. Посочила, че получава по 255 лева месечно. Тогава служителката обяснила, че трябва да остави дебитната си карта с ПИН кода в офиса. Едва след това ѝ били дадени 400 лева за срок от 6 месеца, които да изплати с лихвата. Освен това „Ф.“ ѝ казала, че трябва да подпише пълномощно и св.Д. го подписала. Впоследствие е установено, че то е заверено от Кмета на гр.К. /Пълномощно № 1384/21.08.2008 година приложено на л. 20 т. 7 от делото/, като упълномощеното лице е З.Р., счетоводителка във фирмата на обвиняемия. След 6 месеца свидетелката посетила офиса и си поискала дебитната карта, но ѝ било отказано връщането. През м.август 2008 година взела още един заем от 600 лева, а впоследствие още 575 лева или за един месец получила 1175 лева заем. Дебитната ѝ карта продължавала да бъде в държане на обв. К. В.. Така общо получената сума от офиса на фирмата на обв.К. В., била 1575 лева.

Тъй като имала нужда от средства през следващите месеци посетила филиала на банка „Ю.“ АД във В. и поискала да тегли суми на каса, но ѝ било отказано от служителките в банката, като ѝ било показано пълномощното, в полза на Р.. Едва през м.юни 2010 година Д. научила от другите свидетели за извършени претърсвания в дома и офисите на подс.К. В. и предприела действия за отмяна на пълномощното, блокиране на дебитната карта и издаване на нова, с която да може да си получава помощите и семейните надбавки лично.

Според извлечението от сметка на св.Д. в „Ю.“ АД с пълномощното на св. З.Р. през 2008 година и с пълномощното в полза на К.В. през 2009 и 2010 година от сметката на свидетелката в „Ю.“ АД клон В., са изтеглени 6894 лева, според заключението на изготвената по делото икономическа експертиза. Лихвата за подс.К. В., е в размер на 5319 лева.

Свидетелката отрича да е подписвала пълномощно пред нотариус в полза на К. В..

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. Д. е изтеглила лично 254 лв.и продължила да тегли лично средствата си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1т.5 от НПК и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

23. Според обвинението В.А.Т., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 2 000 лева, впоследствие изплатила 3 111 лева, от които лихва в размер на 1 111 лева. Доказателства, че същата е взела пари назаем срещу лихва от подс. В. не са били събрани.

Видно от показанията ѝ в съдебно заседание същата заявява, че не познава подсъдимия, пари назаем срещу лихва не е взимала, както и че не е разпитвана отпреди в полицията. Била е извършена съдебно-почеркова експертиза, от чието заключение се установява, че подписът в протокол за разпит на свидетел от 01.07.10г. не е положен от В.А.Т., ЕГН – *****.

24. В.Г.Т., ЕГН – *****, през м. януари 2007 г. е получила заем в размер на 1 000 лева, в последствие изплатила 9 911 лева, от които лихва в размер на 8 911 лева.

Св.В.Г.Т. посетила заложената къща в кв. „Ч.“ гр. В., за която знаела, че е собственост на подс.К.В.. /разпит пред разследващ орган и пред съдия л. 27-30, том 12 от делото/ Това станало м. януари 2007 г. В заложената къща била „Ф.“/К.Д., от която поискала заем 1000 лева. Свидетелката К.Д. ѝ казала, че тази сума трябва да плати лихва в размер на 800 лева за срок от 7 месеца. Освен това трябвало да подпише и пълномощно, в полза на К. В.. Свидетелката притежавала дебитна карта, издадена от „Ю.“ АД клон В., където имала сметка и получавала средно по 250 лева на месец, като семейни добавки и помощи. Друг заем свидетелката не е получавала, а дебитната ѝ карта останала в офиса на фирмата на К.В. до м.май 2010 година. През м.юни 2010 година свидетелката предприела действия по блокиране на банковата карта, а също така и ходила при нотариус, за да обезсили пълномощно, тъй като в банката била уведомена, че има такова, заверено в гр. К., в полза на подс. К.В.. Свидетелката е категорична, че не е посещавала кметството в гр.К., и не е давала съгласие за съставяне на пълномощното нито го е подписала. Според заключението на икономическата експертиза от сметката на св.В.Т. е изтеглена сумата 9911 лева. Една част от сумите са изтеглени през 2007 година на АТМ устройство, а през 2008 и 2010 година сумите са теглени с пълномощно, заверено в кметство гр.К. от подс. К.В. и представено в банката/ пълномощно № 1373/18.08.2008 год. в полза на подс.К.В., приложено на л. 156 т. 10 от делото/ .

На 30.06.2010 г. на каса в банката Т. е изтеглила 242 лв., което предполага, че от този момент тя е започнала да тегли сама суми от сметката си. Разликата между получения заем и изтеглената без участието ѝ сума е 8911 лева, която се явява лихва в полза на подс.К.В. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

25. Г.И.К., ЕГН – *****, през периода от м. януари 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 2 850 лева, в последствие изплатила 7 063 лева, от които лихва в размер на 4 213 лева.

Г.И.К. през м.януари 2007 година посетила заложената къща в кв. „Ч.“, гр. В. и разговаряла с „Д.“ /Д.Г./, която работела в офиса на фирмата на подс. К. В. и дъщеря му В.В. /показания на свидетелката л. 37-38, том 12 от делото/. Казала, че иска заем, за да закупи кон и каруца. По същото време получавала по сметката си в „П.“ АД, сега „Ю.“ АД клон В. около 370 лева социални помощи и семейни надбавки. Служителките ѝ казали, че може да получи

заем в размер на 1600 лева, но свидетелката да остави дебитната си карта с ПИН кода. Банковата карта останала в заложената къща до м.04.2008 година включително. Впоследствие свидетелката посещавала на два пъти офиса, като взела още 1100 лева и 150 лева до м. юни 2010 година. Така общо взетите в заем суми от нея станали 2850 лева. Свидетелката правила опит при посещение в заложената къща да получи дебитната си карта, но ѝ било отказано да бъде върната. Това я принудило да не подава нова молба за социално подпомагане към Община В., тъй като от заложената къща теглили всичките ѝ пари по сметката. Тя успяла на каса от банката да изтегли през м.02,03 и 04.2009 година по 70 лева. Останалите суми били теглени от подс. К.В. и негови служители. Освен това В. се снабдил с пълномощно № 1024/22.04.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза. Снабдил се и с второ пълномощно в негова полза, заверено също в кметство гр.К. с № 1064/13.05.2008 година / л.159 том 10 от делото/.

Общо от сметката на св. К. изтеглената сума е в размер на 7063 лева, като разликата до получения заем общо 2 850 лева е 4213 лева, които представляват лихви, в полза на подс.К.В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

26. Д.М. Ч., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 530 лева, в последствие изплатила 3 072 лева, от които лихва в размер на 2 542 лева.

Св. Д.М. Ч. през м.януари 2007 г. посетила заложената къща на обв.В., в кв. „Ч.“ гр.В. и поискала заем от 180 лева /показания л. 39-42, том 12 от делото/. По това време в офиса се намирала св. К.Д., известна като Ф.. Последната ѝ казала, че следва да остави при нея своята дебитна карта и ПИН кода, издадена по сметката ѝ в „П.“ сега „Ю.“ АД клон В.. По същата получавала семейни надбавки и социални помощи. На свидетелката било известно, че заложената къща е собственост на подс.К.В., и всички го познавали в града като лихвар. Впоследствие свидетелката е искала още на 2 пъти заем - 150 лева и м. 07.2009 година - 200 лева. Така общо размерът на получения от нея заем станал в размер на 530 лева. През м.07.2009 година свидетелката била заведена при нотариус Н.Т. и подписала пълномощно, с което дала възможност на К.В. да тегли суми от сметката ѝ в „Ю.“ АД клон В..

От сметката на свидетелката са теглени суми с пълномощно от подс.К.В., а така също и с дебитна карта на АТМ устройство. Според заключението на икономическата експертиза за времето, през което свидетелката не е разполагала с дебитната си карта е изтеглена сумата 3072 лева от сметката ѝ, като разликата до получения заем е 2542 лева. Тази сума следва да се приеме за лихва, получена от подс. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

27. Ж.А.Д., ЕГН *****, през периода м. януари 2007 г. до м. август 2009

година е получила заем в размер на 1 570 лева, в последствие изплатила 6 920 лева, от които лихва в размер на 5 350 лева.

През януари 2007 г. Св. Д. се нуждаела от пари за лекарства и посетила заложената къща в кв. „Ч.“ гр. В., като знаела, че заложената къща е на К. В. /показания на л. 50, том 12 от делото/. Поискала заем от 300 лв. Служителката от заложената къща св. К.Д., както и К. В., я попитали дали има дебитна карта. Св. Д. получавала по 140 лв. на месец в карата по сметката си в бивша „П.“ АД сега „Ю.“ АД, клон В.. След като дала картата с ПИН кода на служителката от заложената къща, В. й казал, че ще трябва да върне 600 лв. срещу получения заем с лихвите. Трябвало да подпише и пълномощно, с което упълномощила К. В. да тегли суми на каса от нейната сметка. В. се снабдил с пълномощно № 1391/26.08.2008 година в негова полза, заверено в кметство гр.К.. Свидетелката получила още заеми в размер на 250 лв., 420 лв. и 100 лв., за които знаела, че трябва да върне в двоен размер. През август 2009 г. св. Д. взела пари и от св. В*, която се намирала в офиса в кв. „Л.“ В. последователно сумите от 200 лв. и 300 лв. Подписала пълномощно в нейна полза, с което я упълномощила да тегли суми на каса от нейната сметка в банката. От януари 2009 г. до септември 2009 г. по дебитната ѝ карта била превеждана сумата от 250 лв. на месец, включително и помощи за закупуване на въглища. През цялото това време дебитната карта с ПИН кода на Д. се намирала при К. В.. Св. Ж. Д. е получила заем в размер общо на 1 570 лева. След като научила за извършени претърсвания в офисите на В., тя отишла при нотариус, за да оттегли пълномощията си спрямо К. В. и В.В. и се снабдила с нова дебитна карта от банката.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Д. 6920 лв. Разликата до получените в офиса пари е 5350 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. От сметката ѝ в банката са изтеглени суми на каса чрез пълномощното на името на св. В.. Другите суми са изтеглени с дебитната карта на АТМ устройство. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

28. З.О.К., ЕГН – *****, през м. януари 2007 г. е получила заем в размер на 300 лева, в последствие изплатила 3 014 лева, от които лихва в размер на 2 714 лева.

През месец януари 2007 г. св. К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В. /показания л. 51-52, том 12 от делото/. Детето ѝ било болно и се нуждаела от пари. Поискала и получила заем от 300 лв. със срок на изплащане 3 месеца с лихва, като оставила по искане на служителката дебитната си карта с ПИН кода в офиса. Служителката от заложената къща ”М.”/ М.Т./ ѝ казала, че трябвало да върне 600 лв. З. К. имала дебитна карта към бившата „П.“ АД, сега „Ю.“ АД, клон В., в която получавала преводи по 150 лв. на месец социални помощи. Подписала и документи, но не знае точно какви. По-късно св. К. ходила няколко пъти до заложената къща, за да си вземе дебитната карта, но от там ѝ отговаряли, че все още дължи пари и не и я

връщали. От август 2007 г. започнала работа и социалните помощи били прекратени, като продължила да получава само по 40 лв. детски добавки за дете. През 2008 г. добавките се увеличили на 70 лв. К. ходила до „П.“ АД клон В., за да си тегли парите с личната си карта, но служителката ѝ отговорила, че К. В. имал пълномощно, с което само той можел да тегли пари, но не и тя. От месец януари 2007 г. до юни 2010 г. дебитната карта на К. се намирала в заложената къща на В.. В. се снабдил с пълномощно №788/13.03.2008 година в негова полза, заверено в кметство гр.К.. Св. З. К. твърди, че не е подписвала пълномощно за теглене на суми от сметката ѝ на името на подс. К. В., нито е ходила да подписва пълномощно в Кметството в гр. К.. През юни 2010 г. след като научила, че заложените къщи на обвиняемия са затворени, тя отишла в банката и взела копие на оставеното там от В. пълномощно и го занесла при нотариус в гр. В., където прекратила пълномощията по същото.

От заключението на вещото лице е установено, че са изтеглени от сметката на св. К. 3014 лв. Разликата до получените в офиса пари е 2714 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

По извлечение по сметката на свидетелката в „П.“ АД клон В. от 21.03.2008 г. до 01.06.2010 г. са теглени суми с пълномощно на името на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

29. И.А.Г., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. юни 2008 г. е получил заем в размер на 2 870 лева, в последствие изплатил 5 398 лева, от които лихва в размер на 2 528 лева.

През м.януари 2007 г. св. Г. се нуждаел от пари за лекар на детето си и посетил заложената къща на К. В. кв. „Ч.“, гр. В. /показания л. 57-68, том 12 от делото/. Г. имал издадена дебитна карта към „П.“ АД, сега „Ю.“ АД, клон гр. В. и получавал социална помощ, тъй като има 7 деца. В заложената къща била „Д. „ /Д.Г./. Св. Г. я попитал дали може да получи пари за 5 месеца и тя му отговорила, че за парите, които получавал по картата може да му даде 1000 лв. Св. И.Г. се подписал на договор и касови бележки, без да ги чете и получил парите. През това време в заложената къща бил и обв.К. В. и вземал участие в договарянето. Св. Г. оставил дебитната си карта и дебитната карта на жена си, заедно с ПИН кодовете към тях. По дебитната карта на жена му – Д. Г., се получавали детски добавки, а по неговата – социални помощи между 140 и 280 лв. След като минали осем месеца Г. отново отишъл в заложената къща на подс. В. и поискал нов заем като получил сума от 1010 лв. През януари 2008 г. получил още 360 лв, а на 19.06.2008 г. още 500 лв., които трябвало да върне с лихвите. Така общо получените от него суми като заем били 2 870 лв. Парите му били платени от служителките „М.“/М.Т./ и Ф. /К.Д./. Последната му дала да се подпише на празен лист, за да му направи

нов договор. За този документ в последствие свидетелят научил, че има запис на заповед, че дължи сумата от 4072 лв., за която Г. твърди, че нищо не знае и не е взел / документа на л. 62 т. 12 от делото/. Има издадена заповед за изпълнение по записа на заповед от съдия в РС- В., приложена в т.4 от делото. По заключението на вещното лице са изтеглени от сметката на св. Г. 5398 лв. Разликата до получените в офиса пари под формата на заеми е 2870 лв., при което разликата от 2 528 лв. следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. И.Г. има подписано пълномощно в полза на подс.К.В. с № 1057/13.05.2008 година / л. 182 т. 10 от делото/.

На 23.07.2008 г. е била подадена жалба в Районна прокуратура гр. В. от Д.Ю. Г. срещу К. В..

В жалбата се оплаква, че преди година е дала дебитната си карта на К. В., за това, че съпругът ѝ дължал 20 лева. От тогава до момента на подаване на жалбата, не ѝ била върната дебитната карта и подс. К. В. ѝ казвал, че няма да я върне, тъй като съпругът ѝ му дължал пари. В банка „Ю.“ АД било оставено пълномощно от К. В., за което тъжителката твърди, че не го е подписвала. Това я принудило чрез нотариално заверена декларация да обезсилила пълномощното в полза на К. В. / л. 63 том 12 от делото/. В декларацията от 30.07.2008 г. е записано от св. Г., че не е упълномощавала К. В. да тегли от сметката ѝ суми и не е подписвала пълномощно от свое име.

По извлечение от сметка на св. Г. в „Ю.“ АД , клон В. сумите от сметката му са теглени на АТМ устройство и от 19.06.2008 г. до 20.01.2009 г. с пълномощно от обв. К. В. на каса в банката. С пълномощно е теглила от сметката му и св.З.Р. по банково извлечение.

От 04.05.2010 г. на каса в банката св. Г. започнал да си тегли сам парите. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал.1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата,за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

30. К.Д.Я., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 2 400 лева, в последствие изплатила 17 931 лева, от които лихва в размер на 15 531 лева.

Св. К.Я.. познавала К.В. още от 2003 година, като лихвар. Самата тя вземала заеми от него, като дебитната ѝ карта постоянно била в офиса на обвиняемия /показания л. 73, том 12 от делото/. Същата няма спомен каква сума като заем първоначално е взела от В.. От банковото извлечение се установява, че на 19.09.2008 г. лично е теглила сумата от 300 лева от сметката си в банката. Други суми не е получавала, нито на АТМ устройство нито на каса в банката лично. Дебитната ѝ карта с ПИН кода, по сметката, по която получавала семейни надбавки и помощи, се намирала постоянно в офиса на подсъдимия. Освен това била заведена от служителка при нотариус, за да подпише пълномощно в полза на К. В.. Има и пълномощно, което е заверено от св.Я. П. в Кметство с.К. с № 74/18.02.2009 година/ приложено на л.190, том 10 от

делото/. От м.февруари 2007 година до м.юни 2010 година тя получавала на ръка в офиса, т.е. за 16 месеца по 150 лева на ръка. Това е сумата от 2400 лева, която счита като получена в заем. В същото време от м.01.2007 г. до м.06.2010 година от сметката на свидетелката на АТМ устройство и чрез пълномощно подс.В. е изтеглил сумата 17 931 лева. Разликата от 15531 лева следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Свидетелката предприела действия през м.юни 2010 година да бъде оттеглено пълномощното на К. В. и се снабдила с нова дебитна карта, така, че да може да получава лично помощите си и семейните надбавки в размер на 150 лева месечно. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

31. Л.Н.А., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. януари 2008 г. е получила заем в размер на

1 500 лева, в последствие изплатила 3 721 лева, от които лихва в размер на 2 221 лева.

Св.Л.А. е разпитвана от разследващия орган на 08.06.2010 г. и на 14.06.2010 г. пред съдия /л. 86-89, том 12 от делото/. Третият разпит разследващия орган е провел на 27.05.2011 г. При разпита на свидетеля пред съдия посочва категорично какви заеми е получила от заложената къща на К. В., но неправилно е посочила годината на получаване на първия заем – през 2005 г., тъй като тази година не се споменава в другите разпити.

При разпита на свидетелката на 27.05.2011 г. същата се поправя за първия заем кога е получен от нея в заложената къща и сочи месец януари 2007 г. Казва, че познавала К. В., знаела, че е лихвар и дава пари назаем. През януари 2007 г. се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на подс. В., която се намирала в кв. „Ч.“ гр. В.. Свидетелката имала сметка в бивша „П.“ АД, сега „Ю.“ АД клон В., където по сметката си получавала по 250 лв. на месец семейни надбавки и помощи от социални грижи. Имала издадена дебитна банкова карта. Поискала заем от 900 лв., като оставила банковата си карта, заедно с ПИН кода към нея, след поискване от подс.В.. Свидетелката разговаряла с него, а той й казал, че на 100 лв. ще взима 40 лв. лихва, като ще тегли пари чрез картата й 9 месеца. През януари 2008 г. поискала друг заем от В. за сумата от 600 лв., който трябвало да върне за шест месеца с лихва. Картата й стояла в офиса на подс.В. повече от шест месеца и когато тя отишла да си я вземе, той й казал, че му дължала още 200 лв. В. поискал и получил дебитните карти на двете дъщери на св. А. и от тях изтеглил по 100 лв., след което върнал и трите карти. Свидетелката не е ходила в Кметството в гр. К. и не е подписвала лично пълномощно на К. В.. Въпреки това от нейно име има заверено от Кметство К. такова с № 67/16.02.2009 г., като срокът му на валидност е от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г./приложено на л.194 т. 10 от

делото/.

По заключението на вещото лице в икономическата експертиза е установено, че са изтеглени от сметката на св. А. 3721 лв. Разликата до получените в заем пари е 2221 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

От извлечението по сметката на св. А. в бивша „П.“ /„Ю.“ АД / е видно, че сумите са теглени на АТМ устройство, както и с пълномощно на името на К.В..

32. Л.А.Ц., ЕГН – *****, през периода м. януари 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 830 лева, в последствие изплатила 2 395 лева, от които лихва в размер на 1 565 лева.

През м. януари 2008 г. св. Л. Ц. посетила Заложната къща в кв. „Ч.“ гр. В. и поискала заем от 400 лева / показания л. 90-92 том 12 от делото/. Парите й били дадени, но в замяна на това тя оставила дебитната си карта и ПИН кода в офиса на фирмата на В.. Срокът за връщане на сумата бил 12 месеца с лихвата. През същото време свидетелката получавала семейни надбавки в размер на 105 лева за 3 деца по сметка в бивша „П.“ АД клон В.. Втори път през м. януари 2010 г. посетила Заложната къща в кв. „Л.“ гр. В., където работела В.В. и взела заем в размер на 210 лева, със срок на плащане 3 месеца с лихва. От заложната къща за три месеца са изтеглили 315 лева, след което свидетелката си получила дебитната карта.

Трети заем Ц. взела през м. май 2010 г. от заложната къща в кв. „Л.“, където работела В. В. и взела заем в размер на 210 лева, отново за срок на плащане 3 месеца. Св.В.В. й казала, че трябва да плаща 30 лева на 100 лева като лихва. Ходила инцидентно в заложната къща, където В.В. й дала 10 лева, които били остатък по сметката. Така общо получената от нея сума станала 830 лева.

От свидетелката има подписано пълномощно, заверено в Кметство К. с №18/23.01.2009 г., в полза на подс. К.В., като е безсрочно /пълномощно на л. 195 т. 10 от делото/. Свидетелката отрича да е подписвала пълномощно, а също така и да е пътувала до гр.К., по повод на заверката на пълномощно. По извлечението от сметката й в бивша „П.“ АД клон В. е видно, че пълномощното е било ползвано от К.В. Било е ползвано и пълномощно, издадено в полза на св.В.В./пълномощно № 2359/28.12.2009 година, приложено на л. 85 т. 10 от делото/. Последната е ползвана и дебитната карта на свидетелката на АТМ устройство.

От заключението на изготвената икономическа експертиза е видно, че от сметката на св. Ц. е изтеглена за посочения период сумата 2395 лева, като разликата от 1565 лева до взетия заем от 830 лева следва да се приеме като лихва в полза на К.В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

33. М.М.Ч., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. март

2010 г. е получила заем в размер на 2 190 лева, в последствие изплатила 5 930 лева, от които лихва в размер на 3 740 лева.

През месец януари 2007 г. св. М. Ч. се нуждаела от пари за детето си /показания л. 93-95, том 12 от делото/. Знаела за заложената къща на К. В. и че от нея може като остави дебитната си карта да получи заем. По сметка към банка „Д*“ ЕАД клон В. тя получавала детски надбавки за едно дете и социални помощи по 120 лв. на месец. В заложената къща на обв. В. в кв. „Ч.“ гр. В. я посрещнала служителката К.Д. - „Ф.“. От нея св.Ч. поискала заем в размер на 560 лв. Оставила дебитната си карта, заедно с ПИН кода към нея и служителката ѝ обяснила, че срокът за погасяване на заема ще бъде 12 месеца с лихвата. Подписала договор и друг документ, след което получила исканата сума. През месец декември 2007 г. от същата служителка в заложената къща на К.В. – Ф., свидетелката взела заем в размер на 950 лв. със срок на изплащане 14 месеца. През 2008 г. до м.март 2010 година св. Ч. взела няколко заема от 10 лв., 20 лв., 150 лв., 200 лв. и 300 лв. или 680 лева, които трябвало да плати в двоен размер. Общата сума на взетите заеми от заложената къща са 2 190 лева. В края на 2009 г. на два пъти с личната си карта от каса в банката тя си теглила пари. През 2010 г. К. В. ѝ върнал пълномощното, с което можел да тегли пари от нейната сметка, след което тя отишла при нотариус и го обезсилила.

По заключението на вещото лице в икономическата експертиза се установява, че от сметката на св. Ч. в банка „Д*“ ЕАД, клон В., са изтеглени 5930 лв. Разликата до получените в офиса пари е 3740 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на обв. К. В..

Имало е издадено пълномощно в полза на подс. К.В., заверено в Кметство К. /пълномощно № 1079/15.04.2009 година, в полза на К.В. на л. 132 т. 11 в делото/; пълномощно № 207 /20.03.2009 година в полза на К.В. на л. 133 т. 11 в делото/. Пълномощните са ползвани за теглене на суми в банката, освен това част от сумите са теглени на АТМ устройство. С декларация от 01.03.2010 година пред нотариус св.Ч. е оттеглила всички пълномощия, дадени на К.В..

На 30.03.2010 г. на каса на св. Ч. е платена сумата от 70 лв. по нейни показания тя е продължила да тегли лично пари от сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

34. М.В.С., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. юли 2008 г. е получил заем в размер на 930 лева, в последствие изплатил 2 088 лева, от които лихва в размер на 1 158 лева.

През януари 2007 г. св. М. С. имал парични затруднения и отишъл в заложената къща на К. В., която се намирала в кв. „Ч.“ гр. В. /показания л. 96, том 12 от делото/. Там го посрещнала „Д.“ /Д.Г./, служителка в заложената къща. Д. направила документите за заема и му дала сумата от 450 лв. със срок

на изплащане 6 месеца, които трябвало да върне с лихвата. Св.С. имал издадена по сметка дебитна карта към банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД клон В., по която получавал по 130 лв. на месец. След 6 месеца през м.юли 2007 година отишъл в заложената къща за втори заем, който бил в размер на 360 лева. Взел и трети заем през м.януари 2008 година в размер на 120 лв., като били на малки суми, януари 2008 г. – 15 лв., юни 2008 г. – 35 лв. и юли 2008 г. – 70 лв. Така общо получените суми от него, като заем станали 930 лева. Свидетелят подписал пълномощно в полза на З.Р..

През ноември 2008 г. той отишъл в банката и на каса с личната си карта изтеглил 100 лв., след което вече нямал постъпления .

По заключението на вещото лице в икономическата експертиза от сметката на св. С. са изтеглени 2 088 лв. Общо е получил под формата на заеми сумата от 930 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1158 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. По извлечението на сметка в „П.” АД клон В. сумите са изтеглени с пълномощно от З.Р., както и на АТМ устройство с дебитната карта /пълномощно № 1197/11.07.2008 година, приложено на л. 25 том 10 от делото/. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

35. Р.Н.В., ЕГН – *****, през периода м. януари 2007 г. до м. юли 2007 г. е получила заем в размер на 1 200 лева, в последствие изплатила 8 043 лева, от които лихва в размер на 6 843.22 лева.

Свидетелката Р.В. познавала К. В. и знаела, че дава пари срещу лихва, като задържа дебитните карти с ПИН кода на заемополучателя /показания л. 97, л. 101, том 12 от делото/. През януари 2007 г. спешно се нуждаела от пари за децата си и отишла в заложената къща на В. в кв. „Ч.” гр. В.. Там я посрещнала Д. /Д.Г./, служителка на обв. В.. Св.В. получавала по 250 лв. на месец детски надбавки по сметка в бивша „П.” АД клон В.. По искане на служителката оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея и получила 600 лв. заем, който трябвало да върне двойно в срок от 6 месеца. Подписала и договор за заем. Пълномощно не е подписала. През м.юли 2007 година отново посетила заложената къща. Посрещнала я св. З.Р., която работела като счетоводител. Тя удължила договора за заем от 6 месеца на 12 месеца и й дала още 600 лв. Като минали 12-те месеца през януари 2008 г. свидетелката отишла в заложената къща на подс.К. В., за да си вземе дебитната карта. Там отново била З.Р., която й казала, че няма да я върне, защото дължала 2000 лв. Св. Р.В. отишла в банката и поискала разпечатка от последната година за сумите, които са теглени по нейната сметка и я занесла на З.Р.. Св. Р. започнала да я обижда и извикала. К. В., който казал, че трябва да върне още 2000 лв., като заплашил св.В., че ще я пребие. Свидетелката отново отишла в банката и й била издадена нова дебитна карта, като старата била блокирана. Свидетелката не е подписвала пълномощно на К. В. в Кметството в гр. К., с

което да го упълномощи да се разпорежда с парите по сметката в банката. Но въпреки това В. се бил снабдил с пълномощно, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. В. 8043.22 лв., а е получила 1200 лева като заем. Разликата до този заем е 6843,22 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

В делото има приложено пълномощно № 97/24.01.2008 година, заверено от Кметство К. в полза на обв. К.В. за периода 01.01.2008 г до 31.07.2009 година /пълномощно на л. 225 т. 10 от делото/.

По извлечението от сметката се вижда, че подс. К.В. е ползвал пълномощното, както и дебитната карта на АТМ устройство.

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. В. е изтеглила 313 лв. и следват тегления с дебитна карта, които е извършила сама. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

36. М.А.К., ЕГН – *****, през м. октомври 2007 г. е получила заем в размер на 800 лева, в последствие изплатила 4 095 лева, от които лихва в размер на 3 295 лева.

При първия разпит св. К. е посочила начало на заем месец август 2008 г., но при втория разпит се е коригирала и е посочила заем взет през месец октомври 2007 г., когато е получила сума в размер на 800 лева /показания л. 113-133, том 12 от делото/. Причината да потърси заем била, че детето ѝ било болно. Споделила с нейна позната за проблема си и тя ѝ казала, че може да вземе заем от заложената къща на К. В. кв. „Ч.“ гр. В.. Св. К. отишла в заложената къща и попитала дали срещу дебитната си карта може да получи заем. Служителката в офиса я попитала колко пари получава по дебитната си карта. Картата на М. К. била издадена от банка „Д“ ЕАД клон В., в която получавала 270 лв. на месец - 200 лв. като помощ за детето си, което имало 50% инвалидност и двойни надбавки за дете общо 70 лв. Служителката направила запис на заповед и дала сумата от 800 лв., която свидетелката трябвало да изплати двойно – 1600 лв. Бил определен срок до 30.06.2009 г., а парите получила на 21.10.2007 г. Жената от заложената къща взела дебитната ѝ карта, заедно с ПИН кода към него, както и копие от експертното решение от ТЕЛК, акта за раждане на детето ѝ и личната ѝ карта. След като изплатила дължимата сума през юли 2009 г. отишла в заложената къща, за да си вземе дебитната карта, която ѝ била върната. На следващия месец пробвала да тегли пари от банкомат, но на АТМ устройството било изписано, че няма достъп. Два-три месеца си взимала парите от касата в банка „Д“ ЕАД клон Р., след което служителката ѝ издала нова дебитна карта през месец декември 2009 г., но през следващите месеци тя пак не могла да тегли пари посредством дебитната си карта. От банката ѝ казали, че К. В. имал пълномощно, с което

от банка „Д*“ ЕАД гр. В. теглел пари от сметката. Св. К. не е ходила в Кметството в гр. К. и не е подписвала пълномощно, с което К. В. да тегли пари на каса от сметката ѝ.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 4095 лв. Разликата до получените в офиса пари е 3295 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство в гр. В., както и с пълномощно от подс. К. В. /пълномощно № 76/18.02.2009 година, приложено на л.62 том 11 в делото/. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

37. Ф.А.К., ЕГН – *****, през м. февруари 2007 г. е получила заем в размер на 500 лева, в последствие изплатила 4 078 лева, от които лихва в размер на 3 578 лева.

През месец февруари 2007 г., поради финансови затруднения и нужда от парични средства да получи занапред, св. К. отишла в заложената къща на . К. В. в кв. „Ч.“ гр. В. /показания л. 140, том 12 от делото/. Там я посрещнала служителка на подс. К. В., с която се уговорили да получи заем в размер на 500 лева. Да подsigури изплащането на заема, свидетелката оставила дебитната си карта с ПИН кода на служителката. Освен това.В. се снабдил с пълномощно № 515/25.02.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза. Свидетелката не е подписвала пълномощно и не си спомня да е подписвала договор за заем или запис на заповед. Поради обстоятелството, че свидетелката живее в с. К. не е ходила повече в заложената къща в гр. В.. До м. април 2010 г. от сметката ѝ са теглени суми на АТМ устройство в гр. В. и на каса, чрез пълномощно от К. В., заверено в кметство гр. К. /пълномощно № 641/05.03.2008 година, приложено на л.232 том 10/. През този период от сметката на свидетелката са изтеглени 4078 лв. Разликата до получените в офиса пари е 3578 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Последният превод по сметката на свидетелката е бил на 23.04.2010 г., когато са ѝ били преведени 105 лв. от Община В.. Същите са били налични по сметката до края на м. септември 2010 г., когато свидетелката си ги изтеглила лично. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

38. А.М.Г., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. май 2009 г. е получила заем в размер на 5 520 лева, в последствие изплатила 10 519 лева, от които лихва в размер на 4 999 лева.

Свидетелката А.Г. знаела за заложените къщи на К. В. и за това, че срещу оставена дебитна си карта може да вземе пари в заем /показания л.141-144, том 12 от делото/. През март 2007 г. тя се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на В.. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В., по която получавала всеки месец по 160-170 лв., за пет деца. От заложената къща ѝ дали заем в размер на 500 лв., който тя трябвало да изплати за 5 месеца с лихва. Уговорката била всеки месец да теглят от офиса по 120 лв., а остатъка от тези пари тя да взема на ръка. Втория заем Г. взела през март 2008 г., който бил в размер на 570 лв. при същите условия, както първия заем, за пет месеца. В периода от март 2007 г. до април 2008 г. А.Г. всеки месец е ходела в заложената къща на В. и са ѝ изплащали остатъци по около 50 лева всеки месец. В този период дебитната ѝ карта била постоянно в заложената къща и от там теглили парите, които ѝ били превеждани по сметката в банката. През месец май 2009 г. св. Г. подписала пълномощно на К. В., с което той можел да тегли пари на каса в банката, където била сметката ѝ. Тогава Ф., служителка от заложената къща ѝ дала 500 лв. и през същия месец още 810 лв., които пари трябвало да изплати за срок от 8 месеца, заедно с лихвата. Към този период по дебитната си карта свидетелката е получавала около 370 лв. на месец, детски добавки и майчинство. Уговорката била всеки месец В. да задържа за себе си по 250 лв., а остатъка от 120 лв. да ѝ бъде даван. В периода от май 2009 г. до май 2010 г. А.Г. всеки месец е ходела в заложената къща и е получавала около 120 лв. остатък. При изчислението на вещото лице се установява, че св. Г. е взела от заложената къща на обв. К. В. сумата от 5 520 лева.. В. се снабдил с пълномощно № 787/13.03.2008 година в негова полза , заверено в кметство гр.К.. През юни 2010 г., след като научила, че заложените къщи на К. В. са затворени, св. Г. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, с което. В. можел да тегли суми от сметката ѝ.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. до м. юни 2010г - 10 519 лв. Разликата до получените в офиса пари е 4999 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Сумите са теглени на АТМ устройство, както и на каса в банката с пълномощно /пълномощно № 787/13.03.2008г., в полза на К.В. приложено на л. 148 том.10/. От 08.01.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно К. В. е теглил следните суми: I- 64 лв. и 370 лв., II- 168 лв.и 63 лв. и 310 лв., за III - няма теглени на пари, IV- 373 лв. и 309 лв., V- 64 лв. и VI - 309 лв. и 63 лв.

На 01.07.2010 г. на каса в банката св. Г. е изтеглила 273 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство,включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

39. В. М. К., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 2 600 лева, в последствие изплатила 7 286 лева,

от които лихва в размер на 4 686 лева.

През март 2007 г. св. В. К. била финансово затруднена /показания л. 145, том 12 от делото/. Мъжът ѝ бил в затвора и ѝ трябвали пари, за да издържа децата си. Знаела от други хора за заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В.. Отишла там и срещу дебитната си карта с ПИН кода към нея, които оставила в офиса, получила сумата от 1200 лв., която трябвало да изплати за 12 месеца с лихва и подписала договор за заем. Дебитната карта на К. била издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. и по нея тя получавала около 200 лв. на месец. В периода от март 2007 г. до юни 2010 г. дебитната карта постоянно се намирала в заложената къща на К. В., като през това време свидетелката 6-7 пъти е ходела и получавала в брой по 200 лв. Всеки път подписвала нови документи за заем. Веднъж от заложената къща я изпратили да направи пълномощно при нотариус в гр. В., с което упълномощава К. В. да тегли пари от нейната сметка. След два месеца партидата за заемите на К. била преместена в заложената къща, където работела В.В., но след това върнати обратно в заложената къща на подс. К. В.. През години, през които изтичал срокът на валидност на дебитната карта, от заложената къща на подс. В. я изпращали да отиде до банката и да вземе новата си дебитна карта, като всеки път с нея изпращали човек от къщата – С.О., наричан още И.. Той взимал новата карта и я занасял на В.. През юни 2010 г. след като научила св. К., че заложените къщи на К. В. и на дъщеря му В.В. са затворени, тя отишла при нотариус и оттеглила пълномощното. След това отишла в банката, блокирала дебитната си карта и получила нова.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 7286 лв. до 06.2010г, а тя е получила от заложената къща на К. В. общо 2600 лева под формата на заеми. Разликата до получените в офиса пари е 4686 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

По извлечение от сметката на св. К. в „П.“ АД от 15.04.2009 г. до 26.09.2009 г. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 198 лв., 196 лв., 195 лв., 197 лв., 195 лв. и 196 лв. От 16.10.2009 г. до 22.12.2009 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 196 лв., 110 лв., 195 лв. и 34 лв. и на 19.01.2010 г. – 196 лв. На 08.01.2010 г. К. В. с пълномощно е изтеглил 87 лв. и от 02.02.2010 г. до 03.08.2010 г. е изтеглил следните суми: 166 лв., 2 пъти по 160 лв., 70 лв., 196 лв., и 4 пъти по 69 лв. /пълномощно №766/19.03.2009 г. в полза на подс. К. В., приложено на л.42 том 10 и пълномощно № 767/19.03.2009 г. в полза на В. В*, приложено на л. 41 том 10 в делото/. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

40. В. А. Ч., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. август 2009 г. е получила заем в размер на 1 720 лева, в последствие изплатила 3 827 лева, от които лихва в размер на 2 107 лева.

През март 2007 г. св. В. Ч. се нуждаела от пари за осиновеното си дете и

отишла в заложната къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В. /показания л. 146-150, том 12 от делото/. Там била дъщерята на К. В., В.В.. Св. Ч. оставила дебитната си карта и ПИН кода към нея и получила заем от 600 лв. със срок на плащане 6 месеца, като подписала договор за заем. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В., по която тя получавала по около 150 лв. на месец детски добавки за дете и социална помощ. В.В. казала на св. Ч., че ако има остатък ще ходи до офиса да си получава остатъка от вноската по заема на ръка, от нея. Първия път наистина ѝ дали остатъка от парите. Месец март 2008г. св. В. Ч. поискала втори заем и получила сумата от 200 лв., който трябвало да изплати за 3 месеца с лихвата. През м. август 2009 г. получила и трети заем в размер на 920 лв., които трябвало да върне с лихва. Семейството ѝ се нуждаело от пари, за да си купи кон, с който да се прехранват. Ч. отишла в заложната къща и говорила с В.В., като ѝ обяснила ситуацията и тя ѝ дала парите, с които те си купили кон, като срокът за връщане бил по-дълъг. За да са сигурни, че ще върне заема подс. К. В., който бил също в офиса, поискал свидетелката да занесат резачката, с която режели дърва в заложната къща. След време В. Ч. отишла при В.В. да я помоли да ѝ върнат резачката и тя се съгласила, за да има с какво да се прехранват. Св. Ч. не е подписвала пълномощно. През годините, когато срокът на дебитната ѝ карта изтичал, тя ходела в банката, взимала новата и заедно с ПИН кода ги давала на В.В..

По заключението на вещото лице за инкриминирания период са изтеглени от сметката на св. Ч. 3827 лв., а тя е получила от заложната къща на В. общо 1720 лева под формата на заеми. Разликата до получените в офиса пари е 2107 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

От банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. не е представено извлечение по сметката на пострадалата. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

41. Г.И.М., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 1 870 лева, в последствие изплатила 5 077 лева, от които лихва в размер на 3 207 лева.

Св. Г.М. била чувала за подс. К. В. и знаела за неговата заложна къща в кв. „Ч.“ гр. В. /показания л. 151-152, том 12 от делото/. През март 2007 г. отишла в заложната къща на В., където била на работа служителката „М.“ /М.Т./. Разговаряли и служителката казала, че може да се даде заем от 500 лв. М. дала дебитната си карта и получила сумата от 500 лв., която трябвало да изплати за 6 месеца, с лихва. М. ѝ казвала, че лихвата на парите ще бъде 40 процента. М. оставила дебитната си карта заедно с ПИН кода към нея и подписала документите за заема. Дебитната карта на Г.М. била издадена от банка „Ю.“ АД бивша „П.“ АД клон В. и по сметката си получавала по 140 лв. на месец социални помощи. Дебитната карта на свидетелката останала в

зложната къща една година. Свидетелката не помни дали е ходила при нотариус и дали е подписвала пълномощно на К. В.. През март 2008 г. отново посетила зложната къща, където на работа била Ф.. От нея получила 450 лв. за срок на издължаване от 6 месеца. През юни 2009 г. изтекъл срокът на заема и тя си взела дебитната карта. Св. Г.М. отишла в другата зложна къща, която била в кв. „Л.” гр. В.. В нея работела дъщерята на К. В. – В.В.. През юни 2009 г. взела от В* сумата от 920 лв., за която лихвата била 1500 лв. В* направила пълномощно, което било заверено при нотариус. Със същото Г.М. упълномощавала В* да тегли суми от нейната банкова сметка. През този период помощите, които получавала по дебитната си карта се увеличили веднъж на 170 лв., а след това на 200 лв. През юни 2010 г. свидетелката научила за затварянето на зложните къщи на К. В. и неговата дъщеря, отишла при нотариус и оттеглила пълномощното /същото е с № 357/9.02.2010 г. и е приложено на л. 49, том 10 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. 5077 лв., а тя е получила от зложната къща на К. В. общо 1870 лева под формата на заеми. Разликата до получените в офиса пари е 3207 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „П.“, през инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство, както и с пълномощно.

От 25.02.2010 г. до 30.06.2010 г. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 54 лв., 158 лв., 3 пъти по 34 лв., 124 лв., и 89 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

42. Г.М. Н. ЕГН – *****, през периода м. октомври 2009 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 1348 лева, в последствие изплатила 1 843 лева, от които лихва в размер на 495 лева.

През месец октомври 2009 г. решила да вземе заем от зложната къща на К. В., намираща се в центъра на гр. В., кв. „Л.” и обслужвана от В.В. /показания л. 153-155, том 12 от делото/. Преди това взимала заеми от друго лице, известно като Г., А.Г.. Причината за преместването ѝ била, че според нея лихваря А.Г. вземал големи лихви, както и нуждата ѝ от парични средства.

През месец октомври 2009 г. св. Н. отишла в зложната къща на К. В., намираща се в кв. „Л.” в гр. В. и изразила желанието си пред В.В. да вземе заем. Да подsigури изплащането на заема св. В.В. поискала свидетелката Н. да подпише пълномощно пред нотариус, да остави в зложната къща дебитната си карта с ПИН кода, както и да подпише документ за задължението. Св. Н. изпълнила изискванията и получила уговорения заем в размер на 650 лева. През месец април 2010 г. св. Н. отново отишла в зложната къща и поискала нов заем. Подписала необходимите документи и

получила заем в размер на 300 лева. Уговорката с В* била, че сумата която трябва да върне е 600 лева. Освен това уговорката включвала, че малки суми, които оставали след вноската по заема св. Н. ще ходи да ги взема от заложената къща. Така наречените остатъци били в размер на 398 лв.

Дебитната карта на св. Н. е издадена от банка „Д*“ ЕАД клон В., от където след разкриване на банкова тайна е предоставена информация за движението по сметката. От предоставената разпечатка се разбира, че в периода от месец ноември 2008 г. до месец септември 2009 г. с пълномощно парите от сметката на св. Н. са теглени от А.Г.. В периода от месец октомври 2009 г. до месец юни 2010 г. пари от сметката на свидетелката са теглени с пълномощно №1780/28.09.2009 г. на името на В.В. / пълномощно приложено на л. 193 том 11 от делото/. На 23.06.2010 г. св. Н. отишла при нотариус и оттеглила пълномощията в полза на В.а /декларация л. 194, том 11 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Н. 1 843 лв., а тя е получила от заложената къща на К. В. общо 1348 лева под формата на заеми. Разликата до получените в офиса пари е 495 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

43. Д.И.М., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 1 590 лева, в последствие изплатила 4 324 лева, от които лихва в размер на 2 734 лева.

Месец март 2007 г. Д. М. се нуждаела от пари за лечение на децата си /показания л. 156-159, том 12 от делото/. Знаела, за заложената къща на подс. К. В. в гр. В. и че там може да вземе пари в заем срещу дебитната си карта. Отишла в заложената къща в кв. „Ч. „ гр.В.. Там била на работа М. /М.Т./, служителка в заложената къща. Срещу дебитната карта с ПИН кода М. дала на М. 450 лв. за срок от 6 месеца, като казала, че лихвата е 40%. При М. тя оставила и решението за детски добавки и социални помощи, а М. изготвила пълномощно, с което свидетелката трябвало да отиде и завери при нотариус. Със същото упълномощавала подс. К. В. да тегли пари от нейната сметка безсрочно. По дебитната си карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В., св. Д. М. получавала по 150-160 лв. месечно социални помощи и месечни добавки за деца. След като минали шестте месеца М. отново се нуждаела от пари и отишла в заложената къща. Месец септември 2007 г. М. дала на свидетелката отново 450 лв. за срок от 6 месеца и подписала договор за заем. През май 2008 г. пак посетила офиса на В., но там вече работела Ф. /К.Д./. От нея свидетелката взела 150 лв., за които трябвало да върне 300 лв. за срок от два месеца. От средата на 2008 г. до средата на 2009 г. Д. М. била лишена от социална помощ и по дебитната си карта получавала само сумата от 100 лв. По тази причина не ходела в заложената къща на К. В., за да си иска дебитната карта. През 2009 г. взела 380 лв. заем. От декември 2009 г.

свидетелката започнала работа в К. услуги в гр. В.. Била ѝ определена месечна заплата от 120 лв., а понякога получавала и по 130 лв. Д. М. отишла в заложената къща на подс. В. в кв. „Л.“ гр. В., където работела неговата дъщеря В.В.. В. ѝ дала 160 лв. заем за два месеца с лихвата. М. оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея и подписала договор за заем. След като минали двата месеца Д. М. отишла при В.В. и тя ѝ върнала дебитната карта. През юни 2010 г., след като затворили заложените къщи на В., св. М. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала на подс. К. В. /пълномощно № 122/13.01.2010 година, приложено на л. 54, том 10 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. 4324 лв. Тя е получила от заложената къща на К. В. общо 1590 лева под формата на заеми в периода от март 2007 г. до декември 2009 г. Разликата до получените в офиса пари е 2734 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство, както и с пълномощно на каса в банката. Явно с такова пълномощно е разполагал и С.О., тъй като в банковото извлечение има изтеглена сума с пълномощно от св. С. О. на 24.08.2009 г. – 139 лв. и на 26.09.2009 г. – 137 лв.

От 02.02.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 168 лв., 101 лв., 36 лв., 136 лв., 34 лв., 102 лв. и 62 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

44. З.А.Я. ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 1 770 лева, в последствие изплатила 2 827 лева, от които лихва в размер на 1 057 лева.

Св. З.Я. познавала К. В. и дъщеря му В.В., с които имала взаимоотношения още преди години /показания л. 160-162, том 12 от делото/. През месец март 2007 г. тя отишла в заложената къща на В. в кв. „Ч.“ гр. В., за да вземе пари в заем. В заложената къща тогава работела В.В., която я попитала колко пари получава по сметката си и има ли дебитна карта. Я. имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В., по сметката на която всеки месец получавала детски добавки за две деца и социални помощи от 130 лв. Я. искала да остави дебитната си карта от която да взимат само детските добавки, а социалните помощи да взима тя. В.В. ѝ казала, че може да ѝ даде само 220 лв., след което свидетелката подписала документ за такъв заем. З.Я. всеки месец ходела до заложената къща и от там на ръка взимала по 130 лв., които били социалната ѝ помощ за срок от пет месеца. След тези пет месеца В* ѝ върнала дебитната карта. През октомври 2007 г. свидетелката отново се нуждаела от пари и отишла при В.В., която се била преместила в заложената къща в кв. „Л.“, гр. В.. Както предишния път, св. Я. казала на В*, че иска да остави дебитната си карта от която да теглят само детските

добавки, а парите от социалната помощ да си взима тя. В* ѝ казала, че може да ѝ даде 220 лв. за срок от 5 месеца. Подготвила също и пълномощно, с което да може да тегли пари на каса от сметката на свидетелката и отишла при нотариус, за да го завери. Не знаела също дали пълномощното е на името на В.В. или на К. В.. Оставила дебитната си карта, заедно с ПИН кода към нея в заложената къща и от там получила 220 лв. През август 2009 г. свидетелката взела още един заем от 350 лв., като продължила да получава и социалната си помощ, която се равнявала на 490 лв. за месеците, през които ѝ се издължила за заема. През март 2010 г. З.Я. отново посетила заложената къща на В.. В.В. ѝ казала, че от предишния заем все още дължи 150 лв. Свидетелката предложила да ѝ спира от социалните помощи по 130 лв., а тя да взима детските си добавки. В* ѝ дала 280 лв. за срок от 5 месеца. През периода ноември 2009 г. до март 2010 г. Я. ходела в заложената къща и от там ѝ давали по 130 лв.

А от март 2010 г. до май 2010 г. В* ѝ давала само детските добавки, които се равнявали на 210 лв. През юни 2010 г., след като научила за затварянето на заложените къщи на К. В., Я. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Я. 2827 лв. Тя е получила от заложената къща общо 1770 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1057 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от бивша „П.“ АД, по време на инкриминирания период теглени суми на АТМ устройство, както и с пълномощно от В.В..

От 24.08.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 6 пъти по 69 лв., 70 лв., 77 лв., 165 лв., 169 лв., 203 лв. и 2 пъти по 134 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

45.И.З.Б., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 760 лева, в последствие изплатила 4 140 лева, от които лихва в размер на 3 380 лева.

Св.И.Б. била чувала за подс.К. В. и за заложените му къщи в гр. В./л.163-л.175 т.12 от делото/. През март 2007 г. се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на подс. В. в кв. „Ч.“ гр. В.. Там била св.В.В. и „Ф.“ /К.Д./. Б. имала дебитна карта, издадена от Банка „Д*“ ЕАД, клон В., по която получавала всеки месец по 150 лв. детски добавки и семейни. В* казала на св.Б., че за 12 месеца може да ѝ даде заем 500 лв. като ѝ дала да подпише договор за заем. Св.Б. оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея и получила 500 лв.

През месец август 2009 г. същата свидетелка отново отишла в заложената къща, за да поднови договора си. В.В. ѝ дала 240 лв. за срок от 7 месеца, на

които лихвата била 480 лв. Имало случай когато свидетелката получавала по 20 лева в офиса и това продължило до м.юни 2010 година. Св. И.Б. никога не е ходила в Кметство гр. К., за да подпише пълномощно, в полза на В.. В периода от март 2007 г. до юни 2010 г. от заложената къща са теглили парите, които тя получавала по сметка в банката. През лятото на 2010 г., след затварянето на заложените къщи, св. Б. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното. Такова съществува с № 1057/14.04.2009 година, приложено на л. 99 том 11 от ДП, с което св.И.Б. упълномощава К.В. да се разпорежда с дебитната карта, както и с паричните средства по банкова сметка на три банки в гр. В..Пълномощното е заверено в Кметство гр. К.. Същото е оттеглено с Декларация от св. Б. на 16.06.2010 година пред нотариус С.Д. /л. 99-101 т. 11 от делото/. По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. до м. юни 2010г общо 4140 лв. Тя е получила от заложената къща под формата на заеми общо 760 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3 380 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

По извлечение по сметка на банка „Д*“ ЕАД, клон В. и до април 2009 г. по сметката са постъпвали между 110 – 170 лв.

От 21.05.2009 г. до 03.06.2010 г. с пълн. №1057/14.04.2009 г. подс. К. В. е изтеглил следните суми: 3 пъти по 195 лв., 95 лв., 90 лв., 300 лв., 70 лв., 125 лв., 200 лв., 165 лв., 125 лв., 3 пъти по 70 лв., 120 лв., 130 лв. и 125 лв.

На 01.12.2009 г. на каса в банката св. Б. е изтеглила сумата от 200 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

46. Н.Б.Т., ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 1590 лева, в последствие изплатила 8 438 лева, от които лихва в размер на 6 848 лева.

Св.Н. Т. познавала К. В. като човек, който има заложни къщи и може да вземе заем от там /л.166-л.167 т.12 от делото/. През м.март 2009 г. отишла в заложената къща на подс. В. в кв. „Ч.“, гр. В.. Там бил подс. К. В.. Св. Т. имала издадена дебитна карта от банка „Ю.“ АД бивша „П.“ АД, по която всеки месец ѝ превеждали сумата от 250 лв. детски за три деца и социална помощ по временна заетост. Подс.В. взел дебитната карта, заедно с ПИН кода към нея и дал 1390 лв. на Т., за срок от 12 месеца. Лихвата, която определил била 3000 лв., като изготвил и договор и запис на заповед, които Т. подписала. На 17 юни 2009 г. Н. Т. отново отишла в заложената къща. Спешно се нуждаела от 200 лв. за погребение. На работа била „Ф.“ /К.Д./. Тя ѝ дала 200 лв., на които лихвата била 400 лв., за което подписала нов договор. От материалите по делото се установява, че св.Т. има подписано пълномощно с полза на подс. К.В. с № 74/18.02.2009година /л. 209 т.10 от делото/. Свидетелката твърди, че

не е ходила в гр.К. и не е упълномощила К.В.. Дебитната ѝ карта с ПИН кода останала в заложната къща на подс. В. до лятото на 2010г. През м. юни 2010 г. свидетелката е оттеглила пълномощното, за което научила по стечение на обстоятелствата и от м. юли 2010 г. започнала да тегли парите, които получавала по сметката си в банката.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. 8438 лв.. Тя е получила под формата на заеми от заложната къща 1590 лева. Разликата до получените в офиса пари е 6848 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Сумите са теглени от сметката на свидетелката с карта на АТМ устройство, както и на каса в „П.“ АД. По извлечение от сметка на св.Т. в банка „Ю.“ АД е видно, че от 23.02.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно подс.К. В. е изтеглил следните суми: 286 лв., 256 лв., 254 лв., 4 пъти по 255 лв., 209 лв., 110 лв., 208 лв., 104 лв., 166 лв., 105 лв., 360 лв., 2 пъти по 104 лв. и 72 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

47. М.Д.Х., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 1 920 лева, в последствие изплатила 10 362 лева, от които лихва в размер на 8 442 лева.

Свидетелката М. Х. била чувала за К. В. и неговите зложни къщи/л.168-л. 174 т.112 от делото/. През март 2007 г. отишла в заложната къща на В. в кв. „Ч.“, гр. В.. Там била на работа дъщеря му св.В.В. и друга служителка – „М.“ /М.Т./. Св. Х. казала на св.В.В., че ѝ трябват 800 лв. Св.М. Х. имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, по сметката на която всеки месец получавала по 250 лв., семейни добавки за четири деца и социални помощи. Св. В* изчислила, че за 800 лв. ще тегли от картата ѝ 13 месеца по 250 лв. Свидетелката не разбрала каква ще бъде лихвата, но подписала запис на заповед и оставила дебитната си карта, заедно с ПИН кода към него на В*. След четири месеца ѝ потръбвали отново пари и отишла в заложната къща. Там на работа била Ф. /К.Д./. Тръбвали ѝ 500 лв. Ф. ѝ казала, че за 500 лв. ще дължи лихва от 1000 лв. и срокът за заема се удължавал с още четири месеца. През септември 2009 г. св. Х. отново отишла при св.В.В. и поискала пари в заем. В. ѝ дала 420 лв. за срок от шест месеца, който да издължи с лихва. След това през м.септември 2009 година, взела още 200 лева. През цялото това време дебитната карта на св. М. Х. стояла при.В.В.. Св.Х. твърди, че не е подписвала пълномощно на подс. К. В. или на дъщеря му св. В.В.. Независимо от това К.В. заверил в своя полза в кметство гр.К. пълномощно № 209/20.03.2009 година, с което да теглил суми от сметката на пострадалата свидетелка. През юни 2010 г., след като зложните къщи били затворени, св.Х. отишла при нотариус и развалила пълномощните/пълномощно № 908/26.03.2009 г. в полза на В.В. приложено на л.93т . 10 от делото и

пълномощно № 909/26.03.2009 година в полза на подс.К.В. /л. 94 т. 10 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Х. 10362 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила общо 1920 лева. Разликата до получените в офиса пари е 8442 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Св. Х. е подписала два записа на заповеди. Първата на 20.10.2009 г., за който твърди, че е сгрешена годината и месеца и по него се е задължила за сумата от 1750 лева. Втората от 27.02.2010 г., в който е вписано, че е задължена да върне сумата от 690 лева. При втората запис на заповед е получила сумата от 420 лева.

Общо свидетелката е имала три пълномощни в полза на подс.К.В. и св.В., които е оттеглила през м. юни 2010 г. Сумите от сметката ѝ са теглени на АТМ устройство, както и на каса в банката.

От 20.03.2009 г. до 26.09.2009 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 250 лв., 2 пъти по 318 лв., 247 лв., 249 лв., 234 лв. и 235 лв.

От 16.10.2009 г. до 22.12.2009 г. св. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 235 лв., 110 лв., 234 лв. и 69 лв.

На 08.01.2010 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил сумата от 166 лв.

На 19.01.2010 г. св. В.В. с пълномощно е изтеглила сумата от 230 лв.

На 02.02.2010 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил сумата от 170 лв.

На 25.02.2010 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил сумата от 164 лв.

От 26.02.2010 г. до 02.06.2010 г. св. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 70 лв., 234 лв., 165 лв. и 164 лв.

На 01.07.2010 г. на каса св.Х. е изтеглила сумата от 222.30 лв. и през следващите месеци следват тегления с дебитна карта, които лично е направила.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

48. Според обвинението Р.Д.Б., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 1 200 лева, в следствие изплатила 5 512 лева, от които лихва в размер на 4 312 лева. Такива доказателства по делото не са били събрани, тъй като съдът е установил, че свидетелят по делото е извън страната, адресът му е неизвестен и в хода на съдебното следствие показанията му не са били четени и приобщени, поради което е бил заличен от списъка за призоваване.

49. к.И.Г., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. май 2007 г. е получила заем в размер на 1 200 лева, в следствие изплатила 8 297 лева, от

които лихва в размер на 7 097 лева.

Св. К. Г. знаела за заложените къщи на К. В. и че срещу дебитната си карта може да вземе пари в заем/показания л. 190– л. 191 т.12 от делото/. През март 2007 г. отишла в заложената къща на В., която се намирала в кв. „Ч.“, гр. В.. Там я посрещнала неговата служителка Ф. /К.Д./. Св.Г. имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, по сметката на която всеки месец получавала по 300 лв. семейни добавки за 4 деца и социални помощи. Ф. ѝ дала сумата от 800 лв., която трябвало да изплати за 5 месеца с лихва , като от картата ѝ всеки месец щели да теглят 250 лв., а остатъка от 50 лв., ще ѝ го дават. Св. К. Г. подписала договор за тази сума и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща на В.. На следващия месец отишла при Ф. и тя ѝ дала остатъка от 50 лв., за който се били разбрали. На следващия месец тя отново отишла, за да получи 50 лв., но Ф. повече не ѝ дала сумата . След като минали два месеца от първия заем, св.Г. поискала нов заем. От Ф. получила сумата от 350 лв., която ѝ казала, че дебитната карта ще остане при тях до август 2007 г., като през това време от офиса ще теглят парите. Въпреки това свидетелката не успяла да си вземе картата. През юли 2010 г. св. К. Г. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, с което подс. К. В. и дъщеря му можели да теглят пари от нейната банкова сметка. В. направил заверка на пълномощно № 279/29.03.2007 година в Кметство гр.К.. Впоследствие било изготвено и друго пълномощно с № 1396/26.08.2008 година в полза на С.О./ приложено на л. 188 т. 10 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г.а 8297 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 1200 лева. Разликата до получените в офиса пари е 7097 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „П.“ АД клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство, както и на каса от св. С.О..

От 24.08.2009 г. до 02.06.2010 г. С. О. с пълномощно е изтеглил следните суми: 141 лв., 2 пъти по 140 лв., 138 лв., 139 лв., 135 лв., 2 пъти по 108 лв., 100 лв. и 104 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство,включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

50. Р.М.Ч., ЕГН – *****, през периода м. март 2007 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 1 200 лева, в последствие изплатила 11 375 лева, от които лихва в размер на 10 175 лева.

Свидетелката Р. Ч. има пет деца, нуждаела се от пари и тъй като знаела за заложената къща на К. В. през март 2007 г. отишла в кв. „Ч.“, гр. В., за да поиска заем от него/показания л. 192 – л. 196 т. 12 от делото/. Там я посрещнал подс. В.. В офиса му имало още един служител, св. С.О., който

свидетелката познавала. Св. Р. Ч. имала дебитна карта към банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД, клон В., по сметката на която всеки месец получавала по 325 лв. семейни добавки за петте деца и социални помощи. Тя поискала 800 лв. от К. В. и той ѝ дал сумата със срок на изплащане 12 месеца, които следвало да изплати с лихва, като взел дебитната ѝ карта с ПИН кода. През месеците юли 2009 г. свидетелката Ч. взела втори заем от заложената къща в размер на 400 лв. Подписала и запис на заповед, в която е записано, че за получения заем, свидетелката дължи сумата от 2100 лв.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ч. 11375 лв. От заложената къща под формата на заеми е получила 1200 лева. Разликата до получените в офиса пари е 10 175 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

За свидетелката е заверено пълномощно от Кметство гр. К. с № 63/16.02.2009 година, в полза на подс. К.В. /пълномощното приложено на л. 215 том 10 в делото/. От сметката на свидетелката са теглени суми на АТМ устройство, чрез дебитната карта, както и с пълномощно от подс. В..

От 23.02.2009 г до 02.06.2010 г. с пълномощно подс. К. В. ежесечно е теглил суми на каса в банката от сметката на свидетелката Ч.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

51. В.А.К., ЕГН – *****, през периода м. април 2007 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 2 780 лева, в последствие изплатила 7 500 лева, от които лихва в размер на 4 720 лева.

Св. К. била чувала за К. В. и неговата дейност да предоставя на граждани заеми, чрез заложна къща/показания л. 5 – 8 т. 13 от делото/. На 15.04.2007 г. отишла в заложената къща на подс. В. в кв. „Ч.”, гр. В., за да поиска пари в заем. Св.К. имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.” АД , бивша ” П.” АД, клон В., по сметката на която всеки месец получавала сумата от 460 лв., семейни добавки за шест деца и майчинство. В заложената къща я посрещнала служителката „Ф.“ / К.Д./, с която разговаряла и казала на свидетелката, че може да получи сумата от 1100 лв. Ф. ѝ казала, че лихвата за тази сума ще бъде 2200 лв., която свидетелката трябвало да изплати за срок от една година. Договорили се с Ф. от дебитната ѝ карта да теглят само 250 лв., а остатъкът всеки месец свидетелката да ходи и да го взима от заложената къща на ръка. Ф. оформила договор за заем, а св. К. оставила на нея дебитната си карта с ПИН кода. От април 2007 г. до април 2010 г. свидетелката всеки месец ходела в заложената къща, за да получава остатъка от преводите си по сметката, който бил превеждан по сметката ѝ и бил в размер на 180 лв. През месец май 2008 г., когато изтекла една година от договора, св. К. не могла да отиде до заложената къща, за да си вземе дебитната карта. На 14.06.2008 г. убили съпруга ѝ и свидетелката се нуждаела от пари за погребението. Отишла в

заложената къща на К. В. и лично от него получила заем в размер на 500 лв., за който трябвало да върне 1000 лв. Срокът на заема бил шест месеца. През месец април 2010 г. св. В.К.. отишла в заложената къща в кв. „Л.” гр. В., където работела дъщерята на подс. К. В., св. В.В.. Свидетелката разговаряла с нея и я помолила да направи справка, тъй като била ходила в заложената къща в кв. „Ч.” и служителката Ф. не ѝ връщала дебитната карта, като твърдяла, че не получава 460 лв. по нея, а по-малко и дължи още пари. Св. В.В. взела документите от другата заложената къща и казала на свидетелката, че според тях тя дължи още 1000 лв. от предишни нейни задължения, които практически се явяват още един заем. По тази причина свидетелката не получила картата си.

През месец юни 2010 г., след като затворили заложените къщи на подс. К.В., св. К. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била подписала в полза на К. В., като блокирала и дебитната си карта в банката.

Имало е издадено пълномощно от Кметство К. на името на К. В., което свидетелката К. твърди, че не е подписвала /пълномощно № 1175/09.07.2008 година, приложено на л. 157 т.10 в делото/. По заключението в икономическата експертиза са изтеглени от сметката на св. К. до м. юни 2010г сумата 7500 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 2 780 лева. Разликата до получените в офиса пари е 4720 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД клон В. са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта, както и с пълномощно от обв. К.В., както и с пълномощно от св. В.В*.

С пълномощно св. В.В. е изтеглила от разплащателната сметка на К. следните суми: на 26.09.2009 г. – 103 лв. и на 03.02.2010 г. – 160 лв..

От 21.07.2008 г. до 21.05.2009 г. К. В. с пълномощно е изтеглил от разплащателната сметка на същата свидетелка следните суми: 467 лв., 360 лв., 371 лв., 365 лв., 244 лв., 100 лв., 241 лв., 170 лв., 35 лв., 104 лв., 105 лв. и 104 лв.

Тази фактология съдът евъзприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

52. Б.М.С., ЕГН – *****, през периода м. април 2007 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 1 150 лева, в последствие изплатила 4 681 лева, от които лихва в размер на 3 531 лева.

Св. С. била чувала за К. В., че дава пари в заем на граждани /показания на л. 9 до л. 13 т.13 от делото/. През април 2007 г. се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на В. в кв. „Ч.”, гр. В.. Там я посрещнала неговата служителка св. З.Р.. По това време св. Б. С. работела към фирма за изкупуване на билки и получавала по 120 лв. заплата по дебитна карта, която била

издадена от банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД, клон В.. Свидетелката поискала заем и от св. Р. получила 350 лв., за които подписала договор със срок на изплащане от 5 месеца с лихвата, като оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. След като изминал срокът на договора св. С. отишла в заложената къща, за да си вземе дебитната карта, но св. Р. я изгонила и казала, че дължи още лихви. На няколко пъти св.С. ходела до офиса на подс. В., но не могла да си вземе дебитната си карта, а от банката ѝ казвали, че парите са изтеглени. Тогава свидетелката отишла при адвокат А. от гр. В. и му разказала всичко. По-късно посетила отново кантората му и той ѝ обяснил, че вече може да тегли пари от дебитната си карта. През юли 2009 г. св.С. отново посетила заложената къща в кв. „Л.“, където работела дъщерята на К. В., В.В.. Там работела служителка на име „В.“ /В.П./. От нея св. С. получила 800 лв. със срок на изплащане от 6 месеца, които следвало да върне с лихва. По това време св. Б. С. получавала по 270 лв. детски и майчинство по сметката си в банка „О***” АД клон В.. Подписала договор за заем, според който трябвало да плати 1100 лв. и оставила по искане на В. дебитната си карта с ПИН кода. През месец юни 2010 г., след затваряне на заложените къщи на К. В. тя отишла при нотариус и оттеглила пълномощните, които била дала на подс. К. В., но за св. Р. и на св.В.В. /пълномощно № 1195/10.07.2008 година в полза на З.Р. лист 37 том10 и пълномощно № 1629/4.09.2009 година, в полза на В.В. л. 38 т. 10 в делото/.

По заключението на вещото лице до м. юни 2010г са изтеглени от сметката на св. С. 4681 лв. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 1150 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3531 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметката на пострадалата от банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД и „О***”, клон В., са превеждани са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта, както и на каса от св.В.В. и св. З.Р..

Св. З.Р. на 21.07.2008 г. е изтеглила 90 лева и на 20.08.2008 г. 100 лв. или общо 190 лева на каса от разплащателната сметка на св.С..

От 26.02.2010 г. до 02.06.2010 г. св. В.В. с пълномощно е изтеглила от разплащателната сметка на каса 4 пъти по 273 лв.

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. С. е изтеглила 274 лв. и следват тегления с дебитна карта, което сочи, че тя е започнала да разполага със сумите по сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

53. М. М. Г. ЕГН – *****, през периода м. април 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 160 лева, в последствие изплатила 4 248 лева, от които лихва в размер на 3 088 лева.

Св. Г. знаела за подс. К. В., че дава пари в заем и начислявал лихви. През

април 2007 г. се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на подс. В. в кв. „Ч.“, гр. В.. Там я посрещнала неговата дъщеря и служителка В.В.. По това време св. Г. получавала социални помощи и детски добавки по сметка в банка в размер на 170 лева на месец. Имала сметка и издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. дебитна карта. Свидетелката поискала заем и от В.В. получила сумата от 250 лв., за които подписала запис на заповед със задължение да върне 700 лева, като оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, по нейно настояване. През декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В. в квартал „Ч.“ и отново от В.В. взела заем 300 лева, за което подписала запис на заповед, според който се задължава да върне 600 лева. Също така била накарана от св. В. да отиде при нотариус и подпише пълномощно. С пълномощното дала права на В. В. да тегли парични суми от сметката ѝ в П.. На 10.02.2010 г. св. М. Г. отишла в другата заложна къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В. и обслужвана от В.В.. Лично разговаряла с В. за пореден трети заем. Уговорили се и получила заем 200 лева, но се задължила със запис на заповед да върне сумата от 490 лева. В периода април 2007 г. – юни 2010 г. св. М. Г. е ходила в заложената къща и получавала всеки месец остатъци по 10 лева, които пари са взети предвид от вещото лице. По време на разпита свидетелката е представила копия за три документа – “Запис на Заповед”, от които се вижда, че на 16.04.2007 г. се е задължила да плати сумата от 700 лева, на 23.12.2009 г. се е задължила да плати сумата от 600 лева и на 10.02.2010 г. се е задължила да плати сумата от 490 лева, но реално получените суми са различни от поетото задължение / приложени та л. 15,16 и 17 том 13 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. Г. до м. юни 2010г общо сумата от 4 248 лв.. От заложената къща на подс. К. В. е получила под формата на заеми 1160 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3 088 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

54. М.И.Г., ЕГН – *****, през периода м. април 2007 г. до м. март 2008 г. е получила заем в размер на 1 350 лева, в последствие изплатила 4 175 лева, от които лихва в размер на 2 825 лева.

През април 2007 г. М. Г. се нуждаела от пари за болните си деца и отишла в една от заложените къщи на К. В., където работела неговата дъщеря В.В., в кв. „Ч.“, гр. В. / показания л. 20-22 том 13 от делото/. От В.В. тя получила сумата от 1000 лв. със срок на изплащане 12 месеца, които следвало да върне с лихви. По това време свидетелката получавала по дебитната си карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. по 150 лв. на месец социални помощи и детски надбавки за две деца. Тя подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща, по искане

на В.. На 25.02.2008г. Г. родила трето дете, за което започнала да получава по-голяма сума пари по сметката си в бивша „П.“ и от заложената къща на В. й дали на ръка 200 лв., а на следващия месец по същия начин още 150 лв. През месец юни 2008 г. М. Г. отишла в банката, подала молба и блокирала дебитната си карта, след което изтеглила 210 лв. През следващите месеци пак опитала да изтегли сума от банкомат, но не успяла. Отишла в банката и попитала защо не може и служителка ѝ отговорили, че подс. К. В. има пълномощно, с което тегли сумите от нейната сметка. Свидетелката отрича да е подписвала такова.

По заключението на вещото лице е изтеглена от сметката на св. Г. до м. юни 2010г сумата 4 175 лв. Разликата до получените в офиса на обвиняемия пари 1350 лв. е 2825 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, след получаване на заема са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта, както и на каса в банката с пълномощно./пълномощно № 1174/9.07.2008 г. в полза на З.Р. е приложено на л.24 том 10 в делото/

От 21.07.2008 г. до 16.10.2008 г. с пълномощно З.Р. е изтеглила следните суми: 223 лв., 215.96 лв., 423 лв. и 140 лв..

От м. ноември 2008 г. следват тегления на пари с дебитна карта средно около 250 лв. на месец.

На 22.12.2009 г. С.О. с пълномощно е изтеглил сумата от 104 лв. и на 08.01.2010 г. е изтеглил сумата от 150 лв.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

55. А.Г.Б., ЕГН – *****, през периода м. юни 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 112 лева, в последствие изплатила 6 309 лева, от които лихва в размер на 5 197 лева.

През месец юни 2007 г. А. Б. се нуждаела от парични средства и отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. / показания на л. 24-25 том 13 от делото/. Там била на работа негова служителка с прякор „Ф.“, с име К.Д., която ѝ разяснила изискванията на заложената къща да получи заем. Трябвало св. А. Б. да покаже касов бон от банкомат или да представи документ от решение за получаване на помощи от Социално подпомагане, да остави дебитната си карта с ПИН кода и да подпише документ за задължението, в което е предвидена получената сума под формата на заем заедно с начислената лихва. През 2007 г. служителите от заложената къща не изпращали кандидатите за заеми да подписват пълномощно в полза на подс. К. В.. Св. А. Б. оставила дебитната си карта с ПИН кода, подписала представените ѝ документи и получила заем от св. К.Д. в размер на 500 лева. Два месеца по късно е отишла за втори заем и получила от св. Д. сумата от 200 лева. Четири месеца след втория заем е получила трети заем в размер на

412 лева. В периода от месец юни 2007 г. до месец февруари 2010 г. св. А. Б. е получила на три пъти парични суми, на които общата им стойност е 1 112 лева. Свидетелката е категорична, че други пари от заложената къща не е получавала, а през целият период дебитната ѝ карта се е намирала в заложената къща и от там са теглени сумите, които са превеждани по сметката ѝ в банка „Д“ ЕАД. Свидетелката е разпитана пред съдия от първоинстанционния съд на 14.07.2010 г.

К.В. се снабдил с пълномощно № 52/16.02.2009 година в негова полза от кметство гр.К., с което да тегли суми от сметката на пострадалата. Същата отрича да е ходила в кметството.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. до лятото на 2010г - 6309 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 1 112 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5197 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса в банката.

На 19.01.2009 г. на каса в банката Б. е изтеглила 150 лв. и следват тегления с пълномощни от подсъдимия.

С пълномощно №52/16.02.2009 г. К. В. е изтеглил от разплащателната сметка в периода от 23.02.2009 г. до 03.06.2010 г. следните суми: 215 лв., 115 лв., 95 лв., четири пъти по 195 лв., 190 лв., 305 лв., 200 лв., 70 лв., 120 лв., 70 лв., 120 лв., 70 лв., 130 лв., 70 лв. и 125 лв.

С пълномощно №811/2009 г. В. В* е изтеглила от разплащателната сметка следните суми: на 19.01.2010 г. – 200 лв., на 02.02.2010 г. – 168 лв., на 25.02.2010 г. 126 лв. и на 26.02.2010 г. 70 лв.

На 30.06.2010 г. на каса в банката Б. е изтеглила 70 лв. и следват тегления с дебитна карта, които са от нея, според показанията ѝ. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

56. А.Ц.Х., ЕГН – *****, през м. юни 2007 г. е получил заем в размер на 700 лева, в следствие изплатил 2 861 лева, от които лихва в размер на 2 161 лева.

През м. юни 2007 г., св. А.Х. отишъл в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ в гр. В.. Св. Х. е инвалид по болест и получавал пенсия в размер на 160 лв. в сметката си, по която е издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. и дебитна карта. За да издържа семейството си решил да поиска заем, за да купи кон, с който да изкарва пари. Отишъл в офиса на обв. В.. В заложената къща го посрещнал лично подс. К. В., който му дал заем в размер на 700 лв., със срок на изплащане 12 месеца. Лихвата за този заем била 1400 лв.. Св. Х. подписал договор и оставил дебитната си карта с ПИН кода на В., по негово

искане. Няколко месеца след това от ТЕЛК му се обадили, че трябва да подновят решението за пенсионирането по болест и докато решението излезе, той не получавал пенсията по сметката си. Всичко му изплатили на веднъж с пощенски запис около 970 лв. Свидетелят взел парите и ги занесъл на подс. В., за да погаси заема. В. взел парите, но не му върнал дебитната карта, а го изгонил от заложената къща. Св. А.Х. отишъл в банката, за да помоли от там да си изтегли парите, но от банката се обадили на подс. К. В., който дошъл и започнал да го рита. Свидетелят побягнал и отишъл в полицията. От полицията го посъветвали да отиде в клон на банката в гр. П. и там да блокира дебитната си карта. През май 2010 г. Х. решил и отишъл в гр. П., където блокирал картата си и прехвърлил пенсията си в друга банка. След разкриване на банкова тайна на сметките на пострадалите и предоставената информация се вижда, че в периода от месец юли 2008 г. до месец май 2009 г. с пълномощно св. С.О. е теглил парични суми на каса в банката от сметката на св. А.Х.. От своя страна св. С.О. казва, че парите не ги е взел за себе си, а веднага в банката ги е предавал на К. В.. Следва период от месец юни 2009 г. до месец март 2010 г., през който ежесечно. В. с пълномощно е теглил получаваните парични суми от сметката на свидетеля Х.. Според извлечението на банката в периода от месец юни 2007 г. до месец октомври 2008 г. не е имало постъпления на парични средства по сметката на свидетеля. Свидетелят твърди, че завереното пълномощно от Кметство К. на 19.03.2008 г. не го е подписвал, нито е имал такива в полза на св. С.О. и подс. К. В.. Въпреки това в делото е приложено пълномощно в полза на К.В. от св.Асен Х. с № 1455/17.09.2008 година, заверено в Кметство К. / л.149 т.10 в делото/. По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Х. по повод на получения заем 2861 лв. Разликата до получените в офиса пари е 2161 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалия от П. са теглени суми с пълномощно и на АТМ устройство.

От 01.07.2008 г. до 07.05.2009 г. с пълномощно С.О. е изтеглил от разплащателната сметка следните суми: 33 лв., 168 лв., 160 лв., 128 лв., 80 лв., 120 лв., 120 лв. и 180 лв.

От 08.06.2009 г. до 08.03.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил от разплащателната сметка на св. Х. следните суми: 198 лв., 197 лв., 221 лв. и 196 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

57. Е.И.С., ЕГН – *****, през периода м. юни 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 360 лева, в последствие изплатила 4 938 лева, от които лихва в размер на 3 578 лева.

През юни 2007 г. Е. С. се нуждаела от пари. Научила за заложените къщи на

подс.К. В. и отишла в едната, намираща се в кв. „Ч.“, гр. В. /показания л. 36-л. 43 т. 13 от делото/. Там имало две служителки – св.З.Р. и Ф./К.Д./. Св. С. поискала заем в размер на 1000 лв. По това време свидетелката получавала по 200 лв. на месец социални помощи по дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В.. Уговорили се да теглят от заложената къща по 150 лв. чрез картата ѝ, а остатъкът от 50 лв. да го взима свидетелката на ръка от заложената къща. Св.Р. ѝ дала 1000 лв., със срок на изплащане 1 година, като лихвата била 1800 лв. Подписали договор и св. С. оставила дебитната карта с ПИН кода в заложената къща по искане на Р.. Няколко пъти до м.юни 2010 година С. ходила да взима суми, останали след вноската за погасяване на заема, като ѝ били изплащани по 70 или 80 лв., а общият им размер е 360 лева. След като минала една година св. Е. С. отишла да си вземе дебитната карта, но св. Р. я изгонила и ѝ казала, че дължи още 1294 лв. Не ѝ върнала дебитната карта. На 25.05.2009 г. свидетелката подписала запис на заповед за сумата 1294 лв., а през юли 2009 г. св.Р. я изпратила да подпише и пълномощно К. В. при нотариус. В делото се намира пълномощно № 51/16.02.2009г. в полза на св. З.Р., упълномощена от Е. С. /л.22 т. 10 в делото/. През февруари 2010 г. С. отново отишла, за да поиска дебитната си карта, като ѝ казали, че трябва да внесе сумата от 138 лв., за да я получи. С. внесла тези пари и получила обратно картата си от заложената къща на подс. В.. През юни 2010 г. свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала на К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. С. по повод взетия заем 4938 лв. От заложената къща под формата на заеми е получила 1360 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3578 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. са теглени суми на АТМ устройство и на каса от св. Р. и от К.В. с пълномощни.

От 23.02.2009 г. до 23.06.2009 г. св.З.Р. с пълномощно е изтеглила следните суми: 70 лв. и 3 пъти по 196 лв.

На 18.03.2009 г. на каса в банката св. С. е изтеглила 70 лева.

От 15.07.2009 г. до 02.02.2010 г. подс.К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 290 лв., 230 лв., 231 лв., 231 лв., 220 лв., 231 лв., 69 лв., 127 лв., 230 лв., 331 лв..

На 02.06.2010 г. на каса в банката св. С. е изтеглила 126 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея, според показанията ѝ. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

58. Според обвинението Й. С.К., ЕГН – *****, през м. юни 2007 г. е получил заем в размер на 1 000 лева, в последствие изплатил 1 630 лева, от

които лихва в размер на 630 лева. Такива доказателства по делото не са били събрани, поради неявяването на този свидетел въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което е бил заличен.

59. Ф.М.Г. ЕГН – *****, през периода м. юни 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 840 лева, в последствие изплатила 10 632 лева, от които лихва в размер на 8 792 лева.

През юни 2007 г. св. Ф. Г. се нуждаела от пари за децата си и отишла в заложната къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /показания на л. 45-48 т. 13 в делото/. На работа била неговата служителка „М.“/М.Т./, от която поискала заем. Св. Г. получавала всеки месец по 320 лв. социални помощи и детски добавки за пет деца по дебитната си карта, издадена от банка „Д*“ ЕАД клон В.. Уговорила се с М. от картата да теглят по 200 лв., а остатъка да го получава на ръка от заложната къща. Св. Г. получила заем в размер на 490 лв. със срок на изплащане 6 месеца, които трябвало да върне с лихва. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода, по искане на Т.. През 2008 г. на два пъти ходила до заложната къща, за да иска нови заеми. Там на работа вече била вече „Ф.“/К.Д./, от която получила два пъти по 200 лв. В периода от юни 2007 г. до декември 2009 г. всеки месец ходела до заложната къща на подс. В., за да си взима остатъка от парите, които получавала по дебитната си карта, но от там ѝ казвали, че нямамо остатъци. През декември 2009 г. документите ѝ по взетите заеми били прехвърлени в заложната къща, където работела дъщерята на В., В.В., която се намирала в кв. „Л.“, гр. В.. Свидетелката дължала 300 лв. на другата заложна къща, които св. В* изплатила и ѝ отпуснала нов заем в размер на 300 лв., със срок на изплащане 6 месеца. Направила нов договор, с който св.Ф. Г. отишла при нотариус, за да го завери. През юни 2010 г. получила нов заем от 200 лв. По обясненията ѝ на ръка в офиса е получавала суми, в размер на 30 лева месечно, които са изчислени от вещото лице общо в размер на 450 лева. През юни 2010 г.,когато научила за извършени претърсвания в заложните къщи на К.В., свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощните, с които била упълномощила подс.К. В. и св.В.В. да теглят пари от сметката ѝ в банката. Свидетелката Ф.Г. е упълномощила св. В.В. с пълномощно № 1183/2009/не се чете дата на копието/, заверено при нотариус С.Я./ л.237 т. 11 от делото/. Освен това от същата свидетелка има и пълномощно, в полза на подс. К.В., заверено в Кметство гр. К. на 26.08.2008 година с № 1392 /л.238 т. 11 от делото/.

По заключението на вещото лице за получените суми в заложните къщи са изтеглени от сметката на св. Г. 10632 лв.. От заложната къща на подс. К. В. тя е получила под формата на заеми 1840 лева. Разликата до получените в офиса пари е 8792 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, по време на периода са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта, както и на каса.

От 21.05.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълн. № 1183/2009 г. св.В.В. е изтеглила

следните суми: 215 лв., 205 лв., 2 пъти по 210 лв., 420 лв., 700 лв., 430 лв., 210 лв., 227 лв., 430 лв. 230 лв., 200 лв., 210 лв., 230 лв., 210 лв., 220 лв., 210 лв. и 225 лв..

На 01.07.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 200 лв. и следват тегления с дебитна карта.

С нотариално заверена декларация от 15.06.2010 година /л.239 т. 11 от делото/ св.Г. е оттеглила правомощията, дадени в полза на св.В.В. и е започнала да тегли лично от сметката си суми. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

60. Е.О. Ф., ЕГН - *****, през м. юни 2007 г. е получил заем в размер на 120 лева, в последствие изплатил 360 лева, от които лихва в размер на 240 лева.

През месец юни 2007 г. детето на св.Е.Ф. било болно и той спешно се нуждаел от пари/ свидетелски показания на л. 49 т. 13 от делото/. Бил чувал, че може да вземе заем от заложените къщи на К. В.,който лично не познавал. Отишъл в заложената къща на В. в кв. „Ч.“, гр. В.. Там на работа била неговата дъщеря св.В.В.. Свидетелят Ф. получавал по 40 лв. на месец социални помощи по сметка в банка „Ю.“ АД „ бивша „П.“ АД, клон В.. Св.В* казала, че може да му даде 120 лв. за срок от 6 месеца, на които лихвата била 240 лв. През 2008 г. св. Е.Ф. започнал работа като горски работник, без договор и спрял да ходи до „Социално подпомагане“ В., за да се подписва, поради което социалната помощ била спряна. К. В. изпратил св.С.О. в къщата на св. Ф., за да му каже, че трябва да внася пари на ръка в заложената къща. Жената на св.Ф. – св.ФА.К. ходила повече от 10 пъти и внасяла на ръка по 40 лв., за което никога не получавала бележка от заложената къща. На 23.10.2008 г. К. В. подал в Районна прокуратура гр. В. молба за измама срещу св.Ф.. В молбата си пишел, че в заложената му къща в кв. „Ч.“ в гр. В. е предоставил кредит в размер на 240 лева, а св.Ф. като гаранция е депозирал дебитната си карта, издадена от банка „Ю.“ АД, клон В.. К. В. си направил справка в банката и научил, че св. Ф. е заявил, че е изгубил дебитната си карта. По този начин го бил лишил от възможност да тегли от сметката му суми и го бил въвел в заблуждение, за което търпял имуществени вреди.

По заключението на вещото лице, изтеглените от сметката на св. Ф. суми и внесените на ръка от съпругата му суми са в размер на 360 лв. Разликата до получената в офиса сума от 120 лева е 240 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство,включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата,за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключения на икономическа експертиза.

61. Е. Г.А Д., ЕГН – *****, през м. юни 2007 г. е получила заем в размер на 240 лева, в последствие изплатила 600 лева, от които лихва в размер на 360 лева.

През юни 2007 г. св. Е. Д. спешно се нуждаела от пари/св.показания л. 50 т. 13 от делото/. Била чувала, че може да вземе заем от заложените къщи на К. В. и отишла в едната, която се намирала в кв. „Ч.“, гр. В.. От служителка в заложената къща св.Д. получила заем в размер на 240 лв., за които трябвало да плати лихва в размер на 390 лв. и оставила дебитната си карта с ПИН кода, тъй като те ѝ били поискани от служителката изрично. След погасяване на заема св.Д. отишла в заложената къща на В., от където ѝ върнали дебитната карта.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Д. 600 лв. Разликата до получените в офиса пари 240 лева е 360 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство.

По разплащателната сметка на св. Д. са получавани суми между 38 лв. и 50 лева. Сметката е открита преди 01.01.2007 г. и след 21.07.2008 г. не са превеждани суми по нея. Не е използвано и ползвано пълномощно, въпреки , че такова е било оформено в полза на К.В. и заверено пред нотариус с № 2384/12.10.2009 година, приложено на л. 58 т. 10 в делото. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

62. З. Д. И., ЕГН – *****, през периода м. юли 2007 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 1 190 лева, в последствие изплатила 2 030 лева, от които лихва в размер на 840 лева.

През юли 2007 г. св.З. И. се нуждаела от пари и отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /св.показания на л.51 – 53 т. 13 от делото/. Свидетелката имала сметка в банка „Д“ ЕАД клон В., по която получавала по 130 лв. на месец детски добавки и социални помощи. От същата банка имала издадена дебитна карта. В заложената къща говорила със служителката на подс. В., Ф./К.Д./, която ѝ казала, че може да ѝ даде заем в размер на 400 лв. за срок от 6 месеца, но с лихва.Св. И. подписала запис на заповед и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея. След като изминали шест месеца свидетелката отишла в заложената къща и взела дебитната си карта. В края на декември 2009 г. св. З. И. посетила другата къща на подс.К. В., където работела неговата дъщеря св.В.В. в кв. „Л.“ на гр. В.. По това време св.И. получавала по 190 лв. на месец по сметката си. От служителката св.З.Р. взела заем в размер на 790 лв. за срок от 7 месеца, като подписала пълномощно, в полза на .В*, което завершила при нотариус и оставила дебитната си карта на В.В.. След като изминали 5-6 месеца и затворили заложените къщи на.К. В., св.И. отишла в банка „Д“ ЕАД, клон В., блокирала старата си дебитна карта

и се снабдила с нова.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. И. 2030 лв. От заложената къща под формата на заеми е получила 1190 лева. Разликата до получените в офиса пари е 840 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Сумите са теглени от сметката на св. И., посредством дебитна карта на АТМ устройство.

Не е използвано пълномощно на каса в банката за теглене на суми. Свидетелката е получавала по 170 лв. на месец в сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

63. Р.И.Н., ЕГН – *****, през периода м. юли 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 750 лева, в последствие изплатила 7 122 лева, от които лихва в размер на 6 372 лева.

През юли 2007 г. св. Р. Н. отишла в заложената къща на подс.К. В. в кв. „Ч.“ гр. В., за да поиска заем/показания л. 54-56 т.13 от делото/. Свидетелката получавала по 250 лв. на месец от майчинство, семейни добавки за две деца и социални помощи по сметката си в банка „Д“ ЕАД, клон В.. Служителката от заложената къща Ф. /К.Д./ ѝ дала заем в размер на 500 лв. за срок от 4 месеца, на които лихвата била 500 лв. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея на Ф.. През цялото време от 2007 г. до м.юни 2010 г. дебитната карта на свидетелката се намирала в заложената къща на обв. В., като през този период всеки месец ходела в заложената къща и е получавала от Ф. различни суми - по 20 лв., по 50 лв., по 100 лв., общо 250 лева, но за всяка сума от дебитната карта ѝ били теглени суми в двоен размер. В началото на 2010 г. Ф. я изпратила при нотариус, за да подпише пълномощно. От свидетелката има и пълномощно с № 59/16.02.2009 година, заверено в кметство гр. К./приложено на л. 144 т. 11 в делото/. През лятото на същата година, след затварянето на заложените къщи, св.Н. отишла при нотариуса и оттеглила пълномощните си, което било в полза на подс. К. В./декларация от 09.06.2010 година, приложена на л. 145 т. 11 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Н. 7122 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 750 лева. Разликата до получените в офиса пари е 6372 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, по повод заема са теглени суми от сметката на свидетелката на АТМ устройство с карта, както и на каса с пълномощно.

От 23.02.2009 г. до 04.05.2010 г. с пълномощно №59/2009 г. К. В. е изтеглил следните суми: 5 пъти по 105 лв., 3 пъти по 255лв., 2 пъти по 250 лв., 5 пъти по 150 лв., 2 пъти по 360 лв., 172 лв. и 100 лв.

На 09.06.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 255 лв. и следват

тегления с дебитна карта, като според показанията на свидетелката, сумата е изтеглена от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

64. Й.И.Г., ЕГН – *****, през м. юли 2007 г. е получил заем в размер на 600 лева, в последствие изплатил 1 030 лева, от които лихва в размер на 430 лева.

През юли 2007 г. Й. Г. се нуждаел от пари и отишъл в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./показания л. 57-58 том 13 от делото/. По сметката си в банка „О.“ АД клон В., свидетелят Г. получавал по 90 лв. месечно пенсия за инвалидност. Имал издадена от същата банка дебитна карта. След като разговарял с К. В., свидетелят получил заем в размер на 600 лв. с 40% лихва и срок на изплащане една година. Подписал договор за заем и оставил дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща по искане на подсъдимия. Два-три месеца след това св.Й. Г. отишъл в банката и блокирал дебитната си карта, като се снабдил с нова. Започнал всеки месец да носи парите по заема на ръка в заложената къща. През 2008 г. с неистинско пълномощно, според свидетеля, подс.К. В. също започнал да тегли пари от сметката на свидетеля в банката, на каса. Пълномощно № 1062/13.05.2008 година е заверено в кметство гр.К. в полза на подсъдимия . Имало е и заверено пълномощно в Кметство К. в полза на подс.К.В. с № 300/08.05.2009 година, със срок на действие до 31.12.2009 г. В края на 2008 г. св.Г. отишъл отново в заложената къща, за да си поиска дебитната карта. Служителката, която работела там пресметнала, че дължи 60 лв., които той платил и си получил картата, след което анулирал пълномощното, което било на името на подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. 1030 лв. Разликата до получените в офиса пари е 430 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

От разпечатката за движението по сметките на св. Г. в банка „О.“ АД клон В. и „П.“ АД клон В., е имало пълномощно, в полза на К.В., но от тях не се разбира кога и кой е теглил пари от сметките. По същите свидетелят е получавал между 100 и 130 лв.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

65. В.И.К., ЕГН – *****, през м. август 2007 г. е получила заем в размер на 550 лева, в последствие изплатила 6 070 лева, от които лихва в размер на 5 520 лева.

През м. август 2007 г. св. В.К. спешно се нуждаела от пари за децата си и отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./показания л. 59 - л. 60 том 13 в делото/. Свидетелката имала издадена дебитна карта от банка „Д*“ ЕАД, клон В., по която получавала всеки месец по 200 лв. детски надбавки и майчинство. В заложената къща я посрещнала св. В.В., дъщерята на подс.К. В.. След проведения разговор с нея, св.К. получила сумата от 550 лв., със срок на изплащане една година, като се задължава да върне 2400 лв. Свидетелката оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща на В., по искане на В.. Една година по-късно, след като изтекъл срокът на заема св.К. отишла отново и поискала дебитната си карта. К. В. бил в офиса и казал да не се връща, защото дължала още пари. През м.октомври 2008 г. св. В.К. отишла в банка „Д*“ ЕАД клон В., блокирала дебитната си карта и извадила нова. През м.декември 2008 г. свидетелката отишла да тегли парите си от АТМ устройство, но пари по сметката нямало. Подс.В. се снабдил с пълномощно № 140/01.02.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза и упълномощител К.. След направена справка в банката ѝ казали, че подс.К. В. е дошъл с пълномощно и е изтеглил парите ѝ. Свидетелката твърди, че никога не е подписвала пълномощно в полза на подс.К. В. и никога не е ходила в гр. К. кметството, за да дава съгласие за заверяване на същото. От декември 2008 г. до октомври 2009 г. подс.В. продължил да тегли пари от банковата ѝ сметка. През м.октомври 2009 г. майката на св.В.К. отишла в банка „Д*“ ЕАД клон В. със заверен от нотариус документ, с който искала да оттегли неистинското пълномощно на В.. Два месеца след това свидетелката успяла да изтегли пари с дебитната си карта, но на третия обвиняемият отново се снабдил с пълномощно и за един месец отново изтеглил парите ѝ. Майката на св. К. втори път отишла и представила нотариално заверен документ, с който оттеглила неистинското пълномощно.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 6070 лв.. От заложената къща на К. В. свидетелката била получила под формата на заем 550 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5520 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. При извършено претърсване на 11.06.2010г в заложената къща в кв. „Л.“ от разследващите е намерен договор с № 3847 от 28.09.2007г /лист 24 том 3 от делото/. В него е записано, че депозанта оставя дебитната си карта, след това е записано 12X120. Като размер на заема е посочена сумата 930лв., такса 510 лв., обща сума 1440 лв.

По описания по-горе случай е образувано досъдебно производство №ЗМ 787/2009 г. по описа на РУП-МВР гр. В. срещу Я.Ц.П. - кмет на Кметство гр. К. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

66. Д.М.К., ЕГН – ***** през м. август 2007 г. е получила заем в размер на 700 лева, впоследствие изплатила 3 867 лева, от които лихва в

размер на 3 167 лева.

През м. август 2007 г. св.Д. К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.” гр. В./свидетелски показания на л. 61-62 т. 13 от делото/. Спешно се нуждаела от пари. По сметката си в банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД, клон В., от която банка свидетелката имала издадена дебитна карта, получавала всеки месец по 170 лв. семейни надбавки и социални помощи. На работа в заложената къща била служителката му М. /М.Т./. Тя дала на свидетелката заем в размер на 700 лв. със срок на изплащане 12 месеца. Св.К. подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща на В., по искане на Т.. След една година дебитната карта на К. й била върната. подс.В. се снабдил с пълномощно № 1559/16.10.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 3867 лв. Разликата до получените в офиса пари е 3167 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

С пълномощно К. В. е изтеглил на 17.10.2008 г. – 35 лв., на 16.12.2008 г. – 158 лв., на 20.01.2009 г. – 150 лв. и на 23.02.2009 г. – 207 лв. /пълномощно № 1559/16.10.2008 година, приложено на л. 167 том 10 в делото/.

За м. август и м. септември 2008 г. св.К. си е теглила парите на каса.

На 20.01.2009 г. служител в офиса на В., с пълномощно е изтеглил 150 лева и от 23.02.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно всеки месец е теглил различни суми: 2 пъти по 207 лв., 206 лв., 178 лв., 2 пъти по 176 лв., 177 лв., 178 лв., 325 лв., 180 лв., 110 лв., 240 лв., 105 лв., 70 лв., 175 лв., 165 лв., 95 лв., 100 лв., 126 лв., 2 пъти по 104 лв., 137 лв. и 126 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

67. Д.А.К., ЕГН – *****, през периода м. август 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 920 лева, в последствие изплатила 7 653 лева, от които лихва в размер на 5 733 лева.

През август 2007 г. св.Д. К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.”, гр. В./показания на л. 72-73 т. 13 в делото/. Тя била чувала, че от там може да вземе пари в заем срещу дебитната си карта. По това време свидетелката получавала по 250 лв. семейни надбавки за четири деца и социални помощи по сметка в банка „Д*“ ЕАД, клон В., откъдето имала издадена дебитна карта. В заложената къща била дъщерята на В. – В.В.. След разговор със В*, св. К. получила заем в размер на 1200 лв., със срок на плащане от 14 месеца, като лихвата за 1200 лв. била 1300 лв. Подписали договор за заем и свидетелката оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. Четири месеца

след първия заем св. К. отишла втори път и получила нов заем в размер на 600 лв., за който ѝ била определена лихва в размер на 1400 лв. През м. януари 2010 г. не подала молба в „Социално подпомагане” и от там спрели преводите по сметката ѝ. През м. февруари 2010 година взела сумата от 120 лева на няколко пъти от Ф. /К.Д./.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К., по повод получения заем 7653 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 1920 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5733 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „П.” АД, клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощни. В делото е приложено пълномощно от св.Д.К. с № 2483/29.09.2009 година, заверено от нотариус С.Я. и е в полза на обв. К.В. /л.78 в т. 11 от делото/. Има и пълномощно в полза на К.В. с № 642/5.03.2008 година, заверено в Кметство К. /л. 168 т. 10 в делото/. С декларация пред нотариус от 7.09.2010 година св.К. е оттеглила пълномощните за подс.К.В. /л. 79 т. 11 от делото/.

От 08.03.2008 г. до 20.01.2009 г. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 3 пъти по 200 лв., 3 пъти по 100 лв., 2 пъти по 99 лв., 425 лв., 227 лв. и 225 лв.

На 20.11.2008 г. са изтеглени 200 лева от АТМ.

По делото е приложено и извлечение от сметка на свидетелката в банка „Д**“ ЕАД клон В..Сметката е открита от 29.01.2009 г. и св. Д. К. е изтеглила 428 лв. през м. март 2009 г.

От 15.04.2009 г. до 19.10.2009 г. св. С.О. с пълномощно №6642/2008 г. е изтеглил следните суми: 545 лв., 375 лв., 370 лв., 375 лв., 2 пъти по 270 лв. и 485 лв.

От 01.12.2009 г. до 26.02.2010 г. подс. К. В. с пълномощно №2483/2009 г. е изтеглил следните суми: 370 лв., 175 лв., 200 лв., 370 лв., 168 лв. и 175 лв..

След м. февруари 2010 г. няма постъпления на суми по разплащателната сметка.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

68. З. Р. М., ЕГН – *****, през периода м. август 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 2 300 лева, в последствие изплатила 7 310 лева, от които лихва в размер на 5 010 лева.

През август 2007 г. св.З. М. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.”, гр. В./показания л. 86 т. 13 от делото/. На работа била М./М.Т./, служителка от заложената къща. От нея свидетелката получила 860 лв. със срок на изплащане

1 година, но с лихва. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода, както ѝ казала св.Т.. Св.М. имала дебитна карта, издадена от банка „Д*“ ЕАД клон В., по сметката на която получавала по 150 лв., а понякога и повече социални помощи. Уговорила се с „М.“ да теглят от офиса по 150 лв. чрез дебитната ѝ карта, а сумата, която била над тези пари да я получава на ръка от заложената къща. Така свидетелката получила за 12 месеца по 40 лева, общо сумата 480 лева. На следващата година св.М. отново отишла да иска заем. От „Ф.“/К.Д./ получила 200 лв., на които трябвало да плати лихва 200 лв. Отново се уговорили да получава по 40 лева на месец за срока на издължаване. Деветнадесет месеца свидетелката получавала по 40 лева на ръка в офиса на В., посредством което получила сумата 760 лева. През 2008 г., когато изтекъл срокът на валидност на дебитната ѝ карта, от заложената къща на подс. В. я накарали да отиде до банката и да си вземе новата дебитна карта, която тя отново оставила в заложената къща. Освен това св. М. била принудена да отиде при нотариус и да подпише пълномощно, с което да упълномощи К. В. да тегли суми на каса от сметката ѝ в банката. Едва през юни 2010 г. св.М. оттеглила пълномощното, което било в полза на В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. до м. юни 2010 г. 7310 лв.. От заложената къща под формата на заеми и суми на ръка, е получила общо 2300 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5010 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. В делото има приложено пълномощно № 768/19.03.2009 година, приложено на л. 95 том 11 от делото, заверено от нотариус Я.. Същото е в полза на К. В. и му дава право да извършва разпореждане, както с дебитната ѝ карта, така и да тегли парични средства от банковата сметка на свидетелката. На 24.06.2010 година свидетелката М. оттеглила пълномощното пред друг нотариус /декларация на л.97 т. 11 от делото/. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

69. П. Р. Б., ЕГН – *****, през периода м. август 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 2 220 лева, в последствие изплатила 10 079 лева, от които лихва в размер на 7 859 лева.

През август 2007 г. св. П. Б. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В./св. показания л. 78 – 81 том 13 от делото/ От дъщерята на В. –В.В. взела заем в размер на 1500 лв. със срок на изплащане една година, като оставила дебитната си карта с ПИН кода, както поискала св. В*. По сметка в банка „Ю.“ АД, бивша ”П.“ АД, клон В. свидетелката получавала 390-400 лв. всеки месец детски за 5 деца и социални помощи. През 2008 г. св. Б. се нуждаела от пари за лекарства и отишла в заложената къща да поиска нов заем, но от там ѝ казали, че нямат пари. На другия ден свидетелката отишла в банката и изтеглила от сметката си сумата от 209 лв., като не изтеглила цялата сума и половината оставила по сметката. Тя била подписала пълномощно на

същия, да тегли суми от сметката ѝ. През февруари 2010 г. отишла в заложената къща да поиска пари и от „Ф.“ /К.Д./, получила заем в размер на 520 лв., със срок на изплащане 7 месеца с лихвата. В периода от август 2007 г. до февруари 2010 г. св.П. Б. ходела почти всеки месец и от заложената къща са ѝ давали малки суми по 10 лв. Така получила общо 200 лева. През юни 2010 г. оттеглила пълномощното, което било издадено на името на К. В. и блокирала дебитната си карта.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. за получения заем 10079 лв. От заложената къща под формата на заеми е получила 2 220 лева. Разликата до получените в офиса пари е 7859 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В. през периода са теглени суми от сметката на свидетелката, чрез дебитна карта на АТМ устройство, както и на каса в банката.

В периода от месец август 2007 г. до месец март 2009 г. парите са теглени с дебитна карта.

От 15.04.2009 г. до 30.06.2010 г. суми на каса са теглени ежемесечно от сметката на свидетелката с пълномощно от К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

70. Р.Б.Б., ЕГН – *****, през периода м. август 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 2340 лева, в последствие изплатила 5 090 лева, от които лихва в размер на 2 750 лева.

През август 2007 г. Р. Б. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В. /свидетелски показания л. 82 т. 13 от делото/. По това време в заложената къща на В. работела дъщеря му В.В.. Свидетелката се срещнала с нея и разговаряла за заем. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД клон В., св. Б. получавала по 200 лв. на месец детски добавки за две деца и социални помощи. Св. В. ѝ казала, че може да ѝ даде сумата от 820 лв. за срок от 1 година, които следвало да върне с лихва. Св.Р. Б. подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, както поискала В.. След като изминала една година през август 2008 г. св. Б. отново отишла да иска заем. На работа била „Ф.“ /К.Д./, служителка от заложената къща. От нея получила 150 лв., като лихвата за тях била двойна, срокът на изплащане до октомври или ноември 2008 г. След този срок свидетелката отишла в офиса и си поискала дебитната карта, но Ф. ѝ отговаряла, че дължи още пари и ,че не може да я върне. През м. октомври 2009 г. тя посетила другата заложна къща на В. в кв. „Л.“, гр. В.. Там говорила със В.В., която прехвърлила документите по заема в същия офис. Дала ѝ 720 лв. за срок от 6 месеца, с лихва. Свидетелката трябвало да подпише и пълномощни в полза на

К.В. и В.В.. През 2010 г. пак от св. В* св.Б. получила сумите от 100 лв., а по-късно от 300 лв. През юни 2010 г., преди да затворят заложените къщи, тя взела последно 250 лв. След затварянето на заложените къщи на К. В. тя отишла при нотариус и оттеглила пълномощните, което били издадени на името на К. В. и св.В.В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 5090 лв. От заложената къща под формата на заеми е получила 2340 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2750 лв., които следва да се приемат за лихви, в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство. Не е използвано пълномощно. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

71. Б.А.А., ЕГН-*****, през периода м. септември 2007 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 2 350 лева, в последствие изплатила 6 653 лева, от които лихва в размер на 4 303 лева.

През септември 2007 г. св.Б. Б. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр.В./показания приложени на л. 83-л. 84 т.13 в делото/. От дъщеря му св. В.В. взела заем в размер на 1600 лв., със срок на изплащане една година. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В., свидетелката получавала по 230 лв. на месец семейни и социални помощи. През м.септември 2008 г. от „Ф.“ /К.Д./, служителка в заложената къща на подс. В. получила втори заем в размер на 450 лв., а през м.юли 2009 г. друг в размер на 300 лв. На всички заеми лихвата била 100 %. През 2008 г. от заложената къща я изпратили при нотариус, за да завери пълномощно в полза на К. В., с което можел да тегли пари от сметката ѝ в банката/пълномощно № 1460/17.09.2008 година, заверено в Кметство К., приложено на л. 153 т. 10 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 6653 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 2350 лева. Разликата до получените в офиса пари е 4303 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта, а също и на каса от К.В.. От 18.09.2008 г. до 30.06.2010 г. К. В. е изтеглил с пълномощно от разплащателната сметка следните суми:

На 18.09.2009 г. – 500 лв., м.10 - 215 лв., м.11 - 191 лв. и 100 лв. и м. 12 - 215 лв.

За 2009 г. –м. 01 - 267 лв., м.02 - 253 лв., м.03 - 204 лв., от 04 до 07 - по 209 лв. на месец, 08 - 130 лв., 09 - 131 лв., 10 - 131 лв. и 110 лв., 11 - няма превод на

пари и 12 - 131 лв. и 69 лв. За 2010 г. – 01 - 61 лв. и 69 лв., 02 - 166 лв. и 69 лв., за 04, 05 и 06 - всеки месец по 69 лв. От м. юли 2010 г. няма преводи на пари по сметката.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

72. Е. М. А., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 770 лева, в последствие изплатила 11 002 лева, от които лихва в размер на 10 232 лева.

През м.септември 2007 г. св.Е. А. отишла в заложната къща на К. В. в кв. „Ч.” гр. В./свидетелски показания на л. 85 до л. 96 т. 13 в делото/. По сметката, издадена от банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД, клон В. получавала по 370 лв. всеки месец детски за 4 деца и социални помощи. От „Ф.” /К.Д./, служителка в заложната къща получила заем в размер на 400 лв. със срок на изплащане 7 месеца, който трябвало да изплати с лихва. Уговорили се от сметката ѝ в банката от заложната къща да теглят по 300 лв., а другите 70 лв. свидетелката да ходи и да взима на ръка от служителките. Подписали договор и св. Е. А. оставила дебитната си карта с ПИН кода по искане на Ф.. На следващия месец св.А. отишла и Ф. ѝ дала тези 70 лв., но следващите месеци вече не ѝ ги давала. По-нататък А. от Ф. получила още две суми. Един път от 200 лв. през м.април 2009 година и още един път от 100 лв. през м.януари 2010 година. Лихвата за всичките заеми била двойна. От септември 2007 г. до юни 2010 г. дебитната карта на свидетелката се намирала в заложната къща. През юни 2010 г. след затварянето на заложните къщи, тя отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било на името на подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. А. по повод на получения заем 11002 лв.. От заложната къща на К. В. под формата на заеми тя е получила 770 лева. Разликата до получените в офиса пари е 10232 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Имало е заверено безсрочно пълномощно от Кметство К., за което свидетелката не е посещавала кметството.

През юни 2010 г. свидетелката е оттеглила пълномощното и от тогава тя си теглила парите, които получава по сметка.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД , бивша „П.” АД , клон В., са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта, а също и на каса от подс. К.В..

В периода от месец септември 2007 г. до месец март 2009 г. парите са теглени на АТМ устройство с дебитна карта.

От 15.04.2009 г. до 02.06.2010 г. са теглени с пълномощно от К. В. ежемесечно на каса от сметката на пострадалата. Тази фактология съдът е

възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

73. М.М.Я., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. септември 2008 г. е получила заем в размер на 1 750 лева, в последствие изплатила 5 529 лева, от които лихва в размер на 3 779 лева.

През септември 2007 г. св. М. Я. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В.. /разпит на свидетелката л. 97-99, том 13 от делото/. Посрещнала я служителката му „М.“ /М.Т./. След разговор с нея получила сумата от 1500 лв. със срок на изплащане 12 месеца. Свидетелката имала издадена дебитна карта от бивша „П.“ сега „Ю.“ АД, по която всеки месец получавала по 260 или 270 лв. социални помощи. Подписали договор за заем и св. Я. оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, както поискала М.. През септември 2008 г. от друга служителка в заложената къща Ф. /К.Д./ взела нов заем в размер на 250 лв. Лихвата на заемите била двойна сума. През декември 2009 г., след като изплатила заемите си, св. Я. отишла в заложената къща и си взела дебитната карта.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Я. 5529 лв. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 1750 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3779 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Я. имала издадено пълномощно от Кметство К. №68/16.02.2009 г. в полза на К. В., безсрочно /пълномощно, приложено на л. 196 том 10 от делото/.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от бивша „П.“ сега „Ю.“ АД, по повод заема са теглени суми от сметката ѝ на АТМ устройство с дебитната ѝ карта. Това е продължило до м. януари 2009 г., когато вече получавала между 210 и 220 лв. на месец.

От 23.02.2009 г. до 22.12.2009 г. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 4 пъти по 105 лв., 272 лв., 241 лв., 242 лв., 4 пъти по 104 лв.

На 19.01.2010 г. на каса Я. е получила сумата от 104 лв. и твърди, че от този момент и през следващите месеци с дебитна карта е теглила лично парите от сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

74. С.М.Ч., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 1 140 лева, в последствие изплатила 3 158 лева, от които лихва в размер на 2 018 лева.

През септември 2007 г. С.Ч. отишла в заложената къща на К. В. кв. „Ч.“, гр. В.

/показания лист 103-106, том 13 от делото/. Там на работа била неговата служителка Ф. /св. К.Д./. От нея св. Ч. получила заем в размер на 450 лв. със срок на изплащане 1 година, който трябвало да изплати с лихва Свидетелката имала дебитна карта, издадена от бивша „П.“ /„Ю.“ АД /, по която всеки месец получавала по 170 лв. семейни добавки за 3 деца и социални помощи. С Ф. се уговорили от заложената къща да теглят по 140 лв. от сметката ѝ в банката, а остатъкът тя да ходи да си взима на ръка. Ч. подписала договор и по искане на Ф. оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. През следващите месеци тя ходела и получавала от Ф. суми от по 10 лв., 20 лв. остатък от дебитната ѝ карта. След като изминала една година през септември 2008 г. С.Ч. взела нов заем. Пак от Ф. получила сумата от 450 лв. със срок на изплащане 1 година, който трябвало да изплати с лихва. През септември 2009 г. документите на св. Ч. били прехвърлени в другата заложна къща на К. В. в кв. „Л.“, гр. В.. Там работела неговата дъщеря В.В.. От нея свидетелката взела нов заем в размер на 240 лв. със срок на изплащане 6 месеца, който трябвало да изплати с лихви. За този заем В* я изпратила при нотариус да подпише пълномощно, с което може да тегли пари от нейната сметка по банков път. /пълномощно №490 от 26.02.2009 г. в полза на В.В., намиращо се на л. 120, том 10 от делото/. В края на 2009 г. изтекъл срокът на дебитната ѝ карта и св. Ч. отишла в банката да си получи новата, след което от банкомат изтеглила парите, които били преведени по дебитната ѝ карта в момента. Още на другия ден св. В.В. изпратила две жени да я предупредят, че трябва да отиде при нея. Св.Ч. не отишла и няколко дни по-късно, след като разбрала, че св. В.В. я няма в заложената къща тя влязла и от нейна служителка – В. научила като справка, че дължи още 400 лв. От месец февруари до юни 2010 г. св. В.В. теглела парите, които св. С.Ч. получавала по банковата си сметка. През м. юни 2010 г., след затварянето на заложените къщи на В., св. Ч. отишла при нотариус и оттеглила пълномощните, което била подписала. По делото е налично и пълномощно в полза на К. В., заверено в кметство гр. К. с №64 от 16.02.2009 г./ на л. 226, том 10 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ч. 3158 лв. Разликата до получените в офиса пари е 2018 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

След като през м. юни 2010 г. свидетелката е оттеглила пълномощното, което е дала на св. В.В. пред нотариус, продължила да си тегли парите, които получава по сметка си.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод взетия заем са теглени от сметката на свидетелката на АТМ устройство суми, както и с пълномощно от В. В. и К. В..

От м. септември 2007 г. до м. декември 2008 г. са получавани пари по сметката и теглени с дебитна карта, както следва: На 23.02.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила 160 лв., а на 18.03.2009 г. – 37 лв.

На 15.04.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил 35 лв.

На 21.05.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила 34 лв., на 23.06.2009 г. – 34

лв. и на 15.07.2009 г. – 70 лв.

На 26.09.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил 69 лв.

На 16.10.2009 г. с пълномощно В.В. е изтегвила 70 лв. и на 01.12.2009 г. – 69 лв.

От 19.01.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтегвила 65 лв., 73 лв., 69 лв. и 33 лв.

На 01.07.20010 г. с дебитна карта са изтеглени 100 лв. и продължават тегления с дебитна карта, но свидетелката сочи, че вече сама е изтегвила тази сума. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

75. Според обвинението С.В.Н., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 1 930 лева, в последствие изплатила 6 198 лева, от които лихва в размер на 4 268 лева. Такива доказателства не са били събрани, този свидетел не е бил разпитан от съда и бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото принудително довеждане.

76. Ф. А. С.А, ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 2010 лева, в последствие изплатила 3989 лева, от които лихва в размер на 1979 лева.

През септември 2007 г. Ф. А. С.а отишла в заложната къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /показания л. 112, том 13 от делото/. По това време в заложната къща на В. работела неговата дъщеря В.В.. Тя съставила документите за заема и от нея св. С.а получила 840 лв. със срок на изплащане 14 месеца, които трябвало да изплати с лихви. Свидетелката имала дебитна карта, издадена по сметката ѝ в „П.“, сега „Ю.“ АД, по която всеки месец получавала 110 лв. социални помощи. След три месеца, през м. януари 2008г. св. С.а отново отишла да иска заем и получила 150 лв., а срокът на изплащане на заема станал 19 месеца. През август 2008 г. Ф. С.а получила по дебитната си карта социални помощи за отопление, от които В.В. ѝ дала 100 лв., а другите оставила за лихви. През септември 2009 г. получила от св. В* още 640 лв. със срок на изплащане 10 месеца, със съответната лихва. Свидетелката В* я изпратила при нотариус, пред когото свидетелката С.а подписала пълномощно, с което В* може да тегли пари от банковата ѝ сметка /пълномощно №2461/28.09.2009 г. в полза на св. В*, намиращо се на л. 133, том 10 от делото/. През юли 2010 г. отишла при нотариус и оттегвила пълномощното, което била дала на В.В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. С. 3989 лв. От заложната къща на К. В. под формата на заеми е получила 2010 лева.

Разликата до получените в офиса пари е 1979 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем от С. са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно От 16.10.2009 г. до 30.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 123 лв., 110 лв., 88 лв., 34 лв., 79 лв., 165 лв., 169 лв., 23 лв., 35 лв., 58 лв., 34 лв., 24 лв., 34 лв., 24 лв. и 59 лв.

На 30.07.2010 г. на каса в банката Ф. С.а е изтеглила сумата от 58 лв., като сочи, че лично го е направила. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

77. К. К. Ц., ЕГН – *****, през м. септември 2007 г. получила заем в размер на 1 300 лева, в последствие изплатила 1 825 лева, от които лихва в размер на 525 лева.

През септември 2007 г. св.К. Ц. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./св.показания л. 113-л. 116 т.13 от делото/. От дъщеря му св.В.В. взела заем в размер на 1300 лв., със срок на изплащане 14 месеца и лихва. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД, по която имала издадена и дебитна карта, св.Ц. получавала по 200 лв. социални помощи. Подписала договор със В., в който се задължавала да върне сумата от 1800 лв. и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. През м. декември 2008 г. от заложената къща я изпратили да отиде при нотариус, където да подпише пълномощно, с което да упълномощи подс.К. В. да тегли суми от банковата ѝ сметка. Лично два пъти св.Ц. успяла да изтегли пари на каса в банката в размер на 457.10 лв. и 160 лв.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ц. 1825 лв. Разликата до получените в офиса пари е 525 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, са теглени суми на АТМ устройство, както и с пълномощно .

От 16.10.2008г. до 15.07.2009г. с пълномощно № 1394/2008г. В.В. е теглила от сметката на К. Ц. следните суми:

За 2008 г. – месец 10 - 165 лева, месец 11 - 160 лева +105 и месец 12 - 160 лева

За 2009 г. – 01 - 165 лева , 02-70 лв., 03 - 210 лв., 04 -200 лв., 05 - 195 лв., 06 - 195 лв. и 07 - 195 лв. Тази фактология съдът възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на

икономическата експертиза.

78. М.С.Ч., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 3 000 лева, в последствие изплатила 10 160 лева, от които лихва в размер на 7 160 лева.

През септември 2007 г. св.М.Ч. отишла в заложената къща на К. В. в кв.“ Ч.“ гр. В. /св. показания от л. 117 до л. 121 т. 13 от делото/. От служителката в заложената къща Ф. /К.Д./, получила заем в размер на 1800 лв., със срок на изплащане 12 месеца, а лихвата за него била 2760 лв. По сметката в „П.“, сега „Ю.“ АД имала издадена дебитна карта и получавала по 230 лв. детски добавки и социални помощи. Същите били увеличени от февруари 2008 г. и получавала месечно между 370 и 400 лв. Св.Ч. подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, както поискала Ф.. Уговорили се от заложената къща да теглят по 230 лв. месечно, а остатъкът, който превеждали по сметката от общината, свидетелката да получава на ръка. Всъщност свидетелката не е получавала такива суми. През 2009 г. отново посетила заложената къща на подс. В. и взела нов заем в размер на 600 лв., за който лихвата била двойна. През м.февруари 2010 г. св.М.Ч. взела още един заем от 600 лв. и от заложената къща я накарали да подпише запис на заповед, в който била записана сумата от 1850 лв., която тя не била взела, а само 600 лв./л.119 т. 13 от делото е приложен запис на заповед/. От септември 2007 г. до май 2010 г. дебитната карта на свидетелката се намирала в заложената къща на подс.К. В.. Освен това свидетелката Ч. подписала пълномощно, в полза на В.В. с № 773/19.03.2009 година /л.90 т. 10 от делото/, както и пълномощно в полза на подс.К.В. с № 1731/17.12.2008 година/ л. 204 т. 10 от делото/, заверено в кметство гр. К.. През юни 2010 г. свидетелката посетила нотариус и оттеглила всички пълномощия, а така също и блокирала дебитната си карта

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ч. 10160 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 3000 лева. Разликата до получените в офиса пари е 7160 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод дадения заем са теглени суми на АТМ устройство , както и чрез пълномощни.

От 20.01.2009 г. до 15.07.2009 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 316 лв., 2 пъти по 323 лв., 3 пъти по 373 лв.и 374 лв.

На 24.08.2009 г. В.В. с пълномощно е изтеглила сумата от 373 лв.

На 26.09.2009 г. К. В. с пълномощно е изтеглил сумата от 339 лв.

На 16.10.2009 г. В.В. с пълномощно е изтеглила сумата от 488 лв.

На 01.12.2009 г. В.В. с пълномощно е изтеглила сумата от 408 лв.

На 21.12.2009 г.. К. В. с пълномощно е изтеглил сумата от 174 лв.

На 08.01.2010 г. на каса в банката е изплатена на Ч. сумата от 234 лв. От 19.01.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно подс. К. В. е изтеглил следните

суми: 370 лв., 168 лв., 198 лв., 175 лв., 373 лв., 174 лв., 198 лв., 174 лв. и 199 лв.

От 01.07.2010 г. с дебитната си карта свидетелката Ч. изтеглила 200 лв. и следват тегления с дебитна карта, по показанията ѝ, извършвани от нея. Тази фактология съдът възприема въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключения на икономическа експертиза.

79. М.С.Д., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. декември 2008 г. е получила заем в размер на 1 760 лева, в последствие изплатила 4 637 лева, от които лихва в размер на 2 877 лева.

На 25.09.2007 г. св. М. Д., заедно със съпруга си А.Х. отишли в заложената къща на К. В. в кв. Ч. гр. В./св.показания на л. 122-130 т. 13 в делото/. На работа там била дъщеря му св. В.В.. От нея свидетелката получила сумата от 1480 лв., със срок на изплащане една година, която трябвало да изплати с лихви, като оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. Бил съставен касов ордер за същата сума /л.125 т. 13 от делото/. Св. Д. имала дебитна карта, издадена от „П.“, сега „Ю.“ АД, като по сметката в банката всеки месец получавала 220-230 лв. детски за четири деца и социални помощи. В края на 2008 г. от друга служителка в заложената къща на име Ф. /св.К.Д./ взела нови два заема – един път за 90 лв. и още веднъж за 190 лв. През февруари 2009 г. съпругът ѝ подал жалба в прокуратурата срещу К. В. за това, че до края на 2008 г. св. М. Д. била изплатила заема, а подс. К. В. продължавал да тегли пари от картата ѝ. През февруари 2009 г. съпрузите отишли в банката и блокирали старата дебитна карта. През април 2010 г., след като свидетелката си изтеглила парите от банкомата, я намерил С.О., служител на К. В. и я завел при дъщеря му – св.В.В.. Тя ѝ казала, че дължала още 2000 лв., поради което трябвало да отиде при нотариус и да подпише пълномощно, с което В.В. да може да тегли пари от сметката ѝ. По делото са налични 2 бр. пълномощни, заверени в Кметство гр.К., едното с № 60/16.02.2009 година, в полза на обв.К.В./л. 197 т. 10 от делото/ и второто също в полза на подс.К.В. с № 79/18.02.2009 година /л. 198 т. 10 от делото/. Освен това свидетелката е предала запис на заповед за 1960 лева или 1005 евро в полза на фирма „В.“ ЕООД В.. Свидетелката отрича да е получавала такава сума / документа е на л. 124 том 13 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Д. 4637 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 1760 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2877 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът възприема въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключения на икономическа експертиза.

80. М.Ю.Б., ЕГН – *****, през м. септември 2007 г. е получила заем в размер на 2 400 лева, в последствие изплатила 11 457 лева, от които лихва в размер на 9 057 лева.

На 20.09.2007 г. М. Б. отишла със съпруга си в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“ гр. В./св.показания на л. 131 до л. 144 т. 13 в делото/. От дъщерята на В. – В.В. получили заем в размер на 2400 лв., за срок от една година, за който трябвало да върнат 4000 лв. Свидетелката имала дебитна карта, издадена по сметката ѝ в „П.“, сега „Ю.“ АД, по която получавала по 410 лв. на месец детски добавки за седем деца и социални помощи. След като изминала една година св. Б. отишла в заложената къща, за да си поиска дебитната карта. Там на работа била Ф. /К.Д./, служителка на В.. Тя ѝ казала да подпише празен документ и не ѝ върнала дебитната карта. Тогава св.М. Б. със съпруга ѝ отишли в банката, блокирала картата и си извадила нова. Един път успели да изтеглят пари с дебитната карта на АТМ устройство и след това К. В. започнал да тегли от нейната сметка с пълномощно. Тогава съпругът на Б. отишъл в полицията и подал жалба срещу подс. В.. През пролетта на 2009 г. след като К. В. продължавал да тегли пари от нейната сметка те пуснали жалба в Районна прокуратура гр. В.. Прокурорът ги убедил, че това повече няма да се повтори, но това продължило само два месеца. На третия месец парите от сметката на св. Б. отново били изтеглени с пълномощно. През месеците октомври, ноември и декември на 2009 г. с пълномощно от „П.“, сега „Ю.“ АД К. В. е теглил пари от сметката ѝ. В делото е налично пълномощно № 3056/23.12.2009 година, в полза на В.В. /л.97 т. 10 от делото/ и пълномощно с № 1559/16.10.2008 година в полза на С.О., заверено в Кметство гр.К./л.101 т. 10 в делото/, както и пълномощно, в полза на подс..К.В. с № 1558/16.10.2008 година, заверено в Кметство гр.К. /л.205 т. 10 от делото/. През 2010 г. К.В. успял да извади изпълнителен лист срещу свидетелката Б., с което имал още едно основание да тегли пари от сметката ѝ. През месеците март, април и май 2010 г., съдия-изпълнителя Т. наложил заповест и удържал 1 120 лева от сметката на св. М.на Б..

Чак през м.юни 2010 г., след като затворили заложените къщи на подс. В. и Б. сменила обслужващата я банка, тя започнала да се разпорежда сама с парите си.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 11457 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 2400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 9057 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Свидетелката твърди, че не е подписвала пълномощно в полза на подс.К.В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, след получаване на заема са изтеглени от сметката ѝ суми на АТМ устройство, както и с пълномощни.

На 16.10.2008 г. на каса на Б. е изплатена сумата от 648 лв.

От 19.11.2008 г. до 23.02.2009 г. с пълномощно подс. К. В. е изтеглил следните суми: 340 лв., 100 лв., 365 лв. и 392 лв.

На 23.02.2009 г. на каса на Б. е изплатена сумата от 517 лв., на 26.09.2009 г. 200 лв. на каса.

На 26.09.2009 г. с пълномощно св. С.О. е изтеглил сумата от 279 лв.

За м. 10 и 11.2009 г. са теглени суми с дебитна карта.

На 19.01.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила сумата от 278 лв.

На 02.02.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 165 лв.

Съдия- изпълнителят Т. е запорирал и изтеглил следните суми: 05.03.2010 г. 519.74 лв., на 01.04.2010 г. – 300 лв., на 04.05.2010 г. е изтеглил сумата от 300 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

81. Според обвинението М. Д. М. ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 3390 лева, в последствие изплатила 5 698 лева, от които лихва в размер на 2308 лева. Такива доказателства не са били събрани, този по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

82. М.М.М., ЕГН – *****, през периода м. септември 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 900 лева, в последствие изплатила 8 221 лева, от които лихва в размер на 6 321 лева.

През м. септември 2007 г. св. М. М. отишла в заложената къща на К. В. в кв.*, гр. В./св.показания л. 148-л. 150 от делото/. Там работела неговата дъщеря В.В.. От нея взела заем в размер на 1400 лв., като лихвата за този заем била 1000 лв., а срокът на изплащане 1 година. Свидетелката имала в „П.“, сега „Ю.“ АД сметка, по която била издадена дебитна карта и получавала 220-230 лв. на месец детски и социални помощи. През м.октомври 2008 г. св. М. отишла в банката и на каса изтеглила 500 лв. Тогава в дома ѝ дошъл К. В. и я накарал да подпише пълномощно, с което да може да тегли пари от сметката ѝ в банката. Пълномощно с № 557/16.10.2008г. е налично в делото, заверено в Кметство К. /л.202 т . 10 от делото/. През периода 2008 – 2010 година тя получила последователно в брой в заложената къща сумите 200 лева, 100 лева и 200 лева, които били прибавени към заемната ѝ сметка.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. 8221 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 1900 лева. Разликата до получените в офиса пари е 6321 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., след получаване на заемите са изтеглени суми на АТМ устройство, както и с пълномощно.

На 17.10.2008 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 625 лв.

За м.11.2008 г. с дебитна карта са изтеглени на 7 пъти общо сумата от 240 лв.

От 15.12.2008 г. до 26.09.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 220 лв., 216 лв., 669 лв., 429 лв., 3 пъти по 274 лв. и 3 пъти по 275 лв.

На 27 и 28.10.2009 г. с дебитна карта на три пъти е изтеглена сумата от 380 лв., както и на 02.12.2009 – 200 лв., на 23.12.2009 г. 0 200 лв. и на 11.01.2010 г. – 70 лв.

От 19.01.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно подс. К. В. е изтеглил следните суми: 275 лв., 170 лв., 2 пъти по 104 лв., 214 лв., 209 лв., 139 лв. и 210 лв.

От 01.07.2010 г. свидетелката М. започнала да тегли с дебитната си карта суми от сметката си в банката лично. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

83. С. К. Т., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 3 060 лева, в последствие изплатила 11 054 лева, от които лихва в размер на 7 994 лева.

През м. октомври 2007г. св. С. Т. отишла в заложената къща на К. В., която се намирала в кв. „Ч.“, гр. В. /свидетелски показания л. 151 – 153 т. 13 в делото/. В заложената къща била на работа дъщерята на подс. В. – В.В.. От нея Т. взела заем в размер на 1500 лева, със срок на изплащане 12 месеца, които трябвало да плати с лихва. По сметката, по която имала издадена дебитна карта от „ П. „ сега „Ю.“ АД, свидетелката получавала между 220 и 280 лв. на месец детски добавки и социални помощи. Подписала запис на заповед пред св. В.В. за 3000 лева и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща по настояване на св.В. В*. През м. ноември 2008 г. от друга служителка Ф. /К.Д./ взела нов заем в размер на 280 лв., а след това през януари 2009 г. следващ за 100 лв., на който лихвата била 200 лв. През февруари 2009 г. отново посетила заложената къща и пак от Ф. /К.Д./ получила 280 лв., за които лихвата била 500 лв. На ръка в заложената къща получила още 230 лева. През май 2009 г. С. Т. родила дете и по дебитната си карта получила 720 лв. Тези пари били изтеглени от заложената къща на обв. В., а св.Т. получила само 230 лв. от З.Р.. През юни 2009 г. пак от Ф. взела следващ заем от 200 лв. В началото на 2010 г. , през м.януари поискала нови два заема. Единият получила същият месец в размер на 300 лв., а вторият в размер на 170 лв, през м. февруари 2010 година. През януари 2010 г. подписала договор за заем, в който пишело, че сумата, която трябвало да върне на К. В. била 2100 лв. Освен това подписала и пълномощно в полза на подс.К.В., което не е намерено, за да бъде приложено в делото. През юни 2010 г., след затварянето на заложените къщи, тя оттеглила пълномощното, което била подписала в полза на подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. 11054

лв.. От заложната къща под формата на заеми е получила 3060 лева. Разликата до получените в офиса пари е 7994 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

От извлечението на П. се установява, че в периода от 01.01.2007 г. до месец септември 2008 г. парите от сметката на свидетелката са теглени с дебитна карта. В този период е получавала между 220 и 280 на месец.

С пълномощно от 17.10.2008 г. подс. К. В. е теглил сумата от 625 лева. Следват тегления с дебитна карта до месец ноември 2008 г.

От 15.12.2008 до 26.09.2009 г. с пълномощно подс. К. В. е теглил суми от сметката й. След това са теглени суми на АТМ устройство с дебитна карта три месеца.

От 19.01.2009 г. до 02.06.2010 г., с пълномощно К. В. е теглил суми от сметката на свидетелката. След тази дата свидетелката сама е теглила парите от сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

84. Според обвинението В.И.Г., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. март 2009 г. е получила заем в размер на 1 170 лева, в последствие изплатила 3 070 лева, от които лихва в размер на 1 900 лева. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят по делото не е бил разпитан и съдът го е заличил предвид постъпилата информация, че се намира извън страната, адресът не е известен и не може да бъде призован.

85. Според обвинението Д.А.А., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. декември 2008 г. е получила заем в размер на 1 480 лева, в последствие изплатила 2 665 лева, от които лихва в размер на 1 185 лева. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят по делото не е бил разпитан и съдът го е заличил предвид постъпилата информация, че се намира извън страната, адресът не е известен и не може да бъде призован.

86. Е.М.Ч., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. октомври 2008 година е получила заем в размер на 1 200 лева, в последствие изплатила 3 140 лева, от които лихва в размер на 1940 лева.

През м. октомври 2007 г. св. Е. Ч. отишла в заложната къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./св.показания на л.158-161 т. 13 от делото/. От служителката му М. /М.Т./ тя получила заем в размер на 1000 лв. със срок на изплащане 14 месеца, които трябвало да изплати с лихва. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД свидетелката получавала по 120 лв. на месец детски и социални помощи. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложната къща. Четири месеца преди да изтече договора, през м.август 2008 година св. Ч. отново отишла и поискала заем. От друга служителка Ф./К.Д./ получила 200 лв., за които лихвата била 200 лв. през м.октомври 2008 година. Два-три месеца преди да свърши подновения договор св. Е. Ч. родила второ дете, за

което получила превод по дебитната си карта в размер на 770 лв. През юли 2009 г. свидетелката изплатила заема си и от заложената къща ѝ върнали дебитната карта. Подс. В. се снабдил с пълномощно № 294/08.05.2009 година в негова полза, заверено в кметство гр.К..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ч. 3140 лв. Разликата до получените в офиса пари е 1940 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, по повод получения заем са изтеглени суми на АТМ устройство, както и с пълномощно от К.В..

С дебитна карта са теглени следните суми:

През 2007 г. – м. 11 - 110 лв. и 12 - 110 лв.

През 2008 г. – м. 01 - 120 лв., 02 - 140 лв., 03 - 140 лв., 04 - 100 лв., 05 - 130 лв., 06 - 110 лв., 07 - 120 лв., 08 - 110 лв., 09 - 400 лв. /4 пъти по 100 лв./, 10 - 110 лв., 11 - 300 лв. и 12 - 130 лв.

На 20.01.2009 г. с дебитна карта са изтеглени 120 лв.

От м. февруари 2009 г. до м. април 2009 г. няма преводи на пари по сметката.

От 21.05.2009 г. до 15.07.2009 г. с пълномощно №294/2009 г. К. В. е изтеглил следните суми: 180 лв., 770 лв. и 170 лв. От 31.08.2009 г. до 31.05.2010 г. друго лице с пълн. №1931/2009 г. Н.Ц., е изтеглил следните суми: 5 пъти по 170 лв., 3 пъти по 165 лв., 280 лв. и 169 лв.

На 20.01.2010 г. на каса в банката Ч. е изтеглила сумата от 170 лв.

На 01.07.2010 г. на каса в банката Ч. е изтеглила 70 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

87. Е.В.А., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1570 лева, в последствие изплатила 3 143 лева, от които лихва в размер на

1 573 лева.

През октомври 2007 г. св.Е. А. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /св.показания л. 162-л.166 т. 13 в делото, разпитана и пред съдия/. От негова служителка М./М.Т./ тя взела заем в размер на 1000 лв., със срок на изплащане 16 месеца, като следвало да заплати и лихва. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД свидетелката получавала по 140 лв. на месец детски надбавки и социални помощи. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща по искане на служителката. След една година св. А. отишла да си поиска дебитната карта, но ѝ казали, че дължи още пари. Свидетелката била в голяма нужда и М. /М.Т. / ѝ дала 100 лв. След това

до м.юни 2010 година още няколко пъти взела заеми, като общият размер на същите е 570 лева. Лихвата за тях била 100%. След юни 2010 г. св. А. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била подписала на името на подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. А. 3143 лв.. От заложената къща под формата на заеми е получила 1570 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1573 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Свидетелката подписала пълномощно в полза на подс.К.В., което е било заверено под № 4/19.01.2009 година в Кметство К., като свидетелката не е ходила в кметството/л.87 т.11 от делото/. На 21.06.2010 година св.А. посетила нотариус в гр.В. и с декларация оттеглила правомощията си от обв.В./л.88 т. 11 от делото/.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство с дебитната ѝ карта, както и с пълномощно от К.В..

От 23.02.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълн. №4/2009 г. К. В. е изтеглил следните суми: 2 пъти по 145 лв., 5 пъти по 135 лв., 130 лв., 250 лв., 35 лв., 100 лв., 140 лв., 164 лв., 100 лв.36 лв., 35 лв., 100 лв., 30 лв., 105 лв. и 35 лв. След м.юни 2010 година свидетелката сама теглила суми от сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

88. Ж.Г.Н., ЕГН – *****, през м. октомври 2007 г. е получила заем в размер на 1000 лева, в последствие изплатила 2 400 лева, от които лихва в размер на 1400 лева.

През м. октомври 2007 г. св. Ж. Н. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч. гр. В./свидетелски показания 167-168 т. 13 в делото/. От служителката му З.Р. получила заем в размер на 1000 лв. със срок на изплащане 1 година, като следвало да заплати и лихвата. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД св. Н. получавала по 140 лв. детски надбавки и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта, която ѝ била издадена от същата банка с ПИН кода в заложената къща. След като изминала една година св. Ж. Н. отишла в заложената къща на подс. В. и от там ѝ върнали дебитната карта.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Н. 2400 лв. Разликата до получените в офиса пари е 1400 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

По извлечението от сметката на св. Н. в банката сумите са изтеглени с дебитната карта на АТМ устройство. Не е използвано пълномощно. По делото има налично пълномощно в полза на подс.В. с № 1000/11.04.2008 година , приложено на л.175 т.10 в делото, заверено в Кметство гр.К..

В периода м.октомври 2007 до м. октомври 2008 година свидетелката получавала по сметката си между 180-200 лева. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

89. Според обвинението Ж.М.К., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 3020 лева, в последствие изплатила 5 981 лева, от които лихва в размер на 2961 лева. Такива доказателства не са били събрани, свидетелят по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

90. З.Р.Б., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 900 лева, в последствие изплатила 6803 лева, от които лихва в размер на 5903 лева.

През м.октомври 2007 г. св.З.Б. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. Ч., гр. В./св.показания на л. 169 л. 174 т. 13 в делото/. По това време там работела дъщеря му В.В.. От нея свидетелката взела заем в размер на 400 лв. В.В. изготвила договор за заема и св. Б. ѝ дала дебитната си карта с ПИН кода към нея. Св. З.Б. имала дебитна карта, издадена от П.. По сметката в банката тя всеки месец получавала 330 лв. детски надбавки за четири деца, социални помощи и майчинство. Четири месеца след това свидетелката пак отишла да вземе заем. Същият получила от дъщерята на обв.В. през м.февруари 2008 година в размер на 200 лв. По-късно до месец юни 2010 година получила и трети заем от 300 лв., който ѝ дала друга служителка от заложената къща – Ф. /К.Д./. Свидетелката подписала и пълномощно в полза на К.В.. През юни 2010 г. отишла при нотариус и оттеглила пълномощията на подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 6803 лв. От заложената къща на подс. К. В. е получила под формата на заем 900 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5903 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

През м. февруари 2009 г. св.З.Б. е подала жалба в Районна прокуратура гр. В., където е била представена Запис на заповед, с която е била задължена да плати сумата от 1950 лева.

В жалбата се оплаквала, че е оставила дебитната си карта в заложна къща на подс. В. и е взела малък заем, а е бил издаден документ, че дължи 1950 лева. Твърдението ѝ било, че не е подписвала договор за заем.

По време на проверката полицаят С.Д. е приел от К.Д. Договор с №4234 от 17.05.2008 г., както и Пълномощно №1728/ 16.12.2008 г., с което св. З.Б. е упълномощила К. В. да се разпорежда с банковата и сметка в „Ю.“ АД В., със срок за периода от 01.05.2008 г. до 30.07.2009 г.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“, по повод получения заем са теглени суми на АТМ

устройство и с пълномощно.

От месец октомври 2007 г. до месец януари 2009 г. парите са теглени с дебитна карта на АТМ устройство.

На 23.02.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно К. В. и С.О. ежесечно са теглили сумите, които са били превеждани по сметката на св. Б.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

91. К.Ц.Ф., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. октомври 2008 г. е получила заем в размер на 940 лева, в последствие изплатила 3 108 лева, от които лихва в размер на 2 168 лева.

През м. октомври 2007 г. св. К. Ф. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./св.показания на л. 180 до л. 183 т. 13 в делото/. От неговата служителка М. /М.Т./ взела заем в размер на 700 лв. със срок на изплащане от 1 година. Служителката изготвила документ, в който записаната сумата, която св. Ф. трябвало да върне била 1500 лв., а Ф. оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея. Сметката на свидетелката била в банка „Д“ ЕАД. След като изтекъл срокът на заема свидетелката отишла, за да си вземе дебитната карта, но друга служителка от заложената къща Ф. /К.Д./ й казала, че все още дължи 800 лв. Св. Ф. взела нов заем от 200 лв. през м.октомври 2008година. За тези пари се подписала на бележка. През същия месец пак от Ф. /К.Д./ получила два пъти по 20 лв. Св.Ф. е упълномощила К.В. с пълномощно № 761/19.03.2009година и го е презаверила с пълномощно № 421/11.02.2010 г./л. 114 т. 11 в делото/. Освен това дала и пълномощно на В.В. с №762/2009 г. По делото е налично и пълномощно № 1020/22.04.2008 година, издадено в кметство гр.К. в полза на подс. В.. През юли 2010 г. оттеглила пълномощните, които била дала на К. В. и дъщеря му В.В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ф. 3108 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заем е получила 940 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2168 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Срещу свидетелката имало и изпълнителен лист, въз основа на който съдия-изпълнителят Т., също теглил от сметката й сумата от 280 лева.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, по повод получения заем теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно.

От 18.03.2009 г. до 01.12.2009 г. с пълномощно №761/19.03.2009 г. К. В. е изтеглил следните суми: 265 лв., 195,лв., 185 лв., 180 лв., 185 лв., 110 лв., 230 лв. и 120 лв.

На 16.04.2009 г. с дебитна карта от АТМ устройство са изтеглени 200 лв.

На 03.12.2009 г. с дебитна карта от АТМ са изтеглени 150 лв.

На 26.02.2010 г. с пълномощно №762/2009 г. В.В. е изтеглила сумата от 68 лв.

През месеците 03, 04, 05 и 06.2010 г. няма постъпления на пари по сметката на свидетелката. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

92. Според обвинението К.Ф.Г., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. март 2008 г. е получила заем в размер на 1 800 лева, в последствие изплатила 7 369 лева, от които лихва в размер на 5569 лева. Такива доказателства не са били събрани, този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

93. Р.А.Т., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на

2 880 лева, в последствие изплатила 6 749 лева, от които лихва в размер на 3 869 лева.

През октомври 2007 г. Р. Т. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./св.показания л.188 л. 191 т. 13 в делото/. От служителката му Ф. /К.Д./ взела заем в размер на 800 лв. със срок на изплащане от 1 година, като следвало да плати и лихва и оставила дебитната си карта с ПИН кода, както поискала тя. Свидетелката имала дебитна карта, издадена по сметка в банка „Д*“ ЕАД, по която всеки месец получавала 120 лв. детски и социални помощи. През октомври 2008 г. Т. отново се нуждаела от пари и отишла за втори заем в заложената къща. Пак от Ф. св.Т. взела втори заем в размер на 1100 лв. със срок на изплащане от една година, а по- късно м.декември 2009 година, още един от 300 лв. След последния заем срокът на изплащане станал 18 месеца. През м. април 2010 г. взела и един заем от 680 лева. Свидетелката подписала и пълномощно в полза на подс.К.В. с № 56/16.02.2009 година, заверено в Кметство гр.К. /л. 141-т. 11 от делото/.

На 17.06.2010 година св.Т. посетила нотариус в гр. В. и оттеглила пълномощното, което било на името на К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. 6749 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заем е получила 2880 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3869 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно от подс. В..

На 20.01.2009 г. на каса в банката св.Т. е изтеглила 170 лв.

С пълномощно №56/2009 г. подс. К В. е изтеглил следните суми: на 23.02.2009 г. – 215 лв., на 18.03.2009 г. – 115 лв. и на 15.04.2009 г. – 95 лв.

На 21.05.2009 г. с дебитна карта на четири пъти / 20, 20, 50 и 1000/ е изтеглена сумата от 190 лв.

С пълномощно №56/2009 г. подс. К. В. е изтеглил следните суми: на 23.06.2009 г. – 195 лв., на 15.07.2009 г. – 200 лв., на 20.08.2009 г. 195 лв., на 26.09.2009 г. – 190 лв., на 19.10.2009 г. – 300 лв. и на 01.12.2009 г. – 200 лв.

На 08.01.2010 г. с пълномощно №56/2009 г. К. В. е изтеглил 125 лв.

От 02.02.2010 г. до 29.03.2010 г. с пълномощно №56/2009 г. К. В. е изтеглил следните суми: 161 лв., 125 лв., 70 лв. и 60 лв.

На 31.05.2010 г. с пълномощно №56/2009 г. К. В. е изтеглил 73 лв.

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. Т. е изтеглила 130 лв. и продължила да тегли суми лично с дебитна карта. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

94. Според обвинението Р.А.К., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 817 лева, в последствие изплатила 8 296 лева, от които лихва в размер на 6 479 лева. Такива доказателства не са били събрани, този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

95. Р.Й.М., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 380 лева, в последствие изплатила 7 446 лева, от които лихва в размер на 6 066 лева.

През м. октомври 2007 г. св.Р. М. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания от л.196 до л. 197 т. 13 в делото/ От служителката му М. /М.Т./ получила заем в размер на 980 лв., със срок на изплащане от една година, като трябвало да плати и съответната лихва. Подписала договор и оставила дебитната карта с ПИН кода си, по искане на служителката от заложената къща. Св. М. имала дебитна карта, издадена от П.. По сметката си в банката получавала всеки месец по 220-230 лв. детски и социални помощи. През следващите години 2009г. и до м.юни 2010 година на два пъти взимала заем от друга служителка Ф. /К.Д./ за сумата от 200 лв., общо 400 лева. По делото е налично пълномощно № 50/16.12.2009 година, заверено в Кметство К. и подписано от свидетелката, в полза на В. /л.220 том 10 от делото/. През м. юни 2010 г. св. М. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било на името на К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. 7446 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заем е получила 1380 лева. Разликата до получените в офиса пари е 6066 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.”

АД , бивша П., по повод получения заем са изтеглени суми на АТМ устройство и с пълномощно в банката.

От 23.02.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 286 лв., 6 пъти по 139 лв., 5 пъти по 140 лв., 104 лв., 69 лв., 251 лв., 320 лв., 141 лв., 182 лв. и 183 лв.

На 30.06.2010 г. с дебитна карта св.М. изтеглила 50 лв. и следващите тегления били нейни. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

96. Според обвинението С.И.Ц., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2007 г. до м. октомври 2008 г. е получила заем в размер на 2000 лева, в последствие изплатила 6205 лева, от които лихва в размер на 4205 лева. Такива доказателства не са били събрани, този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

97. Според обвинението С.Ц.Ф., ЕГН – *****, през м. октомври 2007 г. е получил заем в размер на 700 лева, в последствие изплатил 1 690 лева, от които лихва в размер на 990 лева. Такива доказателства не са били събрани, този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

98. Ц. А. К., ЕГН – *****, през м. октомври 2007 г. е получила заем в размер на 300 лева, в последствие изплатила 1 085 лева, от които лихва в размер на 785 лева. Такива доказателства не са били събрани. Същата е починала и показанията ѝ не са били четени и приобщени като доказателства по делото.

99.И.А.Б., ЕГН – *****, през периода м. ноември 2007 г. до м. октомври 2008 г. е получил заем в размер на 300 лева, в последствие изплатил 850 лева, от които лихва в размер на 550 лева.

През м. ноември 2007 г. св.И. Б. отишъл в заложената къща на К. В. в кв. “Ч.”, гр. В./свидетелски показания на л. 211-212 т. 13 от делото/. От служителка на В. получил заем в размер на 150 лв., като срокът на изплащане бил 6 месеца, както и да изплати лихва. Подписал договор за заем и оставил дебитната си карта с ПИН кода, по който начин гарантирал връщането на парите. Св. Б. имал дебитна карта, издадена от банка „Ю.” АД, бивша П., по сметката на която всеки месец получавал 40 лв. социални помощи. През м.октомври 2008 г. взел още един заем в размер на 150 лв.. Подписал изискващите се документи в заложената къща и получил уговорената сума. При направено изчисление от вещото лице от сметката на дебитната карта на св. Б. е изтеглена сумата от 850 лева. Свидетелят подписал пълномощно, в полза на подс.К.В., заверено в Кметство К. с № 98/24.01.2008 година /л.183 т. 10 в делото/. По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св.

Б. 850 лв. Разликата до получените в офиса пари е 550 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подсъдимия В.. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са изтеглени суми на АТМ устройство. Не е използвано пълномощното.

Сметката е открита преди 01.01.2007 г и по нея е получавал социална помощ по 40 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

100. Р.Д.Т., ЕГН – *****, през периода м. ноември 2007 г. до м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 1 320 лева, в последствие изплатила 3 982 лева, от които лихва в размер на 2 662 лева.

През м. ноември 2007 г. св. Р. Т. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания на л. 213 до л. 218 т. 13 в делото/. От служителка в заложената къща получила заем в размер на 180 лв., на който срокът на изплащане бил уговорен за 6 месеца. Лихвата за тези пари била 100% по данни на свидетеля. Подписала договор за заем и оставила дебитната карта с ПИН кода си. По дебитната си карта, издадена банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ свидетелката получавала по 60 лв. детски добавки за две деца. След тези шест месеца през м.май 2008 година отишла да поиска втори заем. Тогава по дебитната карта получавала между 170-180 лв. детски и социална помощ. От заложената къща на подс. В. й отпуснали 300 лв., със срок на изплащане 6 месеца. Взела и трети заем през м.ноември 2008 година в размер на 200 лв. През м. февруари 2009 г., след като изтекъл срокът на дебитната й карта, св. Т. отишла в банката и си взела новата, но не могла да изтегли пари, тъй като от банката й казали, че имали пълномощно от подс. К. В.. През юли 2009 г. св.Р. Т. отишла в другата заложна къща на подс. В. в кв.* гр. В., където работела неговата дъщеря В.В.. От нея взела заем в размер на 640 лв., със срок на изплащане 6 месеца. В* изготвила 2 броя пълномощни и ги дала на свидетелката, за да ги завери при нотариус. Пълномощните са с № 1270/09.07.2009 г., в полза на В.В. /л.217 т. 13 в делото/ и с № 1269/09.07.2009г., в полза на подс. К.В. /л. 216 т. 13 от делото/. Същият ден 9.07.2009година св. Т. била накарана да подпише и запис на заповед за сумата 1080 лева /л.218 т. 13 от делото/. Освен това е налично и пълномощно от Р. Т., в полза на К.В., заверено в Кметство К. с № 48/16.12.2009 година /л. 219 т. 10 от делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. 3982 лв. Разликата до получените в офиса пари е 2662 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на

икономическата експертиза.

101. Според обвинението Р.А.Т., ЕГН – *****, през периода м. ноември 2007 г. до м.януари 2008 година е получила заем в размер на 1 140 лева, в последствие изплатила 4 020 лева, от които лихва в размер на 2880 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

102. Т.Р.И., ЕГН – *****, през м. ноември 2007 г. е получила заем в размер на 660 лева, в последствие изплатила 2 130 лева, от които лихва в размер на 1 470 лева.

През м. ноември 2007 г. св.Т. И. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./свидетелски показания на л. 222 до л.225 т. 13 в делото/. От служителка получила заем в размер на 660 лв. със срок на изплащане 12 месеца. Св. И. имала дебитна карта, издадена от банка „Д*“ ЕАД, по сметката на която всеки месец получавала 135 лв. детски и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща на подс. В.. От м. ноември 2007 г. до юни 2009 г. дебитната ѝ карта се е намирала в заложената къща. Освен това подс.К.В. се снабдил и с две пълномощни, които са описани в банковите извлечения и не са приложени към делото. Това е пълномощно № 92/23.01.2008 година и пълномощно № 531/25.02.2008 година и двете заверени в Кметство К..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. И. 2130 лв.. Разликата до получените в офиса пари е 1470 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса в банката. На 20.03.2008 г. с пълн. №513/25.02.2008 г. подс. К. В. е изтеглил 125 лв.

На 07.05.2008 г. на каса в банката св. И. е изтеглила 240 лв.

На 22.07.2008 г. с пълномощно №92/2008 г. подс. К. В. е изтеглил 250 лв. и на 20.08.2008 г. – 125 лв.

На 25.09.2008 г. на каса в банката св. И. е изтеглила 405 лв., на 21.11.2008 – 100 лв. и на 20.02.2009 г. – 170 лв.

На 18.03.2009 г. с пълномощно №92/2008 г. подс К.В. е изтеглил 170 лв. На 23.04.2009 г. на каса в банката св. И. е изтеглила 280 лв.

На 22.07.2009 г. с пълномощно №513/2008 г. подс.К.В. е изтеглил 800 лв.

На 21.07.2009 г. на каса в банката св.И. е изтеглила 70 лв.

На 21.08.2009 г. на каса в банката св. И. е изтеглила 193 лв.

На 29.09.2009 г. с дебитна карта от АТМ Р. е изтеглена сумата от 200 лв.

На 20.10.2009 г. на каса в банката И. е изтеглила 193 лв. и на 06.11.2009 г. – 110 лв.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

103. Ш. А. К., ЕГН – *****, през периода м. ноември 2007 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 2 174 лева, в последствие изплатила 4 621 лева, от които лихва в размер на 2 447 лева.

През м. ноември 2007 г. св.Ш. К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания на л. 232 – до л. 237 т. 13 от делото/. От служителката му З.Р. взела заем в размер на 700 лв. със срок на изплащане 1 година. По сметката си в банка „Ю.“ АД,бивша“П.“ свидетелката получавала 150-160 лв. детски и социални помощи. По сметката имала издадена дебитна карта. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. През м. ноември 2008 г. отишла за втори път да поиска заем. От друга служителка Ф. /К.Д./ получила 480 лв. със срок на изплащане 6 месеца. През април 2009 г. за трети път взела заем в размер на 480 лв. със срок на изплащане 6 месеца. На 09.01.2010 г. още веднъж посетила заложената къща и получила нов заем в размер на 514 лв. със срок на изплащане 7 месеца. Лихвата за тези пари била 1120 лв. За този заем я накарали да подпише пълномощно, с което. В. да може да тегли пари от дебитната ѝ карта. Пълномощното е с № 1376/18.08.2008 година, в полза на подс.К.В. и е заверено в Кметство К./л.12 т. 10 от делото/. През юни 2010 г. свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било на името на подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 4621 лв.. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 2174 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2447 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощни, на името на К.В. , както и на името на св.С.О..

От 20.08.2008 г. до 23.02.2009 г. с пълномощно С.О. е изтеглил следните суми: 348 лв., 2 пъти по 165 лв., 3 пъти по 166 лв., 100 лв. и 215 лв. От 18.03.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно подс.К. В. е изтеглил следните суми: 216 лв., 7 пъти по 196 лв., 3 пъти по 195 лв., 110 лв., 2 пъти по 69 лв., 2 пъти по 125 лв., 166 лв., 127 лв., 2 пъти по 70 лв. и 126 лв.

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. К. е изтеглила сумата от 196 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и

заклученията на икономическата експертиза.

104. Според обвинението Ю. С. К., ЕГН – *****, през м. декември 2007 г. е получил заем в размер на 130 лева, в последствие изплатил 190 лева, от които лихва в размер на 60 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

105. Според обвинението А.Б.В. ЕГН – *****, през периода м. декември 2007 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 4 160 лева, в последствие изплатила 10 286 лева, от които лихва в размер на 6 126 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

106. Е.М.А., ЕГН – *****, през периода м. декември 2007 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 250 лева, в последствие изплатила 5 443 лева, от които лихва в размер на 4 193 лева.

През м. декември 2007 г. св. Е. А. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В., с намерение да иска заем, поради финансови проблеми /свидетелски показания л. 1 - л. 2 т. 14 в делото/. От служителката, която познавала като Ф. / св. К.Д./ взела заем в размер на 400 лв., като се задължила да върне 800 лв. По сметката си в банка „Д“ ЕАД свидетелката получавала по 130 лв. социални помощи. По същата имала издадена дебитна карта. Подписала пълномощно на името на подс.К. В. и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща. През април 2009 г. отишла и взела втори заем в размер на 300 лв. със срок на изплащане 6 месеца. Още един път взела заем от подс. В. в размер на 550 лв. през м. януари 2010 година. До м.юни 2010 година дебитната карта на свидетелката останала в заложената къща. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно № 95/23.01.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. А. 5443 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 1250 лева. Разликата до получените в офиса пари е 4193 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса от подс.К.В..

От 21.05.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно №2484/2009 г. и пълномощно №95/2008 г. / по банковите извлечения/ подс. К. В. е изтеглил следните суми: 5 пъти по 170 лв., 2 пъти по 135 лв., 140 лв., 130 лв., 1 040 лв., 335 лв., 25 лв., 190 лв., 98 лв. и 95 лв.

След 01.06.2010 г., от 01.07.2010 г. парите се теглят с дебитна карта от АТМ от свидетелката. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата,за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се

подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

107. З.В.Г., ЕГН – *****, през периода м. декември 2007 г. до м. април 2009 г. е получила заем в размер на 900 лева, в последствие изплатила 3 063 лева, от които лихва в размер на 2 163 лева.

През м.декември 2007 г. св. З. Г. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показани л. 6 т. 14 от делото/. От служителката му Ф. / св. К.Д. / взела заем в размер на 400 лв., като оставила дебитната си карта с ПИН кода. През м. септември 2008 г. свидетелката изплатила заема си и ѝ върнали дебитната карта. През м. април 2009 г. отново отишла в заложената къща на подс. В. и взела нов заем от 300 лв. Подписала пълномощно, с което упълномощава К. В. да може да тегли пари от сметката ѝ и оставила дебитната си карта с ПИН кода отново в заложената къща. След това , същия месец, свидетелката взела и трети заем в размер на 200 лв. от В.. През цялото време дебитната карта на св.Г. се намирала в заложената къща на подс.К.В.. През юни 2010 г. свидетелката оттеглила пълномощното, което било на името на К. В.. Освен това В. се снабдил с пълномощно№ 1431/04.09.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза. По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. 3063 лв. От заложената къща на подс К. В. под формата на заеми е получила 900 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2163 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 15.04.2009 г. до 21.05.2009 г. с пълномощно №1431/2009 г./по банково извлечение / подс. К. В. е изтеглил сумите 155 лв. и 125 лв.

От 23.06.2009 г. до 23.09.2009 г. с пълномощно №1264/2009 г./по банково извлечение/ подс. К. В. е изтеглил следните суми: 120 лв., 2 пъти по 125 лв. и 30 лв.. Следват тегления на АТМ устройство.

От 19.01.2010 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно №1264/2009 г. /по банково извлечение/ подс. К. В. е изтеглил следните суми: 30 лв., 168 лв., 35 лв., 70 лв., 30 лв., 25 лв. и 35 лв.

От 30.06.2010 г. започват да се теглят парите с дебитна карта от АТМ от самата свидетелка, по нейни показания. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

108. Според обвинението К.Ю.С., ЕГН – *****, през периода м. декември 2007 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1050 лева, в последствие изплатила 1 639 лева, от които лихва в размер на 589 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил

разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

109. Според обвинението К.А.Ч., ЕГН – *****, през м. декември 2007 г. е получила заем в размер на 600 лева, в следствие изплатила 3 055 лева, от които лихва в размер на 2 455 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

110. Според обвинението Н.С.Д., ЕГН – *****, през периода м. декември 2007 г. до м. април 2008 г. е получила заем в размер на 380 лева, в следствие изплатила 1010 лева, от които лихва в размер на 630 лева. Такива доказателства не са били събрани. Същата е починала и показанията ѝ не са били четени и приобщени в хода на съдебното следствие като доказателства по делото.

111. Според обвинението В.Ц.Т., ЕГН – *****, през м. януари 2008 г. е получила заем в размер на 200 лева, в следствие изплатила 480 лева, от които лихва в размер на 280 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

112. Според обвинението В.Л.М. ЕГН – *****, през периода м. януари 2008 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 620 лева, в следствие изплатила 4 876 лева, от които лихва в размер на 3 256 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

113. Според обвинението Д.И.А., ЕГН – *****, през периода м. януари 2008 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 385 лева, в следствие изплатила 8 670 лева, от които лихва в размер на 7 285 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

114. Н. Д. Т., ЕГН – *****, през периода м. февруари 2008 г. до м. октомври 2009 г. е получила заем в размер на 1 730 лева, в следствие изплатила 3 575 лева, от които лихва в размер на 1 845 лева; През м. февруари 2008 г. св. Н. Т. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В. /свидетелски показания л. 25 т. 14 в делото/. От служителката му М. /М.Т./ получила заем в размер на 860 лв. със срок на изплащане 12 месеца, който трябвало да върне с лихва. Свидетелката Т. имала сметка в банка „Д*“ ЕАД, по която ѝ била издадена дебитна карта. По същата всеки месец получавала 130-140 лв. социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща на подс. В., по искане на М.. През м. февруари 2009 г. , след като изплатила заема си св. Т. отишла и поискала втори заем. На работа в заложената къща била Ф./К.Д./. От нея получила заем в размер на 430 лв., със срок на изплащане 6 месеца. За тези пари Ф. изготвила пълномощно и я изпратила при нотариус, за да упълномощи К. В. да тегли пари от сметката

й. По делото е налично пълномощно № 496/26.02.2009 г. /л.250 т. 11 в делото/. През м. октомври 2009 г. взела трети заем за сумата от 440 лв., със срок на изплащане 6 месеца. През м. март 2010 г. от заложената къща й върнали дебитната карта.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. в банка „Д*“ ЕАД 3575 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 1730 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1845 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

115. Според обвинението Ф.М.А., ЕГН – *****, през периода м. февруари 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 2105 лева, в последствие изплатила 3 640 лева, от които лихва в размер на 1 535 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

116. Ю.И.З. ЕГН – *****, през периода м. февруари 2008 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 2350 лева, в последствие изплатила 4242 лева, от които лихва в размер на 1892 лева.

През м. февруари 2008 г. св.Ю. З. отишла в заложената къща на подс.К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания от л. 28 л. 30 т. 14 в делото/. От служителката му Ф. /К.Д./ получила заем в размер на 750 лв. , със срок на изплащане 14 месеца. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД свидетелката получавала по 100-110 лв. на месец детски добавки за едно дете и социални помощи. Имала издадена дебитна карта. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея на Ф.. През януари 2009 г. отишла при св. К.Д. и платила сумата от 450 лв., с които погасила заема си и получила дебитната си карта. През м.май 2009 година отишла в другата заложна къща на К.В., където работела дъщеря му В.В. и поискала заем. Тогава В* я накарала да отиде при нотариус и да изготви пълномощно в нейна полза. Свидетелката подписала такова и то е с № 1406/22.05.2009 година /л.242 т. 11 от делото/. След това през м. юни 2009 г. В.В. дала заем на свидетелката в размер на 950 лв. за срок от 7 месеца. Лихвата за тази сума била уговорена в размер на 40 процента. След първия заем от В*, св.З. взела още няколко заема до м.юни 2010 година, които са в размери на 350 лв., 200 лв. и 100 лв. На последния заем от 100 лева. В* й казала, че лихвата ще бъде 70 лв. На 30.06.2010 г. св. З. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било на името на св. В.В./ декларация на л.241 т. 11 от делото/. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно № 517/25.02.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. З. 4242 лв.. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 2350 лева.

Разликата до получените в офиса пари е 1892 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Имало и издадено пълномощно от свидетелката З. на 25.02.2008 г., заверено в Кметство К., с което е бил упълномощен К. В., със срок на действие от 01.11.2007 г. до 31.12.2009 г.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д**“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно.

От 23.06.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно №1406/22.05.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 195 лв., 190 лв., 310 лв., 190 лв., 175 лв., 25 лв., 195 лв., 165 лв., 170 лв., 60 лв. и 77 лв.

На 01.07.2010 г. на каса в банката св.З. е изтеглила сумата от 70 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

117. А.И.П., ЕГН – *****, през периода м. март 2008 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 800 лева, в последствие изплатила 9 355 лева, от които лихва в размер на 8 555 лева;

През м. март 2008 г. св. А. П. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания на л. 31 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. получила заем в размер на 400 лв., със срок на изплащане 10 месеца. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“, получавала детски за 7 деца и социални помощи. По същата сметка имала издадена дебитна карта. Подписала документи, представени от заложената къща, с които удостоверила поетото задължение. Да гарантира плащането на заема по искане на служителя от заложената къща, оставила дебитната карта с ПИН кода. В периода, през който е била клиент на заложената къща до м.юни 2010 година, е взела под формата на заем още 400 лева. По делото е налично пълномощно от името на св. А. П. в полза на К.В. с № 109/25.01.2008 година, заверено в Кметство К./л.151 т. 10 от делото/. През юли 2010 г. св. П. оттеглила пълномощното, което било на името К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. П. 9355 лв.. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 800 лева. Разликата до получените в офиса пари е 8555 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно.

От 20.03.2008 г. до 30.06.2010 г. всеки месец с пълномощно подс. К. В. е теглил от разплащателната сметка следните суми: 200 лв., 341 лв., 305 лв.,

204 лв., 230 лв., на 20.08.2008 г. - 610 лв., 307 лв., 335 лв., 59 лв., 100 лв., 261 лв., 534 лв., 386 лв., 443 лв., 275 лв., 274 лв., 274 лв., 275 лв., 309 лв., 310 лв., 310 лв., 110 лв., 309 лв., 309 лв., 309 лв., 165 лв., 209 лв., 209 лв., 209 лв., 253 лв., 209 лв., 253 лв. и 462 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

118. М.К.Т., ЕГН – *****, през м. март 2008 г. е получила заем в размер на 100 лева, в последствие изплатила 560 лева, от които лихва в размер на 460 лева.

През м. март 2008 г. св.М. Т. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания на л. 32 и л.33 т. 14 в делото/. От служителката й З.Р. взела заем в размер на 100 лв., които следвало да върне с лихви. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Д*“ ЕАД, по сметката на която всеки месец получавала по 70 лв. детски за две деца. Св. Т. подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща на подс. В.. Дебитната карта останала там четири месеца, след което свидетелката си я взела. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно № 1021/22.04.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. 560 лв. Разликата до получените в офиса пари е 460 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Имала е издадено пълномощно № 1021/22.04.2008 година , заверено от Кметство К., със срок на действие до 31.12.2008 г. според банковото извлечение в банка „Д*“ ЕАД.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство , както и с пълномощно.

На 20.08.2008 г. с пълн. №1021/22.04.2008 г. подс. К. В. е изтеглил сумата от 340 лв. Впоследствие свидетелката оттеглила пълномощното.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

119. Ф.С.М., ЕГН – *****, през м. март 2008 г. е получила заем в размер на 150 лева, в последствие изплатила 297 лева, от които лихва в размер на 147 лева.

През м. март 2008 г. св. Ф. М. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр.

В./свидетелски показания на л. 34 т. 14 в делото/. От служителката му З.Р. получила заем в размер на 150 лв. със срок на изплащане 4 месеца, които следвало да върне с лихви. По сметката си, издадена от банка „Ю.” АД , бивша „П.“ всеки месец получавала по 70 лв. детски. От същата банка имала издадена и дебитна карта. Свидетелката подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода, по искане на Р.. След като минал срокът на заема св. М. отишла в заложената къща, за да си поиска дебитната карта, но Р. ѝ отговорила, че я няма и да отиде на следващия ден. На другия ден ѝ казала, че са я загубили. Св.Ф. М. отишла в банката и обявила картата си за загубена, след което ѝ била издадена нова дебитна карта. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно № 856/20.03.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. М. 297 лв. Разликата до получените в офиса пари е 147 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

120. Х.Г.Б., ЕГН – *****, през периода м. март 2008 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 1 250 лева, в последствие изплатила 3 456 лева, от които лихва в размер на 2 206 лева.

През м. март 2008 г. св. Х. Б. отишла в заложената къща на подс.К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания на л. 35 до л. 37 т. 14 от делото/. От служителката му св. К.Д. получила заем в размер на 600 лв. със срок на изплащане 10 месеца. Подписала договор за заем, с който се задължавала да върне сумата от 1000 лв. и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, по искане на служителката Д.. Всеки месец получавала по 105 лв. детски за три деца. През октомври 2009 г. взела втори заем в размер на 350 лв. със срок на изплащане 6 месеца. През м. април 2010 г. взела трети заем в размер на 300 лв. със срок на изплащане 6 месеца. По делото е налично пълномощно с № 790/13.03.2008 година, в полза на подс.К.В. , заверено в кметство К. /л. 233 т. 10 от делото/. До м. юни 2010 г. дебитната карта на свидетелката Б. останала в заложената къща. След проведеното претърсване в заложените къщи , св.Б. посетила нотариус и оттеглила пълномощното.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 3456 лв. Разликата до получените в офиса пари 1250 лева е 2206 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД , бивша „П.“, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно.

От 21.03.2008 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно подс. К. В. е изтеглил следните суми: 10 пъти по 104 лв., 2 пъти по 99 лв., 4 пъти по 100 лв., 380 лв., 101 лв., 2 пъти по 74 лв., 75 лв., 3 пъти по 105 лв., 139 лв., 140 лв., 100 лв. и 166 лв.

На 01.07.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 100 лв. и следват тегления с дебитна карта от св.Б..

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

121. Според обвинението З.З.М. ЕГН – *****, през периода м. март 2008 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 1 250 лева, в последствие изплатила 7 429 лева, от които лихва в размер на 6 179 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

122. Според обвинението П.Р.Г., ЕГН – *****, през периода м. април 2008 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 000 лева, впоследствие изплатила 1 398 лева, от които лихва в размер на 398 лева. Такива категорични доказателства не са били събрани.

Разпитана в съдебно заседание, свидетелката е заявила ,че е взимала 3-4 пъти по сто лева, лихви не връщала ,твърди че единствено била разпитана веднъж в полицията. На основание чл. 281 ал. 4 във вр. с ал. 1 т. 1 и т. 2 от НПК са били приобщени към доказателствения материал по делото показанията на свид. П.Р.Г. от протокол за разпит от 2.11.2010г., том 14 от ДП, лист 41-42 и от протокол за разпит от 4.04.2011 г., том 14 от ДП, лист 43. Същата не ги е потвърдила, като е казала, че отразеното не отговаря на истината, била е категорична, че не е вярно обстоятелството, че от Ф. е получила 1000 лв. Не си спомня защо е подписала разпита, но не е получавала тази сума. Втори път не била разпитвана в Полицията. В тази връзка съдът е назначил съдебно-почеркова експертиза от чието заключение се установява, че подписът на свидетелката в протокол за разпит от 02.11.2010г е положен от П.Р.Г. , а м протокол за разпит от 4.04.2011 г. не е положен от П.Р.Г. .

123. Р.А.Х., ЕГН *****, през м. май 2008г. е получила заем в размер на 380 лева, в последствие изплатила 1 630 лева, от които лихва в размер на 1 250 лева.

През май 2008 г. св. Р. Х. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания на л. 44 до рл. 46 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. взела заем в размер на 380 лв. със срок на изплащане 12 месеца, които следвало да върне с лихви. По сметката си в банка „Ю.” АД , бивша „П.“ получавала по 120 лв. на месец социални помощи. Имала издадена дебитна карта. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща по искане на служителката. В договора пишело,

че трябва да върне сумата от 1440 лв. В делото е налично пълномощно № 1730/17.12.2008 година, заверено в Кметство К. в полза на обв. К.В. /л. 223 т. 10 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Х. в П. 1630 лв. Разликата до получените в офиса пари е 1250 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно.

Извлечение по сметка на П.:

От 18.12.2008 г. до 24.08.2009 г. с пълномощно подс. К. В. е изтеглил следните суми: 2 пъти по 50 лв., 154 лв., 155 лв., 2 пъти по 145 лв., 2 пъти по 144 лв. и 133 лв.

На 01.07.2010 г. на каса св. Х. е изтеглила 60 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея самата. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

124. Според обвинението Ф.Б.К., ЕГН – *****, през периода м. май 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 000 лева, в последствие изплатила 5 964 лева, от които лихва в размер на 4 964 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

125. Г.М.Я., ЕГН – *****, през периода м. юни 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1170 лева, в последствие изплатила 2888 лева, от които лихва в размер на 1 718 лева.

През м. юни 2008 г. св. Г. Я. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания от л.50 до л.51 т.14 в делото/. От служителката там получила сумата от 450 лв. със срок на изплащане 7 месеца. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Д“ ЕАД. По сметката си всеки месец получавала 125 лв. детски за едно дете и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода, по искане на служителката от Заложната къща. До м. май 2009 г. св. Я. взела още три пъти по 50 заем, на които лихвата била 100 лв. През юни 2009 г. документите на свидетелката били преместени в другата заложна къща на подс. К. В. в кв. *, гр. В., където работела дъщеря му В.В.. От В.а свидетелката получила документи, с които отишла при нотариус и подписала предварително подготвеното пълномощно, в нейна полза. Пълномощното е № 842/25.05.2009 година/приложено на л.165 т. 11 от делото/. Едва след това получила заем в размер на 200 лв. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно № 518/25.02.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова

полза.

В периода от юни 2009 г. до април 2010 г. от заложената къща на В.В. получила на при пъти по 100 лв. През май 2010 г. В* ѝ дала сума от 70 лв. Така общо получените заеми от св. Г. Я. станали 1170 лева. По-късно Г. Я. оттеглила пълномощното от нотариуса, което било на името на В*.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Я. 2888 лв.. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 1170 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1718 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно от В*. От 23.06.2009 г. до 08.07.2010 г. с пълномощно №842/2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 2 пъти по 125 лв., 2 пъти по 120 лв., 235 лв., 60 лв., 35 лв., 24 лв., 35 лв., 165 лв., 30 лв., 35 лв., 30 лв., 40 лв. и 34 лв.

Тази фактология съдът и възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

126. С.А. К., ЕГН – ***** през м. юни 2008 г. е получила заем в размер на 140 лева, в следствие изплатила 390 лева, от които лихва в размер на 250 лева.

През м.юни 2008 г. св. С. К. отишла в заложената къща на подс.К. В. в кв. Ч., гр. В.. От служителката му св. З.Р. взела заем в размер н 140 лв. със срок на изплащане 6 месеца, които следвало да върне с лихви. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода. Свидетелката имала сметка в банка „Д*“ ЕАД, по която всеки месец получавала детски за две деца. От заложената къща изпратили св. К. да вземе новата дебитна карта от банката и да изтегли всички налични пари, които били около 180-190 лв., и които свидетелката занесла на Р..

По заключението на вещото лице са изплатени от св. К. 390 лв. Разликата до получените в офиса пари 140 лева е 250 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Дебитната карта е издадена от Банка „Д*“ ЕАД и от извлечението е видно, че не е използвано пълномощно при теглене на парите. Всички пари са теглени с дебитна карта на АТМ устройство. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

127. В.А.Ч., ЕГН – *****, през периода м. юли 2008 г. до м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 1 090 лева, в последствие изплатила 2 474 лева, от които лихва в размер на 1 384 лева.

През м. юли 2008 г. св. В. Ч. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. Ч., гр. В. /свидетелски показания от л.56 до л. 59т.14 в делото/ От там получила заем в размер на 120 лв. със срок на изплащане 10 месеца. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ свидетелката получавала 25-35 лв. на месец. От там имала издадена дебитна карта. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща, както поискала служителката. През юни 2009 г. отишла да поиска втори заем. По това време св. В. Ч. получавала по 170 лв. на месец по сметката си майчинство и детски. От Ф. /К.Д. / получила заем в размер на 220 лв. През август 2009 г. взела нов заем от 550 лв. През септември 2009 г. получила още 200 лв., за които трябвало да върне 400 лв. Тези три заема, които св. Ч. взела от юни 2009 г. до септември 2009 г. били записани общо в един договор за заем. За първата сума от 220 лв. трябвало да върне 300 лв., за 550 лв. – 1000 лв. и за 200 лв. 400 лв. и трите със срок на изплащане 1 година. През м.юли 2010 г. след затварянето на заложените къщи на подс. В., свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било издадено на името на подс. К.

В.. По делото е налично пълномощно № 1374/18.08.2008 година в полза на подс. К.В., заверено в Кметство К. /л.155 т. 10 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ч. 2474 лв. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 1090 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1384 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса.

От 20.08.2008 г. до 21.05.2009 г. подс. К. В. с пълномощно е изтеглил от разплащателната сметка следните суми: 50 лв., 29 лв., 2 пъти по 25 лв., два пъти по 24 лв., три пъти по 35 лв. и един път 34 лева.

От 23.06.2009 г. до 30.06.2010 г. К. В. с пълномощно е изтеглил от разплащателната сметка следните суми : 234 лв., 170 лв., 169 лв., 2 пъти по 170 лв., 168 лв., 5 пъти по 169 лв., , 134 лв. и 99 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

128. Според обвинението В.Х.О. – К., ЕГН – *****, през м. юли 2008 г. е получила заем в размер на 500 лева, в последствие изплатила 1 255 лева, от които лихва в размер на 755 лева. Такива доказателства не са били събрани. Видно от показанията ѝ в съдебната фаза на процеса, същата твърди,

че В. ѝ дал 500 лв. за операция на сина ѝ, впоследствие върнала от тях само 250 лева. През 2007 г. са ѝ били откраднали документите, а през 2008 г. си изкарала нови документи. След като ѝ били откраднали документите веднага блокирала дебитната си карта, а впоследствие извадила нова. От картите ѝ пари не са били теглени.

Съдът е прочел показанията ѝ от досъдебното производство по реда на чл. 281 ал. 4 във вр. с ал. 1 т. 1 и т. 2 от НПК, които тя не е поддържала, като свидетелката категорично е заявила в съдебното заседание, че парите дори и да са теглени, са давани тогава на съпруга ѝ. Всичките пари идвали при нея тогава. Пояснила е, че ако парите са теглени от подсъдимия или от негова служителка, те са давани на съпруга ѝ и така парите са идвали при нея.

129. Според обвинението Г.А.Я., ЕГН – *****, през м. юли 2008 г. е получила заем в размер на 240 лева, в следствие изплатила 320 лева, от които лихва в размер на 80 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

130. М. Б. К., ЕГН *****, през периода м. юли 2008 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 1250 лева, в следствие изплатила 7 174 лева, от които лихва в размер на 5 924 лева.

През юли 2008 г. св. М. К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелки показания на л. 63 до л. 65 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. получила заем в размер на 720 лв., със срок на изплащане 5 месеца. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ свидетелката получавала по 300 лв. на месец детски и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея, както поискала служителката в заложената къща. След като изплатила заема, през м. януари 2009 година св. К. отишла втори път в заложената къща на подс. В. и взела нов заем в размер на 330 лв., за който трябвало да върне 660 лв. По-късно през м. юни 2009 година отишла в заложената къща на В.В. и взела нов заем в размер на 200 лв., за който трябвало да върне 400 лв. със срок на изплащане 6 месеца. По делото е налично пълномощно № 1001/11.04.2008 година, заверено в Кметство К. и в полза на подс. К.В. /л. 98 т. 10 от делото/. През м. юни 2010 г. св. К. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било издадено на името на К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 7174 лв.. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 1250 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5924 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно от подс. К.В. и дъщеря му В.В..

С пълномощно К. В. е изтеглил на 22.07.2008 г. – 303 лв. и на 21.08.2008 г. – 280 лв.

От 18.03.2009 г. до 23.06.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните

суми: 310 лв., 70 лв., 209 лв. и 327 лв.

От 15.07.2009 г. до 22.12.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 327 лв., 2 пъти по 337 лв., 110 лв., 336 лв. и 139 лв.

На 20.01.2010 г. на каса К. е изтеглила сумата от 330 лв.

От 02.02.2010 г. до 30.06.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 166 лв., 196 лв., 140 лв., 145 лв., 139 лв., 198 лв. и 2 пъти по 69 лв.

От 30.07.2010 г. с дебитна карта са изтеглени 100 лв. от самата пострадала свидетелка и следват тегления с дебитна карта. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

131. Р.А.Р., ЕГН – *****, през периода м. юли 2008 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 250 лева, в следствие изплатила 2 606 лева, от които лихва в размер на 1 356 лева.

През м. юли 2008 г. св. Р. Р. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. Ч., гр. В./св.показания от л. 66-68 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. взела заем в размер на 430 лв., които следвало да върне с лихва. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В. свидетелката получавала по 70 лв. на месец детски за две деца. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, по искане на служителката. През м.февруари 2009 г. св. Р. Р. отишла и взела нов заем в размер на 220 лв. със срок на изплащане 6 месеца. На 25.02.2010 г. свидетелката взела друг заем в размер на 600 лв. По това време св. Р. получавала по дебитната си карта вече около 200 лв. на месец.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Р. 2606 лв.. От заложената къща на К. В. под формата на заеми е получила 1250 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1356 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. По делото е налично пълномощно /приложено на л. 221 т. 10 от делото/ с № 1459/17.09.2008 година, заверено в Кметство К. и в полза на подс. К.В.. Пълномощното е безсрочно. През м. юни 2010 г. си оттеглила пълномощното, като за м. юли 2010 г. сама си е изтеглила всички пари, които получава по сметката си в П., чрез дебитната карта.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П. по повод получения заем са теглени суми на АТМ и на каса чрез пълномощно:

От 18.09.2008 г. до 02.06.2010 г. с пълномощното, посочено по-горе подс. К. В. е изтеглил следните суми: 2 пъти по 75 лв., 47 лв., 100 лв., 50 лв., 49 лв., 6 пъти по 70 лв., 7 пъти по 69 лв., 2 пъти по 117 лв., 49 лв., 133 лв., 203 лв. и 2 пъти по 134 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се

подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

132. Р.М. К.. ЕГН – *****, през периода м. юли 2008 г. до м. май 2009 г. е получила заем в размер на 1 040 лева, в последствие изплатила 2 470 лева, от които лихва в размер на 1 430 лева.

През м. юли 2008 г. св. Р. К.. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /свидетелски показания на л. 69 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. взела заем в размер на 520 лв. със срок на изплащане 5 месеца, които следвало да изплати с лихви. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Д*“ ЕАД, по сметката на която всеки месец получавала детски надбавки за две деца и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода, по искане на служителката. След като изтекъл срокът на заема св. К.. отишла в заложената къща и от там ѝ върнали дебитната карта. Междувременно била подписала пълномощно през м. март 2009 година в полза на подс.К.В.. През м.май 2009 г. отново отишла в заложената къща и от св. К.Д. получила нов заем в размер на 520 лв. за срок от 5 месеца и лихва 1000 лв. По делото е налично пълномощно с № 617/16.03.2009 година, заверено при нотариус и в полза на К.В. /л. 249 т. 11 от делото/. След като изминали 5-те месеца, през м.октомври 2009 година, свидетелката отишла в заложената къща и получила дебитната си карта, като скъсали издаденото пълномощно. В заложената къща приели, че към този момент тя е изплатила заема си.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К.. 2470 лв. Разликата до получените в офиса пари е 1430 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

По извлечението от Банка „Д*“ ЕАД е видно , че от сметката на св. К.. са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

В периода май 2008 г. до месец април 2009 г. парите са теглени с дебитна карта.

В периода от 21.05.2009 г. до 19.10.2009 г. са теглени с пълномощното от К. В. ежемесечно парите, които са постъпвали по сметката на свидетелката . Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

133. С.Ж. Ц., ЕГН - *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 640 лева, в последствие изплатила 2 855 лева, от които лихва в размер на 2 215 лева.

През м.април 2009 г. св. С. Ц. отишла в заложената къща на подс.К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./свидетелски показания л. 70 т. 14 в делото/. От служителката му св. Д. получила заем в размер на 640 лв., за които трябвало да върне 1040 лв., според вписаната в договора сума. Срокът на изплащане на заема бил 8

месеца. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД свидетелката получавала между 130-140 лв. майчинство и детски надбавки за едно дете. Св. Д. изготвила пълномощно, което свидетелката насила при нотариус и упълномощила обв.К. В. да тегли пари от сметката ѝ. По делото е налично пълномощно № 1249/30.04.2009 година, заверено при нотариус С.Я., в полза на обв.К. В./л. 247 т. 11 от делото/. Пълномощното е безсрочно. След като изтекъл срокът на изплащане, св. Ц. отишла в заложената къща и от там ѝ върнали дебитната карта. Отишла при нотариус и оттеглила и пълномощното, с което била упълномощила подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Ц. 2855 лв. Разликата до получените в офиса пари е 2215 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно.

С пълномощно 1249/30.04.2009 г. подс. К. В. на каса в банка „Д*“ ЕАД е теглил следните суми: На 19.10. 2009 г. - 110 лева на 01.12.2009 г. 170 лева на 22.12.2009 г. - 35 лева , на 08.01.2010 г. - 140 лева и на 19.01.2010-130 лева. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

134. А.Н.А., ЕГН – *****, през м. август 2008 г. е получила заем в размер на 340 лева, в последствие изплатила 680 лева, от които лихва в размер на 340 лева.

През м. август 2008 г. св. А.А. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./ свидетелски показания на л. 71-72 т. 14 в делото/. От дъщеря му св. В.В. получила заем в размер на 300 лв. и още 40 лева допълнително, със срок на изплащане 4 месеца, които следвало да изплати с лихви. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода. По сметката си в „О.“ АД свидетелката получавала по 120 лв. на месец. След като изминал срокът на заема, св. А. отишла в заложената къща и от там ѝ върнали дебитната карта.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. А. 680 лв. Разликата до получените в офиса пари е 340 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Сумите по заема са теглени на АТМ устройство. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

135. Б.Д.Б., ЕГН – *****, през периода м. август 2008 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 1 720 лева, в последствие изплатила 6 378 лева,

от които лихва в размер на 4 658 лева.

През м. август 2008 г. св. Б.Б. отишла в заложната къща на подс. К. В. в кв. Ч., гр. В. /л. 73-76, том 14 от делото/. От св. Д., служителка в заложната къща на обв. К. В., поискала заем в размер на 800 лева, със срок на плащане 6 месеца. По сметката си в „Д*“ ЕАД клон В., свидетелката получавала по 300 лв. на месец детски добавки за три деца и инвалидна пенсия и транспортни за едно дете. Договорили се със св. Д. да теглят по 250 лв., а сумата над тях да взима на ръка. Ходила е четири пъти в заложната къща и е получавала сумата от 80 лева. По тази причина към получените от заложната къща суми следва да се прибави и тази от 320 лв.

През март 2010 г. св. Б.Б. отишла в заложната къща на подс. К. В. в кв.* , гр. В.. Там работела дъщеря му св. В.В.. От нея св. Б. взела заем в размер на 600 лв. със срок на изплащане 6 месеца. В. изготвила пълномощно, с което св. Б. отишла при нотариус и го подписала, след което оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложната къща. За 600 лв. трябвало да върне сумата от 1500 лв. Тази сума била вписана в записна заповед, която подписала свидетелката. По делото е налично пълномощно №466 от 01.03.2010 г., заверено при нотариус Ю.К. в полза на св. В.В. /л. 261, том 11 от делото/. Според пълномощното, В* е можела да преупълномощава други лица. Пълномощното е безсрочно. Освен това е налично и пълномощно №1397/26.08.2008 г. заверено в кметство гр. К. в полза на З.Р. /л. 24, том 7 от делото/. Пълномощното е безсрочно. Това пълномощно явно е съставено при получаване на първия заем на св. Б. през м. август 2008 г. През юли 2010 г. свидетелката отишла при нотариус и оттеглила с декларация пълномощните.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 6378 лв. От заложната къща под формата на заеми е взела 1720 лева. Разликата до получените в офиса пари е 4658 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

По извлечението от Банка „Д*“ ЕАД е видно, че с пълномощно 1397/2008 г. издадено на св. З.Р. са теглени пари от сметката на св. Б. за периода от 26.08.2008 г. до 15.07.2009 г.

С пълномощно 1397/2008 г. е теглил пари от сметката на свидетелката и К. В. за два месеца - август и септември 2009 г.

С пълномощно 1397/2008 г. св. З.Р. е теглила суми и за периода от 19.10.2009 г. до 26.02.2010 г. С пълномощно №466/2010 г., с което е била упълномощена В.В., същата е теглила постъпилите суми по сметка на свидетелката през периода от 29.03.2010 г. до 01.06.2010 г. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

136. В.К.Г., ЕГН – *****, през периода м. август 2008 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 1750 лева, в последствие изплатила 5 596

лева, от които лихва в размер на 3 846 лева.

През август 2008 г. св. В. Г. отишла в заложената къща на К. В. в кв. Ч., гр. В. /свидетелски показания л. 77-78, том 14 от делото/. От служителката му св. Д. поискала заем в размер на 700 лв. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД свидетелката получавала по 220 лв. на месец детски надбавки за три деца и социални помощи. По същата сметка била издадена дебитна карта. Св. Г. подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея по искане на служителката Д.. Уговорили се да теглят от сметката на свидетелката Г. по 200 лв. месечно, а остатъка от 20 лв. да взима на ръка от заложената къща. По този начин тя получила от заложената къща още една сума в размер на 200 лв. През юни 2009 г. св. Г. отишла отново в заложената къща на К. В. в кв. *, гр. В.. Там работела дъщеря му св. В.В.. От нея получила нов заем от 450 лв. със срок на изплащане 4 месеца. В* изготвила пълномощно, с което свидетелката отишла при нотариус и я упълномощила да тегли пари от дебитната ѝ карта. До м.декември 2009 г. през два месеца продължила да ходи в заложената къща на св. В* и получила от нея на два пъти по 200 лв., като договорената лихва за тях била по 200 лв. През юни 2010 г. св. Г.а научила от съседите, че е извършено претърсване в офисите на подс. К. В. и решила да оттегли пълномощното в полза на св. В.а.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. 5596 лв. От заложената къща на подс. К. В. под формата на заеми е получила 1750 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3846 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно от К. В. и пълномощно от св. В.В..

От месец май 2009 г. до месец декември 2009 г. включително ежемесечно К. В. с пълномощно е теглил суми, които са били превеждани по сметката на св. Г..

От месец януари 2010 г. до 30.06.2010 г. с пълномощно В.В. ежемесечно е теглила преведените суми по сметката на св. Г.. Тази фактология съдът е възприел въз основа на показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

137. П.Б.К., ЕГН – *****, през периода м. август 2008 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 930 лева, в последствие изплатила 3 787 лева, от които лихва в размер на 2 857 лева.

През август 2008 г. св. П. К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. *, гр. В. /свидетелски показания л. 79-83, том 14 от делото/. Там работела дъщеря му св. В.В.. От нея поискала заем в размер на 240 лв. За така получената сума трябвало да върне 510 лв. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода, както поискала В.. Св. В. изготвила пълномощно, което св.

К. отишла да завери при нотариус. По делото е налично пълномощно, явно заверено в по-късен период с №625/11.03.2009 г. в полза на В.В. и упълномощител св. К. /л. 113, том 10 от делото/. Пълномощното е безсрочно. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, по която всеки месец получавала 179 лв. детски добавки за едно дете и социална помощ. След като минали трите месеца св. К. отишла да си вземе дебитната карта от В*, но тя не я върнала. През ноември 2008 г. отново отишла да попита кога се получи дебитната си карта, но В. ѝ отговорила, че дължи още пари. През февруари 2009 г. В.В. ѝ върнала дебитната карта. Същият месец св. П. К. отново отишла при св. В*, защото ѝ трябвали пари за лечение. Св. В* ѝ дала 240 лв. със срок на изплащане 3 месеца. След три месеца свидетелката си поискала дебитната карта, но св. В.а ѝ казала, че компютърът бил развален и не може да направи справка и не я върнала. Последователно м. октомври 2009 г. свидетелката взела още един заем от 210 лв., а януари 2010 г. още един от 240 лв. Така общо получените заем пари станали 930 лв. Свидетелката ходела до В* и си искала дебитната карта, когато преценявала, че е изплатила заемите си. Тъй като не ѝ била връщана дебитната карта, отишла в банката и си взела нова дебитна карта. Отишла и при нотариус и оттеглила пълномощното, с което била упълномощила св. В.В., след като научила, че са извършвани претърсвания в заложените къщи на подс. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К. 3787 лв. От заложената къща на В. под формата на заеми е взела 930 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2857 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми от сметката на св. К. на АТМ устройство и на каса в банката.

На 08.01.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила 59 лв. и на 19.01.2010 г. още 255 лв.

На 25.02.2010 г. с дебитна карта са изтеглени 100 лв. и на 01.03.2010 г. още 50 лв. От 01.04.2010 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 105 лв., 51 лв., 106 лв., 51 лв. и 106 лв..

На 01.07.2010 г. с дебитна карта се теглят 50 лв. и следват тегления с дебитна карта от страна на св. К..

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

138. К.З.Г., ЕГН – *****, през периода м. август 2008 г. до м.февруари 2010 г. е получила заем в размер на 2400 лева, в последствие изплатила 5 880 лева, от които лихва в размер на 3480 лева.

През м. август 2008 г. св. К. Г. отишла в заложната къща на К. В. в кв. Ч., гр. В./свидетелски показания от л.84-88 т. 14 в делото/. От служителката му св. Д. поискала заем в размер на 800 лв. По искане на служителката оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложната къща. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ свидетелката получавала по 190-210 лв. на месец детски и социални помощи. Имала издадена дебитна карта по същата сметка. През м.май 2009 г. отново отишла в заложната къща и взела нов заем в размер на 1050 лв. Срокът на изплащане бил 10 месеца, а сумата следвало да се изплати с лихва. По това време вече получавала по 250 лв. по сметка си. През м. февруари 2010 г. взела трети заем в размер на 550 лв., на който срока на изплащане бил 7 месеца. По делото е налично пълномощно № 54/16.02.2009 година/л. 189 т. 10 в делото/,заверено в Кметство К. и в полза на подс.К.В.. Пълномощното е от името на К. Г. и е безсрочно. След извършено претърсване в заложните къщи на подс. К. В., свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, с което е била упълномощила подс. К. В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. 5880 лв.. От заложната къща на В. под формата на заеми е взела 2400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3480 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

От 23.02.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 110 лв., 187 лв., 8 пъти по 255 лв., 3 пъти по 150 лв., 110 лв., 360 лв., 3 пъти по 104 лв., 166 лв., 149 лв., 105 лв. и 151 лв.

На 01.07.2010 г. с дебитна карта са изтеглени 250 лв. в един ден на 5 пъти по 50 лв. от св.Г.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

139. Р.А.В., ЕГН – *****, през м. август 2008 г. е получила заем в размер на 140 лева, в последствие изплатила 428 лева, от които лихва в размер на 288 лева.

През август 2008 г. св. Р. В. отишла в заложната къща на подс. К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./св.показания л. 89-92 т. 14 в делото/. От служителката му св. З.Р. взела заем в размер на 140 лв., които пари трябвало да изплати за 6 месеца. Св.Р. съобщила на св. В., че дължи лихва в размер на 240 лева. По искане на служителката св.Р. свидетелката В. оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложната къща. По сметката си в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“, свидетелката получавала 47 лв. на месец социална помощ. По делото е налично пълномощно от името на Р. В., с № 1372/18.08.2008 година,заверено в Кметство гр.К., обл. П., в полза на св.З.Р. /л.26 т. 10 от делото/. След

извършените претърсвания в заложените къщи на подс. В. св. В. оттеглила пълномощното чрез декларация пред нотариуса.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. В. 428 лв. Разликата до получените в офиса пари е 288 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „П.“, са изтеглени от З.Р. две суми - на 20.08.2008 г. - 330 лв. и на 20.11.2008 г. - 98 лева, или общо сумата от 428 лева. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

140. С.А.Х. ЕГН – *****, през периода м. август 2008 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 750 лева, в последствие изплатила 4 937 лева, от които лихва в размер на 4 187 лева.

През август 2008 г. св. С. Х. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. „Л.“, гр. В./св.показания л. 93-л.94 т. 14 в делото/. Там работела дъщеря му св. В.В.. От служителката на заложената къща, която знае с име В. / св.В.П./ получила заем в размер на 400 лв., със срок на изплащане 5 месеца. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П. „, свидетелката получавала 240 лв. на месец детски добавки за три деца и социални помощи. Подписала пълномощно при нотариус, с което упълномощавала В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Освен това по искане на същата оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. В периода от август 2008 г. до юни 2010 г. получила още три пъти заеми от 200 лв., 100 лв. и 50 лв. Така общо заемните пари, които получила св.Х. станали 750 лева. През цялото това време дебитната ѝ карта се намирала в заложената къща. През м. юни 2010 г. отишла при нотариус и с декларация оттеглила пълномощното, което било на името на В.В..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Х. 4937 лв.. От заложената къща на В. под формата на заеми е взела 750 лева. Разликата до получените в офиса пари е 4187 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от „П.“, по повод получения заем са теглени следните суми на АТМ устройство и на каса в банката.

На 13.04.2009 г. на каса на св. Х. е изтеглила сумата от 5 лв.

От 13.04.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 346 лв., 240 лв., 241 лв., 3 пъти по 276 лв., 275 лв., 110 лв., 69 лв., 193 лв., 260 лв., 168 лв., 60 лв., 70 лв., 130 лв., 69 лв., 62 лв., 69 лв. и 61 лв.

На 01.07.2010 г. на каса на Х. е платена сумата от 70 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и

се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

141. Я.А.Г., ЕГН – *****, през периода м. август 2008 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 970 лева, в последствие изплатила 3 431 лева, от които лихва в размер на 1 461 лева.

През август 2008 г. св. Я.Г. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./св.показания на л. 95-99 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. взела заем в размер на 1000 лв., за които трябвало да плати 2000 лв. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода към нея в заложената къща. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ св.Г. получавала по 250 лв. на месец детски добавки за три деца и социални помощи. Уговорили се от сметката ѝ да теглят по 230 лв.. Няколко пъти ходила до заложената къща да иска пари поне 20 лв., но св. Д. не ѝ давала. След първия заем взела още няколко заема до м.юни 2010 година - 200 лв., 100 лв., 430 лв., на които лихвата била 100%. В края на 2009 г. св. Я.Г. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било в полза на подс. К. В., блокирала дебитната си карта и извадила нова. Три или четири пъти теглила парите си от банкомат, но през март 2010 г. съдия-изпълнителят Т. наложил заповед на банковата ѝ сметка, тъй като била осъдена от подс. К. В. по гражданско дело да му изплати сумата от 1630 лв. По ч.гр.д.№148/2010 г., със заповед №74/16.02.2010 г. свидетелката била осъдена да заплати сумата от 1 630 лева в полза на подс. К.В..

Свидетелката отишла при съдия-изпълнителя Т., защото нямала пари за храна, но той ѝ казал, че всичко зависи от подс. К. В.. През м.юни 2010 г., седмица преди обиските на заложените къщи на подс. В., св. Я.Г. срещнала св. В.В.. Казала ѝ, че се консултирала с адвокат и научила, че съдия-изпълнителят няма право да запорира сметката и да тегли семейните надбавки за деца. Св. В* ѝ дала 240 лв. и я завела при нотариус, където упълномощила нея и баща ѝ подс. К. В. да теглят пари от банковата ѝ сметка. След затварянето на заложените къщи свидетелката отишла и оттеглила двете пълномощни. По заключението, изготвено от вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. 3431 лв.. От заложената къща на подс. В., под формата на заеми, е получила 1970 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1461 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно№ 1561/16.10.2008 година, заверено в кметство гр.К. в негова полза и второ такова в полза на св. З.Р.. В края на 2009 г. тези пълномощни са били оттеглени. Впоследствие К.В. и В. В. отново са били упълномощени да теглят суми от сметката на св. Г.. От сметката на свидетелката са теглени суми на АТМ устройство и на каса от подс.К.В. и св.В* с пълномощни.

От 17.09.2008 г. до 15.07.2009 г. с пълномощно подс.К. В. е изтеглил следните суми: 3 пъти –по 216 лв., 100 лв., 190 лв., 310 лв., 285 лв., 256 лв., 254 лв., 255 лв., и 256 лв.

На 24.08.2009 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 250 лв.

На 26.08.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 258 лв..

На 19.10.2009 г. с дебитна карта на три пъти / 90, 60 и 100/ общо сумата от 250 лв. и на 20.10.2009 г. с дебитна карта още 100 лв.

На 01.12.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил 27 лв.

На 01.12.2009 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 230 лв.

На 22.12.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 102 лв..

На 08.01.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 150 лв., както и на 21.01.2010 г. – 240 лв. и на 02.02.2010 г. – 160 лв.

От 01.04.2010 г. по заповед, наложен от ЧСИ Т. са преведени суми по сметката му в размер на 240.99 лв., на 05.05.2010 г. – 240.45 лв. и на 08.06.2010 г. – 240.45 лв.

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. Г. е изтегвила 242 лв. и следват тегления на пари с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

142. Е.М.Т., ЕГН – *****, през периода м. септември 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 720 лева, в последствие изплатила 977 лева, от които лихва в размер на 257 лева.

През септември 2008 г. св. Е.Т. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. „Ч.“ гр. В./свидетелски показания л.100-103 т. 14 в делото/. От служителката му св. Д. взела заем в размер на 180 лв., със срок на изплащане 4 месеца. Подписала договор и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „ П.“, по сметката на която всеки месец получавала 70 лв. детски надбавки. След като изминали 4-те месеца св. Т. отишла в заложената къща и от там ѝ върнали дебитната карта. През октомври 2009 г. отишла в заложената къща в кв. „Л.“, гр. В.. Там работела дъщерята на К. В. –В.В.. От нея получила заем в размер на 250 лв. със срок на изплащане 6 месеца, а парите, които трябвало да върне били 420 лв. Св. В* изготвила пълномощно, с което свидетелката отишла при нотариус и я упълномощила да тегли суми от сметката ѝ. Освен това отново оставила картата си с ПИН кода в заложената къща. След 6-те месеца св. В.В. ѝ върнала дебитната карта. През май 2010 г. св. Т. отишла в заложената къща в кв. „Ч.“ и получила от св. Д. нов заем в размер на 290 лв. със срок на изплащане 7 месеца, които следвало да върне с лихва. Отново отишла при нотариус и упълномощила подс. К. В. да тегли пари от сметката ѝ, след което оставила дебитната си карта в заложената къща. През юли 2010 г. след затварянето на заложените къщи на подс. В. свидетелката отишла при нотариус и оттеглила пълномощното. По делото са налични две пълномощни. Едното е с № 1563/16.10.2008 година, заверено в кметство гр.К., в полза на подс.К.В./л.171 т. 10 от делото/. Другото е с № 901/26.03.2009 година,

заверено при нотариус, в полза на В.В. /л.60 т.10 в делото/. Пълномощното е безсрочно.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Т. 977 лв. Разликата до получените в офиса пари е 257 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

По извлечение от сметката в „П.“ са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 15.04.2009 г. до 26.09.2009 г. св. В.В. с пълномощно е изтегвила следните суми: 3 пъти по 70 лв. и 3 пъти по 69 лв. Следващите тегления са с дебитна карта от АТМ. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

143. Н.А.Т. ЕГН – *****, през периода м. септември 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 120 лева, в последствие изплатила 3 698 лева, от които лихва в размер на 2 578 лева.

През м. септември 2008 г. св. Н. Т. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Л.“, гр. В./св.показания л. 104-105 т. 14 в делото/. Там работела неговата дъщеря В.В.. От нея получила заем от 520 лв. със срок на изплащане 5 месеца, които следвало да върне с лихви. Св.В.В. подготвила пълномощно от името на св. Т. и я изпратила при нотариус. По този начин я упълномощила да тегли пари от сметката ѝ. По същата сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ свидетелката получавала по 250 лв. на месец майчинство и детски добавки за 6 деца. Св.Т. оставила в заложената къща, по искане на св.В* дебитната си карта, с ПИН кода. През м. март 2009 г. отново отишла в заложената къща при В.В. и подновила договора. Получила нов заем от 400 лв., със срок на изплащане 5 месеца. През май 2010 г. взела трети заем. Получила 200 лв. за 4 месеца. Срокът на изплащане на заема бил до август 2010 г. По това време по сметката си получавала по 140 лв. детски добавки. През м. юни 2010 г., след затварянето на заложените къщи на подс. В., св. Т. отишла при нотариус и оттегвила пълномощното, което било на името на св. В.В.. По делото е налично безсрочно пълномощно с № 524/27.02.2009 година, заверено при нотариус, в полза на св.В.В. /л. 104 т. 10 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Т. 3698 лв.. От заложената къща на В. под формата на заеми е взела 1120 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2578 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

Видно от извлечението от сметката на свидетелката от П. по повод получения заем са теглени суми с пълномощно на каса и на АТМ устройство.

От 18.03.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтегвила следните суми: 212 лв., 3 пъти по 240 лв., 239 лв., 3 пъти по 139 лв., 140 лв., 110 лв., 5

пъти по 104 лв., 100 лв. и 170 лв.

От 01.07.2010 г. с дебитна карта самата пострадала е теглила суми. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

144. Г.С.К., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2008 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 860 лева, в последствие изплатила 2 630 лева, от които лихва в размер на 1 770 лева.

През м. октомври 2008 г. св. Г.К. отишла в заложената къща на К. В. в кв. „Ч.“, гр. В. /св.показания на л. 106-107 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. получила заем в размер на 520 лв. със срок на изплащане 8 месеца. Лихвата за този заем била според служителката в Заложната къща 400 лв. Свидетелката К. имала дебитна карта, издадена от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“, по сметката на която получавала 120 лв. детски за едно дете и социални помощи. Подписала договор за заема и оставила дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща, по искане на св.Д.. Преди да изплати парите св. К. отишла и подновила договора си. От св. Д. получила сумата от 150 лв. на която, според служителката в заложената къща, лихвата била 300 лв. Минали още няколко месеца и св. Г.К. отново подновила договора си за заем. Получила сумата от 100 лв., за които дължала лихва 200 лв. По-късно пак отишла в заложената къща, тъй като била болна и от К. В. получила 40 лв. През януари 2010 г. отново отишла в заложената къща на подс. В. и получила нов заем от 50 лв. Преди това през м.декември 2009 година подс. В. я завел при нотариус, където тя го упълномощила да тегли пари от сметката ѝ в банката. По делото е налично пълномощно № 2895/3.12.2009 година /л. 48 т. 10 в делото/. Това продължило до м. юни 2010 г. , когато след декларация пълномощното си при нотариуса.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 2630 лв.. От заложената къща на подс. В. под формата на заеми е взела 860 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1770 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

По извлечение от сметка на свидетелката в „ П.“ тя е теглила пари на каса на 21.08.2008 г.- 280 лв., на 25.08.2008 г. – 127 лв. и на 19.09.2008 г. – 124 лв.

От м. октомври 2008 г. до м. ноември 2009 г. са теглени парите от АТМ.

От 22.12.2009 г. до 02.06.2010 г. К. В. с пълномощно е изтеглил следните суми: 35 лв., 102 лв., 135 лв., 167 лв., 4 пъти по 34 лв., 103 лв. и 102 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата

експертиза.

145. К. Г.А Б., ЕГН – *****, през периода м. октомври 2008 г. до м. април 2009 година е получила заем в размер на 1 200 лева, в последствие изплатила 2 499 лева, от които лихва в размер на 1 299 лева.

През м. октомври 2008 г. св. К. Б. отишла в заложената къща на подс. К. В. в кв. „Ч.“, гр. В./св.показания на л. 108-109 т. 14 в делото/. От служителката му св. К.Д. взела заем в размер на 530 лв. със срок на изплащане 8 месеца, които следвало да изплати с лихви. Свидетелката имала дебитна карта, издадена от банка „Д“ ЕАД, по сметката на която всеки месец получавала 120 лв. детски за едно дете и социални помощи. Подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода по искане на св.Д.. Преди да изминат 8-те месеца св. Б. подновила договора си в заложената къща на подс. В. и от св. Д. взела нов заем от 20 лв., за които трябвало да върне 40 лв. След няколко месеца отново отишла в заложената къща и взела 50 лв., за които трябвало да върне 100 лв. По-късно отново взела заем от 100 лв. за 200 лв. Последния път през м.април 2009 година, взела заем от 500 лв. с лихва от 1000 лв. За този заем подс. К. В. я завел при нотариус, където тя го упълномощила да тегли пари от сметката ѝ. По делото е налично безсрочно пълномощно № 1131/21.04.2009 година, от св.Б., в полза на подс.К.В./л.205 т. 11 в делото/. От м. октомври 2008 г. до юни 2010 г. дебитната карта на св. К. Б. се намирала в заложената къща на подс. В.. През юни 2010 г. отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което било на името на подс. К. В., за което е налична декларация по делото /л. 204 т. 11 в делото/.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Б. 2499 лв.. От заложената къща на подс. В., под формата на заеми е взела 1200 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1299 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Сумите са теглени на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно, видно от извлечението по сметка на „Д“ ЕАД.

На 16.10.2008 г. на каса в банката св. Б. е изтеглила 264 лв. и с дебитна карта още 390 лв.

На 23.06.2009 г. с пълномощно №1131/2009 г. К. В. е изтеглил сумата от 135 лв.

На 23.06.2009 г. със същото пълномощно В.В. е изтеглила 135 лева.

На 15.07.2009 г. К. В. е изтеглил 135 лв. и на 20.08.2009 г. – 130 лв.

С пълномощно №1130/21.04.2009 г. В.В. е изтеглила сумите - на 26.09.2009 г. – 130 лв. и на 19.10.2009 г. – 110 лв.

От 02.02.2010 г. до 03.06.2010 г. с пълномощно №1131/2009 г. К. В. е изтеглил следните суми: 165 лв., 35 лв., 130 лв., 40 лв., 140 лв., 32 лв. и 102 лв.

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. Б. е изтеглила 100 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по

реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

146. Според обвинението Е.А. Я. ЕГН - *****, през м. ноември 2008 г. е получила заем в размер на 360 лева, в последствие изплатила 810 лева, от които лихва в размер на 450 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото принудително довеждане.

147. К.В.Б., ЕГН – *****, през периода м. ноември 2008 г. до м. април 2009 г. е получила заем в размер на 1 700 лева, в последствие изплатила 7 733 лева, от които лихва в размер на 6 033 лева.

Св. К. Б. посетила през м.ноември 2008година заложената къща на подс. К.В. /свидетелски показания л. 112-114 т. 14 в делото/.

В офиса в кв. „Л.“, гр. В. била св.К.Д. . Именно тя дала заем в размер на 900 лева на св.Б.. Парите ѝ трябвали да направи къща. Да гарантира изплащането на заема оставила по искане на св.Д. в заложената къща дебитната си карта с ПИН кода. Срокът за погасяването на заема бил уговорен за 12 месеца, който следвало да върне с лихви. По желание на св.Б. заемът ѝ бил преместен към другата заложна къща на К. В., където работела дъщеря му св.В.В*. Преместването е станало през месец април 2009 г.. При св. В.В. св. Б. получила още един заем в размер на 800лева, на който срока за погасяването е бил 6 месеца. По това време свидетелката получавала по сметката си 240 лева. До м.юни 2010 година дебитната карта непрекъснато се намирала в офисите на подс.К.В.. Свидетелката била заведена от св. С.О. при нотариус в гр. В. и подписала пълномощно в полза на В.В., по който начин гарантирала изплащането на заема. Други парични суми, под формата на заеми, не е получавала от заложената къща.

По заключението на вещото лице са теглени от сметката на св. Б. на АТМ устройство и на каса в банка 7 733 лева. От заложената къща на В. под формата на заеми е взела 1700 лева. Разликата до получените в офиса пари е 6033 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Същият е ползвал старо пълномощно от преди инкриминирания период, каквото се намира в делото под № 960/25.03.2008 година, заверено в Кметство К., в полза на подс.К.В., пред банка „Д*“ ЕАД, клон В..

По извлечение от банка „Ю.“ АД , бивша“П.“ са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

С дебитна карта са теглени следните суми:

На 12.01.2009 г. на каса в банката Б. е изтеглила 7 лв. и следват тегления с дебитна карта. м. 01 – 200лв., м. 02 - 240 лв., м. 03 - 270 лв. и м. 04 - 240 лв.

От 21.05.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 243, 2 пъти по 242 лв., 230 лв., 110 лв., 109 лв., 3 пъти по 104 лв., 137 лв., 240 лв., 167 лв., 2 пъти по 241 лв., 138 лв. и 137 лв. Тази

фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

148. Р.С.Г. ЕГН – *****, през периода м. ноември 2008 г. до м. март 2009 г. е получил заем в размер на 285 лева, в последствие изплатил 705 лева, от които лихва в размер на 420 лева.

Поради нужда от парични средства през м. ноември 2008 г. св. Л.Г. отишъл в заложената къща на К. В. да иска паричен заем/свидетелски показания на л. 115-116 т. 14 в делото/. В заложената къща провел разговор със св. К.Д., която всички знаят с име Ф.. На нея казал какви пари получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД, клон В.. Получавал по 45 лева на месец. Договорили се да получи заем в размер на 125 лева, който ще трябва да изплати за срок от 6 месеца, ведно с лихви. Тя му предоставила за подпис договор за заем, който подписал и получил уговорената сума 125 лева. Да гарантира плащането св.Г. оставил в заложената къща дебитната карта с ПИН кода, по искане на служителката. Изминали 6 месеца, след което той отишъл в заложената къща и му била върната дебитната карта. През месец март 2009 г. отново поради нужда от парични средства отишъл в заложената къща на В.В.. Получил сумата от 160 лева, със срок за изплащане 6 месеца. Подписал договор за заем. Ходил при нотариус, където подписал пълномощно в полза на св. В* В*, за да може да тегли парични суми от сметката му. Оставил в заложената къща дебитната карта с ПИН кода, след което получил уговорения заем в размер на 160 лева.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Г. 705 лева. Разликата до получените в офиса пари е 420 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

По извлечение от сметката на свидетеля в банка „Д*“ ЕАД, клон В., по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса от В.В.. Сметката на свидетеля е открита на 19.03.2008 г.

С дебитна карта са изтеглени следните суми: 20.11.2008 г. – 170 лв., м.12 - 30 лв., на 20.01.2009 г. – 30 лв. и м.02 – 40 лв.

С пълн. №*9/25.02.2009 г. В.В. е изтеглила на 18.03.2009 г. – 45 лв. и на 19.10.2009 г. – 100 лв.. Дебитната карта е върната на свидетеля през м.юли 2010 година. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

149. Според обвинението А.Й. К. ЕГН – *****, през периода м. януари 2009 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 1 150 лева, в

последствие изплатила 2 344 лева, от които лихва в размер на 1 194 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

1 50. В.З.Г. ЕГН – *****, през м. септември 2007 г. е получила заем в размер на 1 080 лева, в последствие изплатила 2 610 лева, от които лихва в размер на 1 530 лева.

Поради нужда от парични средства – спешно ѝ трябвали пари за къща, през м. септември 2007 г. св. В. Г. отишла в заложената къща на К. В. да иска паричен заем /свидетелски показания л. 119-120 т. 14 от делото/. В заложената къща провел разговор със св. К.Д., която всички знаят с име Ф.. На нея казала какви пари получава по сметка в банката. Разбрали се да получи заем в размер на 1080 лева, който ще трябва да изплати за срок от 14 месеца с лихва. След като подписала договор за заем и оставила дебитната си карта с ПИН кода да гарантира изплащането, получила уговорената сума от 1080 лева. Според свидетелката през м. януари 2009 г. е приключила изплащането на заема, отишла в заложената къща на подс. К. В. и си получила дебитната карта. Но от предоставеното извлечение от банка „Д*“ ЕАД се вижда, че с пълномощно №55/16.02.2009 г. подс. К. В. е продължил да тегли суми от сметката ѝ. На 23.02.2009 г. е изтеглена с пълномощно сумата от 145 лв., на 18.03.2009 г. сумата от 145 лв. и на 23.06.2009 г. сумата от 140 лв., при което следва да се приеме, че подс.К.В. е получил за себе си суми от сметката на Г. във връзка с дадения заем.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. К., по повод заема ѝ от К.В. общо 2610 лева. Тя е получила заем 1080 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1530 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, от сметката на св.Г. по повод получения заем са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката:

С дебитна карта, са изтеглени суми както следва: през 2007 г.- м. 10 - 310 лв.+20 и 2 пъти по 50 лв., общо 430 лв., 11 - 110 лв., и 12 - 120 лв.

През 2008 г. – м. 01 - 120 лв., 120 лв., 03 - 120 лв., 04 - 120 лв., 05 - 130 лв., 06 - и 07 по 120 лв., 08 - 310 лв., 09 - 20лв., 10 - 120 лв., 11 - 100 лв. и 12 - 320 лв.

На 19.01.2009 г. на каса в банката Г. е изтеглила 120 лв.

С пълномощно №55/2009 г. К. В. е изтеглил на 23.02.2009 г. 145 лв., на 18.03.2009 г. – 145 лв. и на 23.06.2009 г. 140 лв. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

151. В.Й.М. ЕГН – *****, през периода м. януари 2009 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 1 212 лева, от които лихва в размер на 812 лева.

Поради нужда от парични средства през м. януари 2009 г. св. В.М. отишла в заложната къща на подс. К. В., която се намирала в кв."Л." в гр. В., в която работела св. В.В., дъщеря на подс. К. В./свидетелски показания на л. 121 т. 14 в делото/. В заложната къща провела разговор с жена, на която не знае име, но била служителка в същата. На нея казала какви пари получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД, клон В.. Разбрали се да получи заем в размер на 300 лева, който ще трябва да изплати за срок от 5 месеца с лихва. По сметка в банката получавала по 120 лева на месец. След което подписала договор за заем, оставила дебитната си карта с ПИН кода. Получила уговорената сума от 300 лева. Отново имала нужда от финансови средства, поради което отишла в заложната къща и поискала 100 лева през месец юни 2009 г. Разговаряла със В.В.. Уговорили се да получи заем от 100 лева. Тогава била изпратена при нотариус С.Я., където подписала пълномощно в полза на В.В.. Поделото е налично пълномощно № 1715/24.06.2009 година , в полза на св.В.В., с упълномощител св. В.М./л. 164 т. 11 от делото/. На са съставили други документи за втория заем, но останали да действат правилата от първия заем, както и подписаното пълномощно. Също така свидетелката не си получила дебитната карта с ПИН кода. След като получила втория заем св. М. заминала за Република Чехия и се върнала през месец юни 2010 г., когато научила за затваряне на заложните къщи. Тогава отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била подписала в полза на В.В..

Видно от предоставеното извлечение от банка „Д*“ ЕАД В.В. с пълномощно №1715/2009 г., в периода от месец юли 2009 г. до месец юни 2010 г., е изтеглила следните суми: 2 пъти по 60 лв., 2 пъти по 40 лв., 3 пъти по 35 лв. и 3 пъти по 30 лв.. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М. 1212 лева. Тя е получила два заема, на които общия размер е 400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 812 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

152. В.С.П. ЕГН - *****, през м. януари 2010 г. е получил заем в размер на 88 лева, в последствие изплатил 250 лева, от които лихва в размер на 162 лева.

Поради нужда от парични средства, през м. януари 2010 г. св. В.П. посетил заложната къща на К. В., която се намирала в кв."Л." в гр. В./свидетелски показания л. 122-123 т. 14 от делото/. В заложната къща работела В.В., дъщеря на К. В.. Провел разговор с жена, на която научил първото име – В. / св. В.П./ . На нея казал какви пари получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД клон В.. Договорили се да получи заем в размер на 88 лева, който ще трябва да изплати за срок от 5 месеца с лихва. По сметката си св.П. получавал по 40 лева на месец. Служителката в заложната къща го изпратила да подпише пълномощно в полза на св. В.В., след което подписал договор за заем и

оставил дебитната си карта с ПИН кода в заложената къща. Едва тогава получил уговорената сума от 88 лева.

По заключението на вещото лице и извлечението от банка „Д*“ АД клон В., по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 250 лева. Той е получил заем в размер е 88 лева. Разликата до получените в офиса пари е 162 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

153. Г.А.К., ЕГН – *****, през периода м. януари 2010 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 290 лева, в последствие изплатила 413 лева, от които лихва в размер на 123 лева.

Поради нужда от парични средства, които ѝ трябвали да заведе детето си на операция, през м. януари 2010 г. св. Г.К. отишла в заложената къща на К. В., която се намирала в кв.”Л.” в гр. В./свидетелски показания л. 124 т . 14 в делото/. В заложената къща работела. В.В., дъщеря на К. В.. Провела разговор с нея по отношение на какви пари получава по сметка в банката. Договорили се свидетелката да получи заем в размер на 240 лева, който ще трябва да изплати за срок от 6 месеца с лихва. По сметка в банката получавала по 70 лева на През месец април 2010 г. св. К. отново отишла в заложената къща и от св. В.В. и получила сумата от 50 лева под формата на допълнителен заем. Не е подписвала ново пълномощно, тъй като първото било безсрочно и останало да действа. Както и не подписвала нов договор за заем и не си е взела дебитната карта. През месец юни 2010 г. научила, че заложените къщи на К. В. били затворени и отишла при нотариус да оттегли пълномощното си.

Видно от предоставеното извлечение от банка „Д*“ ЕАД св. В.В., по повод получения заем до месец юни 2010 г., с пълномощно на каса в банката е изтегвила сумата 413 лева. Тя е получила заем в размер е 290 лева. Разликата до получените в офиса пари е 123 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Св. В.В. изисквала да представи решението за детски добавки, да остави дебитната си карта с ПИН кода, както и да подпише пълномощно в нейна полза, с което да може да тегли пари по сметката./Пълномощно № 46/6.01.2010 година, приложено на л. 50 т. 10 от делото/. След като извършила изискващите се действия и подписала договор за заем, свидетелката получила сумата от 240 лева. През месец април 2010 г. св. К. отново отишла в заложената къща и от В.В. и получила сумата от 50 лева под формата на допълнителен заем. Не е подписвала ново пълномощно, тъй като първото било безсрочно и останало да действа. Както и не подписвала нов договор за заем и не си е взела дебитната карта. През месец юни 2010 г. научила, че заложените къщи на подс. К. В. били затворени и отишла при нотариус да оттегли пълномощното си.

Видно от предоставеното извлечение от банка „Д*“ ЕАД св. В.В., по повод

получения заем до месец юни 2010 г., с пълномощно на каса в банката е изтеглила сумата 413 лева. Тя е получила заем в размер е 290 лева. Разликата до получените в офиса пари е 123 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

154. Д.В. Г. ЕГН – *****, през периода м. януари 2010 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 470 лева, в последствие изплатил 820 лева, от които лихва в размер на 350 лева.

Поради нужда от парични средства, които ѝ трябвали да заведе детето си на лекар, през м. януари 2010 г. св. Д. Г. отишла в заложената къща на К. В., която се намирала в кв."Л." в гр. В./свидетелски показания л.125-126 т.14 в делото/. В заложената къща работела В.В., дъщеря на подс. К. В.. Провела разговор с нея по отношение на това какви пари получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД клон В.. Договорили се да получи заем в размер на 260 лева, който да изплати за срок от 4 месеца с лихва. По сметка в банката получавала между 130 и 140 лева на месец. В.В. изисквала да представи решението за детски добавки, да остави дебитната си карта с ПИН кода и да отиде да подпише пълномощно в нейна полза, с което да може да тегли пари от сметката на свидетелката. След като извършила изискваните се действия и подписала договор за заем, получила сумата от 260 лева. През м. март 2010 г. подновила договора за заем, взела нов в размер на 210 лева,като трябвало да плати лихва 310 лева и срокът на изплащане на заема се удължил. При втория заем св.Г. не е подписвала ново пълномощно, тъй като първото било безсрочно и останало да действа. Както и не подписвала нов договор за заем и не си е взела дебитната карта. През месец юни 2010 г. научила, че заложените къщи на К. В. били затворени и отишла при нотариус да оттегли пълномощното си.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Д. Г. 820 лева. Тя е получила два заема с общ размер 470 лева. Разликата до получените в офиса пари е 350 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Не е използвано пълномощно. Парите са теглени от АТМ устройство. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

155. З.Д.М., ЕГН – *****, през периода м. януари 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 710 лева, в последствие изплатила 3 073 лева, от които лихва в размер на 2 363 лева.

Поради нужда от парични средства през м. януари 2009 г. св. З. М. отишла в заложната къща на К. В., която се намирала в кв."Л." в гр. В./свидетелски показания на л. 127-128 т. 14 в делото/. В заложната къща работела В.В., дъщеря на подс. К. В.. Провела разговор с нея по отношение на какви пари получава по сметка в банката. Разбрали се да получи заем в размер на 710 лева, който ще трябва да изплати за срок от 7 месеца с лихва. По сметка в банка „Ю." АД , бивша „П." АД клон В., получавала около 200 лева на месец. В.В. изисквала да представи решението за детски добавки, да остави дебитната си карта с ПИН кода и да отиде да подпише пълномощно в нейна полза, с което да може да тегли пари по сметка на дебитната карта. В делото на л. 62 т. 10 е налично пълномощно № 476/25.02.2009 година, подписано от свидетелката в полза на В.К.В. . След като извършила изискваните се действия и подписала договор за заем, получила сумата от 710 лева. В договора за заем било записано, че поема задължение да върне сумата от 1400 лева. През м. август 2009 г. подновила договора за заем, взела втори заем в размер на 180 лева, при което се удължил срокът на изплащане до месец декември 2009 г.. През месец февруари 2010 г. взема трети заем от 280 лева, на който срока на изплащане бил 6 месеца. Видно от предоставеното извлечение от „П. „АД, клон В. св. В.В., в периода от месец март 2009 г. до месец юни 2010 г., с пълномощно е изтеглила следните суми: 200 лв., 185 лв., 182 лв., 5 пъти по 183 лв., 110 лв., 182 лв., 69 лв., 113 лв., 180 лв., 168 лв., 48 лв., 70 лв., 117 лв., 2 пъти по 69 лв., 48 лв. и 49 лв.

При получаване на втория и третия заем не е подписвала ново пълномощно, тъй като първото било безсрочно и останало да действа. Както и не подписвала нов договор за заем и не си е взела дебитната карта. През месец юни 2010 г. научила, че заложните къщи на подс. К. В. били затворени и отишла при нотариус да оттегли пълномощното си.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. З. М. 3073 лева. Тя е получила два заема с общ размер 1170 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1903 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

На 01.07.2010 г. на каса в банката св. М. е изтеглила 49 лв., 117 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

156. З. О. К., ЕГН – *****, през м. януари 2009 г. е получила заем в размер на 600 лева, в последствие изплатила 4 337 лева, от които лихва в размер на 3 737 лева.

Поради нужда от парични средства през м. януари 2009 г. св. З. К. отишла в заложната къща на подс.В., която се намирала в кв."Л." в гр. В./свидетелски показания на л. 129-130 т 14 в делото/. В заложната къща работела св. В.В., дъщеря на обв. К. В.. Св.В* провела разговор с нея за това какви пари

получава по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В.. Договорили се да получи заем в размер на 600 лева, който трябвало да изплати за срок от 6 месеца с лихва. По сметката си в банката свидетелката получавала около 260 лева на месец за трите си деца и социална помощ. В.В. изисквала да представи решението за детски добавки и социални помощи, да остави дебитната си карта с ПИН кода и да отиде да подпише пълномощно в нейна полза, с което да може да тегли пари по сметка на дебитната карта. В делото е налично пълномощно № 845/17.04.2009 година /л.64 т. 10 в делото/. Пълномощното е безсрочно. След като извършила изискваните се действия и подписала договор за заем, получила сумата от 600 лева. През месец юни 2010 г. отишла при нотариус в гр. В. и оттеглила пълномощията на В.В.. Предоставеният ѝ от нотариуса документ представила в банката, получила нова дебитна карта и започнала да тегли лично суми от сметката. Свидетелят категорично твърди, че в периода от м. януари 2009 г. до м. юни 2010 г., получаваните пари по сметката ѝ са теглени от служители на заложената къща. Видно от предоставеното извлечение от „П.“ АД, клон В. В.В., в периода от месец май 2009 г. до месец юни 2010 г., с пълномощно е изтеглила следните суми: 265 лв., 4 пъти по 263 лв., 262 лв., 110 лв., 262 лв., 104 лв., 159 лв., 260 лв., 168 лв., 71 лв., 105 лв., 176 лв., 2 пъти по 104 лв., 73 лв. и 72 лв..

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. З. М. 4337 лева. Тя е получила заем от 600 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3737 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

От 01.07.2010 г. , свидетелката лично, с дебитна карта е теглила суми от сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

157. Според обвинението И. Г.А Б. ЕГН – *****, през периода м. януари 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 210 лева, в последствие изплатила 583 лева, от които лихва в размер на 373 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

158. Според обвинението И. Д. С. ЕГН -*****, през м.юли 2009 г. е получила заем в размер на 600 лева, в последствие изплатила 1 407 лева, от които лихва в размер на 807 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

159. М.М.П. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. май 2009 г. е получила заем в размер на 150 лева, в последствие изплатила 730 лева, от които лихва в размер на 580 лева.

През м. март 2009 г. св. М. П. отишла в заложената къща на К. В., която се

намирала в кв."Л." в гр. В./свидетелски показания л. 134-135 т. 14 в делото/. В заложната къща работела В.В., дъщеря на подс. К. В.. Причината да отиде да иска заем била нуждата от парични средства. Договорили се да получи заем в размер на 50 лева, който трябва да изплати за 1 месец с лихва. По сметка в банка „Д“ ЕАД клон В. получавала около 100 лева на месец. Св.В.В. ѝ казала да остави дебитната си карта с ПИН кода, както да отиде при нотариус и да подпише пълномощно в нейна полза. След като извършила изискващите се действия получила сумата от 50 лева, но договор за заем не е подписвала. По делото е налично пълномощно № 421/27.03.2009 година в полза на св.В.В. /л. 89 т. 10 от делото/. През следващите два месеца април и май 2009 г. от заложната къща получила още два пъти по 50 лева или общо сумата от 150 лева.

Видно от предоставеното извлечение от банка „Д“ ЕАД, клон В. св. В.В., в периода от месец април 2009 г. до месец февруари 2010 г., с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 85 лв., 86 лв., 31 лв., 42 лв., 110 лв., 42 лв. и 164 лв. на 02.02.2010 г. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 730 лева. Тя е получила заем общо 150 лева. Разликата до получените в офиса пари е 580 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. След последното теглене не е имало превод на суми по сметката на св.П.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата,за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключения на икономическа експертиза.

160. Я.А.Т., ЕГН – *****, през м. януари 2009 г. е получила заем в размер на 700 лева, в последствие изплатила 2 436 лева, от които лихва в размер на 1 736 лева.

Поради нужда от парични средства през м. януари 2009 г. св. Я.Т. отишла в заложната къща на К. В., която се намирала в кв."Ч." в гр. В./свидетелски показания на л. 136-137 т. 14 в делото/. Провела разговор с работещата в заложната къща св. К.Д. колко пари може да ѝ предостави в заем. Договорили се да получи заем в размер на 700 лева, който трябва да изплати за срок от 12 месеца с лихва. По сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД свидетелката получавала различни суми между 70 и 180 лева на месец. Работещата в заложната къща изисквала да остави дебитната си карта с ПИН кода и дала на свидетелката сумата от 700 лева. Пълномощно свидетелката твърди, че не е подписвала. Подписала е договор за заем, без да ѝ бъде даден екземпляр. Не е ходила и в Кметство гр.К., общ.В.. По делото е налично обаче пълномощно в полза на подс.К.В. с № 9/19.01.2009година, заверено в Кметство гр.К. /л. 234 т. 10 от делото/. През месец март 2010 г. св.Т. ходила в заложната къща, с искане да ѝ върнат дебитната карта, тъй като считала, че е изплатила заема. След месец април 2010 г. с дебитната си карта свидетелката е започнала да тегли парите които получавала по сметката си .

Видно от предоставеното извлечение от П. К. В., в периода от месец януари

2009 г. до месец април 2010 г., с пълномощно е изтеглил следните суми: 58 лв., 3 пъти по 69 лв., 2 пъти по 70 лв., 6 пъти по 183 лв., 182 лв., 110 лв., 2 пъти по 113 лв., 165 лв., 70 лв. и 180 лв.. Теглил суми на АТМ устройство.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Я.Т. 2436 лева. Тя е получила заем в размер е 700 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1736 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключения на икономическа експертиза.

161. К.М.К. , ЕГН – *****, през периода м. февруари 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 530 лева, в следствие изплатила 3 699 лева, от които лихва в размер на 2 169 лева.

От разпита на св. К. К. се придобива информация, че още от основаването на заложената къща на подс. К. В., която се намира в кв. “Ч.” в гр. В., е ползвала услугите за заеми. Не помни през коя година заложената къща е отворила, както и не помни какви заеми е вземала в началото от там. Поради тези причини не може да се установи период преди месец февруари 2009 г. на получени заеми. Категорични са й спомените за получен заем през месец февруари 2009 г., което обстоятелство се подкрепя с предоставяне по време на разпита й копие на запис на заповед, на който документ са записвани изплатени суми / л.140 том 14 от делото/.

През м. февруари 2009 г. св. К. отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. “Ч.” в гр. В., с цел да иска пари в заем, които пари й трябвали за аборт / св. показания л.138 и 139 том 14 от делото/. Провела разговор с работничката в заложената къща св. К.Д.. В случая св. К. искала заем по голяма сума от обичайното, поради което служителката не можела да вземе сама решение и повикала подс. К. В.. Той разрешил да и се предостави заем в размер на 900 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. Св. К.Д. по указания на подс. К. В. съставила запис на заповед, в която вписала сумата от 2080 лева. Да гарантира изплащането на заема св. К. оставила в заложената къща и дебитната карта с ПИН кода, както и подписала пълномощно в полза на подс. К. В.. В делото е налично пълномощно в полза на К.В., с № 11/19.01.2009 година, заверено в Кметство гр.К. /л. 187 т. 10 от делото/. След като изпълнила изискванията на заложената къща получила сумата от 900 лева. Всеки месец ходила в заложената къща да й записват в копие на записа на заповедта какви пари са теглени от сметката й. При тези посещения получила от заложената къща на два пъти пари. Единият път получила сума в размер на 150 лева социална помощ за първокласник, а втората в размер на 140 лева социална помощ за отопление. През месец януари 2010 г. св. К. получила от св. К.Д. още един заем в размер на 340 лева. Други парични суми в установения период не е получавала от заложената къща. През м. юни 2010 г. свидетелката К. оттеглила пълномощното, в полза на подс.К.В..

Видно от представеното извлечение от банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ К. В., в периода от месец февруари 2009 г. до месец юни 2010 г., е изгетлил с пълномощно получаваните по сметката на свидетелката следните суми: 6 пъти по 177 лв., 297 лв., 272 лв., 276 лв., 328 лв. на 16.10.2009 г., 110 лв., 2 пъти по 176 лв., 104 лв., 73 лв., 166 лв., 71 лв., 105 лв., 69 лв., 98 лв., 104 лв. и 137 лв., както и суми на АТМ устройство.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. К. 3699 лева. Тя е получила заем общо в размер е 1530 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2169 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

От 01.07.2010 г. с дебитна карта свидетелката К. сама теглила пари от сметката си. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

162. А.К.Ч., ЕГН – *****, през периода м. февруари 2009 г. до м. август 2009 г. е получила заем в размер на 1000 лева, в последствие изплатила 3 238 лева, от които лихва в размер на 2 238 лева.

През м. февруари 2009 г. св. Ч. отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Ч.“ в гр. В., с цел да иска пари в заем, тъй като имала спешна нужда от парични средства/ св. показания л.141 том 14 от делото/. Провела разговор със служителката в заложената къща св. К.Д.. Договорили се св.Ч. да получи заем в размер на 600 лева, който трябвало да бъде изплатен за срок от 6 месеца с лихва. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В. получавала около 160 лева на месец. Св. К.Д. изискала св.Ч. да остави дебитната си карта с ПИН кода, както и да подпише пълномощно в полза на подс. К. В.. По делото е налично безсрочно пълномощно № 492/26.02.2009 година, в полза на К.В./л. 144 т. 10 от делото/. Освен това подс.В. се снабдил с пълномощно в своя полза и от името на св.Ч., заверено в кметство гр.К. под № 65/16.02.2009 година. Свидетелката Ч. получила сумата от 600 лева. През месец август 2009 г., понеже срокът на договора изтичал, св. Ч. отишла в заложената къща да поиска друг заем. От служителката в заложената къща св. К.Д. получила сумата от 400 лева, които трябвало да изплати за срок от 6 месеца. При втория заем не е подписвала ново пълномощно, както и не е подписвала втори документ за получения заем. През месец юни 2010 г. св. Ч. научила, че са затворени заложените къщи на подс. К. В. и отишла при нотариус в гр. В., където оттегвила пълномощията си от подс. К. В.. Предоставеният ѝ от нотариуса документ представила в банката, получила нова дебитна карта и започнала да си тегли пари от сметката. Свидетелят категорично твърди, че в периода от м. февруари 2009 г. до м. юни 2010 г., получаваните пари по сметката ѝ в банката са теглени от обвиняемия. Показанията ѝ се подкрепят от предоставената информация от банката. Видно от представеното извлечение от „П.“ ЕАД К. В., в периода

от месец април 2009 г. до месец юни 2010 г., с пълномощното е изтеглил следните суми: 117 лв., 113 лв., 184 лв., 333 лв., 227 лв., 158 лв., 298 лв., 110 лв., 298 лв., 34 лв., 185 лв., 219 лв., 166 лв., и 4 пъти по 34 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем обвиняемият е изтеглил от сметката на св. А. Ч. 3238 лева лично на каса и на АТМ устройство. Тя е получила заем в общ размер 1000 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2238 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В..

На 08.07.2010 г. на каса в банката св. Ч. е изтеглила 34 лв. и следват тегления с дебитна карта лично от нея.

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

163. Според обвинението А.С.Г. ЕГН – *****, през периода м. февруари 2009 г. до м.март 2010 г. е получила заем в размер на 2 680 лева, в последствие изплатила 3 920 лева, от които лихва в размер на 1 240 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

164. Според обвинението В.Я.Х. ЕГН – *****, през м. февруари 2009 г. е получила заем в размер на 230 лева, в последствие изплатила 420 лева, от които лихва в размер на 190 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

165. Според обвинението Д.Д.Т., ЕГН – *****, през м. февруари 2009 г. е получила заем в размер на 1 300 лева, в последствие изплатила 4 150 лева, от които лихва в размер на 2 850 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

166. Според обвинението Д.С.О., ЕГН – *****, през периода м. февруари 2009 г. до м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 700 лева, в последствие изплатила 3 926 лева, от които лихва в размер на 3 226 лева. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят е починал и показанията му от досъдебното производство не са били приобщени като доказателства по делото.

167. Според обвинението И.Е.Д., ЕГН – *****, през периода м. януари 2009 г. до м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 1 600 лева, в последствие изплатила 6 152 лева, от които лихва в размер на 4 552 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

168. Според обвинението С.Й.В. ЕГН – *****, през периода м. февруари 2009 г. до м. юни 2009 г. е получила заем в размер на 900 лева, в следствие изплатила 2 013 лева, от които лихва в размер на 1 113 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

169. К. М. К. ЕГН – *****, през м. февруари 2009 г. е получила заем в размер на 100 лева, в следствие изплатила 222 лева, от които лихва в размер на 122 лева.

През м. февруари 2009 г. св. К. К. имала нужда от парични средства и отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 159 т. 14 в делото/. Знаела, че много хора ходят там да залагат дебитните си карти и да вземат заеми. В заложената къща провела разговор със В. В*, от която получила заем в размер на 100 лева, със срок на изплащане 4 месеца, ведно с лихва. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД, клон В. получавала по 55 лева на месец. В продължение на 4 месеца В.В. теглила парите, след което ѝ върнала дебитната карта. Повече заеми не е вземала. За да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на В* В*, както и подписала документ за задължението. По делото е налично пълномощно № 415/25.03.2009 година в полза на св.В.В. /л. 79 т. 10 от делото/.

Видно от представеното извлечение по сметка в банка „Ю.“ АД по време на инкриминирания период са теглени суми на каса.

От 15.04.2009 г. до 15.07.2009 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 2 пъти по 56 лв. и 2 пъти по 55 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 222 лева. От заложената къща на подс. К. В. е получила 100 лева. Разликата до получените в офиса пари е 122 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

170. Л. Д. Н., ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м.февруари 2010 г. е получила заем в размер на 800 лева, в следствие изплатила 2 427 лева, от които лихва в размер на 1627 лева.

През м. април 2009 г. св. Л. Н. отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 160-164 т. 14 в делото/. Там работела дъщеря му В. В*, от която взела заем в размер на 400 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. По сметка в банка „Д*“ ЕАД клон В. св.Н. получавала различни суми, между 70 лв. и 174 лв.. Подписала документ за задължението - запис на заповед, в която било записано, че дължи сумата от 960 лева. Оставила дебитната си карта с ПИН кода, по

искане на св.В*, както и подписала пълномощно при нотариус в гр. В.. В делото е налично пълномощно в полза на св.В.В. с № 1016/8.04.2009 година /л. 208 т. 11 от делото/. През месец февруари 2010 г. взела втори заем в размер на 400 лева, който продължил при уговорените условия, както при първия заем. През м. август 2010 г. св.Н. оттеглила пълномощното с декларация /л. 209 т. 11 от делото/ и от тогава тя си тегли парите, които получава по сметката си. Според нея е спазила уговорения срок от 6 месеца при изплащане на втория заем.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

От 15.04.2009 г. до 08.07.2010 г., всеки месец без прекъсване, с пълн. №1016/08.04.2009 г. св. В.В. е изтеглила 6 пъти по 70 лв., 6 пъти по 160 лв., 165 лв., 2 пъти по 110 лв., 53 лв., 174 лв., 4 пъти по 90 лв. и 75 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Н. 2427 лева. От заложената къща на подс. К. В. е получила 800 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1627 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

171. Според обвинението Р.Ц.Т., ЕГН – *****, през м. февруари 2009 г. е получила заем в размер на 500 лева, в следствие изплатила 1 099 лева, от които лихва в размер на 599 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

172. Според обвинението С. Г.А. А. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 155 лева, в следствие изплатила 1 200 лева, от които лихва в размер на 1045 лева. Такива доказателства не са били събрани. Разпитана в съдебно заседание свидетелката е потвърдила, че била взела в заем 120 лева, но не може с категоричност да заяви плащала ли е лихва и в какъв размер е изплатила.

173. В. М.П. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 540 лева, в следствие изплатила 1 212 лева, от които лихва в размер на 672 лева.

През м. март 2009 г. св. В. П. имала нужда от парични средства и отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 167 –л. 172 т. 14 от делото/. В заложената къща провела разговор със св. В. В*, от която взела заем в размер на 270 лева, със срок на изплащане 3 месеца с лихва. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на В* В*, оставила дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за

задължението. В делото е налично пълномощно № 654/13.03.2009 година в полза на св.В.В., същото е безсрочно /л.171 т. 14 от делото и на л. 44 т. 10 от делото/.

През м. юли 2009 г., от заложената къща на подс. К. В. в кв. Л., от В.В. взела заем в размер на 105 лева, със срок за плащане 3 месеца. Още от заложената къща е получила през м.април 2010 година сумата от 165 лева, които пари били изтеглени от св. В.В., но са дадени на св. П. на ръка. По сметка в банка „Ю.” АД, бивша „П.“ АД клон В. е получавала по 35 лева. По време на разпита свидетелката представи копия на запис на заповед 2 бр. и копие на едно пълномощно/л.169, л. 170 и л. 171 т. 14 от делото/. В първата запис на заповед с падеж 21.04.2009 г. свидетелката е поела задължение за 400 лева, а при втората с падеж 02.12.2009 г. е поела задължение в размер на 210 лева. По делото е налично още една пълномощно №646/12.03.2010 година в полза на В.В. и е безсрочно/л. 45 т. 10 от делото/. От копието на пълномощното и предоставеното от банката извлечение по сметката се установява, че пълномощното е използвано пред банката от св. В.В.. През юли 2010 г. св. П. е оттеглила пълномощните.

Видно от представеното извлечение по сметката на пострадалата от П., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 18.03.2009 г. до 30.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 138 лв., 130 лв., 2 пъти по 129 лв., три пъти по 35 лв., , 9 пъти по 34 лв., 110 лв. и 165 лв. на 02.02.2010 г.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 1212 лева. От заложената къща на К. В. е получила 540 лева. Разликата до получените в офиса пари е 672 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

174. В. И. Я. ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 130 лева, в последствие изплатила 170 лева, от които лихва в размер на 40 лева.

През м. март 2010 г. св. Я. взела заем от заложената къща на обв. К.В./свидетелски показания на л. 172 т. 14 от делото/. Практически същата е вземала заем и преди това от заложените къщи на В., но същите не са инкриминирани. Св.В.В. е притежавала пълномощно от св.В. Я., поради което използвала същото при погасяване и на това задължение. Детето на св.Я. било болно и й трябвали пари, поради което поискала от.В* сумата от 130 лева и същата й била дадена. На свидетелката било казано, че лихвата е 40 % на месец. Тегленето на пари от сметката й с пълномощно от св. В.В. продължило до месец август 2010 г. Да гарантира изплащането на заема,

освен , че имала подписано пълномощно в полза на св.В*, св.Я. била оставила и дебитната си карта с ПИН кода.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД , бивша „П.“ АД, клон В. след м. март 2009 година са теглени суми от сметката на ATM устройство и на каса.

До 03.08.2010 г. св. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 33 лв., 30 лв., 38 лв. и още 5 пъти са теглени суми.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Я. 170 лева. От заложената къща на подс. К. В. е получила 130 лева. Разликата до получените в офиса пари е 40 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

175. В.М.И. ЕГН – *****, през м. март 2009 г. е получила заем в размер на 1 100 лева, в последствие изплатила 6 300 лева, от които лихва в размер на 5 200 лева.

През м. февруари 2009 г. св. В. И. имала нужда от парични средства, тъй като съпругът ѝ бил болен и отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“, гр. В. /свидетелски показания на л. 173 т. 14 в делото/. Знаела, че много хора ходят там да оставят дебитните си карти и да вземат заеми. В заложената къща провела разговор със св. В. В*, която ѝ казала, че може да получи заем в размер на 900 лева със срок на изплащане 6 месеца с лихва. По сметката си в „П.“ св.И. получавала 300 лева на месец, които били детски надбавки за 4 деца и социална помощ. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на св. В* В*. Пълномощното е с № 518/27.02.2009 година, в полза на св.В.В. /л. 46 т. 10 от делото/. Едва след като занесла завереното пълномощно в началото н м.март 2009 година тя получила обещания заем от 900 лева. Тогава оставила и дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението. Тъй като сумата не ѝ стигнала същия месец отишла в заложената къща и поискала още 200 лева.

През м. юни 2010 г. е оттеглила пълномощното, което била дала на В.В., взела си нова дебитна карта от банката и от този месец е започнала да си тегли пари лично от сметката си. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД , бивша „П.“, по време на инкриминирания период са теглени суми на ATM устройство и на каса в банката.

От 18.03.2009 г. до 02.06.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 472 лв., 430 лв., 4 пъти по 429 лв., 579 лв., 408 лв., 110 лв., 441 лв., 174 лв., 268 лв., 405 лв., 167 лв., 143 лв., 175 лв., 317 лв., 104 лв., 144 лв., 104 лв. и 143 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от

сметката на св. И. 6300 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1100 лева. Разликата до получените в офиса пари е 5200 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

176. Г.Д.М., ЕГН – *****, през периода м. февруари 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1290 лева, в последствие изплатила 2 309 лева, от които лихва в размер на 1 019 лева.

През м. февруари 2009 г. св. Г. М. имала нужда от парични средства и отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В. /свидетелски показания л. 175-176 т. 14 в делото/. Знаела, че в заложената къща се дават заеми. Там провела разговор със В. В*, от която получила заем в размер на 720 лева, със срок на изплащане 7 месеца с лихви. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ свидетелката получавала 210 лева месечно детски надбавки за две деца и социални помощи. Св.В* ѝ казала, че за да гарантира плащането на заема трябва изготви пълномощно в нейна полза при нотариус в гр. В.. Свидетелката отишла при нотариус, където било заверено пълномощно № 477/25.03.2009 година в полза на св. В*, което било безсрочно. /л. 51 т. 10 в делото/. Оставила и дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението. През месец септември 2009 г. взела втори заем от 290 лева и през февруари 2010 г. взела трети заем от 280 лева. Повече пари под формата на заеми от заложената къща не е вземала.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, по време на инкриминирания период са теглени суми на ATM устройство и на каса.

От 18.03.2009 г. до 02.06.2010 г.. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 203 лв., 184 лв., 2 пъти по 182 лв., 5 пъти по 183 лв., 110 лв., 69 лв., 113 лв., 117 лв., 69 лв., 48 лв., 69 лв. и 48 лв..

На каса на Г. М. са изплатени на 19.01.2010 г. – 180 лв., на 02.02.2010 г. – 168 лв. и на 26.02.2010 г. – 70 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М. 2309 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1290 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1019 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

177. З.Х.Б., ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. март 2010

г. е получила заем в размер на 230 лева, в последствие изплатила 539 лева, от които лихва в размер на 309 лева.

През м. март 2009 г. св. З. Б. имала нужда от парични средства и отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л.177-178 т. 14 в делото/. Знаела, че много хора ходят там да вземат заеми. В заложената къща провела разговор със служителката св. В.П.. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД клон В., свидетелката получавала детски надбавки за едно дете 35 лева. Св.П. дала заем в размер на 90 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на св. В* В*. По делото е налично пълномощно № 690/16.03.2009 година в полза на В.В. /л. 168 т. 11 от делото/. В заложената къща оставила и дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението. През м. януари 2010 г. получила втори заем от 90 лева и два месеца по късно, м.март 2010 година, взела още 50 лева.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от Банка „Д*“ ЕАД по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

От 18.03.2009 г. до 08.07.2010 г. с пълномощно №690/2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 34 лв., 5 пъти по 30 лв., 6 пъти по 35 лв., 38 лв., 40 лв. и 32 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Б. 539 лева. От заложената къща на К. В. е получила 230 лева. Разликата до получените в офиса пари е 309 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

178. Според обвинението К. Й. Н. ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 220 лева, в последствие изплатила 286 лева, от които лихва в размер на 66 лева. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят по делото е починал и е бил заличен без да се приобщят като доказателства показанията му от досъдебното производство.

179. Л. М. Г. ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 720 лева, в последствие изплатила 720 лева, за които лихва не е платена.

През м. март 2010 г. св. Л. Г. имала нужда от парични средства за лекарства и отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./ лист 181-182 том 14 от делото /. В заложената къща провела разговор със служителката св. В.П., от която взела заем в размер на 720 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на св. В* В*. В

делото е налично пълномощно № 410/2.03.2010 година в полза на св.В.В* /л. 87 т. 10 от делото/. Тя оставила дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението. През м.юли 2010 година свидетелката научила, че са затворени заложените къщи. Отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала на св. В.В*. декларацията занесла в банката и платила такса за издаване на нова дебитна карта, а тази която била оставила в заложената къща, по нейна молба, била блокирана. От м.юли 2010 година започнала сама да тегли парите от сметката си.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД , бивша „П.“, по време на инкриминирания период са теглени пари на АТМ устройство и на каса. От 01.04.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 245 лв., 104 лв., 137 лв., 104 лв. и 138 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Г. 720 лева. От заложената къща на К. В. е получила 720 лева. Лихва не е начислена, поради преустановяване от страна на св.Г. да се издължава по заема. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

180. М.П.Ц. ЕГН – *****, през м. март 2009 г. е получила заем в размер на 300 лева, в последствие изплатила 1320 лева, от които лихва в размер на 1020 лева.

На 25.03.2009 г. св. М. Ц. имала нужда от парични средства за инхалатор и отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 183-184 т. 14 от делото/. Знаела, че много хора ходят там да вземат заеми. По сметката си в банка „Д*“ ЕАД, клон Р. получавала по 135 лева на месец за едно дете и социална помощ. В заложената къща провела разговор със св. В.В., от която поискала и получила заем в размер на 300 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на В.В.. Пълномощното било с № 418/25.03.2009 година, в полза на св.В.В.. Там оставила и дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д*“ ЕАД, са теглени пари на АТМ устройство и на каса, след м. март 2009 година.

На 23.06.2009 г. с пълн. №417/25.03.2009 г. В.В. е изтеглила сумата от 10 лв., а на 22.06.2009 г. с дебитна карта от АТМ е изтеглена сумата от 160 лв..

На 21.07.2009 г. с пълномощно К. В. е изтеглил сумата от 175 лв. и на 20.08.2009 г. с пълномощно №418/2009 г. е изтеглил сумата от 165 лв..

На 28.09.2009 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 60 лв.

На 19.10.2009 г. с пълномощно №417/25.03.2009 г. св. В.В. е изтеглила сумата от 65 лв..

На 02.02.2010 г. с пълномощно. №417/25.03.2009 г. св. В.В. е изтеглила сумата 165 лв..

През следващите месеци с дебитна карта са теглени получените суми, а на 01.04.2010 г. на каса М. Ц. е получила сумата от 130 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ц. 1320 лева. От заложената къща на подс. К. В. е получила 300 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1020 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

181. М.З.Я. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 780 лева, в последствие изплатила 2 822 лева, от които лихва в размер на 2 042 лева.

През м. март 2009 г. св. М. Ц. имала нужда от парични средства и отишла в заложената къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л.185 до л. 197 т. 14 в делото/. Знаела, че много хора ходят там да вземат заеми. В заложената къща провела разговор със В.В., от която взела заем в размер на 380 лева, със срок на изплащане 5 месеца с лихва. Свидетелката получавала по сметката си в банка „Д*“ ЕАД, клон В. по 200 лева месечно семейни добавки за деца. През м. февруари 2010 г. взела втори заем в размер на 200 лева, със срок на плащане 2 месеца и през м. април 2010 г. трети заем от 200 лева, със срок на плащане 2 месеца с лихва. Да гарантира изплащането още на първия заем била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на В.В.. В заложената къща оставила дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението. Свидетелката е представила пред разследващия банково извлечение от банка „Д*“ ЕАД клон В., от което е видно, че ежесечно от 15.04.2009 година до м.юни 2010 година свидетелката В.В. с пълномощно № 883/2009 година е теглила суми от банковата сметка на св.Я..

През м. юни 2010 г. св. Ц. е оттеглила пълномощното и от същия месец е започнала да си тегли парите лично, които получавала по сметката си.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Я. 2822 лева. От заложената къща на К. В. е получила 780 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2042 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на

икономическата експертиза.

182. Н.И.Т., ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 290 лева, в последствие изплатила 306 лева, от които лихва в размер на 16 лева.

През месец март 2010 г. св. Н.Т. имала нужда от парични средства и отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. Л. в гр. В./свидетелски показания на л. 198-201 т. 14 от делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., от която взела заем в размер на 290 лева, със срок на изплащане 5 месеца с лихва. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. свидетелката получавала 110 лева на месец детски надбавки за едно дете и социални помощи. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на В.В.. Същото е с № 438/8.03.2010 година в полза на В.В*/л.199 т. 14 и л. 105 т.10 в делото/. В заложената къща оставила дебитната си карта с ПИН кода, както и подписала документ за задължението. Подписала запис на заповед с дата 8.03.2010 година, в която дължимата сума е 500 лева /л.200 т. 14 от делото/.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

От м.юни 2010 година свидетелката оттеглила пълномощното в полза на св.В.В. и започнала сама да тегли сумите от сметката си. По този начин и преустановила издължаване на лихвите.

От 01.04.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 104 лв., 34 лв., 67 лв., 34 лв. и 67 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Т. 306 лева. От заложената къща на К. В. е получила 290 лева. Разликата до получените в офиса пари е 16 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

183. Според обвинението М.М.В., ЕГН – *****, през м. март 2009 г. е получила заем в размер на 180 лева, в последствие изплатила 1 297 лева, от които лихва в размер на 1 117 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

184. Р.М.Г., ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м.януари 2010 година е получила заем в размер на 1 350 лева, в последствие изплатила 5 059 лева, от които лихва в размер на 3 709 лева.

През месец март 2009 г. отишла в заложената къща на подс. К. В., която се намира в кв. „Ч.“ в гр. В., с цел да вземе пари в заем. По това време била

болна, трябвали й пари за лекарства/свидетелски показания на л. 6-л.8 т. 15 от делото/. В заложната къща провела разговор със св. К.Д., която съставила договор за заем, взела дебитната карта с ПИН кода и дала на свидетелката сумата от 600 лева. По това време тя получавала по 250 лева по сметката си в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД, клон В. семейни добавки за три деца и социални помощи. По делото е налично пълномощно № 208/20.03.2009 година, в полза на К.В., заверено в Кметство гр.К. /л. 217 т. 10 в делото/. През месец юни 2009 г. започнала да получава повече пари по сметката и отишла в заложната къща за нов заем. Тогава получила от св. К.Д. заем 300 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Допълнително взела още един заем от 300 лева , един от 100 лева и един от 50 лева до м. януари 2010 година. Така общо получената сума била в размер на 1350 лева.

През м. юни 2010 г. е оттеглила пълномощното и за м. юли 2010 г. свидетелката си изтеглила всички пари, които получавала по сметката си.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

От 15.04.2009 г. до 23.04.2010 г. с пълномощно подс. К. В. е изтеглил следните суми: 265 лв., 412 лв., 263 лв., 394 лв., 2 пъти по 479 лв., 344 лв. 110 лв., 344 лв., 239 лв., 104 лв., 344 лв., 165 лв., 61 лв., 240 лв., 180 лв. и 238 лв. на 23.04.2010 г..

На 01.04.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 100 лв., на 04.05.2010 г. – 50 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Г. 5059 лева. От заложната къща на К. В. е получила 1350 лева. Разликата до получените в офиса пари е 3709 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

185. Според обвинението Р. А. З. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 650 лева, в следствие изплатила 887 лева, от които лихва в размер на 237 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

186. Според обвинението Ф.Й.К.. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 410 лева, в следствие изплатила 890 лева, от които лихва в размер на 480 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда

принудително довеждане.

187. Според обвинението Ф.М.М. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 400 лева, в следствие изплатила 624 лева, от които лихва в размер на 224 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

188. Според обвинението С.М.Ч. ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получил заем в размер на 332 лева, в следствие изплатил 290 лева, от които лихвата в размер на нула лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

189. С.А.К. ЕГН – *****, през м. март 2009 г. е получил заем в размер на 160 лева, в следствие изплатил 527 лева, от които лихва в размер на 367 лева .

При разследването е разпитан в качеството на свидетел А.Й.К., който е баща на С.А.К. ЕГН – ***** гр. В., ул. "А." №*/л.17 т. 15 в делото/. Свидетелят е уточнил, че синът му С.К. е инвалид "глухоням по рождение", има дебитна карта, по която му се превеждат 65 лева - пенсия и социални помощи.

През м. март 2009 г. св. А.К., като попечител и от името на С.К. , отишъл в заложената къща на К. В., която се намира в кв. „Л.“ в гр. В.. Искал да вземе пари в заем, като за целта оставил дебитната карта на името на сина му С.К. в заложената къща. Парите му трябвали за пътни да отведе детето си на ТЕЛК до гр. П.. От В.В. получил сумата от 160 лева, които пари трябвало да изплати за срок от 4 месеца с лихва. Подписал Запис на заповед, от който получил екземпляр, но не го пази и не го е представил, както и не знае какво е записано в документа. Да гарантира изплащането на заема е ходил при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно в полза на св. В*, оставил дебитната си карта с ПИН кода, както и подписал документ за задължението. В делото е налично пълномощно № 561/5.03.2009 година, с което С.К. е упълномощил В.В. да тегли суми от сметката му . Пълномощното е безсрочно /л. 121 т. 10 от делото/. Повече пари от заложената къща на К. В. не е вземал под формата на заеми.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалия С.А.К. от банка „Ю.“ АД, бивша“П.“, по време на инкриминирания период са теглени суми с пълномощно, като има и превод в полза на В.В. по изпълнително дело. По записа на заповед е изваден изпълнителен лист в полза на св.В.В. от РС В..

От 18.03.2009 г. до 15.07.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 70 лв., 64 лв., 65 лв., 64 лв. и 65 лв..

На 15.10.2009 г. по изп. дело е изтеглена сумата от 128.25 лв..

На 16.10.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила 63 лв., на 19.10.2009 г. – 110 лв. и на 01.12.2009 г. – 36 лв..

По изп. дело са удържани следните суми:

На 14.01.2010 г. – 62.72 лв., на 20.01.2010 г. – 63 лв. и на 03.02.2010 г. – 163.69 лв.

От март 2010 г. няма постъпления на пари по сметката.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 527 лева. От заложната къща на подс. К. В. е получил 160 лева. Разликата до получените в офиса пари е 367 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

190. Ш.С. Г. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. септември 2009 година е получила заем в размер на 510 лева, в последствие изплатила 1 824 лева, от които лихва в размер на 1 314 лева.

През месец март 2009 г. св. Ш. Г. имала нужда от парични средства и отишла в заложната къща на подс. К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./ лист 18-19 том 15/. Знаела, че много хора ходят там да оставят дебитните си карти и да вземат заеми. В заложната къща провела разговор със св. В.В., от която взела заем в размер на 360 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. Подписала запис на заповед, оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. свидетелката получавала семейни добавки за 3 деца. През месец септември 2009 г. посетила същата заложна къща на подс. К. В. и от В.В. взела втори заем от 150 лева. Други пари под формата на заеми от заложната къща не е получавала. На 26.02.2010 г. на каса в банката свидетелката Г. е изтеглила 106 лева, но същият ден била видяна от св. В.В. и повикана в заложната къща в кв. „Л.“. В делото са налични два броя пълномощни с № 613/10.03.2009 година в полза на В.В В* /л. 139 т. 10 от делото/ и № 612/10.03.2009 година в полза на К.В. /л.140 т. 10 в делото/. На свидетелката било разяснено в заложната къща, че след като е подписала пълномощно тя няма право да влиза в банката и да тегли пари на каса.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса. За 2009 г. са изтеглени с дебитна карта на АТМ устройство - за III- 100 лв., IV- 100 лв. и V- 1010 лв.

От 23.06.2009 г. до 19.01.2009 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 104 лв., 2 пъти по 105 лв., 255 лв., 176 лв., 72 лв. и 175 лв..

На 26.02.2010 г. на каса в банката Г. е изтеглила 106 лв..

От 26.02.2010 г. до 23.04.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 105 лв. и 2 пъти по 104 лв.

На 01.06.2010 г. на каса в банката Г. е изтеглила 104 лв., както и още два

пъти: - на 30.06.2010 г. – 104 лв. и на 29.07.2010 г. – 99 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Г. 1824 лева. От заложната къща на подс. К. В. е получила 510 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1314 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

191. Ц.Р. Ч., ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. октомври 2009 г. е получила заем в размер на 670 лева, в последствие изплатила 1 138 лева, от които лихва в размер на 468 лева.

Поради нужда от парични средства свидетелката Ч. през месец март 2009 г. посетила заложната къща на подс. К. В. и от служителката св. К.Д. взела заем от 250 лева с уговорката, да се изплати за няколко месеца, при лихва 170 лева. По сметката си в банка „Д“ ЕАД, клон В. получавала 70 лева социална помощ. Да гарантира изплащането на заема оставила в заложната къща дебитната си карта, заедно с ПИН кода и подписва пълномощно, с което упълномощила К. В. да може да тегли пари на каса в банката от сметката й. По делото е налично пълномощно № 673/14.03.2009 година /л.273 т. 11 в делото/. Подписала документ за заема, но от него не пази екземпляр и не може да го представи. През октомври 2009 г. от същата заложна къща, от св. К.Д., взела втори заем от 420 лева. Дебитната й карта останала в заложната къща.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Д“ ЕАД, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

От 19.10.2009 г. до 23.04.2010 г. с пълномощно № 673/14/03.2009 г. К. В. е изтеглил на каса в банка „Д“ ЕАД от сметките на свидетелката Ч. следните суми: за 2009 г. 70 лева, 70 лева, 70 лева; за 2010г. 70 лева, 68 лева, 70 лева, 60 лева.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ч. 1138 лева. От заложната къща на К. В. е получила 670 лева. Разликата до получените в офиса пари е 468 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПКу тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

192. С.Х.Р. ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 1 010 лева, в последствие изплатила 2 258 лева, от които лихва в размер на 1 248 лева.

През месец април 2009 г. св. С. Р. имала нужда от парични средства за болно дете и отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 21- л. 25 т. 15 в делото/. Знаела, че много хора ходят там да оставят дебитните си карти и да вземат заеми. В заложената къща провела разговор със В.В., от която взела заем в размер на 960 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. Веднага след това получила още 50 лева. Подписала запис на заповед, с която се е задължила да върне сумата от 1800 лева, както и оставила в заложената къща дебитната си карта с ПИН кода. Да гарантира изплащането на заема била изпратена при нотариус в гр. В., където подписала две пълномощни. С едното упълномощила К. В., а с другото В. В*. По делото е налично пълномощно № 1108/16.04.2009 година в полза на К.В. /л. 23 т. 15 от делото/. Другото пълномощно е с № 1109/16.04.2009 година в полза на В.В./л. 22 т. 15 в делото/. Пълномощните давали права на двамата да могат да теглят пари от сметката на свидетелката на каса в банката, а тя от нейна страна нямала право да влиза в банката да тегли пари, както и нямала право да блокира дебитната си карта и да иска нова от банката.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В., от сметката на свидетелката са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 21.05.2009 г. до 01.12.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 316 лв., 314 лв., 315 лв., 300 лв., 301 лв., 302 лв., 110 лв. и 300 лв.. Общо от сметката са изтеглени 2258 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Р. 2258 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1010 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1248 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетелт от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

193. Според обвинението С.П.Н. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 240 лева, в последствие изплатила 666 лева, от които лихва в размер на 426 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

194. Ф. А. Ц. ЕГН – *****, през м. април 2010 г. е получила заем в размер на 292 лева, в последствие изплатила 182 лева, от които лихва в размер на нула лева.

През месец април 2010 г. св. Ф. Ц. имала нужда от парични средства отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 26 т. 15 в делото/. Знаела, че много хора ходят там, като оставяли дебитните си карти и вземали заеми. В заложената къща провела

разговор със служителка на В.В., с която уговорили изискващите се условия - да подпише пред нотариус пълномощно в полза на В.В., да подпише документ за задължението и да остави дебитната си карта с ПИН кода. Тя изпълнила изискванията и първо отишла при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно. С пълномощното упълномощила В.В. да може да тегли пари от сметката ѝ. В делото е налично пълномощно № 794/13.04.2010 година /л.136 т. 10 в делото/. Върнала се в заложената къщата с оригиналното пълномощно, подписала запис на заповед, според която трябвала да върне сумата от 420 лева и оставила дебитната си карта с ПИН кода. Получила заем в размер на 250 лева, със срок на изплащане 6 месеца с лихва. По сметката си получавала по 76 лева социална помощ. Освен това получила в офиса още една сума от 42 лева, които били остатъци между получаваната по сметката ѝ суми и теглената за погасяване на заема. През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Ц. оттеглила нотариално подписаното от нея пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка на дебитната карта, поради което не е изпълнила уговорката и не е платила изцяло дължимата лихва. Затова В.В. само два пъти е използвала пълномощно и изтеглила пари. На 23.04.2010 г. е изтеглила сумата от 76 лв. и на 01.06.2010 г. сумата от 106 лв.. На 01.07.2010 г. на каса св. Ц. е изтеглила 70 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ц. 182 лева. От заложената къща на К. В. е получила 292 лева. Видно е, че свидетелката не се е издължила, поради което в Икономическата експертиза е отразено непогасяване на заема в размер на 110 лева. Налице е обаче уговорена лихва. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

195. Според обвинението Н.М.И. ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получил заем в размер на 600 лева, в последствие изплатил 1 450 лева, от които лихва в размер на 850 лева. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят е починал и показанията му от досъдебното производство не са били приобщени към доказателствения материал по делото.

196. Според обвинението М. М. К. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 311 лева, в последствие изплатила 3 532 лева, от които лихва в размер на 2 221 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

197. К.М.Б. ЕГН – *****, през периода м. октомври 2009 г. до м.

февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 140 лева, в следствие изплатила 1 848 лева, от които лихва в размер на 708 лева .

През месец октомври 2009 г. св. К.Б. имала нужда спешно от пари да си плати тока, поради което отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л.32-34 т. 15 в делото/. Знаела, че много хора ходят там да оставят дебитните си карти и да вземат пари в заем. В заложената къща провела разговор със В.В., с която уговорили изискващите се условия, които били да подпише пред нотариус пълномощно в нейна полза, да подпише документ за задължението и да остави дебитната си карта с ПИН кода. Тя изпълнила изискванията. Първо отишла при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно. С пълномощното упълномощила В.В. да може да тегли пари от сметката ѝ. По делото е налично пълномощно № 419/22.10.2009 година /л.82 т. 10 от делото/. Върнала се в заложената къщата с оригиналното пълномощно и оставила дебитната си карта с ПИН кода. Получила заем в размер на 400 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. След изтичане срока на първия заем, през месец февруари 2010 г. отишла отново в заложената къща за втори заем. Получила сумата от 740 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца. Не подписвала ново пълномощно, тъй като предишното било безсрочно. При втория заем св. К.Б. подписала и запис на заповед, от която е предоставила копие по време на разпита. От документа се вижда, че се задължава да плати безусловно и без протест на издателя “В.” ЕООД, сумата от 1440 лева/л.33 т. 15 от делото/.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Б. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.” АД , бивша „П.“ АД клон В., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

Св. Б. на каса на два пъти е изтеглила пари. На 16.10.2009 г. е изтеглила 24 лв. и на 16.11.2009 г. е изтеглила 130 лв..

С дебитна карта през октомври 2009 г. на два пъти са изтеглени по 50 лв. и един път 100 лв.

От 01.12.2009 г. до 02.06.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 3 пъти по 105 лв., 35 лв., 150 лв., 145 лв., 285 лв., 254 лв., 2 пъти по 180 лв. и 104 лв..

На 30.06.2010 г. на каса Б. е изтеглила 529 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Б. 1848 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1140 лева. Разликата до получените в офиса пари е 708 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс.К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период

по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

198. А.В.П. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 1 280 лева, в последствие изплатила 2 760 лева, от които лихва в размер на 1 480 лева .

През месец март 2009 г. св. А. П. имала нужда от пари за лекарства, поради което отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 36 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., с която уговорили изискващите се условия, а именно да подпише пред нотариус пълномощно в нейна полза, да подпише документ за задължението и да остави дебитната си карта с ПИН кода. Тя изпълнила изискванията. В делото е налично пълномощно №887/25.03.2009 година в полза на В.В. /л. 180 т. 11 от делото/. Първо отишла при нотариус в гр. В., където подписала пълномощно. С пълномощното упълномощила св. В.В. да може да тегли пари от сметката ѝ. По същата в банка „Д*“ ЕАД, клон В., тя получавала 170 лева семейни добавки за две деца и социална помощ. Върнала се в заложената къщата с оригиналното пълномощно и оставила дебитната си карта с ПИН кода. Получила през м.април 2009 година заем в размер на 600 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. След това получила още два пъти по 40 лева, също от заложената къща, общо 80 лева. След изтичане срока на първия заем, през месец март 2010 г. отишла отново в заложената къща за втори заем. Получила сумата от 600 лева, които пари трябвало да изплати за 7 месеца с лихва. Не подписвала ново пълномощно, тъй като предишното било безсрочно.

През месец юли 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. А. П. оттеглила нотариално подписаното пълномощно/декларация за оттегляна на пълномощно № 1513/7.07.2010 година- л. 178 т. 11 от делото/, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката.

Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от П., по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса.

С пълномощно №887/2009 г. В.В. е теглила пари от 15.04.2009 г. до м. юни 2010 г., които са били следните суми: 25лв., 95лв., 160 лв., 70лв., 75лв., 120 лв., 70 лв., 130 лв., 70 лв., 125 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 2760 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1280 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1480 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на

процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

199. С`поред обвинението А.Г.К., ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 240 лева, в последствие изплатила 915 лева, от които лихва в размер на 675 лева. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят е починал и показанията му от досъдебното производство не са били включени чрез прочитането им в доказателствения материал по делото.

200. А.А.Ц. ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. ноември 2009 година е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 901 лева, от които лихва в размер на 501 лева.

През месец април 2009 г. св. Ц. имала нужда от парични средства, с които да облече децата си за училище, поради което отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“ в гр. В./свидетелски показания на л. 41-42 т. 15 в делото/. В заложената къща я посрещнала В.В., с която уговорили размера на заема и при какви условия ще ѝ бъде предоставен. Била изпратена да подпише нотариално заверени пълномощни, в полза на К. В. и на В.В.. Върнала се в заложената къща с двете пълномощни, подписала документ за задължението, оставила дебитната си карта с ПИН кода. По делото е налично пълномощно № 1099/16.04.2009 година в полза на подс.К.В. /л. 35 т. 10 от делото/. Не е представено пълномощно в полза на В.В.. Едва тогава през м.май 2009 година получила сумата от 200 лева. Бил уговорен срок за изплащане на заема 6 месеца с лихва. През месец ноември 2009 г. св. Ц. отишла за втори заем и от В.В. получила сумата от 200 лева. Не е ходила да подписва други пълномощни, тъй като първите били безсрочни. От заложената къща е получила два заема, на които общият размер е 400 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. А. Ц. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката. Видно от представеното извлечение по сметка на пострадалата от банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В. по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

В периода от 21.05.2009 г. до 16.10.2009 г., с пълномощно подс. К. В. 6 пъти е теглил по 69-70 лева.

В периода от 01.12.2009 г. до 01.06.2010 г., с пълномощно св. В.В. е изтеглила по 69-70 лева.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ц. 901 лева. От заложената къща на К. В. е получила 400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 501 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо

към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

201. Според обвинението А.Г.Д. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 1 510 лева, в последствие изплатила 4 950 лева, от които лихва в размер на 3 440 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане.

202. В. Д. П., ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 450 лева, в последствие изплатила 1 248 лева, от които лихва в размер на 798 лева.

Поради нужда от парични средства за закупуване на автомобил през месец април 2009 г. св. В. П. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания /протокол за разпит, том 15, лист 47/. В заложената къща провела разговор с негова служителка, на която не научила името. В заложената къща била с А.М. Ч., с който живеели на съпругески начала и имат едно дете. Целта им била да оставят дебитната карта на св. П. и да вземат възможно по-голяма сума. По същото време тя получавала 130 лева на месец семейни добавки за едно дете и социална помощ в банка „Д*“ ЕАД, клон В.. В заложената къща ѝ били разяснени условията, при които може да получи заем. Свидетелката В. П. и преди месец април 2009 година е вземала заем от К.В., поради което вече имала подписано пълномощно в полза на В.В.. В делото е налично пълномощно № 481/25.02.2009 година /л. 162 т. 11 в делото/. Ето защо подписала договор за заем, от който е получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 450 лева, които пари според уговорката трябвало да изплати за срок от 6 месеца с лихва. През месец септември 2009 г. свидетелката заминала за чужбина и повече не се интересувала какви пари са ѝ изтеглени от сметката в банка „Д*“ ЕАД клон В. и кога са били спрени преводите на пари по нейната сметка.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. В. П. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. След месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари самата тя.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 15.04.2009 г. до 26.02.2010 г. с пълномощно №481/2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 5 пъти по 135 лв., 2 пъти по 130 лв., 140 лв., 40 лв., 35 лв., 30 лв., 168 лв. и 35 лв..

От 26.02.2010 г. няма постъпления на пари по сметката.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 1248 лева. От заложената къща на К. В. е получила 450

лева. Разликата до получените в офиса пари е 798 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

203. Според обвинението Г.А.М., ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1850 лева, в последствие изплатила 5 958 лева, от които лихва в размер на 4 108 лева. Такива безспорни доказателства не са били събрани. От разпита на свидетелката в съдебно заседание действително става ясно, че е взела в заем на два пъти от някаква жена от заложената къща на подсъдимия В., но не може да установи колко пари е взела, както и в какъв размер е заплатила лихва. Отделно от това свидетелката не е поддържала и не помни дали е вярно заявеното от нея в протокола за разпит от 29.04.2011 г. от ДП.

204. В.М. П., ЕГН – *****, през м. април 2010 г. е получила заем в размер на 420 лева, в последствие изплатила 707 лева, от които лихва в размер на 287 лева.

Поради нужда от парични средства през месец април 2010 г. св. В. П. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./ св.показания на лист 49-50 том 15/. В заложената къща провела разговор със св. В.В., която и разяснила условията, при които може да получи заем. Трябвало да отиде при нотариус, където да подпише пълномощно в полза на св. В.В. и да занесе оригинала в заложената къща. Занесла в заложената къща пълномощното, след което подписала договор за заем, от който е получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила същото на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 420 лева, които пари според уговорката трябвало да изплати за срок от 4 месеца. По сметката си в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. свидетелката получавала по 220 лева месечно.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са превеждани и теглени следните суми:

С пълномощно св. В.В. е изтеглила на 01.04.2010 г. - 36 лв., на 23.04.2010 г. - 34 лв. и на 01.06.2010 г. – 227 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 707 лева. От заложената къща на К. В. е получила 420 лева. Разликата до получените в офиса пари е 287 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата

експертиза.

205. Според обвинението А.О.К. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 700 лева, в следствие изплатила 2 585 лева, от които лихва в размер на 1 885 лева. Такива безспорни доказателства не са били събрани. От разпита на свидетелката в съдебно заседание действително става ясно, че е взела в заем пари, но не може да установи колко, както и в какъв размер е заплатила лихва. Отделно от това свидетелката не е поддържала и не помни дали е вярно заявеното от нея в протокол за разпит 15.06.2010г., лист 52 том 15 от ДП .

206. Д.Р.Б. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. април 2010 г. е получил заем в размер на 560 лева, в следствие изплатил 964 лева, от които лихва в размер на 404 лева.

Св. Д. Б. знаела, че в заложените къщи на К. В. дават пари на знаем, като жителите на гр.В. си оставят дебитната карта. Трябвали й пари да облече децата си за училище, поради което на 16.04.2009 г. отишла в заложената къща, намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. лист 58-60, т.15 в делото/. В заложената къща провела разговор с касиерката на В.В., чието име не може да посочи. Със себе си носела решението от Социални грижи , с което удостоверила, че получава по 70 лева на месец детски добавки за две деца. Същите се превеждали по сметка на пострадалата в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В.. Уговорили се, че може да получи заем от 210 лева, които ще изплаща 6 месеца по 70 лева, т.е. следвало да върне 420 лева. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус, с което упълномощавала В.В. да се разпорежда с парите, превеждани по сметка на дебитната й карта/ пълномощно л. 56 том 10 от делото/. Върнала завереното пълномощно в заложената къща, подписала запис на заповед, оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 210 лева. Срокът на изплащане на заема бил 6 месеца. Вторият заем от заложената къща получила през месец април 2010 г., който бил в размер на 250 лева. Пълномощното подписано пред нотариус при първия заем имало срок на действие, поради което не е ходила да подписва ново. Подписала е запис на заповед/л.60 т. 15 в делото/, от който й дали копие и представи екземпляр по време на разпита, както и представи копие от пълномощното. В записа на заповедта било вписано, че трябва да върне сумата от 490 лева, равняваща се на 251 евро. В периода от месец април 2009 г. до месец април 2009 г. на два пъти е получила от заложената къща по 50 лева, при което се установява, че общо от заложената къща под формата на заеми е получила 560 лева. При втория заем не е спазила срока на изплащане от 6 месеца, тъй като през месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Д. Б. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което й била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на каса с пълномощно в

банка и на АТМ устройство.

От 21.05.2009 г. до 30.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 9 пъти по 69 лв., 3 пъти по 70 лв., 68 лв. и 65 лв.. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Д. Б. 964 лева. От заложената къща на К. В. е получила 560 лева. Разликата до получените в офиса пари е 404 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

207. З.С.К., ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 100 лева, в последствие изплатила 477 лева, от които лихва в размер на 377 лева .

Св. З. К.а знаела, че в заложените къщи на К. В. дават на хора пари на заем, като залагат дебитната си карта/свидетелски показания на л.61-62 т. 15 в делото/. Трябвали й пари за лекарства, поради което през месец април.2009 г. отишла в заложената къща, намираща се в гр. В., в кв. „Л.“. В заложената къща провела разговор със В.В.. Носила решението за социална помощ, с което удостоверила колко пари получава по сметка си в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В. . Уговорили, че може да получи заем от 100 лева, които да изплаща за срок от 4 месеца с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус, с което упълномощавала В.В. да се разпорежда с парите превеждани по сметката ѝ. Върнала завереното пълномощно в заложената къща, подписала запис на заповед, оставила дебитната си карта, с ПИН кода и получила сумата от 100 лева. По делото е налично пълномощно в полза на подс.К.В. с № 1371/08.08.2008 година /л.178 т. 10 в делото/, заверено в Кметство гр. К.. Не е намерено пълномощното в полза на В.В..

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, след м.април 2009 година са теглени суми с пълномощно от В.В. и на АТМ устройство.

С пълномощно В.В. е изтеглила на 21.05.2009 г. – 51 лв. и на 23.06.2009 г. – 47 лв.. Теглени са суми и на АТМ устройство.

От юли 2009 г. до 30.09.2010 г. няма постъпления на пари по сметката на свидетелката.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К.а 477 лева. От заложената къща на К. В. е получила 100 лева. Разликата до получените в офиса пари е 377 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и

се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

208. З. Г.А Б., ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 850 лева, в последствие изплатила 2 412 лева, от които лихва в размер на 1 562 лева.

Поради нужда от парични средства през месец април 2009 г. св. З. Б. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л.64 т.15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., която ѝ разяснила условията, при които може да получи заем. Св. Б. получавала по сметка в банка „Д“ ЕАД сумата от 135 лева месечно. Трябвало да отиде при нотариус, където да подпише пълномощно в полза на В.В. и да занесе оригинала в заложената къща. В делото е налично пълномощно № 1024/09.04.2009 година в полза на В.В./л. 195 т. 11 от делото/. Свидетелката върнала в заложената къща пълномощното, след което подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него и не го е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 300 лева, които пари според уговорката трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. След срока на изплащане от заложената къща е получила втори заем през м.октомври 2009 година от 200 лева, който трябвало да изплати за 3 месеца с лихва. Следва трети заем от 300 лева през м.януари 2010 година и през същия месец взела на ръка още 50 лева. В периода от м. април 2009 г. до месец юни 2010 г. парите превеждани по сметка на св. З. Б. са теглени предимно с пълномощно от В.В. и с дебитна карта на АТМ. Пострадалата категорично твърди, че с дебитна карта не е теглила лично пари, а през целия период сумите са теглени от служители на заложената къща.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. З. Б. оттеглила нотариално подписаното пълномощно/декларация на л. 196 т. 11 от делото/, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, през инкриминирания период са теглени суми на каса с пълномощни и на АТМ устройство.

С пълномощно №465/2009 г. В* В* на 15.04.2009 г. е изтеглила 40 лв.. С пълномощно №1024/29.04.2009 г. на 21.05.2009 г. В* В* е изтеглила 40 лв. и на 23.06.2009 г. – 195 лв..

На 15.07.2009 г. са преведе по сметката 522 лв., които са изтеглени с дебитна карта от АТМ и още 2 пъти по 130 лева се изтеглят до 28.09.2009 г..

От 19.10.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълн. №1024/29.04.2009 г. св. В.В. е изтеглила следните суми: 240 лв., 3 пъти по 140 лв., 135 лв., 160 лв., 2 пъти по 130 лв., 7 лв. и 135 лв..

На 01.07.2010 г. с дебитна карта свидетелката е изтеглила 100 лв. и следват тегления с дебитна карта лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 2412 лева. От заложената къща на К. В. е получила 850 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1562 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическа експертиза.

209. Според обвинението З.К.Т. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 315 лева, впоследствие изплатила 445 лева, от които лихва в размер на 130 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показаният му от ДП не са били включени в материалите по делото.

210. К.Б.А. ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. октомври 2009 г. е получила заем в размер на 670 лева, в следствие изплатила 1 055 лева, от които лихва в размер на 385 лева.

Поради нужда от парични средства да закупи лекарства на детете си св. К. А. през месец март 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“. / лист 66-67 том 15 в делото/. Преди това е има взаимоотношения с А.Г., от който е вземала заем и той е теглил пари от нейната сметка с пълномощно. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметка си в банка „Д“ ЕАД, показала решението от Социални грижи и касова бележка от последното теглене. По този начин удостоверила в действителност какви пари получава по сметка си. Уговорили се, че може да получи заем от 420 лева, който ще изплаща 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно №856/24.03.2009 година в полза на В.В. /л. 171 т.11 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В., да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 420 лева, които пари според уговорката трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. След изтичане срока на изплащане на заема през месец октомври 2009 г. отишла в заложената къща за нов заем. Тогава получила от заложената къща още 250 лева. През месец декември 2009 г. са приключили взаимоотношения на пострадалата със заложената къща, тъй като от месец януари 2010 г. съдия-изпълнител наложил заповест за запор и започнал да тегли пари от сметката ѝ.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на каса в банката с пълномощно.

През м. март 2009 г. на св. К. А. била издадена нова дебитна карта, с която тя

изтеглила на 19.03.2009 г. на два пъти / 20 лв. и 130 лв./, общо 150 лв..

От 15.04.2009 г. до 19.10.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 5 пъти по 135 лв., 130 лв. и 250 лв..

През м. октомври и м. ноември 2009 година свидетелката нямала преводи. На 01.12.2009 г. са постъпили по сметката й 37 лв., които на два пъти / 40 лв. и 100 лв./ били изтеглени на 02.12.2009 г. с дебитна карта на АТМ.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. А. 1055 лева. От заложената къща на К. В. е получила 670 лева. Разликата до получените в офиса пари е 385 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

211. К. М.Д., ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 300 лева, в следствие изплатила 624 лева, от които лихва в размер на 324 лева.

Поради нужда от парични средства св. К. Д. през месец април 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ / лист 68-69 том 15 в делово/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. и показала решението от Социални грижи. Казали й, че може да получи заем от 300 лева, който ще изплаща 6 месеца, ведно с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 683/30.04.2009 година /л. 80 т.10 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 300 лева, които пари според уговорката трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. След изтичане срока на заема от заложената къща й върнали дебитната карта, както и оригиналното пълномощно, което е представила по време на разпита й в качеството на свидетел/л. 69 т. 15 в делото/.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на каса в банката с пълномощно.

От 21.05.2009 г. до 16.10.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 77 лв., 2 пъти по 69 лв., 2 пъти по 70 лв. и 269 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Д. 624 лева. От заложената къща на К. В. е получила 300 лева. Разликата до получените в офиса пари е 324 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо

към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

212. К.Р.В. ЕГН – *****, през м. април 2009г. е получила заем в размер на 800 лева, в последствие изплатила 1 400 лева, от които лихва в размер на 600 лева.

Поради нужда от парични средства да си направи къща св. К. В* през месец април 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ / лист 70 том 15 в делото /. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметка и показала решението от Социални грижи. Казано й било, че може да получи заем от 800 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. С пълномощното № 945/2009 г. упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В.. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, в който пишело че трябва да върне 1200 лева с лихва. Получила копие от договора за заем, но не пази екземпляр от него и не го е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 800 лева, които пари според уговорката трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. На петия месец след получения заем отишла в заложената къща и внесла на ръка сумата от 225 лева. В заложената къща бил скъсан договора за заем, както и пълномощното и от този момент св.К. В* прекратила отношенията си със заложената къща.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на каса и на АТМ устройство.

От 15.04.2009 г. до 20.08.2009 г. с пълномощно №945/2009 г. св. В.В. е изтеглила следните суми: 5 пъти по 195 лв..

От 28.09.2009 г. с дебитна карта са изтеглени сумите 190 лв., 110 лв., 190 лв. и 70 лв. Това продължило до м. декември 2009 г.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. В* 1400 лева. От заложената къща на К. В. е получила 800 лева. Разликата до получените в офиса пари е 600 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

213. М.С.К. ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 250 лева, в последствие изплатила 938 лева, от които лихва в размер на 688 лева.

Поради нужда от парични средства да си направи къща св. К. В* през месец януари 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.

„Л.“ / свидетелски показания на лист 71-72, том 15 в делото/.

В заложната къща провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметката си в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В., които били 140 лева месечно детски надбавки за две деца и социална помощ. Казали й, че може да получи заем от 250 лева, който трябвало да изплати за 3 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно №973/1.04.2009 година в полза на В.В. /л. 91 т. 10 в делото/. С пълномощното упълномощила св. В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. Занесла в заложната къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 250 лева. В края на срока на заема отишла в заложната къща и внесла на ръка сумата от 200 лева, след което и била върната дебитната карта и било скъсано пълномощното. От този момент прекратила отношенията си със заложната къща.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на каса в банката с пълномощно и на АТМ устройство.

От 15.04.2009 г. до 24.08.2009 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 70 лв. и 2 пъти по 69 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 938 лева. От заложната къща на К. В. е получила 250 лева. Разликата до получените в офиса пари е 688 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

214. Н.М. Р. ЕГН – ***** през периода м. март 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 748 лева, в последствие изплатила 2978 лева, от които лихва в размер на 2 230 лева.

Поради нужда от парични средства св. Н. Р. през месец февруари 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелски показания на л. лист 73-75 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със св. В.В.. Казала какви пари получава по сметка в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В. и показала решението от Социални грижи. Казали й, че може да получи заем от 300 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 467/25.02.2009 година /л.111 т. 10 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. През м.март занесла в заложната къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и през м.март 2009 година

получила сумата от 300 лева. След изтичане срока на заема през месец април 2010 година отново отишла в заложената къща и от В.В. получила втори заем от 340 лева. При втория заем св. Н. Р. и подписала запис на заповед, от който е представила екземпляр по време на разпита. Според поетото задължение е трябвало да върне сумата от 431 евро, с падеж 01.12.2010 г. В продължение на два месеца - месец април и месец май 2010 г., от заложената къща е получила още два пъти по 54 лева. В инкриминирания период общо от заложената къща е получила 748 лева под формата на заеми.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Н. Р. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката си лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ и на каса в банката.

От 18.03.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 179 лв., 7 пъти по 174 лв., 3 пъти по 175 лв., 139 лв., 140 лв., 324 лв., 110 лв., 170 лв. и 169 лв.

От 01.07.2010 г. с дебитна карта е изтеглена сумата от 150 лв. и продължават тегления с дебитна карта от пострадалата лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Р. 2978 лева. От заложената къща на К. В. е получила 640 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2338 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

215. С.А.Х. ЕГН – ***** през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 600 лева, в последствие изплатила 3078 лева, от които лихва в размер на 2478 лева.

Поради нужда от парични средства за храна и за облекло на децата си св. С. Х. през месец март 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелски показания на л. 76-77 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала ,че в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В. получава по 180 лева на месец детски надбавки за три деца и социална помощ. Казали ѝ, че може да получи заем от 600 лева, който трябвало да изплати за 7 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 919/27.03.2009 година. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази

екземпляр от него. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и през м.април 2009 година получила сумата от 600 лева. След изтичане срока на заема отишла в заложната къща и си взела дебитната карта. Занесла дебитната си карта на св. Д. А., която имала магазин в махалата и от нея пазарувала продукти за семейството си.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложните къщи на К. В.. Поради тази причина св. С. Х. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да тегли получаваните пари по сметката си лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на каса в банката и на АТМ устройство. На 19.03.2009 г. на каса св. Х. е изтеглила сумата от 293 лв..

От 15.04.2009 г. до 26.02.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 5 пъти по 263 лв., 3 пъти по 262 лв., 111 лв., 104 лв., 158 лв., 260 лв., 168 лв. и 176 лв.

С дебитна карта на АТМ устройство са теглени м.04.2010 г. – 170лв. и през м. 05.2010 г. – 30 лв..

На 30.06.2010 г. на каса Х. е изтеглила 117 лв., на 30.07.2010 г. – 118 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Х. 3078 лева. От заложната къща на К. В. е получила 600 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2478 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

216. К.В.Г. ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 500 лева, в последствие изплатила 50 лева, от които лихва в размер на нула лева.

Поради нужда от парични за заминаване в чужбина св. К.Г. през месец април 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелски показания на л. 78 т. 15 в делото/. Твърди, че е приятелка със В.В., както и е в близки отношения с К. В.. На доверие получила от В.В. заем от 500 лева, като уговорили лихва 10 процента. Подписала документ за задължението, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследващия орган. Не е заложила дебитната си карта в заложната къща. На заложната къща била платила 50 лева на ръка при предоставяне на заема и повече пари не е внасяла. До момента на разпита не е изплатила парите, които е получила под формата на заем.

По заключението на вещото лице св. Г. е платила на заложната къща 50 лева.

От заложената къща на К. В. е получила 500 лева. В експертизата за св.К.Г. е отразена лихва в минус 450 лева. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

217. С. А. Ч., ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 100 лева, в последствие изплатила 172 лева, от които лихва в размер на 72 лева.

Поради нужда от парични средства за лекарства св. С. Ч. през месец март 2010 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Ч.“/свидетелски показания на л.79 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със служителка, на която не може да каже името. Казали й, че може получи заем от 100 лева. Била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус, което върнала в заложената къща. По делото е налично пълномощно № 395/1.03.2010 година/л. 154 т. 11 от делото/. С пълномощното била упълномощила К. В. да тегли пари от сметката й в банка „Д*“ ЕАД. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 100 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. С. Ч. оттеглила нотариално подписаното пълномощно/декларация от 16.06.2010 година пред нотариус л. 153 т. 11 от делото/, обявила в банката дебитната карта за изгубена, след което й била издадена нова. От месец юни 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка си лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметката на пострадалата са теглени суми с пълномощно на каса в банката.

На 04.05.2010г. с пълномощно К. В. изтегля от сметката на св. Ч. 85 лева и на 03.06.2010 г. още 87 лева. Следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ч. 172 лева. От заложената къща на К. В. е получила 100 лева. Разликата до получените в офиса пари е 72 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В..

Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство ,включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

218. М. А.К. ЕГН – *****, през м. февруари 2010 г. е получил заем в размер на 220 лева, в последствие изплатил 339 лева, от които лихва в размер

на 119 лева.

През м.февруари 2010 година св.К. отишъл в заложната къща в кв.“Л.“ гр. В., където работела В.В.. Казал, че му трябват пари за закупуване на тухли. В* попитала какви пари получава по сметката си в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В.. Свидетелят обяснил, че получава по 90 лева на месец. В* му казала, че ще му даде заем в размер на 220 лева. Освен това казала на служителка да му изготви запис на заповед, в която били вписани данните на св.К. и 220 лева задължение със срок на плащане до 3.05.2010 година/запис на заповед на л. 81 т. 15 от делото/. Свидетелят е вземал заем и в предишни периоди от подс.К.В., но по настоящото производство, те не са обект на разследване. Това се установява от наличието на пълномощни в полза на .К.В., посредством които са теглени на каса в банката суми от сметката на св.К..

Видно от предоставеното извлечение от сметката на пострадалия са теглени суми с пълномощно от К.В. на каса в „П.“. Пълномощното е от предишен период.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 339 лева, след м.февруари 2010 година. От заложната къща на К. В. е получил 220 лева. Разликата до получените в офиса пари е 119 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

219. М. А. Д. ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 935 лева, в последствие изплатила 1 303 лева, от които лихва в размер на 368 лева.

Поради нужда от парични средства да си плати осигуровките в НАП св. М. Д. през месец май 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелски показания на л 83-86 т. 15 в делото/. Там провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметката си в банка „Д*“ ЕАД. Получавала по 35 лева на месец детски надбавки за едно дете. Казали й, че може да получи заем от 110 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да оформи пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 1435/29.05.2009година, в полза на В.В. /л.210 т. 11 от делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й в банка „Д*“ ЕАД. Занесла в заложната къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не пазила екземпляр. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 110 лева. През 2009 година получила още веднъж сума на ръка в размер на 40 лева. През месец февруари 2010 г., отишла в заложната къща и от В.В. получила нов заем от 100 лева и още 580 лева същия месец. През м.март 2010 година получила още сумите 50 лева и 55 лева. Така общо получената сума в заем станала 935

лева. На 21.06.2010 година М. Д. с декларация оттеглила пълномощното, което било в полза на В.В. /л. 211 т. 11 от делото/. Това станало по причина, че през месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. От месец юни 2010 г. свидетелката започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 23.06.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно №1435/25.05.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 6 пъти по 35 лв., 30 лв., 38 лв., 180 лв., 40 лв., 630 лв. и 175 лв.

На 01.07.2010 г. с дебитна карта свидетелката лично е изтеглила сумата от 170 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Д. 1303 лева. От заложената къща на К. В. е получила 935 лева. Разликата до получените в офиса пари е 368 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

220. З.А.Б., ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. ноември 2009 г. е получила заем в размер на 810 лева, в последствие изплатила 1 833 лева, от които лихва в размер на 1023 лева.

Поради нужда от парични средства за храна и за облекло на децата си св. З. Б. през месец април 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л 87-88, т. 15/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала, че получава по 130 лева на месец по сметка в банка „Д*“ ЕАД. Казали й в заложената къща, че може да получи заем от 510 лева, който трябвало да изплати за 7 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично такова пълномощно с № 1090/16.04.2009 година. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследването. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и през м. май 2009 година получила сумата от 510 лева заем. В края на срока на изплащане, през м. ноември 2009 година, отишла в заложената къща и от св. В.В. взела втори заем от 300 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. З. Б. оттеглила нотариално заверените пълномощни. Това е видно от декларация за оттегляне на пълномощно от 18.06.2010 година / л. 94 т. 11 в делото/. В същото е заявила, че оттегля

пълномощно № 1091/16.04.2009 година, в полза на В.К.В., както и пълномощно № 1090/16.04.2009 година, в полза на К.В.. Заявила в банката, че дебитната карта е изгубена, след което ѝ била издадена нова. От 30.06.2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса в банка „Д*“ ЕАД.

На 21.05.2009 г. с пълномощно №1090/16.04.2009 г. К. В. е изтеглил сумата от 130 лв.

От 23.06.2009 г. до 19.10.2009 г. с пълн.№1091/16.04.2009 г. св. В.В. е изтеглила следните суми: 2 пъти по 35 лв., 135 лв., 130 лв. и 250 лв.

От 01.12.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълн.№1091/16.04.2009 г.В.В. е изтеглила следните суми: 140 лв., 30 лв., 105 лв.138 лв., 160 лв., 100 лв., 40 лв., 35 лв., 100 лв., 30 лв., 2 пъти по 105 лв. и 35 лв..

На 30.06.2010 г. на каса в банката Б. тегли 135 лв. и следват тегления с дебитна карта лично от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Б. 1833 лева. От заложената къща на К. В. е получила 810 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1023 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

221. А.Д.С.. ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 405 лева, в последствие изплатила 961 лева, от които лихва в размер на 556 лева.

Поради нужда от парични средства св. А.С. през месец април 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелски показания на л. 89-91 т.15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Каза, че получава по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. по 70 лева на месец, семейни добавки за две деца. Св.В*, преценила, че може да ѝ даде заем от 170 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 1096/16.04.2009 година, в полза на В.В. /л. 30 т. 10 от делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. Св.С.. занесла в заложената къща завереното пълномощно и подписала договор за заем. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и през м.май 2009 година получила сумата от 170 лева със срок за изплащане 6 месеца с лихва. В края на срока на изплащане на заема, през месец януари 2010 г., отишла в заложената къща и от В.В. взела втори заем от 200 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. През същия месец от заложената къща е получила още 35 лева. При втория заем св.

С. е подписала запис на заповед, от която е представила копие по време на разпита и приложен в материалите по делото/л.90 т. 15 в делото/. Според документа е трябвало да върне сумата от 420 лева, а е получила заем от 200 лева. През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. А.С. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на каса в банката и на АТМ устройство.

От 21.05.2009 г. до 16.10.2009 г. с пълномощно В.В. е теглила пари от разплащателната сметка - 6 пъти по 70 лева. Прекъсва м. ноември и от декември 2009 г. и до 30.06.2010 г. 7 пъти тегли по 70 лева.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. С. 961 лева. От заложената къща на К. В. е получила 405 лева. Разликата до получените в офиса пари е 556 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс.К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

222. А.Т. Я., ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 640 лева, в последствие изплатила 1 362 лева, от които лихва в размер на 722 лева.

Поради нужда от парични средства св. А.Я. през месец май 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.“ Л.” /свидетелски показания на л. 92-93 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със служителка на име В. и в присъствието на В.В.. Казала , че получава по 130 лева на месец по сметка в банка „Д*“ ЕАД, семейни добавки за едно дете и социална помощ. Служителката в заложената къща казала, че може да получи заем от 540 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 1400/22.05.2009година/л. 262 т. 11 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложената къща завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие . Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 540 лева. През месец януари 2010 г. от заложената къща получила два пъти по 50 лева, след което ѝ била върната дебитната карта поради изплащане на заема и от края на месец февруари е започнала да си тегли парите с дебитна карта лично.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на

каса в банката с пълномощно.

В периода от месец юни 2009 г. до 02.02.2010 г. с пълномощно В.В. ежесечно е теглила парите, които са превеждани по сметка на св.Я..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Я. 1362 лева. От заложената къща на К. В. е получила 640 лева. Разликата до получените в офиса пари е 722 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

223. Според обвинението А. Н. Д. ЕГН – *****1, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 230 лева, в последствие изплатила 340 лева, от които лихва в размер на 110 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията му от ДП не са били включени в материалите по делото.

224. Д.А.М. ЕГН – *****, през м. май 2009 г. е получил заем в размер на 120 лева, в последствие изплатил 604 лева, от които лихва в размер на 484 лева.

Поради нужда от парични средства св. Д. М. през месец април 2009 г. отишъл в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л. 95 и л. 96 т. 15 в делото/. В заложената къща провел разговор със В.В.. Съобщил , че получава по 40 лева месечно, като социална помощ по сметката си в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В. . Имал издадена дебитна карта. Казали му се, че може да получи заем от 120 лева, който трябвало да изплати за срок от 5 месеца с лихва. Преди да получи заема бил изпратен да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 855/21.04.2005 година /л.55 т. 10 в делото/. С пълномощното упълномощил В.В. да тегли пари от сметката му. Занесъл в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписал договор за заем, от който получил копие, но не пази екземпляр от него и не е представил на разследването. Оставил дебитната си карта с ПИН кода и през м.май 2009година получил сумата от 120 лева. От заложената къща с пълномощното В.В. до месец февруари 2010 г. е теглила пари от сметката му. След месец февруари 2010 г. няма преводи по сметката му, поради което св. М. не е ходил да оттегля пълномощното и не е ходил повече в заложената къща.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалия, са теглени следните суми от сметката на свидетеля

От 21.05.2009 г. до 02.02.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила сумите: 49 лв., 6 пъти по 47 лв., 110 лв. и 163 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М. 604 лева. От заложената къща на К. В. е получила 120 лева. Разликата до получените в офиса пари е 484 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс.К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

225. Според обвинението М.С.И. ЕГН – *****, през периода м. септември 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 810 лева, в следствие изплатила 1 730 лева, от които лихва в размер на 920 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от принудително довеждане, поради което и показанията му от ДП не са били включени в материалите по делото.

226. Според обвинението Н.Б. И. ЕГН – *****, през периода м. май 2008 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1120 лева, в следствие изплатила 2306 лева, от които лихва в размер на 1186 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от принудително довеждане, поради което и показанията му от ДП не са били включени в материалите по делото.

227. Н.А.Б. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. декември 2009 година е получил заем в размер на 800 лева, в следствие изплатил 3 013 лева, от които лихва в размер на 2 213 лева.

През месец април 2009 г. св. Н. Б., поради нужда от парични средства за провеждане на лечение в болница, отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“, обслужвана от В.В.. Провела разговор със работничката в заложената къща на име В.П. в присъствието на В.В., която ѝ разяснила какви пари може да и даде в заем, както и, че трябва да отиде да подпише пълномощно. Свидетелката отишла при нотариус, заверила пълномощно в полза на В.В., след което го занесла в заложената къща. По делото е налично пълномощно 961/01.04.2009 година, подписано от св.Н. Б. в полза на В.В. /л.108 т. 10 от делото/. Подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него и не е представила на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 350 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Спазила срока на изплащане и през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща и взела втори заем от 450 лева, на който срока на изплащане бил също 6 месеца с лихва. Подписала нов документ за поетото задължение да върне сумата, от което ѝ било дадено копие, но не пази екземпляр и не е представила от него на разследващия орган. На разследващия орган по време на разпита е представила копие от пълномощното, както и копие за оттегляне на пълномощното/л. 107-109 т. 15 в делото/.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Н. Б. на 21.06.2010 година оттеглила нотариално подписаното пълномощно с декларация /л. 109 т. 15 в делото/. Освен това заявила в банката, че дебитната карта е изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 15.04.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 196 лв., 5 пъти по 195 лв., 3 пъти по 126 лв., 267 лв., 110 лв., 69 лв., 2 пъти по 126 лв., 166 лв., 70 лв. и 2 пъти по 69 лв.

На 01.07.2010 г. на каса Б. е изтеглила сумата от 50 лв. и през следващите месеци парите се теглят лично от нея с дебитна карта.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Б. 3013 лева. От заложената къща на К. В. е получила 800 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2013 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

228. Според обвинението Р.Б.Ч., ЕГН – *****, през периода м. септември 2008 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 90 лева, в следствие изплатила 1225 лева, от които лихва в размер на 1135лв. Такива доказателства не са били събрани, тъй като свидетелят по делото е починал и показанията ѝ от ДП не са били включени чрез прочитането им в материалите по делото.

229. Р. С. С. ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 285 лева, в следствие изплатила 423 лева, от които лихва в размер на 138 лева.

През месец април 2009г. св. Р. С.а, поради нужда от парични средства отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“, обслужвана от В.В./свидетелски показания на л.112 т. 15 в делото/. На свидетелката били превеждани по 35 лева месечно семейни добавки за едно дете в банка „Д“ ЕАД. Провела разговор със работничката в заложената къща на име В.П. в присъствието на В.В., която ѝ разяснила какви пари може да ѝ даде в заем, както и че трябва да отиде да подпише пълномощно. Свидетелката отишла при нотариус, заверила пълномощно в полза на В.В., след което го занесла в заложената къща. По делото е налично такова пълномощно № 1145/21.04.2009 година /л.226 т. 11 в делото/. Подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр. Св.С. оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила през м.май 2009 година сумата от 210 лева, които пари трябвало да изплати за 10 месеца с лихва. От месец февруари 2010 г. до месец юни 2010 г.

на три пъти е получила от заложената къща по 25 лева, т.е. 75 лева. През втората половина на месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Р. С. с декларация пред нотариус от 18.06.2010 година оттеглила нотариално подписаното пълномощно/л. 225 т. 11 в делото/. Освен това заявила в банката, че дебитната карта е изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка си в банката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на каса в банката с пълномощно и на АТМ устройство.

От 21.05.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно №1145/21.04.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 4 пъти по 30 лв., 4 пъти по 35 лв., 3 пъти по 40 лв. и 38 лв..

На 02.07.2010 г. свидетелката е изтеглила 30 лв. с дебитна карта и е продължила да си тегли суми лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. С. 423 лева за погасяване на заема. От заложената къща на К. В. е получила 285 лева. Разликата до получените в офиса пари е 138 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

230. Р. М. Г. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 570 лева, в последствие изплатила 2 375 лева, от които лихва в размер на 1 805 лева.

През месец април 2009 г. св. Р. Г., поради нужда от парични средства за лекарства на децата си отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“, обслужвана от В.В./свидетелски показания на л. 113-115 т. 15 в делото/. Провела разговор със работничката В.П. в присъствието на В.В., която ѝ разяснила какви пари може да и даде в заем. Свидетелката получавала по сметка 160-170 лева на месец в банка „Д“ ЕАД. Била изпратена при нотариус в гр-. В., където завершила пълномощно в полза на св. В.В., след което занесла оригинала в заложената къща. По делото е налично пълномощно № 1176/23.04.2009 година /л. 228 т. 11 в делото/. Подписала договор за заем, от който получила копие, но не пази екземпляр от него. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 300 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. През месец януари 2010 г. от св. В.В. е взела втори заем от 270 лева, които пари трябвало да изплаща до месец септември 2010 г. с лихва. При двата заема е подписвала запис на заповед, от които ѝ било дадено копие, но не пази и не е представила екземпляр на разследващия орган.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените

къщи на К. В.. Поради тази причина св. Р. Г. оттеглила нотариално подписаното пълномощно на 21.06.2010 година с декларация пред нотариус /л.227 т. 11 в делото/ Освен това обявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 21.05.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно №1176/23.04.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 6 пъти по 170 лв., 2 пъти по 165 лв., 2 пъти по 160 лв., 290 лв., 2 пъти по 30 лв., 2 пъти по 70 лв., 90 лв. и 125 лв..

От 01.07.2010 г. свидетелката теглила суми с дебитната си карта лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Г. 2375 лева. От заложената къща на К. В. е получила 570 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1805 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

231. Според обвинението Р. К. К. ЕГН – *****, през периода м.май 2009 г. до м.ноември 2009 г. е получила заем в размер на 1 620 лева, впоследствие изплатила 2 350 лева, от които лихва в размер на 730 лева. Такива безспорни доказателства не са били събрани. В хода на съдебното следствие е установено, че действително свидетелката е взела пари на заем, но в какъв размер и какви лихви е изплатила не си спомня поради отдалечеността на извършеното.

232. Б. А. Д., ЕГН – *****, през периода м. юни 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1200 лева, в последствие изплатила 2 811 лева, от които лихва в размер на 1 611 лева.

През месец юни 2009 г. св. Б. Д., поради нужда от парични средства отишла в заложената къща на К. В., намираща се в кв. „Л.“, обслужвана от св. В.В./свидетелски показания на л. 117 т. 15 в делото/. Провела разговор със служителката В.П. , в присъствието на В.В., която ѝ разяснила какви пари може да и даде в заем. Била изпратена при нотариус в гр. В., където завершила пълномощно в полза на В.В., след което занесла оригинала в заложената къща. Подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 600 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. През месец февруари 2010 г. от касиерката В.П., работеща в заложената къща взела втори заем в размер на 600 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. При двата заема е подписвала запис на заповед, от които ѝ било дадено копие, но не пази. При втория заем не е ходила да заверява друго пълномощно, тъй като първото имало срок на действие.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Б. Д. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

От месец юни 2009 г. до месец юни 2010 г. с пълномощно В.В. всеки месец е теглила парите, които са превеждани по сметка на св. Д. в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В.. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Д. 2811 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1200 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1611 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс.К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

233. Д. Д. И. ЕГН – *****, през периода м. юни 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1000 лева, в последствие изплатила 1 685 лева, от които лихва в размер на 665 лева.

Поради нужда от парични средства св. Д. И. през месец юни 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л. /свидетелски показания на л. 118-122 т. 15 в делото/. В заложената къща била св.Р., св.В.П. и В.В.. Там провела разговор с В.П.. Свидетелката И. получавала 135 лева на месец детски надбавки и майчинство в банка „Д*“ ЕАД. Служителката ѝ казала, че може да получи заем от 460 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 917/02.06.200 година /л. 166 т. 11 в делото/. С пълномощното упълномощил В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 460 лева. Спазила срока на изплащане на заема и през месец февруари 2010 г. отишла в същата заложна къща за втори заем. От работничката в заложената къща В.П. получила сумата от 460 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Пълномощно не е ходила да подписва, тъй като първото имало срок на действие. Подписала запис на заповед, от която ѝ дали копие и е представила по време на разпита на разследващия орган/л. 121 т. 15 от делото/. Запис на заповед е от 26.02.2010 година като за дължима сума е посочена сумата 780 лева, а като падеж на изплащане 26.12.2010 година. В периода на изплащане на втория заем от заложената къща е получила на два пъти 50 + 30 лева, общо 80 лева. Заемът, който общо получила е 1000 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Д. И. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли

получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно. От 23.06.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно №917/2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 3 пъти по 135 лв., 3 пъти по 130 лв., 240 лв., 2 пъти по 140 лв., 30 лв., 35 лв., 40 лв. и 100 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. И. 1685 лева. От заложената къща на подс. К. В. е получила 1000 лева. Разликата до получените в офиса пари е 685 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

234. К. М. З. ЕГН – *****, през периода м. май 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 500 лева, в последствие изплатила 2 838 лева, от които лихва в размер на 1 338 лева.

Поради нужда от парични средства св. К. З. през месец май 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелски показания на л. 122 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с жена работеща там, но не и научила името. Свидетелката казала на работещата в заложената къща, че получава по сметка в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ АД клон В. по 300 лева на месец. Уговорили се, че може да получи заем от 700 лева, който трябвало да изплати по 200 лева за 7 месеца с лихва. Оставащите 100 лева от превежданите по сметка пари щяла да ходи да си ги взема от заложената къща на ръка. По този начин получила още 700 лева. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 844/25.05.2009 година /л. 81 т. 10 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 700 лева. В срока на изплащане на заема е ходила всеки месец в заложената къща и са изплащани по 100 лева остатъци. Спазила срока на изплащане на заема и през месец януари 2010 г. отишла в същата заложна къща за втори заем. От св. В.В. получила заем от 100 лева, но е трябвало да върне 200 лева с лихва. През месец март 2010 г. си взела дебитната карта от заложената къща и поискала оригиналното пълномощно, но В.В. й казала да стои при нея пълномощното в случай, че пак реши да вземе заем, да не заверява ново.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно.

От 23.06.2009 г. до 19.01.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 320 лв., 2 пъти по 345 лв., 2 пъти по 344 лв., 346 лв., 110 лв., 104 лв., 210

лв., 30 лв. и 340 лв..

От месец февруари 2010 г. свидетелката започнала да тегли суми с дебитната си карта лично. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Златарева 2838 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1500 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1338 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

235. М. Н. Р., ЕГН – *****, през м. юли 2009 г. е получил заем в размер на 400 лева, в последствие изплатил 962 лева, от които лихва в размер на 562 лева.

През месец юли 2009 г., поради нужда от парични средства, св. М. Р. отишъл в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Ч.“ /свидетелски показания на л. 123 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със св. К.Д., която всички я знаят с име Ф.. Свидетелят получавал по 120 лева месечно социална помощ в банка „Д“ ЕАД. Св.К.Д. му казала, че може да получи заем от 400 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема бил изпратен да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 1980/24.07.2009 година, в полза на К.В.. С пълномощното упълномощил подс. К. В. да тегли пари от сметката му. Занесъл в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписал договор за заем, от който получил копие, но не е запазил. Оставил дебитната си карта с ПИН кода и получил сумата от 400 лева. Други пари под формата на заеми от заложената къща не е получил. Свидетелят живее на съпружески начала с Р.Й.М., ЕГН – *****, която също е пострадала и съществуваща в обвинението под №95.

По заключението на вещото лице са изтеглени от сметката на св. Р. 962 лева. От заложената къща на К. В. е получила 400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 562 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

236. М. Г.А Т. ЕГН – *****, през периода м. юни 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 590 лева, в последствие изплатила 1 758 лева, от които лихва в размер на 1 168 лева.

Поради нужда от парични средства св. М. Т. през месец юни 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/л.124-125 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която казала, че

получава детски добавки и социални помощи по 140 лева на месец в банка „Д*“ ЕАД. Св.В. ѝ казала, че може да получи заем от 400 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. По делото е налично пълномощно № 1460/26.05.2009 година /л.215 т. 11 в делото/. С пълномощното упълномощила св. В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложната къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 400 лева. През месец януари 2010 г. отишла в същата заложна къща за втори заем. От св. В.В. получила 130 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. В периода от месец юни 2009 г. до месец декември 2009 г. всеки месец свидетелката е ходила в заложната къща и получавала по 10 лева остатъци, т.е. общо още 60 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложните къщи на К. В.. Поради тази причина св. М. Т. оттеглила нотариално подписаното пълномощно с декларация/л. 214 т. 11 в делото/ Освен това обявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно в банката.

От 23.06.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно №1460/26.05.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 4 пъти по 135 лв., 250 лв., 130 лв., 2 пъти по 35 лв., 138 лв., 160 лв., 4 пъти по 100 лв., 40 лв. и 30 лв..

На 01.07.2010 г. на каса Т. е изтеглила сумата от 140 лв. на каса.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Т. 1758 лева. От заложната къща на К. В. е получила 590 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1168 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

237. Т.Г.С. ЕГН – *****, през периода м. юни 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 1 070 лева, в последствие изплатила 2 325 лева, от които лихва в размер на 1 255 лева.

Поради нужда от парични средства св. Т. С. през месец юни 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 126-127 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор с В.П., работеща там. Свидетелката казала на работещата в заложната къща, че получава по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. 160 лева на месец семейни добавки и социални помощи. Служителката казала на св.С., че може да получи заем от 380 лева, който трябвало да изплати по 160 лева за 4

месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно при нотариус. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 380 лева. На 19.10.2009 г. отишла в същата заложна къща за втори заем. От св. В.В. получила заем от 240 лева, който трябвало да изплати за 3 месеца с лихва. Третият и последен заем в размер на 450 лева от заложената къща е взела през месец януари 2010 г., който трябвало да изплати за 6 месеца по 160 лева с лихвата. В периода на вторите два заема дебитната ѝ карта с пълномощното са се намирали в заложената къща и не се е налагало да подписва ново нотариално заверено пълномощно. При всеки отделен заем е подписвала запис на заповед, давани са и копия от тях, но свидетелката не ги пази и не е представила такава на разследващия орган.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Т. С. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата С. са теглени суми на АТУ устройство и с пълномощно на каса в банката.

От 23.06.2009 г. до 01.12.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 162 лв., 161 лв., 160 лв., 311 лв., 161 лв., 110 лв. и 160 лв.

С дебитна карта от АТМ устройство /банкомат/ са изтеглени следните суми:

На 23.12.2009 г. – 60 лв., на 11.01.2010 г. - 100 лв., на 20.01.2010 г. – 200 лв., на 03.02.2010 г. – 100 лв.+ 10 лв., на 26.02.2010 г. – 90 лв., на 01.03.2010 г. – 60 лв.

От 01.04.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 160 лв., 2 пъти по 69 лв. и 2 пъти по 91 лв..

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. С. е изтеглила 160 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. С. 2325 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1070 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1255 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

238. И.В.Х., ЕГН – *****, през м. април 2009 г. е получила заем в размер на 920 лева, в последствие изплатила 1 301 лева, от които лихва в размер на 381 лева.

Поради нужда от парични средства св. И. Х. през месец април 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 128 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със св. В.В., за това какви суми получава по сметката си - по сметка в банка „Ю.” АД, бивша „П.” АД клон В. по 200 лева на месец социални помощи и добавки за деца. Казали, че може да получи заем от 920 лева, който трябвало да изплати по 200 лева за 7 месеца. Свидетелката упълномощила В.В. да тегли суми от банковата ѝ сметка с пълномощно, заверено от нотариус. По делото е налично пълномощно № 1119/17.04.2009 година, в полза на В.В./л. 74 т. 10 в делото/. Св.Х. оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 920 лева. Не е получавала повече пари от заложната къща под формата на заем. Не е запазила документа, който е подписала в заложната къща за поетото задължение. В показанията си като свидетел по делото, И. Х. е посочила, че е получила заем през м.юни 2009 година, но видно от наличното пълномощно с дата 17 април 2009 година и предвид на това, че свидетелката е получила само един заем, обвинението счита, че заемът е получен през месеца на оформяне на пълномощното.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложните къщи на К. В.. Поради тази причина св. И. Х. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата, са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно.

От 21.05.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно св. В.В. е изтеглила следните суми: 191 лв., 70 лв., 43 лв., 181 лв., 242 лв., 138 лв., 34 лв., 69 лв., 55 лв., 71 лв. и 3 пъти по 69 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Х. 1301 лева. От заложната къща на обв. К. В. е получила 920 лева. Разликата до получените в офиса пари е 381 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

239. В. И. А. ЕГН – *****, през периода м. април 2009 г. до м.юни 2009 г. е получила заем в размер на 350 лева, в последствие изплатила 2 451 лева, от които лихва в размер на 2 101 лева.

Поради нужда от парични средства св. В. А. през месец април 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на лист 129-130 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор с жена работеща там на име В.П.. Свидетелката казала на работещата в заложната къща, че получава по сметката си различни суми, но

предимно по 70 лева на месец. Служителката казала на св.А., че може да получи заем от 200 лева, който трябвало да изплати за 5 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. Пълномощното било с № 857/2009г. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банка „Д*“ ЕАД. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 200 лева. Изминали два месеца от първия заем и през м.юни 2009 година св. В. А. отишла в заложената къща за втори заем. Преди това се опитала да тегли пари на каса в банката, но нямало наличност по сметката. Служителката в банката ѝ казала, че В.В. била изтеглила парите ѝ. Поискала да види пълномощното, с което са и изтеглени парите. Било ѝ предоставено да го види и го скъсала. Тъй като искала втори заем, наложило се да отиде при нотариус и да подпише друго, за да получи нов заем от 150 лева. По делото е налично второто пълномощно с № 1706/24.06.2009година в полза на В.В.. Свидетелката твърди, че от заложената къща е получила само два заема, на които общия размер е 350 лева. Други пари не е получавала под формата на заеми.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина на 17.06.2010 година св. В. А. оттеглила нотариално подписаното пълномощно с декларация /л. 191 т. 11 от делото/. Освен това заявила в банката, че дебитната ѝ карта е изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно.

С пълномощно №857/2009 г. В.В. е изтеглила на 15.04.2009 г. – 170 лв. и на 21.05.2009 г. – 170 лв.

От 15.07.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно №1706/2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 65лв., 200 лв., 190 лв., 310 лв., 130 лв., 126 лв., 160 лв., 200 лв., 2 пъти по 70 лв., 180 лв., 80 лв., 135 лв., 70 лв. и 125 лв.

На 01.07.2010 г. с дебитна карта са изтеглени суми от 190 лв. на пет пъти- 20, 20, 50, 50 и 50 лв. и през следващите месеци парите се теглят от свидетелката лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. А. 2451 лева. От заложената къща на К. В. е получила 350 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2101 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

240. В. А. Б. ЕГН – *****, през периода м. юни 2009 г. до м. май 2010 г.

е получила заем в размер на 1 000 лева, в следствие изплатила 2 608 лева, от които лихва в размер на 1 608 лева.

Поради нужда от парични средства св. В. Б. през месец юни 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л. 132-134 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с жена работеща там на име В.П.. Свидетелката казала на работещата в заложената къща, че получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД 190 лева на месец – 70 лева детски надбавки и 120 лева социална помощ. Там й казали, че може да получи заем от 300 лева, който заем трябвало да изплати по 150 лева за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. Подписала такова с № 454/2009 година, заверено при нотариус в полза на подс.К.В. и го упълномощавала да тегли суми от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 300 лева. Втори заем от заложената къща в кв. „Л.“ взела през месец май 2010г., който бил в размер на 300 лева. При втория заем не е подписвал ново пълномощно, тъй като първото имало срок на действие. При двата заема бил уговорен остатък, който се явява разликата от уговорената сума по изплащане на заема и сумата превеждана по сметка на пострадалата. Затова в периода на изплащане на заема, от месец юни 2009 г. до месец май 2010 г., св. Б. ходила в заложената къща 10 месеца и получавала по 40 лева на ръка. Така получила още 400 лева. Други пари не е получавала под формата на заеми. При получаване на втория заем подписала запис на заповед от 11.05.2010 година /л. 133 т. 15 от делото/. Сумата, за която се подписала била за 461 евро, изчислено в български лева – 900 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. В. Б. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което й била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката с пълномощно.

С пълномощно №454/2009 г. К. В. е изтеглил на 23.06.2009 г. – 195 лв. и на 15.07.2009 г. – 195 лв..

На 21.08.2009 г. от АТМ устройство са изтеглени три суми по 10 лв., следва четвърта от 60 лева и пета сума от 100 лева.

С пълномощно №454/2009 г. К. В. е изтеглил на 26.09.2009 г. – 190 лв., на 19.10.2009 г. – 300 лв., на 01.12.2009 г. – 200 лв., на 08.01.2010 г. – 125 лв., на 19.01.2010 г. – 190 лв., на 03.02.2010 г. – 172 лв., , на 26.02.2010 г. – 190 лв., на 01.04.2010 г. – 200 лв., на 23.04.2010 г. – 70 лв., на 12.05.2010 г. – 126 лв., на 01.06.2010 г. – 67 лв..

На 02.06.2010 г. с пълномощно на баща си В.В* е изтеглила сумата от 128 лева.

о заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от

сметката на св. Б. 2608 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1000 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1608 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

241. Според обвинението З.Б.Ч., ЕГН – *****, през периода м. юли 2009 г. до м. септември 2009 година е получила заем в размер на 740 лева, в последствие изплатила 2 760 лева, от които лихва в размер на 2 020 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията му от ДП не са били включени в материалите по делото.

242. З. М. Б., ЕГН – *****, през периода м. юли 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 750 лева, в последствие изплатила 1 745 лева, от които лихва в размер на 995 лева.

Поради нужда от парични средства св. З.Б. през месец юли 2009 г. отишла в заложената къща на подсъдимия, намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ / свидетелски показания на лист 140 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която обяснила , че получава по 130 лева на месец семейни добавки за едно дете и обезщетение по майчинство по сметка в банка „Д“ ЕАД. Казали й , че могат да й дадат заем в размер на 450 лева, със срок на плащане 7 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 450 лева, които пари трябвало да изплати за 7 месеца с лихва. През месец февруари 2010 година, след като изплатила заема си отново отишла в заложената къща и получила от св.В.В. два пъти по 100 лева и два пъти по 50 лева, или общо 300 лева.Подписвала е документи за поетите задължения, предоставени са й копия от заложената къща, но не ги е съхранила и не е представила на разследващия орган.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на подс. К. В.. Поради тази причина св. З.Б. оттеглила нотариално подписаното пълномощно с декларация от 30.06.2010година/л. 98 т. 11 от делото/. Освен това заявила в банката , че дебитната й карта е изгубена, след което й била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата Б. са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от

сметката на св. Б. 1745 лева. От заложената къща на К. В. е получила 750 лева. Разликата до получените в офиса пари е 995 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

243. З. И. Б., ЕГН – *****, през м.септември 2009 година е получила заем в размер на 550 лева, в последствие изплатила 670 лева, от които лихва в размер на 120 лева.

Поради нужда от парични средства св. З.Б. през месец август 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 140, т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която обяснила , че получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД 130 лева месечно детски надбавки и майчинство за едно дете. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. По делото е налично пълномощно № 1641/25.08.2009 година. С пълномощното упълномощила. В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и през м.септември 2009година получила сумата от 550 лева, които пари трябвало да изплати по 130 лева за 7 месеца с лихва.

През месец юли 2010 г. св. Б. научила за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. По това време била родила второ дете и очаквала превод на пари по сметката си. Поради тази причина оттеглила нотариално подписаното пълномощно в полза на В.В.. Занесла заверената декларация за оттегляне на пълномощията в банката и платила такса за издаване на нова дебитна карта. От месец август 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметка на пострадалата Б., са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Б. 670 лева. От заложената къща на К. В. е получила 550 лева. Разликата до получените в офиса пари е 120 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

244. И. А. М., ЕГН – *****, през м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 70 лева, в последствие изплатила 130 лева, от които лихва в размер на 60 лева.

Поради нужда от парични средства св. И. М. през месец юли 2009 г. отишла в заложната къща на В., намираща се в гр. В., в кв.“ Л.“ /свидетелски показания на л 142-143 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със В.В., на която съобщила, че получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД по 70 лева месечно семейни добавки за две деца. Казали й, че може да получи заем от 70 лева, който трябвало да изплати по 70 лева за 2 месеца с лихва. Не е ходила да подписва пълномощно, тъй като срока за изплащане бил кратък. Подписала договор за заем, от който получила копие, но не е съхранила. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 70 лева. От заложната къща са теглили два месеца пари от сметката й в банката, след което тя отишла в заложната къща и й била върната. Свидетелката е получавала заеми от заложната къща и преди м.юли 2009 година, които не са инкриминирани по настоящото дело.

От представеното извлечение от банката от сметка на пострадалата на АТМ устройство.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М. 130 лева. От заложната къща на К. В. е получила 70 лева. Разликата до получените в офиса пари е 60 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

245. С. А. М., ЕГН – *****, през м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 180 лева, в последствие изплатила 782 лева, от които лихва в размер на 602 лева.

Поради нужда от парични средства за лечение св. С. М. през месец юли 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Ч.“/свидетелски показания на л. 144 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със св. К.Д., която познава като Ф.. На нея обяснила, че получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД по 45 лева месечно социална помощ. Св. Д. казала, че може да й предостави заем от 180 лева, който ще изплаща 8 месеца, с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. По делото е налично пълномощно № 1877/9.07.2009 година, в полза на К. В. /л.148 т. 11 от делото/. Свидетелката твърди, че е заварила нотариално две пълномощни. С едното упълномощила В.В., а с другото К. В.а. Занесла в заложната къща нотариално заверените пълномощни, подписала договор за заем, от който получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 180 лева. Повече пари от заложната къща под формата на заеми не е получавала.

Видно от представеното извлечение от банката от сметка на свидетелката са били теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно на каса в банката.

С пълномощно №1878/09.07.2009 г. В.В. е теглила на 26.09.2009 г. сумата от 45 лева.

С пълномощно №1877/09.07.2009 г., в периода от 19.10.2009 г. до 03.06.2010 г. К. В. ежесечно е теглил парите, които са били превеждани по сметката на пострадалата.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М. 782 лева. От заложената къща на К. В. е получила 180 лева. Разликата до получените в офиса пари е 602 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

246. С. А. К., ЕГН – *****, през м. юли 2009 г. е получила заем в размер на 600 лева, в последствие изплатила 1 756 лева, от които лихва в размер на 1 156 лева.

Поради нужда от парични средства св. С. К. през месец юли 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.“Ч.”/свидетелски показания на л. 145 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със св. К.Д., която я знаят с име Ф.. Съобщила ѝ, че получава по 220 лева по сметката си в банка „Д“ ЕАД. Ф. ѝ казала, че може да ѝ предостави заем от 600 лева, който ще изплаща 6 месеца по 220 лева с лихва. Свидетелката била подписала пълномощно в полза на подс. К.В. отпреди, когато теглила други заеми, които не са обект на обвинението по настоящото дело . Налично е пълномощно № 851/23.03.2009 г. /л. 152 т. 11 в делото/. Поради тази причина свидетелката през м.юли 2009 година не е правила ново пълномощно. Затова обаче ѝ бил изготвен запис на заповед с дата 17.09.2009 година, в която била вписана дължимата сума 1080лева/л. 146 т. 15 от делото/. Св.К. оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 600 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Повече пари от заложената къща под формата на заеми след това не е получавала.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. С. К. оттеглила нотариално подписаното пълномощно с декларация пред нотариус на 21.06.2010 година/л. 151 т. 11 от делото/. Освен това посетила офиса на банката в гр.В. и поискала да ѝ се издаде нова дебитната карта . Такава била издадена и от месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари от сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата К., в периода от 19.10.2009 г. до 03.06.2010 г. с пълномощно К. В. ежесечно е теглил суми от сметката ѝ.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 1756 лева. От заложената къща на К. В. е получила 600 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1156 лв., които следва да се приемат

за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

247. Я.М. Г. ЕГН – *****, през периода м. юли 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 1 160 лева, в последствие изплатила 1 735 лева, от които лихва в размер на 575 лева.

Поради нужда от парични средства св. Я. Г. през месец юли 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ / свидетелски показания на л 147-151 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която обяснила, че получава по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“ АД клон В. по 70 лева месечно семейни добавки за две деца. Казали й, че може да получи заем от 200 лева, на които лихвата ще е 160 лева. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 200 лева.

През месец септември 2009 г. отишла отново в същата заложената къща и от В.В. получила втори заем от 210 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. Такова е налично на л. 142 т. 10 от делото, като копие не е добро и не се четат номерът и датата на същото. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 210 лева. В периода на изплащане на заема от заложената къща е получила още три пъти по 110 лева остатъци или общо 330 лева. През месец февруари 2010 г. взела трети заем от 420 лева, който трябвало да изплати за 7 месеца с лихва. Освен, че била оставила дебитната си карта и подписала пълномощно в полза на В*, св.Я. Г. била накарана да подпише и два броя запис на заповед. Едната е от 22.12.2009 година за сумата 420 лева /л. 149 т. 15 в делото/. Другата е от 26.02.2010 година за сумата 770 лева /л. 148 т. 15 от делото. В разпита си свидетелката твърди, че и по трите заема е подписвала запис на заповед. Съхранила е двете копия от запис на заповед, които е предоставила на разследващия орган по време на разпита. Записите на заповед са в полза на К.В..

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Я. Г. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което й била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на свидетелката са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 16.10.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 184 лв., 110 лв., 182 лв., 69 лв., 113 лв., 180 лв., 168 лв., 113 лв., 70 лв.,

182 лв., 69 лв., 113 лв., 69 лв. и 113 лв..

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. Г. е изтеглила 118 лв. и следват тегления на пари с дебитна карта лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Г. 1735 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1160 лева. Разликата до получените в офиса пари е 575 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

248. М.В.О., ЕГН – *****, през периода м. юли 2009 г. до м. ноември 2009 г. е получила заем в размер на 240 лева, в последствие изплатила 755 лева, от които лихва в размер на 465 лева.

Поради нужда от парични средства св. М. О. през месец юли 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л. 152 т. 15 от делото/. В заложената къща провела разговор със В.В. и св.В.П., на които съобщила, че получава по 35 лева месечно семейни добавки за едно дете по сметка в банка „Д“ ЕАД. Казали й, че може да получи заем от 120 лева, който ще изплати за 6 месеца с лихва и да върне 210 лева. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. По делото е налично пълномощно № 1848/7.07.209 година в полза на В.В.. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й в банката. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и взела сумата от 120 лева. През месец ноември 2009 г. отишла отново в заложената къща в кв. Л. и от св. В.В. взела втори заем от 120 лева, които пари трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Пълномощно не е подписвала, но подписала запис на заповед на 20.11.2009 година за сумата 210 лева. Документът е в полза на В./л. 153 т. 15 от делото/.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина на 22.06.2010 година св. М. О. оттеглила нотариално подписаното пълномощно с декларация /л.213 т. 11 от делото/. Отишла в клона на и поискала да й бъде издадена нова банката дебитната карта . Такава й била издадена и от месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 15.07.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно. №1848/07.07.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 4 пъти по 30 лв., 4 пъти по 35 лв., 60 лв., 55 лв., 58 лв., 90 лв., 95 лв., и 87 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. О. 705 лева. От заложената къща на К. В. е получила 240 лева.

Разликата до получените в офиса пари е 465 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

249. А.А.К., ЕГН – *****, през периода м. август 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 895 лева, в последствие изплатила 1 417 лева, от които лихва в размер на 522 лева.

Поради нужда от парични средства св. А.К. през месец август 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л. 154 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която съобщила, че получава по 130 лева месечно семейни добавки и майчинство за едно дете. В.В. казала, че може да й даде заем 460 лева, който ще изплати за 6 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. През м.октомври 2009 година св.К. получила помощ за отопление. Затова отишла в офиса и поискала от В.В. част от тази помощ. Тя й дала 160 лева на ръка. Другите пари задържала за погасяване на заема. През месец януари 2010 г. св.К. отново отишла в заложената къща да поднови договора и да получи пари от заложената къща. От В.В. взела 100 лева. През следващите месеци до месец юни 2010 г. свидетелката от заложената къща е получила още няколко пъти различни суми, които са: 15 лв., 50 лв., 30 лв. и 80 лева или общо 175 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. А.К. оттеглила нотариално подписаното пълномощно. Освен това посетила офис на банката и поискала да й бъде издадена нова дебитна карта. Такава й била издадена. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 02.08.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е теглила всеки месец превежданите пари.

За 2009 г.- м. VIII- 135 лв., м. IX- 130 лв., м. X- 245 лв., за м. XI- няма превод на пари и м. XII- 270 лв.

За 2010 г. – м. I - 130 лв., м. II- 170 лв. и 130 лв., м. III- 35 лв., м. IV- 30 лв., м. V- няма превод на пари и м. VI- 40 лв. и 102 лв..

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. К. е изтеглила 136 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 1417 лева. От заложената къща на К. В. е получила 895 лева. Разликата до получените в офиса пари е 522 лв., които следва да се приемат

за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК1 тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

250. А.С. П. ЕГН – *****, през периода м. август 2009 г. до м.февруари 2010 година е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 1 463 лева, от които лихва в размер на 1 063 лева.

Поради нужда от парични средства св. А.П. през месец август 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л. 155 т. 15 от делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която казала, че получава детски добавки за едно дете и майчинства по 100 лева на месец. В.В. казала, че може да й предостави заем от 300 лева, който ще изплати за 5 месеца с лихва. Преди да получи заема била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. С пълномощното под №2674/21.10.2009 упълномощила св. В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. Спомня си, че е подписала и запис на заповед, в която пишело, че трябва да върне 500 лева. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 300 лева. През месец февруари 2010 г. свидетелката научила, че ще получи по сметката си еднократна помощ за пелени 150 лева. Отишла в заложената къща и от В.В. получила сумата от 100 лева. Други пари от заложената къща под формата на заеми не е получавала. През следващите месеци до месец юли 2010 г. не е ходила в заложената къща, тъй като била в болницата с детето си през месец март и месец април 2010 г., а през месец май 2010 г. заминала за Италия.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени на АТМ устройство и на каса в банката суми.

С дебитна карта са изтеглени следните суми:

За 2009 г. м. VIII- 130 лв., м. IX- 130 лв. и м. X- 140 лв..

С пълномощно №2674/21.10.2009 г. св. В.В. е теглила пари от 01.12.2009 г. до 01.06.2010 г., които са били следните суми: 130лв., 135 лв., 133 лв., 130 лв., 135 лв., 130 лв. и 135 лв..

На 01.07.2010 г. с дебитна карта от АТМ са изтеглени 1330 лв. от близки на пострадалата П..

На 29.07.2010 г. на каса в банката П. е изтеглила 780 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. П. 1463 лева. От заложената къща на К. В. е получила 400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1063 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на

чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

251. З.М.К., ЕГН – *****, през периода м. септември 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 700 лева, в последствие изплатила 3 159 лева, от които лихва в размер на 2 459 лева.

Поради нужда от парични средства св. З.К. през месец септември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“ /свидетелски показания на л. 156-158 т. 15 вделото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която съобщила , че получава 240 лева на месец детски добавки и социална помощ по сметка в „Ю.“ АД , бивша „П.“. Св.В* казала, че може да ѝ даде заем от 600 лева, на който срокът на изплащане е 6 месеца с лихва. Свидетелката не е ходила да подписва пълномощно при нотариус, тъй като по повод на предишни заеми, които не са обект на обвинение по настоящото дело, вече е имало такова, подписано, безсрочно в полза на В.В.. Такова е налично по делото с № 137/21.04.2009 година/л.67 т. 10 в делото/. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 600 лева. През м.февруари 2010 година получила още един заем от 100 лева от В.В.. През м.септември 2009 година свидетелката К. била накарана да подпише запис на заповед. Това станало на 26.09.2009 г. в което бива вписана дължимата сума 1200 лева. Документът е в полза на подс. К. В. /л. 157 т. 15 от делото/.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. З.К. оттеглила нотариално подписаното пълномощно. Освен това посетила клона на банката и поискала да ѝ бъде издадена нова дебитна карта. Такава ѝ била издадена. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на свидетелката са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 24.08.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 2 пъти по 241 лв., 242 лв., 243 лв., 110 лв., 104 лв., 138 лв., 240 лв., 167 лв., 71 лв., 105 лв., 177 лв., 104 лв., 72 лв., 104 лв. и 73 лв..

На 01.07.2010 г. с дебитна карта св. К. е изтеглила 100 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. К. 3159 лева. От заложената къща на К. В. е получила 700 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2459 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

252. Според обвинението И.А.И. ЕГН – *****, през периода м. юли

2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 822 лева, от които лихва в размер на 422 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията му от ДП не са включени в материалите по делото.

253. И. Б.А. ЕГН – *****, през периода м. август 2009 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 600 лева, в последствие изплатил 935 лева, от които лихва в размер на 335 лева.

Поради нужда от парични средства св. И. А., за да подготви децата си за училище, през месец август 2009 г. отишъл в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Л.“/свидетелки показания на лист 160-161 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със В.В., на която казал колко пари получава по сметка в банка „Д“ ЕАД, клон В. - около 100 лева на месец детски добавки за две деца. В* му казала, че може да получи заем от 300 лева, на който срока на изплащане ще е 6 месеца, с лихва. Преди да получи парите бил изпратен да подпише пълномощно пред нотариус. По делото е налично пълномощно № 1645/25.08.2009 година /л. 197 т. 11 в делото/. С пълномощното упълномощил В.В. да тегли пари от сметката му в банката. Занесъл в заложната къща нотариално завереното пълномощно, подписал договор за заем, от който получил копие. Оставил дебитната си карта с ПИН кода и получил сумата от 300 лева. Свидетелят изплатил заема през декември 2009 г., през който месец отишъл в заложната къща и му била върната дебитната карта, но не му било върнато нотариално завереното пълномощно, което е подписал в полза на В.В.. През месец март 2010 г. отишъл в същата заложна къща и от В.В. получил нов заем от 300 лева, който също трябвало да изплати като първия за 6 месеца с лихва. Подписал документ за поетото задължение, от който му било дадено копие, но не е запазил и не е представил на разследващия орган. Не е ходил да подписва ново пълномощно, тъй като нотариално завереното при първия заем било безсрочно.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложните къщи на К. В.. Поради тази причина св. И. А. оттеглил нотариално подписаното пълномощно/декларация от 22.06.2010 година за оттегляна на пълномощното л. 198 т. 11 в делото/, заявил в банката, че дебитната карта е изгубена, след което му била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнал да си тегли получаваните пари по сметка лично.

От предоставеното извлечение от банка „Д“ ЕАД по сметка на пострадалия се установява, че от 26.09.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно №1645/25.08.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 5 пъти по 100 лв., 105 лв. и 4 пъти по 110 лв..

От 01.07.2010 г. с дебитна карта се теглят парите от АТМ от св.А..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. А. 935 лева. От заложната къща на К. В. е

получил 600 лева. Разликата до получените в офиса пари е 335 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

254. К.М.Д ЕГН – *****, през периода м. август 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 730 лева, в последствие изплатила 1 348 лева, от които лихва в размер на 618 лева.

Поради нужда от парични средства св. К.Д. през месец август 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 162 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която казала колко пари получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД - около 130 лева на месец. Казала ѝ , че може да получи заем от 350 лева, на който срока на изплащане ще е 6 месеца с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. В делото е налично пълномощно № 2045/3.08.2009 година /л. 206 т. 11 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 350 лева. В договора за заем, който подписала видяла, че пишело, че трябва да върне сумата от 750 лева. В срока на изплащане на заема научила, че по сметката ѝ била преведена социална помощ за въглища от 250 лева. Тези пари били в повече от уговореното за изплащане на заема. През месец февруари 2010 г. отишла в същата заложна къща и от В.В. получила втори заем от 380 лева, който трябвало да изплати като първия за 6 месеца, с лихва. Подписала документ за поетото задължение, от който ѝ било дадено копие, но не е запазила и не е представила на разследващия орган. Не е ходила да подписва ново пълномощно, тъй като нотариално завереното при първия заем било безсрочно.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. К.Д. оттеглила нотариално подписаното пълномощно. По делото е налична декларация за оттегляна на пълномощното от 22.06.2010 година /л.207 т. 11 в делото/. Заявила в банката, че дебитната ѝ карта е изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

От предоставеното извлечение от банка „Д*“ ЕАД от сметката на пострадалата Д. се установява, че са теглени суми на АТМ устройство, както и на каса в банката.

От 20.08.2009 г. до 19.01.2010 г. с пълномощно №2045/03.08.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 135 лв., 250 лв., 130 лв., 40 лв., 103 лв. и 2 пъти по 130 лв..

На 29.03.2010 г. и на 03.06.2010 г. с друго пълномощно /липсващо по делото/

№520/2010 г. В.В. е изтеглила следните суми: 100 лв. и 140 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Д. 1348 лева. От заложената къща на К. В. е получила 730 лева като заем. Разликата до получените в офиса пари, е 618 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

255. А.М. Ч., ЕГН – ***** през м.февруари 2009 г. е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 1 373 лева, от които лихва в размер на 973 лева.

Поради нужда от парични средства св. А.Ч. през месец февруари 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Ч.“ /свидетелски показания на лист 163-164 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с жена работеща там, която я знаят с име Ф. – св. К.Д.. Свидетелката казала какви пари получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД клон В. – детски добавки за 3 деца и социални помощи общо 180 лева. Казали й, че може да получи заем от 400 лева, които трябвало да върне с лихва, но преди това да отиде при нотариус и да подпише пълномощно. Свидетелката занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, с което упълномощила подс. К. В. да тегли пари от сметката й в банката. Същото било с № 57/16.02.2009 година, според банковите извлечения, получени от банка „Д*“ ЕАД. Подписала запис на заповед, от която получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. В заложената къща оставила дебитната си карта, с ПИН кода и тогава й били броени 400 лева. В периода от месец февруари 2009 г. до месец юни 2010 г. не е получавала повече пари от заложената къща под формата на заеми.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

С пълномощно № 57/16.02.2009 г. К. В. е теглил от разплащателната сметка, в периода от 23.02.2009 г. до 01.06.2010 г., следните суми: 305 лв., три пъти по 105 лв., 65 лв., 70 лв., 103 лв., 105 лв., три пъти по 100 лв. и 110 лв..

На 01.07.2010 г. на касата в банката св.Ч. е изтеглила 103 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ч. 1373 лева. От заложената къща на К. В. е получила 400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 973 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и

се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

256. В.А.А. ЕГН – *****, през м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 150 лева, в последствие изплатила 330 лева, от които лихва в размер на 180 лева.

Поради нужда от парични средства св. В.А. през месец септември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на лист 165 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с жена, работеща там на име В. в присъствието на В.В.. Свидетелката казала какви пари получава по сметката си в банката - около 110 лева на месец, които са превеждани като детски надбавки за едно дете и социална помощ. Уговорили се, че може да получи заем от 120 лева, който ще изплати за 3 месеца по 100 лева, с лихва. Подписала запис на заповед, от която получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. В документа била записана сумата 300 лева. Оставила в заложената къща дебитната си карта с ПИН кода, след което получила сумата от 120 лева от касиерката В.. Свидетелката била изпратена да отиде при нотариус да подпише пълномощно в полза на В.В.. Тя излязла от заложената къща, но се отказала да ходи при нотариус и не е носила в заложената къща заверено пълномощно. В последствие свидетелката получила от заложената къща още 30 лева на ръка, които са отчетени от вещото лице. Така общо получените суми от заложената къща станали 150 лева. От представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата се установява, че в периода от месец септември 2009 г. до месец декември 2009 г. са превеждани суми по сметката на свидетелката в размер на 110-120 лева и са били теглени с дебитна карта. Не е използвано пълномощно.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. В.А. 330 лева. От заложената къща на К. В. е получила 150 лева. Разликата до получените в офиса пари е 180 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа на показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

257. В.В.С., ЕГН – *****, през периода м. септември 2009 г. до м. март 2010 г. е получила заем в размер на 800 лева, в последствие изплатила 2 152 лева, от които лихва в размер на 1 352 лева.

Поради нужда от парични средства св. А.Ч. през месец септември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Ч./свидетелски показания на лист 166-167 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с жена работеща там, която я знаят с име Ф. – св. К.Д.. Свидетелката съобщила, че получава по сметка в банката 200 лева за семейни надбавки за две деца и социална помощ. Казали й, че могат да й дадат заем от 280 лева, които да изплати за срок от 3 месеца с лихва. Преди това трябвало да отиде

при нотариус и да подпише пълномощно. Свидетелката занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно. По делото е налично пълномощно № 1779/28.09.2009 година, подписано от свидетелката, в полза на В.В. /л. 47 т. 10 в делото/. Подписала и запис на заповед, от която получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. Свидетелката оставила дебитната си карта с ПИН кода на служителката Ф. и получила 280 лева. Ходила в продължение на три месеца да получава малки суми, чрез които да преживява и така получила още 120 лева. Тъй като родила още едно дете, преводите ѝ по сметка станали 340 лева. През м.март 2010 г. тя успяла да получи още един заем по 400 лева, при което получените от заложената къща пари станали общо 800 лева. В периода от месец февруари 2009 г. до месец юни 2010 г. не е получавала повече пари от заложената къща под формата на заеми.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. В.С. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката, че е изгубила дебитната си карта, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата С. са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката. От 26.09.2009 г. до 02.06.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 265 лв., 267 лв., 110 лв., 195 лв., 69 лв., 126 лв., 195 лв., 166 лв., 126 лв., 70 лв., 195 лв., 69 лв., 126 лв., 69 лв. и 114 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. В.С. 2152 лева. От заложената къща на К. В. е получила 800 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1352 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

258. Е.И.Р. ЕГН – *****, през периода м. септември 2009 г. до м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 2 100 лева, в следствие изплатила 3 333 лева, от които лихва в размер на 1 233 лева.

Поради нужда от парични средства св. Е.Р. през месец септември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 168 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Свидетелката съобщила какви пари получава по сметка в „П.“- 340 лева на месец. Казали ѝ, че може да получи заем от 1050 лева, които да изплати за 6 месеца с лихва. Преди това трябвало да отиде при нотариус и да подпише пълномощно. По делото е налично пълномощно № 1700/03.09.2009 година, с което св. Р. упълномощава В.В. да тегли суми от сметката ѝ. Свидетелката занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, с което упълномощила В.В. да тегли суми от сметката ѝ.

Подписала запис на заповед, от която получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума от 1050 лева. На 26.02.2010 г. бил изтекъл срока на изплащане на заема, на която дата свидетелката отишла в заложената къща за втори заем. От В.В. получила 1050 лева, които пари трябвало да изплати отново за 6 месеца с лихва. Не ходила да подписва друго пълномощно, тъй като имало срок на действие пълномощното от първия заем. Подписала договор за заем, от който получила копие. Дебитната карта ѝ била в заложената къща и отново там останала. След извършване на необходимите действия от страна на В.В. дала 1050 лева на св. Е.Р..

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на. К. В.. Поради тази причина св. Е.Р. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата, са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката. От 26.09.2009 г. до 02.06.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 341 лв., 3 пъти по 340 лв., 110 лв., 139 лв., 2 пъти по 200 лв., 165 лв., 165 лв., 140 лв., 149 лв., 139 лв., 201 лв., 307 лв. и 32 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Е.Р. 3333 лева. От заложената къща на К. В. е получила 2100 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1233 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

259. Според обвинението Е.К. К., ЕГН —*****, през периода м. септември 2009 г. до м. януари 2010 г. е получила заем в размер на 290 лева, в последствие изплатила 630 лева, от които лихва в размер на 340 лева. Такива доказателства не са били събрани. Такъв свидетел по делото не е разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията ѝ от ДП не са включени в материалите по делото.

260. М.Л.Т. ЕГН — *****, през периода м. април 2009 г. е получила заем в размер на 250 лева, в последствие изплатила 970 лева, от които лихва в размер на 720 лева.

Поради нужда от парични средства св. М.Т. в началото на месец април 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 172, т. 15 в делото/. В разпита свидетелката е посочила, че е посетила заложената къща през м.февруари 2009 година. От документите обаче и показанията ѝ се установява, че това е станало на 1.04.2009 година. В

зложната къща провела разговор с касиерката В., служителка в зложната къща. Свидетелката казала, че получава по 70 лева на месец по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“. Казали й, че може да получи заем от 250 лева, но преди това трябва да отиде при нотариус и да подпише пълномощно. Свидетелката подписала пълномощно в полза на В.В. и такова е налично с № 963/01.04.2009 година/ на л. 99 т. 10 в делото. Занесла в зложната къща нотариално завереното пълномощно, с което упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Подписала запис на заповед, от която получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. В документа е пишело, че трябва да върне 420 лева. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума от 250 лева, които пари се задължила да изплати за 6 месеца с лихва. Свидетелката твърди, че повече пари от зложната къща под формата на заеми не е получила. През месец декември 2009 г., тъй като пресметнала, че е изплатила заема отишла в зложната къща, но там нямало никой. Отишла в банката и се снабдила с нова дебитна карта. Всеки месец се опитвала да тегли пари с дебитна карта, на банкомата показвал, че няма наличност на пари. Това състояние продължило до месец август 2010 г., когато решила пак да отиде до зложната къща и видяла, че била затворена. Научила от другите свидетели, че са затворени зложните къщи на К. В.. Затова посетила нотариус и оттеглила пълномощното, което е била дала на св. В.В.. От 31.08.2010 г. е започнала да си тегли парите с дебитна карта.

Видно от представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата, са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно.

От 15.02.2009 г. до 24.08.2009 г. с пълномощно В.В. е изтеглила 79 лв., 3 пъти по 69 лв. и 70 лв.

За м.ХІ и ХІІ.2009 г. с дебитна карта се теглят 2 пъти по 70 лв..

От 19.01.2010 г. до 03.08.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила 6 пъти по 69 лв. и 1 път 70 лв..

На 31.08.2010 г. с дебитна карта са изтеглени 60 лв. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М.Т. 970 лева. От зложната къща на К. В. е получила 250 лева. Разликата до получените в офиса пари е 720 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

261. С. А. Н. ЕГН -*****, през м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 280 лева, в следствие изплатила 586 лева, от които лихва в размер на 306 лева.

Поради нужда от парични средства св. С. Н. през месец септември 2009 г. отишла в зложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски

показания на лист 173-174 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметка в банка „Ю.” АД, бивша „П.“, а именно по 70 лева на месец семейни добавки за две деца. Съобщили й, че може да получи заем от 280 лева, но преди това трябва да отиде при нотариус и да подпише пълномощно. По делото е налично такова с № 1784/28.09.2009 година в полза на В.В. /л. 129 т. 10 от делото/. Свидетелката занесла в заложната къща нотариално завереното пълномощно, с което упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума от 280 лева, които пари се задължила да изплати за 6 месеца с лихва. Свидетелката твърди, че повече пари от заложната къща под формата на заеми не е получила.

През месец юни 2010 г. отишла до заложната къща, но там нямало никой. От хора разбрала, че са затворили заложните къщи на К. В.. Затова отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала на св.В.В.. В банката се снабдила с нова дебитна карта и от 01.07.2010 г. с дебитна карта започнала да тегли превежданияте и пари по сметката. На същата дата успяла да изтегли 34 лева.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно.

На 14.09.2009 г. на каса Н. е изтеглила 72 лв. и с дебитна карта на 28.09.2009 г. са изтеглени 70 лв..

От 16.10.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно В.В., всеки месец е теглила превеждани суми по сметката, които са както следва : 4 пъти по 69 лв., 68 лв., 65 лв., 73 лв. и 34 лв..

На 01.07.2010 г. на каса на Н. е платена сумата от 34 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. С. Н. 586 лева. От заложната къща на К. В. е получила 280 лева. Разликата до получените в офиса пари е 306 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

262. Според обвинението Т. Й. Г. ЕГН – ***** през м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 350 лева, в последствие изплатила 539 лева, от които лихва в размер на 189 лева. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията й от ДП не са били включени в материалите по делото.

263. Ф. Б. Ч. ЕГН – ***** през м. септември 2009 г. е получила заем в размер на 400 лева, в последствие изплатила 2 561 лева, от които лихва в размер на 2 161 лева.

Поради заболяване на съпруга ѝ и нужда от парични средства св. Ф. Ч. през месец август 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.* /свидетелски показания на лист 177, т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор със В.В. и лично с нея уговорила заем. През предишните години била заемополучател на А.Г. от гр.В., на който е оставяла дебитната си карта. Казала какви пари получава по сметката си в банка „Ю.” АД , бивша „П.“. Съобщила, че дължи и сума на А.Г.. От своя страна В.В. казала, че ще се разбере с Г. и ще поеме и заема ѝ при него. В.В. получила от него и дебитната карта на св. Ч.. Свидетелката Ч. подписала пълномощно № 1588/26.08.2009 г. в полза на св.В.В. /л. 132 т. 10 в делото/. Тогава В.В. през м.септември 2009 година изплатила сумата от 400 лева на свидетелката, които следвало да се връщат с лихва.

През месец юни 2010 г. св. Ч. научила, че са затворени заложните къщи на К. В.. Отишла при нотариус и оттеглила пълномощното, което била дала на В.В.. Поскала в банката издаване на нова дебитна карта и от месец юли започнала с дебитна карта да си тегли парите, които са и превеждани по сметка.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 26.09.2009 г. до 01.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 276 лв., 426 лв., 110 лв., 275 лв., 104 лв., 172 лв., 275 лв., 166 лв., 84 лв., 105 лв., 190 лв., 104 лв., 85 лв., 104 лв. и 85 лв..

На 30.06.2010 г. на каса в банката св. Ч. е изтеглила получената по сметката сума от 118 лв..

По заключението на вещото лице са по повод получения заем изтеглени от сметката на св. Ф. Ч. 2561 лева. От заложната къща на К. В. е получила 400 лева. Разликата до получените в офиса пари е 2161 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

264. Ц.Б.В. ЕГН – *****, през периода м. октомври 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 120 лева, в последствие изплатила 1 480 лева, от които лихва в размер на 360 лева.

Поради нужда от парични средства св. Ц.В. през месец септември 2009 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.* /свидетелски показания на л.178 л. 179 т. 15 в делото/. В заложната къща провела разговор с касиерката служителка в заложната къща. Обяснила какви пари получава по сметката си в банка „Ю.” АД , бивша „П.“, около 180 лева на месец, както и че я залага и иска заем. Работничката в заложната къща я изпратила да отиде при нотариус и да завери пълномощно в полза на В.В.. По делото е налично пълномощно № 1701/3.09.2009 година от св.В. в полза на В.В. /л. 138 т. 10 в делото/. Свидетелката върнала завереното пълномощно в заложната

къща, подписала договор и запис на заповед, от която получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и през м.октомври 2009 година получила уговорената сума от 380 лева, които пари се задължила да изплати за 6 месеца с лихва. Тъй като оставала сума над месечната вноска, седем месеца св. В. ходела в заложената къща и получавала на ръка по 80 лева или общо е получила по този ред 560 лева. През месец май 2010 г. от работничката в заложената къща на име В. взела сумата 100 лева, които пари трябвало да плати за един месец с лихва. Същият месец ѝ била дадена на ръка в заложената къща сумата 80 лева. Свидетелката твърди, че повече пари от заложената къща под формата на заеми не са ѝ давани.

През месец юни 2010 г. научила от други свидетели по делото, че заложените къщи на К. В. били затворени. Отишла при нотариус, където оттегляла пълномощното. Оттеглянето занесла в банката, след което и била издадена дебитна карта и от 30.06.2010 г. е започнала да си тегли парите от сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и с пълномощно.

От 16.10.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: м. X- 123 лв. и 110 лв., за м. XI- няма превод на пари, м. XII- 117 лв. и 69 лв., за м. I.2010 г. - 48 лв. и 115 лв., м. II- 168 лв. и 113 лв. и 70 лв., м. III- няма превод на пари, м. IV- 182 лв. и 69 лв., м. V- 113 лв., м. VI- 69 лв. и 114 лв..

На 30.06.2010 г. с дебитна карта са изтеглени три суми- 10 лв., 150 лв. и 20 лв. от свидетелката.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Ц.В. 1480 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1120 лева. Разликата до получените в офиса пари е 360 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

265. Р.А.К. ЕГН – *****, през м. октомври 2009 г. е получила заем в размер на 680 лева, в последствие изплатила 1 840 лева, от които лихва в размер на 1 160 лева.

Поради нужда от парични средства св. Р. К. в края на м. септември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 178-179, т. 15 от делото/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала какви пари получава по сметката си в банка „Д“ ЕАД – 180 лева на месец детски и обезщетение за майчинство. В.В. я изпратила да подпише пълномощно и да донесе оригинала в заложената къща. По делото е налично пълномощно № 1777/28.09.2009 година от св. К. със съгласието на нейната майка, с което упълномощава В.В. да разполага със

средствата от сметката й. Свидетелката върнала завереното пълномощно в заложената къща. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума от 680 лева, които пари се задължила да изплати за 6 месеца с лихва. На 26.02.2010 година подписала запис на заповед за сумата 682 евро на равностойност 1330 лева/л. 181 т. 15 в делото/. Свидетелката твърди, че повече пари от заложената къща под формата на заеми не са й давани.

Преди да отиде в заложената къща на К. В. в кв. Л. свидетелката е имала парични взаимоотношения с А. Г.. Залагала е при него дебитната си карта и е вземала пари в заем. Този факт се потвърждава от предоставеното от банката извлечение.

През месец юни 2010 г. св.К. научила от други свидетели по делото, че заложените къщи на К. В. били затворени. Отишла при нотариус, където оттеглила пълномощното. Посетила банката, след което и била издадена нова дебитна карта и от 01.07.2010 г. е започнала да си тегли парите с нея.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на свидетелката са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 19.10.2009 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно №1777/28.09.2009 г. В.В. е изтеглила следните суми: 310 лв., 190 лв., 70 лв., 130 лв., 195 лв., 160 лв., 130 лв., 4 пъти по 70 лв., 120 лв., 130 лв. и 125 лв..

На 01.07.2010 г. на каса К. е изтеглила 195 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея .

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Р. К. 1840 лева. От заложената къща на К. В. е получила 680 лева. Разликата до получените в офиса пари е 1160 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

266. В. С. А., ЕГН – *****, през м. октомври 2009 г. е получила заем в размер на 110 лева, в последствие изплатила 190 лева, от които лихва в размер на 80 лева.

Поради нужда от парични средства св. В. А. през месец октомври 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Ч./свидетелски показания на л.182 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със св. К.Д., която знае с име Ф.. Съобщила , че получава по сметка в банка „Ю.” АД , бивша „П.“ 80 лева на месец социална помощ. Подписала договор за заем, от който получила копие, но не е съхранила и не е представила на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума от 110 лева, които пари се задължила да изплати за 2 месеца с лихва. Не ходила да заверява нотариално пълномощно на К. В. или В.В.. Два месеца от заложената къща са теглили пари от сметката, с които пари погасила заема с уговорената лихва. Отишла в заложената къща и си взела

дебитната карта. Повече пари от заложената къща под формата на заеми не е вземала.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. В. А. 190 лева. От заложената къща на К. В. е получила 110 лева. Разликата до получените в офиса пари е 80 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

267. Според обвинението Н.В. О. ЕГН – *****, през периода м. октомври 2009 г. до м.януари 2010 година е получила заем в размер на 150 лева, в последствие изплатила 340 лева, от които лихва в размер на 190 лева. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията ѝ от ДП не са били включени в материалите по делото.

268. З.В.К. ЕГН – *****, през периода м. ноември 2009 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 460 лева, в последствие изплатила 930 лева, от които лихва в размер на 470 лева.

Поради нужда от парични средства за лечение на болното ѝ дете, св. З. К. през месец ноември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 184 - 185 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с В. служителка в заложената къща в присъствието на В.В.. Съобщила, че получава 130 месечно социални помощи и детски надбавки по сметка в банка „Д“ ЕАД. Служителката в заложената къща изпратила свидетелката да подпише пълномощно и да върне оригинала. Св.К. изпълнила изискванията на заложената къща, върнала нотариално завереното пълномощно в заложената къща. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила уговорената сума от 360 лева, които пари се задължила да изплати за 6 месеца с лихва. В периода на изплащане на заема от заложената къща е получила два пъти по 50 лева, които пари са били постъпили по сметката ѝ в повече от уговорената месечна сума за изплащане на заема. Повече пари от заложената къща под формата на заеми не е получавала. Свидетелката не може да обясни обстоятелството, защо след като е подписала пълномощно в полза на В.В. не е използвано в банката при теглене на пари, а парите от нейната сметка са теглени с дебитна карта.

През месец юни 2010 г. научила, че заложените къщи на К. В. били затворени. Всички заемополучатели тръгнали да си оттеглят пълномощните. Тя отишла в банката да иска копие от пълномощното. От банката ѝ казали, че нямало при тях такова. Поискала издаване на нова дебитна карта, след което започнала да си тегли парите с дебитна карта лично.

От представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата се

установява, че в периода от месец ноември 2009 г. до месец юни 2010 г. по сметката са превеждани всеки месец около 130 лева. Парите са теглени с дебитна карта. Не е използвано пълномощно от В.В. или от подс. К. В..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. З. К. 930 лева. От заложената къща на К. В. е получила 460 лева. Разликата до получените в офиса пари е 470 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

269. Според обвинението С.С.Ч. ЕГН – *****, през периода м. ноември 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 040 лева, в последствие изплатила 2 158 лева, от които лихва в размер на 1 118 лева. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, въпреки изпратените му призовки и разпореденото от съда принудително довеждане, поради което и показанията ѝ от ДР не са били включени в материалите по делото.

270. Н. М.М. ЕГН – *****, през м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 560 лева, в последствие изплатила 940 лева, от които лихва в размер на 380 лева.

Поради нужда от парични средства св. Н. М. през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л. /свидетелски показания на лист 189-190 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В., на която съобщила, че получава по 130 лева на месец по сметка в банка „Д“ ЕАД. Казали ѝ, че може да получи заем от 390 лева, на който срока на изплащане ще е 7 месеца с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН код и получил сумата от 390 лева. Същият месец свидетелката получила допълнително сума за отопление 170 лева, която от заложената къща били изтеглили. Тези пари били в повече от уговореното за изплащане месечната вноска по заема. Отишла в заложената къща и получила 170лв.

От представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата се установява, че в периода на изплащане на заема не е използвано пълномощно при теглене на пари от сметката. Парите са теглени с дебитна карта, които са били между 130 лева и 300 лева. При разпитите на свидетелката не може да се установи, защо не е било използвано пълномощно. Но казва, че дебитната ѝ карта с ПИН код е била в заложената къща и не е теглила пари с нея. Дори не се е опитвала, било я е страх, да отиде на каса в банката и да иска да тегли пари от сметката си. На нейните показания може да се вярва, тъй като от извлечението предоставено от банка по нейната сметка се вижда, че на 01.07.2010 г., на каса в банката св. М. е изтеглила 39 лв. и следват тегления с

дебитна карта.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Н. М. 940 лева. От заложената къща на К. В. е получила 560 лева. Разликата до получените в офиса пари е 380 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

271. Р.А.У., ЕГН – *****, през м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 130 лева, в последствие изплатила 170 лева, от които лихва в размер на 40 лева.

Поради нужда от парични средства св. Р.У. през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л лист 191-192 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В*, на която съобщила, че получава по 35 лева на месец по сметка в банка „Д“ ЕАД. Казали й, че може да получи заем от 130 лева, на който срока на изплащане ще е 6 месеца с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получил сумата от 130 лева. Повече пари под формата на заем от заложената къща не е получавала.

От представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата се установява, че в периода на изплащане на заема не е използвано пълномощно при теглене на пари от сметката. Парите са теглени с дебитна карта, които са били между 30 лева и 60 лева. Свидетелката У. категорично твърди, че в периода от месец декември 2009 г. до месец юни 2010 г. дебитната й карта с ПИН кода се е намирала в заложената къща и парите превеждани по сметката не ги е теглила. По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Р.У. 170 лева. От заложената къща на К. В. е получила 130 лева. Разликата до получените в офиса пари е 40 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

272. Т.П.П., ЕГН – *****, през периода м. декември 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 450 лева, в последствие изплатила 2 150 лева, от които лихва в размер на 700 лева.

Поради нужда от парични средства св. Т.П. през месец декември 2009 г.

отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Ч./свидетелски показания на л. 193 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със св. К.Д., но по време на разговора пристигнал и К. В.. Съобщила им, че получава по 430 лева на месец заплата, но имала нужда от по-голям заем. Била изпратена да завери нотариално пълномощно, което занесла в заложената къща. Уговорили се, че може да получи заем от 800 лева, който ще изплаща 8 месеца с лихва. По-късно на 27.02.2010 година свидетелката П. подписала запис на заповед, от която получила копие. Копие от документа свидетелката е представила по време на разпита на разследващия орган. В него е упомената дължимата сума 1227 евро, на равностойност 2400 лева/л. 194 т. 15 от делото/. Оставила в заложената къща дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 800 лева. Според уговорката трябвало да ходи в заложената къща всеки месец и да получава остатък над вноската от 130 лева. Това свидетелката правила в продължение на 5 месеца до м.януари 2010 година, като по този начин получила сумата от 650 лева от заложената къща. В периода от м. януари до м. май 2010 г. включително от заложената къща са теглили цялата получавана сума по сметка й.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Т.П. 2150 лева. От заложената къща на К. В. е получила 1450 лева. Разликата до получените в офиса пари е 700 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

273. Я.М.М. ЕГН – *****, през м. декември 2009 г. е получила заем в размер на 110 лева, в последствие изплатила 180 лева, от които лихва в размер на 70 лева.

Поради нужда от парични средства св. Я.М. през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 195 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор с В. служителка в заложената къща в присъствието на със В.В.. Съобщила, че получава по сметка в банка „Д*“ ЕАД между 30 и 40 лева. Казали й, че може да получи заем от 110 лева, на който срока на изплащане ще е 6 месеца с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не го е съхранила и не е представила на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получил сумата от 110 лева. Повече пари под формата на заем от заложената къща не е получавала.

От представеното извлечение от банката по сметка на пострадалата се установява, че в периода на изплащане на заема не е използвано пълномощно при теглене на пари от сметката. Парите са теглени с дебитна карта от м.

януари 2010 г. до м. юни 2010 г.. По сметката са постъпвали около 30 лева на месец. При разпитите на свидетелката не може да се разбере, защо не е било използвано пълномощното в банката от В.В., както е било при другите случаи. Свидетелката М. категорично твърди, че в периода от месец декември 2009 г. до месец юни 2010 г. дебитната ѝ карта с ПИН кода се е намирала в заложената къща и парите превеждани по сметката не ги е теглила. След месец юни 2010 г., след като научила от другите свидетели за заложените къщи на К. В., че са били затворени, започнала да влиза в банката и на каса да тегли парите от сметка си.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Я.М. 180 лева на АТМ устройство. От заложената къща на К. В. е получила 110 лева. Разликата до получените в офиса пари е 70 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

274. А.П.К. ЕГН – *****, през периода м. декември 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 360 лева, в следствие изплатила 413 лева, от които лихва в размер на 53 лева.

Поради нужда от парични средства за лечение на двете ѝ деца, св. А.К. през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 196-198 т.15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В.В.. Казала, че получава по 70 лева на месец семейни добавки за две деца по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“. Казали ѝ, че може да получи заем от 260 лева, на който срока на изплащане ще е 6 месеца с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. По делото е налично пълномощно № 2185/23.12.2009 година /л.29 т. 10 в делото/. С пълномощното упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала запис на заповед, от която получила копие, съхранила е екземпляр от нея и представила по време на разпита на разследващия орган. В документа била вписана сумата 215.38 евро, с парична равностойност 420 лева/л. 197 т.15 в делото/. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила сумата от 260 лева. През месец май 2010 г. отишла в заложената къща и получила от В.В. 100 лева, като в случая срокът на изплащане на заема се увеличил. Повече пари под формата на заем от заложената къща свидетелката не е получавала.

От представеното извлечение от банката по сметката на пострадалата се установява, че в периода от 19.01.2010 г. до 30.06.2010 г., В.В. с пълномощно теглила всеки месец по 70 лева.

През месец юли 2010 г. св. К. ходила два пъти в заложената къща в кв. Л., но нямало никой. Научила за заложените къщи на К. В., че са затворени, поради което отишла при нотариус, оттеглила пълномощното, което била дала на

В.В.. Заявила искане за издаване на нова дебитна карта и от месец юли 2010 г. започнала да тегли парите, превеждани по сметката с дебитна карта лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. А.К. на АТМ устройство и на каса в банката 413 лева. От заложената къща на К. В. е получила 360 лева. Разликата до получените в офиса пари е 53 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

275. З.И.Р. ЕГН – *****, през периода м. декември 2009 г. до м. май 2010 г. е получила заем в размер на 1 680 лева, впоследствие изплатила 2 241 лева, от които лихва в размер на 561 лева.

Поради нужда от парични средства да заплати здравните си осигуровки, св. З.Р. през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л.199 т. 15 в делото/. Свидетелката в показанията си е посочила друг период на посещаване на заложената къща м.януари 2010 година, но с оглед на подписаното от нея пълномощно и дадените други свидетелски показания, следва да се приеме, че е отишла в заложената къща през м.декември 2009 година. В заложената къща провела разговор със В.В.. Свидетелката съобщила какви пари получава по дебитната карта - по 300 лева на месец, семейни добавки за две деца и инвалидна пенсия за едното. Казали й, че залага половината от парите получавани по сметка в дебитната карта и ще получи заем от 300 лева, който ще изплаща 5 месеца, с лихва. По искане от В.В. свидетелката отишла при нотариус и подписала пълномощно, което занесла в заложената къща. По делото е налично пълномощно от св.Р. с № 2225/3.12.2009 година в полза на В.В. /л. 69 т. 10 от делото/. Подписала запис на заповед, от която получила копие, но не го е съхранила и не представила на разследващия орган. Свидетелката оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила от В* сумата от 300 лева. В периода от месец декември 2009 година до месец май 2010 г. всеки месец ходела в заложената къща и е получавала на ръка от свидетелките пет пъти по 150 лева и веднъж 130 лева или общо сумата 880 лева. През месец май 2010 г. от В.В. е получила в заем сумата от 500 лева, за който от заложената къща трябвало да изтеглят с дебитната й карта 950 лева.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. З.Р. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което й била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата З.Р., в периода от 22.12.2009 г. до 02.06.2010 г., с пълномощно В.В. е

изтеглила следните суми: 207 лв., 410 лв., 170 лв., 209 лв., 205 лв., 176 лв., 239 лв., 211 лв., 372 лв. и 42 лв..

На каса в банката З.Р. е изтеглила пари на 06.01.2010 г. – 210 лв. и на 01.04.2010 г. сумата от 160 лв. от АТМ устройство.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. З.Р. суми на АТМ устройство и на каса с пълномощно - 2241 лева от заложената къща на К. В.. Свидетелката е получила 1680 лева. Разликата до получените в офиса пари е 561 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

276. А.Й. К.. ЕГН – *****, през периода м. декември 2009 г. до м. април 2010 г. е получила заем в размер на 900 лева, в последствие изплатила 1 233 лева, от които лихва в размер на 333 лева.

Поради нужда от парични средства, за построяването на жилище, св. А.К.. през месец декември 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Л./свидетелски показания на л. 201-202 т. 15 в делото/. В заложената къща провела разговор със В*. Казала какви пари получава по сметка в банка „Д“ ЕАД – 250 лева на месец семейни добавки за две деца, обезщетение за майчинство и социална помощ. Казали й се, че може да получи заем от 700 лева, на който срока на изплащане ще е 7 месеца, с лихва. Преди да получи парите била изпратена да подпише пълномощно пред нотариус. По делото е налично пълномощно № 3044/22.12.2009 година в полза на В*, с което я упълномощавала да тегли пари от сметката й. Занесла в заложената къща нотариално завереното пълномощно, подписала договор за заем, от който получила копие, но не съхранила екземпляр от него и не е представила по време на разпита на разследващия орган. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получил сумата от 700 лева. През месец април 2010 г. отишла в заложената къща и получила от В.В. 200 лева, като в случая срокът на изплащане на заема се увеличил, но не помни свидетелката с колко месеца. Повече пари под формата на заем от заложената къща не е получавала.

От представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

С дебитна карта на 20.01.2010 г. - 250 лв., на 03.02.2010 г. – 170 лв. и на 26.02.2010 г. – 50 лв.. На 08.03.2010 г. на каса К.. е изтеглила 3.50 лв.

С пълномощно №3044/2009 г. В.В. е изтеглила м. III.2010 г. – 200 лв., м. IV- 250 лв., м. V- 58 лв. и до м. юни 2010 г. – 255 лв..

На 28 юни 2010 г. св. К.. научила за заложените къщи на К. В., че били затворени, поради което отишла при нотариус, оттеглила пълномощното, което била дала на В.В./л.183 т. 11 в делото/. Занесла оттеглянето в банката. Заявила искане за издаване на нова дебитна карта и от месец юли 2010 г.

започнала да тегли пари превеждани по нейната сметка с дебитна карта.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. А.К. 1233 лева. От заложената къща на К. В. е получила 900 лева. Разликата до получените в офиса пари е 333 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

277. Р.А.Д., ЕГН – *****, през периода м. март 2009 г. до м. август 2009 г. е получила заем в размер на 750 лева, в последствие изплатила 1 293 лева, от които лихва в размер на 543 лева.

Поради нужда от парични средства св. Р. Д. през месец март 2009 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. Ч. /свидетелски показания на л.203-204 т. 15 в делото/. Там разговаряла с Д.Г. и попитала каква сума може да получи. Първоначално свидетелката имала сметка в банка „Д*“ ЕАД, а впоследствие се преместила в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“. По двете сметки имала издадени дебитни карти. Служителката от заложената къща ѝ казала, че трябва да подпише нотариално заверено пълномощно. Такова ѝ било изготвено и тя отишла при нотариус. По делото е налично пълномощно № 864/24.03.2009 година в полза на К.В. /л. 116 т. 10 от делото/. През м. август 2009 година посетила другата заложна къща на К. В. в кв. „Л.“ където работела В.В.. Тя ѝ дала сумата от 450 лева на три пъти. Вече имала подписано пълномощно в полза на В.В. с № */* година /л. 115 т. 15 от делото/, поради което не е била изпращана при нотариус. Оставила новата си дебитна карта с ПИН кода , издадена от „П.“.

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Р. Д. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка с дебитната си карта лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 19.01.2010 г. до 30.06.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 5 пъти по 69 лв., 165 лв. и 183 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Р. Д. 1293 лева. От заложената къща на К. В. е получила 750 лева. Разликата до получените в офиса пари е 543 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и

заклученията на икономическата експертиза.

278. Л.А.Н. ЕГН – *****, през периода м. февруари 2010 г. до м.юни 2010 година е получила заем в размер на 760 лева, в последствие изплатила 1 571 лева, от които лихва в размер на 811 лева.

Поради нужда от парични средства св. Л. Н. през месец февруари 2010 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 205-206 том 15 в делото/. Срећнала се състояла със В.В., на която свидетелката съобщила какви пари получава по сметка в „банка „Ю.“ АД , бивша „П.“, клон В., а именно 110 лева семейни добавки за две деца и социална помощ. Била изпратена да завери нотариално пълномощно, с което е упълномощила В.В. да тегли пари в банката от нейната сметка. По делото е налично пълномощно № */* година/л. 86 т. 10 в делото/. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила заем от 360 лева, които трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Изминали няколко месеца от вземане на заема, понеже ѝ трябвали още пари, отишла в същата заложна къща за втори заем. От В.В. получила 400 лева, в който случай срокът на изплащане на заема се увеличил с 8 месеца с лихва. При получаването на втория заем не е подписвала нов договор, както не е подписвала и друго пълномощно, тъй като пълномощното от първия заем имало срок на действие. Повече пари под формата на заеми от заложената къща не е получавала. От м.февруари 2010 г. до м. юни 2010 година дебитната карта на свидетелката стояла в заложената къща при св.В.В..

През месец юни 2010 г. се разчуло в гр. В. за извършен обиск в заложените къщи на К. В.. Поради тази причина св. Л. Н. оттеглила нотариално подписаното пълномощно, заявила в банката дебитната карта за изгубена, след което ѝ била издадена нова. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката си лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата, по време на инкриминирания период са теглени суми на АТМ устройство и на каса в банката.

От 25.02.2010 г. до 02.06.2010 г. с пълномощно В.В. е изтеглила следните суми: 90 лв., 70 лв., 160 лв., 69 лв., 91 лв., 69 лв. и 92 лв..

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Л. Н. 1571 лева. От заложената къща на К. В. е получила 760 лева. Разликата до получените в офиса пари е 811 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

279. С. А. Т., ЕГН – *****, през м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 80 лева, в последствие изплатила 205 лева, от които лихва в размер на 125 лева.

Поради нужда от парични средства св. Л. Н. през месец февруари 2010 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв. „Ч.“/свидетелски показания на лист 207 том. 15 в делото/. В заложната къща говорила с работничката св. К.Д., която знаят с име Ф.. На нея казала, че получава по 35 лева на месец по сметка в банка „Ю.“ АД, бивша „П.“, клон В. семейни добавки за едно дете. Ф. ѝ казала, че е говорила с К.В. и ще ѝ даде пари, заем от 80 лева, но от заложната къща трябвало да изтеглят 210 лева за срок от 6 месеца, с лихвата. В заложната къща присъствала В.В., която е завела при нотариус в гр. В. да подпише пълномощно. В делото е налично пълномощно № 306/4.02.2010 година /л. 118 т. 10 в делото/. С пълномощното била упълномощила К. В. да тегли пари от сметката ѝ в банката. Върнала се в заложната къща и оставила пълномощното. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила заем от 80 лева, който трябвало да изплати за 6 месеца с лихва. Повече пари под формата на заеми от заложната къща не е получавала. През месец август 2010 г. научила, че заложните къщи на К. В. били затворени. Сметнала, че вече е изплатила заема и може да започне да тегли пари с дебитна карта. Отишла при нотариус и оттеглила нотариално подписаното пълномощно, след което заявила в банката дебитната карта за изгубена и ѝ била издадена нова. От месец септември 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми с пълномощно.

От 26.02.2010 г. до 03.08.2010 г. с пълномощно К. В. е изтеглил следните суми: 35 лв. и 5 пъти по 34 лв..

На 30.08.2010 г. на каса на св. Т. е платена сумата от 34 лв. и следват тегления с дебитна карта от нея самата лично.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. С. Т. 205 лева. От заложната къща на К. В. е получила 80 лева. Разликата до получените в офиса пари е 125 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

280. Според обвинението М. Д. О., ЕГН – *****, през м. февруари 2010 г. е получила заем в размер на 100 лева, в следствие изплатила 361 лева, от които лихва в размер на 261 лева. Такива доказателства не са били събрани. Такъв свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, тъй като е починал и показанията ѝ от ДП не са били включени в материалите по делото чрез прочитането им.

281. Г. А. Л. ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получила заем в размер на 88 лева, в следствие изплатила 173 лева, от които лихва в размер на 85 .

Поради нужда от парични средства св. Г. Л. през месец март 2010 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 209-212, том 15 в делото/. В заложната къща говорила със В.В.. Казала на В.В. , че получава по 35 лева детски добавки за едно дете по сметка в „П.“ и ѝ трябва спешно пари, за да си плати тока. Уговорили да получи заем от 88 лева, който ще изплати за 6 месеца с лихва. Била изпратена да отиде да подпише нотариално пълномощно. В делото е налично пълномощно № 494/4.03.2010 година /л. 52 т. 10 в делото/. С пълномощното била упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Върнала се в заложната къща и оставила пълномощното. Подписала запис на заповед, от която и било дадено копие и представила по време на разпита на разследващия орган. В документа била вписана сумата 108 евро, с равностойност 210 лева /л.211 т. 15 от делото/. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила заем от 88 лева. Повече пари под формата на заеми от заложната къща не е получавала.

През месец август 2010 г. научила от други свидетели по делото, че заложните къщи на В. били затворени. Сметнала, че вече е изплатила заема и може да започне да тегли пари с дебитна карта. Отишла при нотариус на 2.09.2010 година и оттеглила нотариално подписаното пълномощно./ декларация на л.210 т. 15 в делото/. Отишла в банката и поискала да ѝ бъде издадена нова дебитната карта. От месец септември 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка с дебитната си карта лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми с пълномощно.

От 01.04.2010 г. до 03.08.2010 г. В.В. с пълномощно е изтеглила следните суми: 37 лв. и 4 пъти по 34 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. Г. Л. 173 лева. От заложната къща на К. В. е получила 88 лева. Разликата до получените в офиса пари е 85 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, а разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

282. А. А. П. ЕГН – *****, през м. април 2010 г. е получила заем в размер на 90 лева, в последствие изплатила 96 лева, от които лихва в размер на 6 лева.

Поради заболяване и необходимост от средства за закупуване на лекарства св. А. П. през месец април 2010 г. отишла в заложната къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на л. 213-215 т. 15 в делото/. В заложната къща говорила със В.В.. Казала на В.В., че получава по сметка в банка „Ю.“ АД , бивша „П.“ , клон В. по 40 лева на месец социална помощ. Казали ѝ, че може да получи заем от 90 лева, който ще изплати за 4 месеца с лихва. Била изпратена да отиде да подпише нотариално

пълномощно. По делото е налично пълномощно № 733/6.04.2010 година./л. 36 т. 10 в делото/ С пълномощното била упълномощила В.В. да тегли пари от сметката й. Върнала се в заложената къща и оставила пълномощното. На 06.04.2010 година подписала запис на заповед, от която било дадено копие и го е представила по време на разпита на разследващия орган /л. 214 т. 15 от делото/. В документа била вписана дължима сума 82 евро, равняващи се на 160 лева. Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила заем от 90 лева. Повече пари под формата на заеми от заложената къща не е получавала.

През месец юли 2010 г. научила, че заложените къщи на К. В. били затворени. Отишла при нотариус и оттеглила нотариално подписаното пълномощно, след което поискала от банката да ѝ бъде издадена нова дебитната карта. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметката лично.

Видно от представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата са теглени суми на каса в банката.

С пълномощно В.В. е теглила пари от разплащателната сметка два пъти. На 04.05.2010 г. сумата от 50 лв. и на 02.06.2010 г. сумата от 46 лв.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. А. П. 96 лева. От заложената къща на К. В. е получила 90 лева. Разликата до получените в офиса пари е 6 лв., които следва да се приемат за лихви в полза на подс. К. В.. Тази фактология съдът е възприел въз основа показанията на свидетеля от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по-близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

283. Според обвинението И. Л. Р., ЕГН – *****, през м. март 2010 г. е получил заем в размер на 92 лева, в последствие изплатил 158 лева, от които лихва в размер на 66 лева. Такива доказателства не са били събрани. Този свидетел по делото не е бил разпитан и е бил заличен, тъй като е починал, поради което и показанията му от ДП не са били включени в материалите по делото чрез прочитането им.

284. М. Д. И., ЕГН – *****, през периода м. април 2010 г. до м. юни 2010 г. е получила заем в размер на 451 лева, в последствие изплатила 391 лева, от които лихвата е нула лева.

Поради нужда от парични средства св. М. И. през месец април 2010 г. отишла в заложената къща на К. В., намираща се в гр. В., в кв.*/свидетелски показания на лист 221-223 т. 15 в делото/. В заложената къща говорила със касиерката В. в присъствието на В.В.. Казала, че получава по сметка в банка „Ю.” АД, бивша „П.“, клон В. суми, има издадена дебитна карта и ѝ трябва спешно пари. Казали ѝ, че може да получи заем от 360 лева, който ще изплати за 4 месеца, с лихва, която ще е в размер на 240 лева. Била изпратена да отиде да подпише нотариално пълномощно. В делото е налично пълномощно № 731/6.04.2010 година./л. 103 т. 10 в делото/. С пълномощното била

упълномощила В.В. да тегли пари от сметката ѝ. Върнала се в заложената къща и оставила пълномощното. Подписала запис на заповед, от която и било дадено копие и представила по време на разпита на разследващия орган/л. 223 т. 15 от делото/. В документа било записано, че получава сумата 308 евро, изчислени в български лева 600 . Оставила дебитната си карта с ПИН кода и получила заем от 360 лева. През месец май 2010 г. и месец юни 2010 г. ходила в заложената къща и ѝ били изплатени остатъци. Първият път 47 лева, а вторият път 44 лева. Повече пари под формата на заеми от заложената къща не е получавала.

През месец юни 2010 г. научила, че заложените къщи на К. В. били затворени. Отишла при нотариус и оттеглила нотариално подписаното пълномощно, след което поискала в банката да ѝ бъде издадена нова дебитната карта. От месец юли 2010 г. започнала да си тегли получаваните пари по сметка с дебитната карта лично.

От представеното извлечение от банката от сметката на пострадалата, с пълномощно В.В. е изтеглила на 23.04.2010 г. – 37 лв., на 04.05.2010 г. – 160 лв. и на 01.06.2010 г. – 194 лв..

На 30.06.2010 г. на каса в банката на св. И. е изплатена сумата от 194 лв. и следват тегления с дебитна карта.

По заключението на вещото лице по повод получения заем са изтеглени от сметката на св. М. И. 391 лева. От заложената къща на К. В. е получила 451 лева. Разликата до получените в офиса пари са по-малко с 60 лева. В експертизата сумата е отразена с „минус“ и подвадена. Тази фактология съдът възприема въз основа показанията на свидетелят от досъдебното производство, включени по реда на чл. 281 ал.4 във вр. с ал. 1 т.1 от НПК, тъй като са дадени в период по- близо към инкриминираната дата, за разлика от тези в съдебната фаза на процеса и се подкрепят от писмените доказателства по делото и заключенията на икономическата експертиза.

Анализираната от първоинстанционния съд доказателствена съвкупност, изчерпателно изброена в мотивните съображения, позволява да се направи извод, че подсъдимият К. В. през периода м. юни 2003 г. до м. юни 2010 г. включително, в гр. В., е отпуснал заеми срещу лихва на посочените по-горе лица, като предоставените пари в заем са давани лично от подс. К. В. и опосредствено чрез служителите във фирмата му „В.“ ЕООД В. - К.С.Д. / Ф./, З.А.Р., С.С.О., В.А.П., Е.Г., М.А.Т., В.К.В. и Д.Г.- като от дадените суми под формата на лихви е получил сума общо в размер на 527674,26 лева, с което е причинил значителни вреди на 63 броя лица /също подробно изброени /, с размер общо на лихвата 367466.00 лева.

Въпреки тази фактическа установеност, настоящата инстанция се солидаризира с приетия от окръжния съд правен извод, че деянието на подс.К. В. не е съставомерно от обективна страна, тъй като не покрива изискуемия от закона критерий за осъществяване на банкова дейност без съответното разрешение и в този смисъл е без правно значение дали паричните средства са били лични на подсъдимия или собственост на

заложените му къщи, тъй като не са били набрани чрез публично влогонабиране, за да се окачестви занятието като „банкова сделка“. Подобна теза е възприета в актуалната практика на ВКС на РБ относно съставомерността на престъплението по чл.252 ал.1 от НК, с която въззивната инстанция не може да не се съобрази. В Решение № 210 от 31.01.2022 г. на ВКС по н. д. № 483/2018 г., II н. о., е посочено, че в съдебни актове на касационната инстанция многократно е възпроизвежданото тълкуване, според което за осъществяването на състава на престъплението "лихварство" се изисква деецът системно да е предоставял парични средства на широк кръг лица срещу съответна материална облага- лихва, като не е необходимо той да е извършвал и влогонабиране, а е възможно да е използвал и собствени средства. В доктрината обаче се застъпва различно становище- П.П. "Престъпно извършване на финансови сделки и платежни услуги (чл. 252, ал. 1 НК)", Съвременно право, 2018, № 2; Престъпно извършване на банкови сделки (чл. 252 НК), "Правна мисъл", 1996, № 4; В.П. "За лихварството, лихвоимството и чл. 252 НК, "Адвокатски преглед", 2010, № 10-11., основано на регламентацията на Закона за банките и кредитното дело (Обн., ДВ, бр. 25 от 1992 г., отм., ДВ, бр. 52 от 1997 г.), Закона за банките (Обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г., отм., ДВ, бр. 59 от 2006 г.) и действащия Закон за кредитните институции (Обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г., посл. изм. ДВ, бр. 64 от 2020 г.). Изложената в тази връзка аргументация е мотивирала искането на председателя на ВАДВС за приемане на тълкувателно решение по въпроса: "Предоставянето по занятие на заеми/кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, представлява ли банкова дейност и нейното осъществяване без разрешение осъществява ли състава на престъплението по чл. 252, ал. 1 от НК", по което е образувано тълкувателно дело № 1/2020 г. по описа на ОСНК на ВКС.

В посоченото решение е застъпена тезата, че "лихварството" – предоставянето по занятие на заеми с лихва със средства, които не са набрани чрез публично влогонабиране, не може да се дефинира като "банкова сделка", за да бъде инкриминираното поведение на подсъдимия съставомерно по чл.252 ал.1 НК.

Въпросът за съставомерността на осъществената от подсъдимия дейност изисква да се изясни: първо, какво съдържание е вложено в понятието "банкови сделки" и, второ, какво се разбира под "съответно разрешение".

Текстът на чл. 252, ал. 1 от НК е бланкетен и се тълкува посредством съответните норми от областта на банковото право. Понятието "банкова сделка" не е дефинирано легално, а се определя чрез описателно изброяване – например част от изброените в чл. 2, ал. 2 от ЗКИ дейности са посочени като сделки (по т. 5, т. 6, т. 15). По-широкото по обхват съдържание на термина "банкова дейност" е изяснено от ЗКИ и се очертава от правните характеристики на съвкупността от сделки, които се осъществяват от банките. Граматическото тълкуване на чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от този закон обуславя извод, че терминът "банкова дейност", макар да не е определен

изрично, обхваща извършването на посочените в тези разпоредби сделки. Нормата на ал. 4 ограничава обхвата на дейностите, които банката може да извършва, до посочените в ал. 1 и ал. 2, което е аргумент в подкрепа на разбирането, че ЗКИ с достатъчна точност фиксира кръга на сделките, които банката може да реализира.

В чл. 2, ал. 1 от ЗКИ е посочена основната дейност на всяка банка – да привлича публично влогове или други възстановими средства и да предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск. Това разбиране е идентично по съдържание с разпоредбата на чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 575/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 г., съгласно която кредитна институция означава предприятие, чийто предмет на дейност включва извършването на публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставянето на кредити за своя сметка.

От изложеното/ според цитираното решение на ВКС / следва извод, че типичната, основна дейност, представляваща изключителен банков монопол, която не може да бъде извършвана от никое друго физическо или юридическо лице, е тази по публичното привличане на влогове или други възстановими средства ("приемането на влогове или други възстановими средства от повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори" – § 1, т. 3 от ДР на ЗКИ) и кредитирането със средства, набрани чрез публично влогонабиране. Съществен признак в определението за банка е тъкмо съвместното извършване на влогови и кредитни сделки. Двата критерия, определящи характерната банкова дейност – 1) публичното привличане на влогове или други възстановими средства и 2) предоставянето на кредити или друго финансиране за своя сметка и за собствен риск – са предвидени в закона като неразривно свързани в кумулативно единство. Такова заключение произтича не само от стриктната формулировка на чл. 2, ал. 1 от ЗКИ (използването на съюза "и"), но и от откритото в чл. 1, ал. 1 предназначение на закона, който урежда условията и реда за лицензирането, осъществяването на дейността, надзора и прекратяването на кредитните институции "с цел да се осигури стабилна, надеждна и сигурна банкова система и защита интересите на вложителите". Аргумент в същата насока се съдържа и в чл. 3, ал. 1, т. 3, при очертаване обхвата на дейността на финансовата институция, която може да отпуска кредити, които не са набрани чрез публично привличане на влогове. Чл. 2, ал. 5 от ЗКИ определя като дейност, представляваща изключителен банков монопол, публичното привличане на влогове или други възстановими средства. Именно то, а не кредитирането, се явява конститутивна характеристика на банката и на нейната дейност, без която тя не би била субект на лицензионен режим.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗКИ банката може да извършва и други, изброени в 17 пункта дейности, при условие "ако са включени в нейния лиценз". С изключение на сделките по т. 3 и т. 4, останалите не съставляват изключителна банкова дейност и могат да се осъществяват както от банка,

така и от лица, които нямат качеството на банка – финансови институции, доставчици на платежни услуги, инвестиционни посредници, дружества за електронни пари. В частност кредитирането със средства, които не са набрани чрез публично влогонабиране, не е включено в изключителната банкова дейност и може да се осъществява от финансова институция, която не е субект на лицензионен режим.

Така изложените правни съображения / пак според решението на касационната инстанция/, съотнесени към фактологията и на разглеждания казус за подс. К. В., обуславят извод за изначална несъставомерност от обективна страна на инкриминираната спрямо него дейност, незаконосъобразно квалифицирана по обвинителния акт като престъпление по чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. В светлината на изложените по-горе доводи и настоящият съдебен състав приема, че от гледна точка на съставомерността по чл. 252, ал. 1 от НК отпускането по заемане на заеми срещу лихва със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, по естеството си не може да се квалифицира като банкова сделка, респ. дейност. Предоставянето на заеми би могло да се определи като такава, само ако се осъществява наред с публично влогонабиране като елемент от кумулативно свързаните основни дейности, присъщи на банката, какъвто не е конкретният казус. Обстоятелството, че разпоредбата на чл. 252 от НК е ситуирана в глава шеста, раздел IV от НК "Престъпления срещу паричната и кредитната система", означава, че предоставената закрила се фокусира върху обществените отношения, свързани със законосъобразното функциониране на паричната и кредитната система, в частност стабилността на банковата система с акцент върху защитата на вложителите. Най-типичните прояви на банковата дейност – публичното влогонабиране и кредитиране със средства, набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства – съставляват високорискова дейност, поставена под стриктен лицензионен режим и надзор, защото кумулира паричен ресурс на широк кръг лица и поставя в сериозен риск техните интереси поради влягането на този паричен ресурс в кредитиране.

Кредитирането по заемане със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства може да се окачестви като финансова сделка, тъй като не представлява изключителна банкова дейност и по силата на чл. 3 от ЗКИ може да се осъществява и от финансови институции, които не са банки, без за извършването му да се изисква лиценз/разрешение.

Но разпоредбата на чл. 252, ал. 1 от НК е приложима само за дейностите, за които е предвиден разрешителен режим. Отнасянето ѝ към сделки и дейности, за които е предвиден регистрационен (или общ) режим представлява недопустимо разширително тълкуване на обхвата на нормата.

Разрешението/лиценз е индивидуален административен акт с конститутивно действие и издаването му поражда право да се извършва съответна дейност.

(В този смисъл и чл. 4, т. 42 от Регламент 575/2013 г.). Условието и редът за издаване на разрешение/лиценз за банкова дейност, които се прилагат за кредитните институции се съдържат в чл. 13 – 16 от ЗКИ и чл. 5 – 10 и 14 от Наредба № 2 от 22 декември 2006 г. за лицензите, одобренията и разрешенията, издавани от Б* по Закона за кредитните институции. Разрешение/лиценз се издава и при извършването по занятие на платежни услуги и издаване на електронни пари, застрахователни сделки, сделки с предмет финансови инструменти. Тъй като се касае до особено значима за обществото дейност (банкова, застрахователна и пр.) или до такава с висока степен на опасност (например търговия с оръжие), при издаването на лиценз административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, като извършва контрол не само за законосъобразност, но и за целесъобразност.

Дейностите по чл. 2, ал. 2, т. 6, т. 7, т. 12 и чл. 3, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗКИ, включително предоставянето по занятие на заеми/кредити със средства, които не са набрани от публично привличане на влогове или други възстановими средства, се осъществяват при регистрационен режим – лицето, което извършва по занятие тези дейности се вписва в публичен регистър на Б*, ако една или повече от тях са съществени за него. Правната уредба на условията и реда за вписване в публичния регистър е регламентирана в чл. 3 – чл. 8 от Наредба № 26/2009 г. за финансовите институции. При преценката за вписване административният орган Б* действа в условията на обвързана компетентност и не разполага с правомощия за преценка за целесъобразност.

Следователно актът на вписването в публичния регистър по чл. 3 а от ЗКИ е различен от лиценза/разрешението за извършване по занятие на банкова дейност по смисъла на чл. 252, ал. 1 от НК и не следва да бъде разглеждан като негова разновидност. Този извод се потвърждава при систематическото тълкуване на разпоредбите на банковото право и на нормата на чл. 252, ал. 1 от НК. Към момента на редакцията на чл. 252, ал. 1 от 1995 г. (Обн., ДВ, бр. 50) режимът на небанковите финансови институции е бил лицензионен. Независимо от последователните промени на режима като уведомителен, а впоследствие – като регистрационен, измененията на изискванията за извършване на дейност като небанкова финансова институция не са били съответно отразени в разпоредбата на чл. 252, ал. 1 от НК, която и към настоящия момент отразява единствено изискването за разрешение. Аналогично в последната редакция на чл. 233 от НК от 2007 г., предхождаща последните изменения на чл. 252 от НК, са отразени адекватно съответните режими за допускане на сделки с оръжие или с изделия или технологии с двойна употреба, като са предвидени изисквания за "лиценз, регистрация или разрешение". Така посочените обстоятелства навеждат на извод за избран от законодателя подход, изключващ от обхвата на чл. 252, ал. 1 от НК извършването по занятие на дейности по чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 1 от ЗКИ, за които се изисква вписване във водения от Б* публичен регистър по чл. 3 а от ЗКИ, включително предоставянето по занятие на заеми/кредити със средства, които не са набрани от публично привличане на влогове или други възстановими средства.

Следователно, възможност за осъждане на подсъдимия съществува единствено при наличие на такова фактическо обвинение, което да покрива всички признаци на състава на инкриминираното престъпление по чл.252 ал.1 НК.

Подобна теза и разбиране са застъпени и в други актуални решения на ВКС относно съставомерността на престъплението по чл.252 ал.1 НК, а именно Решение № 60226 от 11.07.2022г. на ВКС, III н.о. и Решение № 60137 от 04.05.2022г. на ВКС, III н.о., които настоящата инстанция също взе предвид при формиране на правните си изводи дали деянието на подс. К. В. съставлява престъпление по този текст от Наказателния кодекс.

С оглед на изложените фактически и правни съображения, първоинстанционната оправдателна присъда се явява правилна, обоснована и законосъобразна, при постановяването ѝ на са допуснати съществени процесуални нарушения, не се констатира и твърдяното в протеста вътрешно противоречие в мотивите с оглед казаното за съставомерността на престъплението по чл.252 ал.1 НК, като е пределно ясна волята на съда за оправдаването на подс. К. В. по предявеното му обвинение за извършено престъпление по чл.252 ал.1 НК. Ето защо присъдата следва да се потвърди и на основание чл.338 НПК, ПАС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260004/05.04.2022 г., постановена по НОХД № 853/2016 г. по описа на Окръжен съд-гр.Пазарджик.

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС на РБ в 15-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____